

MANASTIRI

Mrea. Cernica
Mrea. Snagov
Mrea. Căldărușani
Mrea. Țigănești
Mrea. Ciorogârla-Samurcășești
Mrea. Pasărea
Bis. mănăstirii Plătărești
Bis. mănăstirii Sf. Nicolae-Balamuci

NUMAI FOTO

Templul Coral (evreesc)
Bis. Grecească
Bis. Bărăției și Turnul
Bis. Italiană
Bis. Anglicană
Bis. Luterană
Bis. Armenească
Catedrala Sf. Iosif
Bis. Rusească devenită
Sf. Nicolae Centru
Bis. Sf. Ilie Calenderu (bulgară)
Bis. Romano Catolică
Bis. Dintr-o zi (albaneză)

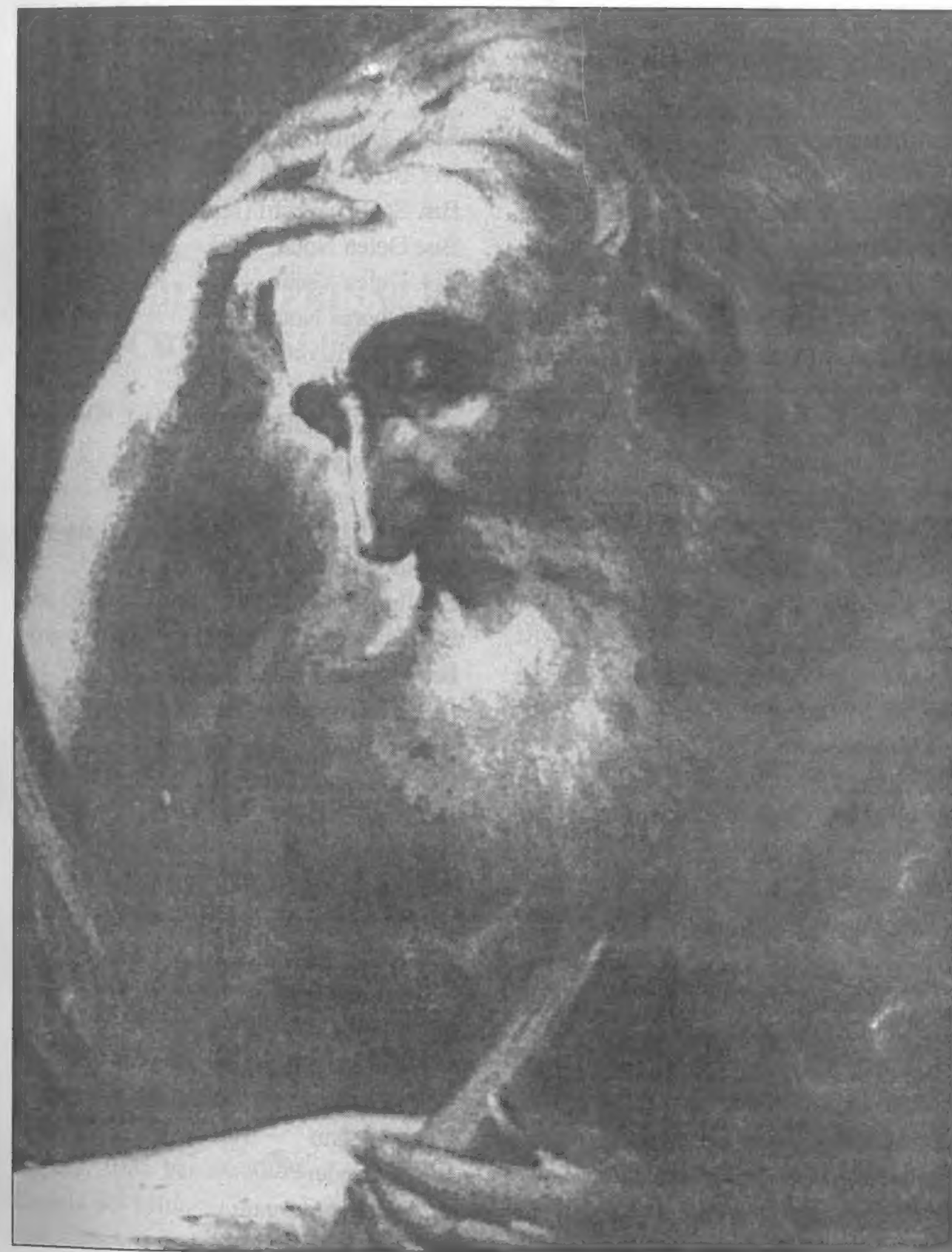
PISANII BISERICI BUCUREȘTENE

Mitropoliții Ungro-Vlahiei
Sfinții Români
Foto Sfinții Brâncoveni
Foto Sfânta Treime (cu acrostih)
Foto Închinarea Magilor
Foto Maica Domnului și Pruncul
Foto Maica Domnului (cu acrostih)
Foto Isus Christos (cu acrostih)

Foto Sf. Parascheva cu text
Foto Sf. Ioan Botezătorul cu text
Foto Sf. Ioan Botezătorul
Foto Sf. Nicolae cu text
Foto Sf. Ștefan
Foto Sf. Nicolae cu text
Foto Sf. Gheorghe cu text
Foto Sf. Dumitru cu text
Foto Sf. Pantelimon cu text
Foto Sfinții Împărați Constantin și Elena
(cu text)
Foto Matei Basarab și Doamna Elena
ținând biserica în mâini.

FOTO CÂTEVA BISERICI FĂRĂ TEXT

Bis. Galilea (Străulești)
Bis. Sfânta Parascheva (Șos. Măgurele)
Bis. Buna Vestire-Giurgiului
Bis. Bumbăcari (Str. Toporași)
Bis. Sf. Ioan (Ferentari)
Bis. Sf. Haralambie (Bellu)
(Str. Împăratul Traian)

Ferice de cine citește

BISERICILE CUPRINSE ÎN VOLUMUL II — DESCRIERE ȘI FOTOGRAFII

Bis. Patriarhiei
Bis. Schitul Maicilor (Hagi Dina)
Bis. Domnița Bălașa
Bis. Doamnei
Bis. Foișorului
Bis. Sf. Visarion Nou
Bis. Sf. Visarion Vechi
Bis. Dintr-o zi
Mrea. Mihai Vodă
Mrea. Plumbuita
Mrea. Mărcuța
Mrea. Radu Vodă .
Bis. Bucur
Bis. Crețulescu
Bis. Colțea
Bis. Amzei
Bis. Sf. Silvestru
Bis. Stavreopoleos
Bis. Zlătari
Bis. Sf. Mina-Vergu
Bis. Icoanei
Bis. Dichiu
Bis. Schitu Darvari
Bis. Măgureanu
Bis. Hagi
Bis. Mavrogheni
Bis. Ghica Tei
Bis. Lucaci
Bis. Sf. Pantelimon
Bis. Dobroteasa
Bis. Sf. Ilie Tesviteanu
Bis. Sfânta Vineri Nouă
Bis. Sf. Vineri Colentina
Bis. Sf. Vineri Gară Nord
Bis. Sf. Spiridon Nou
Bis. Spirea Nouă
Bis. Cărmidarii de Sus

Bis. Cărmidarii de Jos
Bis. Scaune Vechi și Noi
Bis. Scaune Vechi (refăcută)
Bis. Delea Nouă
Bis. Delea Veche
Bis. Oborul Nou
Bis. Oborul Vechi
Bis. Sf. Elefterie Nou
Bis. Sf. Elefterie Vechi
Bis. Precupeții Noi
Bis. Precupeții Vechi
Bis. Bărbătescu Nou (Cuțitul de argint)
Bis. Bărbătescu Vechi
Bis. Iancu Nou (Bălăneanu)
Bis. Iancu Vechi (Mătășari)
Bis. Sf. Gheorghe Nou
Bis. Sf. Gheorghe Vechi
Bis. Răzvan
Bis. Boteanu (Bradu)
Bis. Udricani
Bis. Farmazonă
Bis. Sf. Gheorghe Plevna
Bis. Sf. Gheorghe Grivița
Bis. Manu Cavafu
Bis. Manea Brutaru
Bis. Flămânda
Bis. Cu sfinți (Sibile)
Bis. Mărțișor
Bis. Podeanu
Bis. Belvedere
Bis. Sf. Ilie Gorgani
Bis. Sf. Ilie Calenderu
Bis. Sf. Ilie Grant
Bis. Albă a Sfântului Ilie (Victoriei)
Bis. Sf. Ilie Pipera
Bis. Sf. Anton Colentina
Bis. Sf. Anton Curtea Veche

Bis. Sfinții Voievozi
Bis. Sfinții Constantin și Elena
Bis. Maica Domnului

Bis. Sf. Alexandru
Bis. Sf. Ilie Tudor Vladimirescu II

BISERICILE CUPRINSE ÎN VOLUMUL I — DESCRIERE ȘI FOTOGRAFII

BISERICI DEPLASATE	ANUL		
Schitul Maicilor	1982	Bis. Gherghiceanu	1984
Bis. Sf. Gheorghe Capra	1986	Bis. Izvor	1984
Bis. Sf. Ioan Piață	1986	Bis. Ienii (Enei)	1977
Bis. Sf. Ilie Rahova	1984	Bis. Ionică Moldoveni	după 1980
Mrea. Mihai Vodă și clopotnița	1985	Bis. Sf. Visarion Vechi	
Bis. Olari	1983	(numai jumătate)	1964
Bis. Sf. Ștefan (Cuibul cu barză)	1987	Bis. Sf. Nicolae Sârbi	1985
		Bis. Sf. Nicolae Jitniță	1986
		Bis. Olteni	1987
		Bis. Stejar	1970
		Bis. Spirea Veche	1987
		Bis. Sf. Spiridon Vechi	1987
		Bis. Sf. Treime-Dudești	1987
		Bis. Sf. Vineri Hereasca	1987
		Bis. Sfinții Constantin și Elena	1970
<p>BISERICI DĂRÂMATE</p>			
Bis. Albă Postăvari	1984	<p>În anul 1988 a fost dărâmat și „Azilul Calist Arhiereul“, iar în 1982 a fost spartă și culcată la pământ și apoi dispărută, marea cruce de piatră a lui Papa Brâncoveanu, tatăl lui Constantin Vodă Brâncoveanu, ce a stat la poalele dealului Patriarhiei aproape 360 de ani.</p>	
Bis. Reformată	1959-60	<p>În anul 1890 a fost dărâmată pentru sistematizare bisericuța CAIMATA zidită în 1730. Într-una din chiliile ei cu pământ pe jos a locuit un timp MIHAIL EMINESCU.</p>	
Bis. Brezoianu	1960		
Bis. Bradu Staicu	1987		
Bis. Sf. Nicolae Crângași	1968		
Mrea. Cotroceni	1984		
Mrea. Văcărești	1986-87		
Mrea. Sf. Pantelimon	1986		
Capela Buna Vestire Rahova	1981		
Capela Sf. Mina	1985		
Bis. Calvină, în timpul lui Gh. Dej	—		
Bis. Adventistă de ziua a șaptea	1986		
Bis. Ortodoxă de stil vechi	după 1980		
Sinagoga de rit Sefard	1986		
Bis. Doamna Oltea	1986		

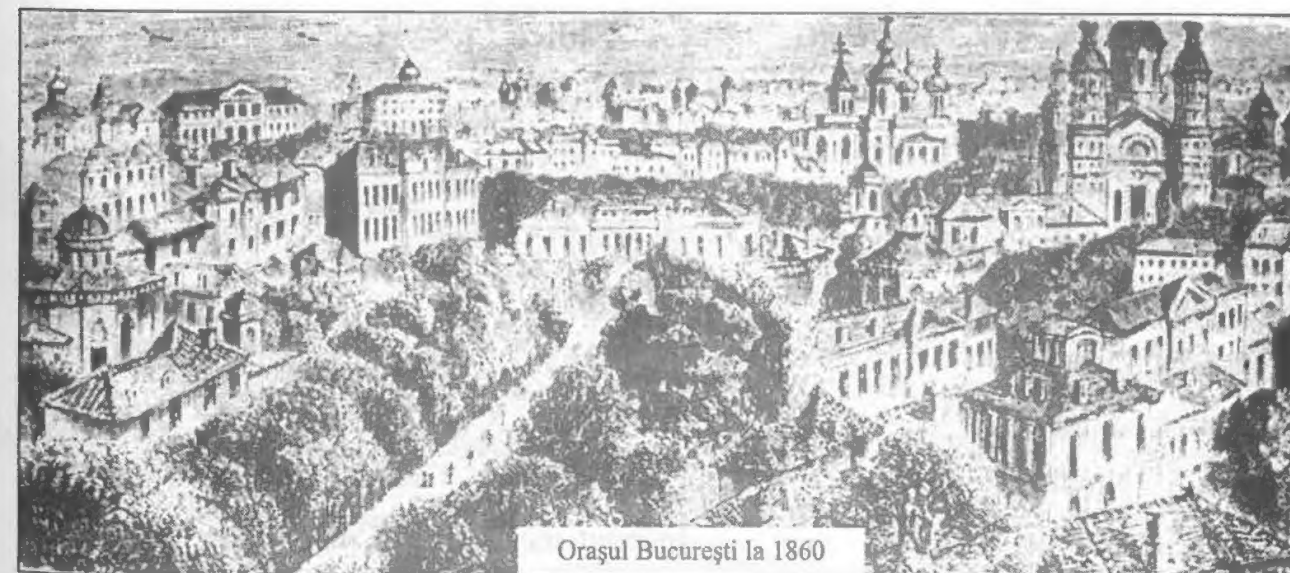
Cititorilor lucrării BISERICI BUCUREȘTENE amintesc cuvintele scrise pe scoarța unui Penticostar de la Aninoasa: „cu multă osârdie vă rog, pravoslavnicilor cetitori, găsind vreo greșeală, să îndreptați cu duhul blândetelor și să nu osândiți, căci n-au scris mână de înger, ci de om pământean.“

... și mai scriu precum cuviosul Andrei din Buzău la 5 februarie 1845: „Scriu cu mână de țărână. Mâna va putrezi, dar slova va rămâne și cine va ceti, Dumnezeu să-i dea toate cele bune în viața aceasta și cea viitoare și să zică Dumnezeu să-i ierte păcatele celui ce au scris, pentru că tot omul este muritor.“

... iar de cel ce cu multă osteneală făcut-a această lucrare-documentar, să vă mai amintiți și de el uneori.

Bucureștii la începutul veacului al XVIII-lea

Orașul București la 1860

SPRE ATENȚIA CITITORILOR

Bisericile în imagini foto și descrise în VOLUMUL I sunt: unele din vechime, menționate în documente și planuri (17), altele cunoscute dar dispărute de mult (19), altele dărâmate de regimul comunist (28), și altele deplasate de pe străvechiul lor loc, de același regim ateu (7). Tot în VOLUMUL I sunt reproduse foto, cu explicații, CRUCILE și TROIȚELE din București, care au fost și care mai sunt. Tabelul complet al bisericilor din București:

DIN DOCUMENTE SAU PLANURI

Schitul Ananii	Biserica Popii Matei
Biserica Apostolachi	Biserica lui Popa Plăcintă
Biserica Beldeanu	Biserica de lemn a lui Popa Radu
Biserica lui Dionisie	Biserica Sf. Damian
Biserica Donii	Biserica Sfânta Ecaterina
Biserica Golescu	Biserica de lemn a lui Stoica
Biserica Manul	Biserica de lemn a lui Popa Marin
Biserica Popa Dârvaru	Schitul Vistierul
Biserica Popa Drăghici	

BISERICI DISPĂRUTE

Biserici ortodoxe din București dispărute prin calamități, ruinare sau de mână omenească, până în anul 1900.

Biserica	Zidire	Dispariție
Biserica Doamnei Maria și a Doamnei Stanca	Început sec. XVI	După 1600
Biserica Sf. Anton-Pușcărie	1735	A ars 1847
Mănăstirea Stelea Spătaru	1582	După 1850
Mănăstirea Sărindar	1625	Dărâmare 1896
Mănăstirea Sf. Sava	Sfârșit sec. XVI	Dărâmare 1870
Biserica Sf. Nicolae Prund	1682	Dărâmare 1898
Biserica Sf. Ioan cel Mare	Început sec. XVI	Dărâmare 1875

Biserica lui Ghiorma Banul	1564-1565	1861
Biserica Sf. Ioan Botezătorul	Sec. XVII	1802?
Biserica Săpunari	Sec. XVII	Cutremur 1802?
Biserica Sf. Nicolae din Țigănie-Vlădica	1704	Sfârșit sec. XIX
Biserica Giulești-Țigănie sau Giulești-Chiajna	Sec. XVIII	Ruinare
Biserica Botezul Domnului	1743-44	1871
Bisericiuța Caimata (Nenorocita)	1730-31	1890 Sistemizare
Biserica Șerban Vodă	Sec. XVIII	A doua jum. sec. XIX
Biserica Măgureanului	1761 din lemn 1810 era din zid	1879-83
Biserica Sf. Ecaterina	După 1775	1852
Mănăstirea lui Pană Vistierul	1595	?
Metohul sau Biserica Grădina Episcopiei	1764-1756	1876

Despre aceste lucrări s-a scris mai amănunțit în volumul I al acestei lucrări.

BISERICI BUCUREȘTENE DEPLASATE ÎN TIMPUL REGIMULUI COMUNIST

1. Schitul Maicilor	(Hagi Dina), hram Buna Vestire și Sfânta Maria, din Str. Mitropolit Ivireanu Antim nr. 33, sect. 1, Prot. 1, zidită în 1926, a fost mutată pe o distanță de 245 m în anul 1982
2. Bis. Sf. Gheorghe-Capra	Hram Sf. Gheorghe, a fost pe Șos Pantelimon nr. 131, sect. 2, Prot. 2, zidită în 1877. Mutată pe o distanță de 89,20 m din două mișcări, una de 65 m și cealaltă de 24,20 m, pe str. Fântânică, în anul 1986.
3. Bis. Sf. Ioan Piață	Hram Sf. Ioan Botezătorul, din B-dul 1848 (Piața Unirii), sect. 3, Prot. 3, zidită în anul 1774, a fost mutată în anul 1986. Greutatea bisericii 310 tone.
4. Bis. Sf. Ilie Rahova	Hram Sf. Ilie, Înălțarea Domnului și Sfânta Treime, a fost pe Calea Rahovei nr. 21 și mutată pe str. Sfinții Apostoli, în anul 1984 pe o distanță de 49 m. Este înconjurată de blocuri.
5. Mănăstirea Mihai Vodă și Turnul clopotniță	Hram Sf. Nicolae. A fost pe Srt. Arhivelor nr. 1, sect. 5, Prot. 1. Zidită 1589-1591. Mutată 289 m cu o pantă descendentă de 2 grade, și clopotnița pe o distanță de 255,30 m cu aceeași pantă. Biserica a fost coborâtă cu 2,22 m, iar clopotnița cu 4,97 m, în 1985.
6. Bis. Olari	Hram Adormirea Maicii Domnului. Se afla lângă Calea Moșilor sect. 2, Prot 2. Zidită în 1758. Deplasarea a fost pe o distanță de 58 m paralelă cu axa longitudinală a bisericii și o deplasare de 22,35 m perpendiculară pe prima mișcare. Biserica a fost rotită în 1983 când i s-au dărâmat și casele parohiale.
7. Bis. Sfântul Ștefan	Hram Sf. Ștefan, zidită în 1760 și reparată radical în 1898, str. Știrbei Vodă nr. 97, sect. 1, Prot. 1 deplasată în 1987 cu 13 m. Casa parohială și toate casele dimprejur au fost dărâmate.

În anul 1984 s-a executat și deplasarea Palatului Sinodal, unde se afla biblioteca Sinodului, din ansamblul Mănăstirii Antim, pe o distanță de 20,35 m. Construcția nu mai este la vedere ca înainte de mutare.

BISERICI DĂRÂMATE ÎN TIMPUL REGIMULUI COMUNIST

Biserica	Zidire	Dărâmare
1. Bis. Albă Postăvari	1634-38	1984
2. Bis. reformată din spatele fostului palat regal	?	1959-1960
3. Bis. Brezoianu	1701	1960
4. Bis. Bradu-Staicu	1804	1987
5. Bis. Cotroceni	1679-1682	1984
6. Bis. Sf. Nicolae Crângași I (Zboina Neagră)	1558-1559 1564-1700	1968
7. Bis. Crângași II (Capela Izvorul Tămăduirii)	1943	1982
8. Capela Buna Vestire Rahova	1946	1981
9. Capela Sf. Mina de la Institutul Medico Legal	Sec.XX	1985
10. Biserica Primă Calvină (A fost reconstruită)	—	—
11. Biserica Adventistă de ziua a șaptea	—	1985
12. Biserica Ortodoxă de stil vechi	—	După 1980
13. Sinagoga de rit Sefard	—	1986
14. Biserica Doamna Oltea (A fost făcută o alta)	1947	1986
15. Biserica Gherghiceanu	Capelă 1939 De zid 1943	1984
16. Biserica Izvor (Izvorul Tămăduirii)	1720-1724	1984
17. Biserica Ienii (Enei)	1724	1977
18. Biserica Ionică Moldoveni (Din curtea palatului regal)	1774	1980
19. Biserica Sf. Nicolae-Sârbi	Sec.XVII	1985
20. Biserica Sf. Nicolae-Jitniță	1711-1717	1986
21. Biserica Olteni	1722	1987
22. Mănăstirea Sf. Pantelimon de pe insulă (Com. Pantelimon)	1750	1986
23. Bis. Stejar (a servit capelă palatului regal)	1763	1970

24. Bis. Spirea Veche	1762	1984
25. Bis. Sf. Spiridon Vechi	1747	
	A fost reclădită între anii 1992-1996	
		1987
26. Bis. Sfânta Treime (Troița Ducești)	1804	1987
27. Bis. Sfânta Vineri-Hereasca	1644-1645	1987
28. Mănăstirea Văcărești	1716-1728	1986-1987
29. Bis. Sfinții Împărați Constantin și Elena (din scândură, se afla pe Șos.Colentina)	?	1970

În anul 1988 a fost dărâmat și „Azilul Calist Arhiereul” din curtea bisericii Delea Nouă.

*Și pierind tiranii cei satanizați
Au ajuns în IAD, de toți blestemați,
Iar cu voia Domnului s-au oprit MUTARILE,
Încălcarea crucii, spaima, DEMOLARILE.*

Costin Florescu

În volumul întâi al acestei lucrări s-a scris amănunțit despre aceste biserici.

BISERICI CTITORITE (ZIDITE) DE FEMEI ÎN BUCUREȘTI

		Hram	Anul
1. FOIȘOR	de doamna Smaranda, a treia soție a lui Nicolae Mavrocordat	Nașterea Maicii Domnului și Sf. Trifon	1745
2. DOAMNEI	de Doamna Maria Cantacuzino	Intrarea în biserică a Maicii Domnului	1770
3. DINTR-O ZI (Albaneză)	de Doamna Maria Brâncoveanu	Sf. Nicolae	1665
4. DOMNIȚA BĂLAȘA	de Doamna Bălașa Brâncoveanu, a doua de Doamna Safta Brâncoveanu	Înălțarea Domnului	1751 1838
5. SF. GHEORGHE	de Doamna Elisabeta Nichifor-Petre	Sf. Gheroghe	1906-1909
6. SF. VISARION	de Doamna Elena Heraclide-Stârcea	Sf. Visarion și Sfinții Împărați	1913
7. SF. ELISABETA	de Regina Elisabeta	Sf. Elisabeta	1870
8. SCHITUL MAICILOR	de monahia Hagi Dina	Buna Vestire și Sfânta Maria	1727 1727
9. Sf. NICOLAE	de Ștefania	Sf. Nicolae	1975
10. MÂNTULEASA	de jupâneasa Mărica și jupâneasa Stanca	Sfinții Arhangheli	1733

BISERICI ÎNCONJURATE DE BLOCURI SAU CASE OBIȘNUITE

1. Biserica Domnița Bălașa (parțial)
2. Biserica Sfântul Ioan Moși
3. Biserica Sfântul Ioan Piață
4. Biserica Olari
5. Biserica Doamnei
6. Biserica Sf. Ilie Calenderu
7. Biserica Sf. Anton-Colentina

BISERICI CU TROIȚE

1. Biserica Mărcuța
2. Biserica Sfinții Apostoli
3. Biserica Sfântul Alexandru-Gherase
4. Biserica Ion Creangă

BISERICI CARE AU CRUCI DE PIATRA ÎN APROPIERE

1. Biserica Domnița Bălașa
2. Biserica Fundenii Doamnei
3. Biserica Floreasca Dorobanți
4. Biserica Patriarhiei (Mitropolia)
5. Biserica Oborul Vechi-Crucea serdarului Mogoș, în Altar
6. Biserica Bărbătescu Nou (Cuțitul de Argint)-Crucea lui Antonie Vodă
7. Biserica Slobozia-Crucea lui Leon Vodă
8. Biserica Sfântul Gheorghe-Capra
9. Biserica Colțea
10. Biserica Sfântul Visarion Vechi
11. Biserica Foișorului (două)
12. Biserica Mărțișor
13. Biserica Manea Brutaru
14. Biserica Scaune

BISERICI CU CIȘMELE ÎN CURTE

1. Biserica Domnița Bălașa (monumentală)
2. Biserica Amzei
3. Biserica Icoanei
4. Biserica Sfânta Vinei-Colentina (Str. Gherghiței)
5. Biserica Sfântul Alexandru-Șos. Gherase
6. Biserica Sfântul Ilie Pipera-Fântână cu găleată în curte

BISERICI CU CIMITIRE

1. Biserica Sfântul Ilie Pipera
2. Biserica Herăstrău (Comună). Cimitir în apropiere
3. Biserica Sfântul Gheorghe-Capra
4. Biserica Iancu Nou-Bălăneanu
5. Biserica Ghica Tei cu cimitirul familiei Ghiculeștilor
6. Biserica Mavrogheni (cimitirul vechi)
7. Biserica Fundenii Doamnei (Monument istoric) are încă vechiul cimitir

BISERICI CU MORMINTE DEOSEBITE ÎN INTERIOR SAU ÎN CURTE

1. Biserica Ghica Tei
2. Biserica Icoanei (Sarcofag în curte — General Odobescu)
3. Biserica Sfinții Apostoli
4. Biserica Domnița Bălașa
5. Biserica Sfântul Ilie Rahova
6. Biserica Sfântul Visarion Nou
7. Biserica Colțea
8. Biserica Sfânta Vineri Nouă
9. Biserica Crețulescu
10. Biserica Sfântul Anton-Curtea Veche
11. Mănăstirea Radu Vodă
12. Biserica Sfântul Spiridon Nou

BISERICI CU SFINTE MOAȘTE (UNELE ÎNTREGI ALTELE BUCĂȚELE)

Biserica Patriarhiei (Mitropolia)	Moaște Sf. Dumitru Basarabov
Biserica Zlătari	Moaște Sf. Ciprian
Biserica Sf. Gheorghe Nou	Moaște Sf. Nicolae
Biserica Sf. Gheorghe Vechi	Moaște Sf. Grigore al Armeniei
Biserica Lucaci	Moaște Sf. Stelian
Biserica Domnița Bălașa	Moaște Sf. Grigore de Nisa
Biserica Sf. Mina-Vergu	Moaște Sf. Mina

Biserica Sf. Dumitru-Poștă	Moaște Sfinții: Pantelimon, Nicanor, Haralambie, Antipa (bucățele)
Biserica Oțetari	Moaște Sf. Haralambie
Mănăstirea Plumbuita	Moaște Sfinții: Ioan cel Nou, Pantelimon, Gheorghe, Nicolae (bucățele)
Mănăstirea Antim	Moaște Sfinții: Neofit, Agachie, 40 de micenici, Sfânta Parascheva (bucățele)
Biserica Sf. Spiridon Nou	Moaște Sf. Spiridon al Trinității
Biserica Sf. Vasile-Victoria	Moaște Sfinții: Teodor Tiron, Trifon, Haralambie, Elefterie, Gheorghe, Parascheva (bucățele)
Mănăstirea Cernica	Moaștele Sf. Calinic

BISERICI CU STATUI ÎN APROPIERE

1. Biserica Domnița Bălașa
2. Biserica Colțea
3. Biserica Silvestru
4. Biserica Precupeții Vechi
5. Biserica Sf. Gheorghe Capra
6. Biserica Sf. Gheorghe Nou
7. Biserica Fundenii Doamnei
8. Biserica Sf. Nicolae-Pantelimon (Comună)

BISERICI TERMINATE DUPA ANII 1945

Denumirea	Cartierul	Începută	Terminată
Bis. Malaxa	23 August		1946
Bis. Rahova	Bariera Rahova		1967
Bis. Constantin Brâncoveanu			1948
Bis. Bumbăcari		1942	1950
Bis. Costeasca			1946
Bis. Cuvioasa Paraschiva		1945	1946
Bis. Dămăroaia			1946
Bis. Dudești-Cioplea II			1967
Bis. Înălțarea Sfintei Cruci			1957
Bis. Nicolae Creangă			1975
Bis. Măicăneasa			1951
Bis. Mărțișor		1943	1948
Bis. Mihai Bravu			1948
Bis. Militari II			1953
Bis. Parcul Călărași	1942		1948
Bis. Rodica Moșoiu			1948
Bis. Sf. Alexandru	Colentina	1935	1945
Bis. Calinic		1951	1955
Bis. Elefterie Nou		1935	1971
Bis. Sf. Haralambie-Bellu		1948	1957
Bis. Tudor Vladimirescu II	1946	1950	
Bis. Vovidenia			1953
Bis. din lemn Sf. Ilie Tesviteanu			1995
Bis. Sf. Spiridon Vechi — Reconstruită cu clopotniță		1992	1995
Bis. Titan din lemn			1995
Bis. Schimbarea la față, din lemn			1996
A doua biserică Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril (Socului)			1996-1997
Bis. Adormirea Maicii Domnului, din lemn			1997
Bis. Ortodoxă Română			1999
Bis. Sfântul Prooroc Daniil			1999
Bis. Parohia Sfânta Vineri, din lemn			1998
Bis. Sfânta Vineri-Pajura, din lemn			1999-2000

BISERICILE BUCUREȘTIULUI

Nr.	Numele bisericii	Adresa	Anul zidirii
1.	Acvila	Str. Sirenelor nr. 37, sect. 1, Prot. 1 Hram Adormirea Maicii Domnului	1937
2.	Adormirea Maicii Domnului	Calea Giulești nr. 236, sect. 6, Pr. 1 Hram Adormirea Maicii Domnului	1900
3.	Albă	Calea Victoriei nr. 110, sect. 1, Pr. 1 Hram Sf. Ilie, Sf. Nicolae, Sf. Haralambie	1715
4.	Amzei	Str. Biserica Amzei nr.-, s. 1, Pr. 2 Hram Buna Vestire	1810
5.	Andronache	Str. Periș nr. 10, s. 2, Pr. 2, Hram Sfântul Gheorghe	1899
6.	Antim (Toți Sfinții)	Str. Mitropolit Antim Ivireanu s. 5, Hram Toți Sfinții	1713-1715
7.	Apărătorii Patriei I	Str. Panselelor nr. 7, s. 1, Pr. 3, Hram Sfântul Nicolae	1934-59
8.	Apărătorii Patriei II	Șos. Olteniței nr. 113, s. 4, Pr. 3, Hram Adormirea Maicii Domnului	1948
9.	Apostol	Calea Văcărești nr. 143, s. 3, Pr. 3, Hram Sfinții Împărați	1743
10.	Malaxa (23 August)	Str. Tufănică nr. 5, s. 3, Pr. 2, Hram Sfântul Nicolae	1946
11.	Balta Albă	(Bdul Muncii) s. 3, Pr. 2, Str. Periș nr. 10, s. 3, Pr. 2 Hram Adormirea Maicii Domnului și Sfântul Corneliu Sutașul	1939
12.	Bariera Rahova	Șos. București-Măgurele nr. 3, s. 5, Pr. 1, Hram Cuvioasa Paraschiva	1967
13.	Batiște	Str. Batiște nr. 21, s. 2, Pr. 2, Hram Sfânta Ana și Cuvioasa Paraschiva S-a construit în vremea lui Matei Basarab	1632-1654
14.	Bazilescu	Bdul Bucureștii Noi nr. 1, s. 1, Pr. 1, Hram Sfânta Ecaterina, Sfântul Nicolae	1898

15.	Băneasa	Șos. București-Ploiești nr. 1, s. 1, Pr. 2, Hram Sfântul Nicolae	1792
16.	Bărbătescu Nou	Str. Cuțitul de Argint nr. 1, s. 4, Pr. 3, Hram Schimbarea la față și Adormirea Maicii Domnului	1906
17.	Bărbătescu Vechi	Str. Bărbătescu nr. 1, s. 4, Pr. 3, Hram Sfântul Nicolae	1818
18.	Bellu-Pieptănari	Str. Ostrov nr. 11, s. 5, Pr. 3, Hram Sfânta Ecaterina	1943
19.	Belvedere	Str. Cărbunarilor nr. 1, s. 5, Pr. 3, Hram Sfinții Apostoli Petru și Pavel și Sfânta Ecaterina	1934-40
20.	Boteanu (Bradul Boteanu)	Str. Bis. Boteanu nr. 8, s. 1, Pr. 1, Hram Sfinții Voievozi, Sfântul Gheorghe, Sfântul Ioan Botezătorul și Sfânta Varvara	1780 1908-1911
21.	Brâncoveanu Constantin	Str. Râul Mare, s. 4, Pr. 3, Hram Sfinții Împărați Constantin și Elena	1948
22.	Bucur	Str. Radu Vodă nr. 3, s. 4, Pr. 3, Hram Sfinții Atanasie și Chiril	1747
23.	Bumbăcari	Str. Toporași nr. 70, s. 5, Pr. 1, Hram Nașterea Maicii Domnului	1942-50
24.	Buna Vestire Giulești	Calea Giulești nr. 111 A, s. 6, Pr. 1, Hram Buna Vestire	1930
25.	Buna Vestire	Șos. Giurgiului nr. 29A, s. 4, Pr. 1 Giurgiului — stația Flămânda Hram Buna Vestire și Sfinții Apostoli Petru și Pavel	1925-31
26.	Cărămidarii de Jos	Str. Piscului nr. 2, s. 4, Pr. 2, Hram Sf. Gheorghe, Sf. Dimitrie, Sf. Trifon, Sf. Vasile	1711
27.	Cărămidarii de Sus	Str. Grozăvești nr. 7, s. 6, Pr. 3, Hram Buna Vestire	1805
28.	Ceauș Radu	Str. Vulturilor nr. 5, s. 6, Pr. 3, Hram Sf. Nicolae și Adormirea Maicii Domnului	1750-55

29. Colțea	Bdul 1848 nr. 1, s. 3, Pr. 3, Hram Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan	1642
30. Costeasca	Str. Navigației nr. 54, s. 1, Pr. 1, Hram Învierea Domnului și Acoperământului Maicii Domnului	1946
31. Crețulescu	Calea Victoriei, s. 1, Pr. 1, Hram Sfinții Arhangheli și Adormirea Maicii Domnului	1722
32. Culte-Finanțe	Str. Vasile R. nr. 14, s. 1, Pr. 1, Hram Toți Sfinții	1942
33. Cuvioasa Parascheva	Str. Soldat Lică Gh. nr. 28, s. 1, Pr. 3, Hram Cuvioasa Parascheva	1957-1961
34. Dămăroaia	Str. Georgescu Justin nr. 1, s. 1, Pr. 1, Hram Sf. Nicolae și Sf. Miron	1946
35. Delea Nouă Calist	Str. Delea Nouă nr. 1, s. 3, Pr. 3, Hram Buna Vestire și Sfinții Arhangheli	1871
36. Delea Veche	Str. Delea Veche nr. 29, s. 3, Pr. 2, Hram Sfânta Treime	1790-98
37. Dintr-o zi (Albaneză)	Str. Academiei nr. 22, s. 1, Pr. 1, Hram Sfântul Nicolae	1665
38. Dichiu	Str. Icoanei nr. 72, s. 2, Pr. 2, Hram Adormirea Maicii Domnului și Sfântul Nicolae	1773
39. Dobroteasa	Calea Văcărești nr. 104, s. 3, Pr. 3, Hram Buna Vestire, Cuvioasa Parascheva și Sfânta Filofteia	1730
40. Doamnei (Doamna)	Calea Victoriei nr. 28, s. 1, Pr. 3, Hram Intrarea în biserică a Maicii Domnului	1770
41. Dudești Cioplea I	Str. Ticuș nr. 3, s. 3, Pr. 3, colț cu str. Illoara, Hram Sf. Nicolae	Prima 1820 A doua 1927
42. Dudești Cioplea II	Bdul Ion Șulea nr. 38, s. 3, Pr. 3, Hram Adormirea Maicii Domnului	1956-1957
43. Domnița Bălașa	Calea Rahovei nr. 1, s. 4, Pr. 3, Hram Înălțarea Domnului	I — 1750 II — 1751
44. Ferentari	Calea Ferentari nr. 121, s. 5, Pr. 1, Hram Sf. Ioan Botezătorul	1933

45. Flămânda	Str. Olimpului nr. 17, s. 4, Pr. 3, Hram Adormirea Maicii Domnului și Sf. Haralambie	1766
46. Floreasca	Calea Dorobanților nr. 164, s. 1, Pr. 2 Hram Nașterea Maicii Domnului	1912-1915
47. Fundenii Doamnei	Șos. Fundeni Hram Sfântul Eftimie	1696-1699
48. Foișorului	Str. Foișorului nr. 113, s. 3, Pr. 3, Hram Nașterea Maicii Domnului și Sfântul Trifon	1745
49. Galilea	Str. Nazarcea nr. 3, s. 1, Pr. 1, Străulești Hram Cuvioasa Parascheva	1940
50. Giulești-Sărindar	Calea Giulești nr. 437, s. 6, Pr. 1, Hram Adormirea Maicii Domnului	1940
51. Giulești-Țigănie (Ruinată)	Bis. cunoscută sub denumirea de Giulești Chiajna. Hram ?	sec. XVIII
52. Giulești Sârbi	Calea Giulești nr. 506, Hramuri Sf. Nicolae, Sf. Gheorghe, Sf. Dumitru	1866
53. Hagiu	Str. Traian nr. 148, s. 2, Pr. 2, Hram Adormirea Maicii Domnului, Cuvioasa Parascheva și Sfântul Nicolae	1768
54. Herăstrău	Str. Școala Herăstrău nr. 26, s. 1, Pr. 2, Hram Sfinții Apostoli Petru și Pavel	1887
55. Iancu Nou (Bălăneanu)	Șos. Mihai Bravu nr. 119, S. 2, Pr. 2 Hramuri Sf. Nicolae și Sf. Haralambie Are cimitir	1873
56. Iancu Vechi (Mătășari) (A Iancului)	Str. Mătășari (Colț cu Bulevardul), s. 2, Pr. 2 Hram Adormirea Maicii Domnului	1774-1775
57. Icoanei (Icoana)	Str. Icoanei nr. 12, s. 2, Pr. 2, Hram Adormirea Maicii Domnului	1743-1756
58. Înălțarea Domnului	Șos. Olteniței nr. 188, s. 4, Pr. 3 Hram Înălțarea Domnului	1940
59. Înălțarea Sfintei Cruci	Str. Balotului nr. 2, s. 2, Pr. 2, Hram Înălțarea Sfintei Cruci	1957

60. Ion Creangă	Str. Nic. Cănea nr. 10, s. 2, Pr. 2, Hram Sfântul Nicolae	1975
61. Haralambie (Bellu)	Str. Împăratul Traian nr. 3, s. 4, Pr. 3 Hram Sfântul Haralambie	?
62. Izvorul Nou (Dintre vii)	Șos. Mihai Bravu nr. 3, s. 3, Pr. 3 Hram Izvorul Tămăduirii	1823
63. Lucaci	Str. Logofătul Udriște nr. 6, s. 1, Pr. 3 Hramuri Sf. Nicolae, Sfinții Arhangheli și Sfinții Împărați	1736
64. Manea Brutaru	Str. G-ral. Budișteanu nr. 6, s. 1, Pr. 3 Hramuri Sf. Nicolae, Sf. Gheorghe și Sfinții Arhangheli	1777
65. Manu Cavafu	Str. Manu Cavafu nr. 1, s. 4, Pr. 3 Hram Sfânta Treime	1763-1802
66. Mavrogheni	Str. Monetăriei nr. 4, s. 1, Pr. 2 Hram Izvorul Tămăduirii	1789
67. Măicăneasa	Bdul Agriculturii nr. 2, s. 2, Pr. 2 Hram Pogorârea Duhului Sfânt	1951
68. Mărcuța	Str. Biserica Mărcuța nr. 8, s. 2, Pr. 5 Hram Sfinții Îngeri, adică Sfinții Arhangheli	1587
69. Mărgeanului	Str. Mărgeanului nr. 107, s. 5, Pr. 2 Hram Nașterea Maicii Domnului	sec. XX
70. Mărțișor	Str. Mărțișor nr. 63, s. 4, Pr. 3, Hram Sf. Gheorghe și Sfinții Arhangheli	1943-1948
71. Mihai Bravu	Str. Cerceluș nr. 29, s. 3, Pr. 3 Hram Cuvioasa Parascheva, Sfânta Treime și Sf. Panurie	1948
72. Mihai Vodă	A fost pe str. Arhivelor nr. 2, s. 2, Pr. 1 Deplasată în 1985, Hram Sf. Nicolae	1589-1991
73. Militari I	Str. Bisericii nr. 2, s. 6, Pr. 1, (Virtuții) Hram Adormirea Maicii Domnului	1896
74. Militari II	Str. Dreptății nr. 24, s. 6, Pr. 1 Hram Cuvioasa Parascheva	1953
75. Militari III	Str. Valea Lungă nr. 1, s. 6, Pr. 1, Hram Sfântul Ioan Botezătorul	1943

76. Mântuleasa	Str. Mântuleasa nr. 20, s. 2 Pr. 3 Hram Sfinții Arhangheli	1734
77. Mărgeanului (Tudor Vladimirescu)	Str. Mărgeanului nr. 2, s. 5, Pr. 2 Hram Sfinții Împărați	înainte de 1820
78. Negustori	Str. Negustori nr. 5, s. 2, Pr. 3, Hram Sfântul Nicolae	1665
79. Oborul Nou (Popa Lazăr)	Str. Avrig nr. 21, s. 2, Pr. 2, Hram Sfinții Împărați și Adormirea Maicii Domnului	1853 - 54
80. Oborul Vechi	Str. Traian nr. 204, s. 2, Pr. 2, Hram Sfinții Părinți Ioachim și Ana	1768
81. Olari	A fost pe str. Olari nr. 6, s. 2 Pr. 2 Biserica deplasată. Hram Adormirea Maicii Domnului	1758
82. Oțetari	Str. Oțetari nr. 4, s. 2, Pr. 2, Hram Sfinții Voievozi și Sf. Nicolae	1680-1692
83. Parcul Călărași	Bdul Muncii nr. 2, s. 2, Pr. 2, Hram Sfinții Împărați Constantin și Elena	1942-1949
84. Parcul Domeniilor (Mănăstirea Cașin)	Str. Mănăstirea Cașin nr. 1, s. 1, Pr. 2 Hram Sfinții Voievozi	1838-1944
85. Parcul Ghencea	Bdul Ghencea nr. 41, s. 6, Pr. 1, Hram Sfinții Arhangheli și Sfântul Spiridon	1943
86. Parcul Rahova I	Str. Caporal Preda nr. 29, s. 5, Pr. 1 Hram Sfântul Dumitru	1937
87. Parcul Rahova II	Str. Iacobenii nr. 39, s. 5, Pr. 1, Hram Sfânta Parascheva și Sfântul Nicolae	1944
88. Biserica Patriarhiei (Mitropolia)	Str. Intrarea Patriarhiei nr. 21, s. 5, Hram Sfinții Împărați Constantin și Elena	1656-1658
89. Pitar Moșu	Str. Pitar Moșu nr. 16, s. 1, Pr. 2, Hram Adormirea Maicii Domnului	1795
90. Plumbuita (Mănăstire)	Str. Plumbuita, s. 2, Hram Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul	1559
91. Podeanu	Str. Dornei nr. 70, s. 1, Pr. 1, Hram Sfinții Împărați	1926-1928

92. Popa Chițu	Str. Bis. Popa Chițu nr. 2, s. 2, Pr. 2 Hramuri Sf. Gheorghe, Sf. Nicolae, Nașterea și Adormirea Maicii Domnului	1831
93. Popa Nan	Str. Popa Nan nr. 47, s. 2, Pr. 2 Hram Sfinții Împărați	1719
94. Popa Rusu	Str. Popa Rusu, s. 2, Prot. 2 Hram Sfânta Treime	început sec XVIII
95. Popa Soare	Str. Popa Soare, s. 2, Pr. 2, Hram Adormirea și Sf. Nicolae	1745
96. Popa Tatu (Ochiul boului)	Str. Nuferilor nr. 51, s. 1, Pr. 1, (acum Str. Gral Berthelot nr. 5) Hramuri Adormirea, Sf. Nicolae și Sf. Ioan Botezătorul	1761-1764
97. Precupeții Noi	Str. Gral Broșteanu nr. 12, s. 1, Pr. 2 Hram Adormirea și Sf. Nicolae	1715
98. Precupeții Vechi	Str. Mihail Eminescu nr. 2, s. 2, Pr. 2 Hram Toți Sfinții	1773
99. Progresul	Șos. Giurgiului nr. 253, s. 4, Pr. 3 Hram Sfântul Gheorghe	1888-1890
100. Radu Vodă (Mănăstire)	Str. Radu Vodă nr. 29, s. 4, Pr. Hram Sfânta Treime	1568-1585
101. Răzvan	Calea Moșilor - Str. Bis. Răzvan nr. 5, s. 3, Pr. 3, în spatele Bis. Sf. Gheorghe Nou, Hram Adormirea Maicii Domnului	1948
102. Rodica Moșoiu	Str. Baicului nr. 53, s. 2, Pr. 2, Hram Adormirea Maicii Domnului	1948
103. Răzoare Sf. Vasile Cotroceni	Str. Răzoare nr. 119, s. 5, Pr. 1, Hram Sf. Vasile cel Mare și Cuvioasa Parascheva	1930
104. Sapienței	Str. Sapienței nr. 5, s. 6, Pr. 1, Hram Adormirea Maicii Domnului	1710
105. Scaune	Str. Scaune nr. 2, s. 4, Pr. 3, Hram Adormirea și Nașterea Maicii Domnului	1611
106. Schitul Măgureanu	Str. Schitu Măgureanu nr. 14, s. 1, Pr. 1 Hram Sf. Pantelimon și Sf. Visarion	1776

107. Schitul Darvari	Str. Schitul Darvari nr. 3, s. 2, Pr. 2, Hramuri Sfinții Arhangheli, Sfinții Împărați și Învierea Sf. Lazăr	1834
108. Schitul Maicilor (Hagi Dina)	A fost pe str. Mitropolit Antim Ivireanu, acum este pe str. Bis. Antim, după deplasare.	1727
109. Cu Sfinți (Sibile)	Calea Moșilor nr. 78, s. 2, Pr. 3, Hram Intrarea Maicii Domnului în biserică	1670-1680
110. Sfântul Alexandru- Colentina	Șos. Gherase nr. 127, s. 2, Pr. 2, Hram Sf. Alexandru	1935-1945
111. Sfântul Alexe	Calea Șerban Vodă nr. 123, s. 4, Pr. 3, Hram Sfântul Cuvios Alexe	1812
112. Sfântul Andrei (Bucureștii Noi)	Șos. Chitilei nr. 138, s. 1, Pr. 1 Hram Sfântul Andrei	1935-1937
113. Sfântul Anton- Colentina	Str. Trei Scaune nr. 20, s. 2, Pr. 2, Hramuri Sf. Anton, Cuvioasa Parascheva și Sf. Nicolae	sec. XX
114. Sfântul Anton - Curtea Veche	Str. 30 Decembrie s. 3, Pr. 3, Hram Sf. Antonie și Buna Vestire	1545-1559
115. Sfinții Apostoli	Str. Sfinții Apostoli nr. 33, s. 6, Pr. 1, Hram Sfinții Apostoli Petru și Pavel	1630
116. Sfinții Arhangheli	Bdul Ghencea nr. 41, s. 6, Pr. 1, Hram Sfinții Arhangheli și Sfântul Spiridon	1943
117. Sfântul Calinic	Șos. Cățelu nr. 53, s. 3, Pr. 3, Hram Sf. Calinic și Sfânta Parascheva	1951-1955
118. Sfinții Constantin și Elena	Str. Sfinții Constantin și Elena sector 1, Pr. 1	1785
119. Sfântul Dumitru- Colentina	Șos. Colentina nr. 12, s. 2, Pr. 2, Hram Sfântul Dumitru Izvorâtul de Mir	sec. XX
120. Sfântul Dumitru- Poșta (Bis. de jurământ)	Str. Iuliu Maniu nr. 3, s. 3, Pr. 3, fostă 30 Decembrie. Hram Sfântul Mare Mucenic Dimitrie	1589 1650 1745
121. Sfânta Ecaterina	Str. Sfânta Ecaterina nr. 6, s. 4, Pr. 3, Hram Sfânta Ecaterina	1595
122. Sfântul Elefterie- Nou	Str. Sf. Elefterie nr. 6, s. 5, Pr. 1, Hram Sf. Elefterie și Sf. Gheorghe	1935-1971

123. Sfântul Elefterie-Vechi	Str. Sf. Elefterie nr. 20, s. 5, Pr. 1, Hram Sfântul Elefterie	1747
124. Sfântul Gheorghe-Capra (cu cimitir)	Str. Fântânica, a fost pe Șos. Pantelimon nr. 131, s. 2, Pr. 2, (a fost deplasată). Hram Sf. Gheorghe și Sf. Pantelimon	1877
125. Sfântul Gheorghe-Grivița	Calea Griviței nr. 218, s. 1, Pr. 1, Hram Sf. Gheorghe și Sf. Nicolae	1926-1931
126. Sfântul Gheorghe-Nou	Bdul 1848 nr. 1, s. 1, Pr. 3 Hram Sfântul Gheorghe	1670
127. Sfântul Gheorghe-Vechi	Calea Moșilor nr. 38, s. 2, Pr. 2, Hram Sfântul Gheorghe	1592
128. Sfântul Gheorghe-Plevna	Calea Plevnei nr. 122, s. 6, Pr. 1, Hram Sf. Mare Mucenic Gheorghe	1906-1909
129. Sântul Ilie Gorgani	Str. Silfidelor nr. 5, s. 5, Pr. 1, Hram Sfântul Prooroc Ilie	1639
130. Sfântul Ilie-Grant	Str. Fălciu nr. 55, s. 6, Pr. 1, Hram Sfântul Ilie	1907-1918
131. Sfântul Ilie Rahova	Bis. fostă pe Calea Ravovei. Mutată în 1984 pe str. Sfinții Apostoli nr. 67, s. 4, Pr. 3. Hram Sfântul Ilie, Înălțarea Domnului și Sfânta Treime	1838
132. Sfântul Ilie-Calenderu (Bulgară)	Str. Doamnei nr. 18, s. 3, Pr. 3, Hram Sfântul Ilie	1725
133. Sfântul Ilie-Pipera (are cimitir)	Pipera, pe vremuri a fost schit Hram Sfântul Ilie	1793
134. Sfântul Ilie Tesviteanul	Str. Soldat Stelian Mihale nr. 40, Hram Sfântul Ilie	Din lemn în aprilie 1995
135. Sfântul Ilie-Tudor Vladimirescu (Canal)	Str. Floarea de Ghiață nr. 1, s. 5, Pr. 5, Hram Sf. Ilie și Sfântul Nicolae	1946-1950
136. Sfântul Ioan Botezătorul	Șos. Pantelimon nr. 257, s. 2, Pr. 2, Hram Sf. Ioan Botezătorul	1933
137. Sfântul Ioan-Moși	Calea Moșilor nr. 305, s. 2, Pr. 2, Hram Sf. Ioan Botezătorul	1807
138. Sfântul Ioan-Piață	Bdul 1848, s. 3, Pr. 3, Hram Sfântul Ioan Botezătorul	1774

139. Sfânta Maria (Miron Patriarhul)	Str. Iani Buzoianu nr. 2, s. 5, Pr. 1, Hram Naștera Maicii Domnului	1928-1934
140. Sfânta Maria-Herăstrău	Str. Trifești nr. 2, s. 1, Pr. 2, Hram Nașterea Sfintei Maria	1936
141. Sfântul Mina-Vergu	Str. C.F. Robescu nr. 18, s. 3, Pr. 3, Hramuri Sf. Mina, Sf. Dumitru și Sfinții Arhangheli	1725
142. Sfântul Nicolae-Broșteni (a tabacilor)	Str. Cuza Vodă nr. 77, s. 4, Pr. 3, Hram Sfinții Apostoli și Sf. Prooroc Daniil	1731
143. Sfântul Nicolae-Buzești	Bdul Al. Ioan Cuza nr. 4, s. 4, Pr. 1 Hram Sfântul Nicolae	1847-1854
144. Sfântul Nicolae-Centru, fostă Bis. rusească	Str. Ioan Ghica nr. 9, s. 3, Pr. 3 Hram Sfântul Nicolae	1905-1909
145. Sfântul Nicolae-Șelari	Str. Blănari nr. 1, s. 3, Pr. 3, Hram Sfântul Nicolae	1696
146. Sfântul Nicolae-Tabacu	Calea Victoriei nr. 180, s. 1, Pr. 2, Hram Sfântul Nicolae	1719
147. Sfântul Nicolae-Vlădica	Bdul George Coșbuc nr. 13, s. 4, Pr. 3, Hram Sfântul Nicolae	1904
148. Sfântul Nicolae-Creangă	Str. Nicolae Cănea nr. 10, s. 2, Pr. 2, Hram Sfântul Nicolae	1675
149. Sfântul Silvestru	Str. Silvestru nr. 36, s. 2, Pr. 2, Hram Adormirea Maicii Domnului	1743
150. Sfânta Sofia	Calea Floreasca nr. 276, s. 1, Pr. 1 Hram Sfânta Sofia	sec. XX
151. Sfântul Spiridon Nou	Calea Șerban Vodă nr. 2, s. 4, Pr. 3, Hram Sf. Spiridon și Sf. Visarion	1756-1768
152. Sfântul Spiridon Vechi	Splaiul Independenței, s. 5, Pr. 3, Hram Sfântul Spiridon Demolată Bis. în 1987 Reconstruită în 1992-1996	Exista în 1680 (1747-1748)
153. Sfântul Ștefan (Cuibul cu barză)	Str. Știrbei Vodă nr. 79, s. 1, Pr. 1 Hram Sfântul Ștefan	1760

154. Sfântul Ștefan-Călărași	Calea Călărași nr. 83, s. 3, Pr. 3, Hram Sf. Ștefan și Înălțarea Domnului	1764 - 1768
155. Sfânta Treime-Ghencea	Calea 13 Septembrie nr. 211, s. 5, Pr. 1, Hram Sfânta Treime	Din zid 1927-1934
156. Sfânta Treime-Tei	Str. Grigore Moisil nr. 2, s. 2, Pr. 1, În prezent Bdul Lacul Tei nr. 15 Hram Sfânta Treime	1897-1898
157. Sfântul Vasile-Polonă	Str. Polonă nr. 50, s. 1, Pr. 2, Hram Sfântul Vasile	1909
158. Sfântul Vasile-Victoriei (Dușumea)	Calea Victoriei nr. 158, s. 1, Pr. 1, Hram Sfântul Vasile	1847
159. Sfânta Vineri - Colentina	Str. Gherghiței nr. 2, s. 2, Pr. 2 Hram Cuvioasa Parascheva	1947-1948
160. Sfânta Vineri Nouă	Bdul Titulescu (fost Banu Manta) nr. 159, s. 1, Pr. 1, Hram Cuvioasa Parascheva și Sfântul Nicolae	1940-1949
161. Sfinții Voievozi	Str. Sfinții Voievozi (prin str. Griviței) nr. 2, s. 1, Pr. 1 Hram Sfinții Voievozi	1813-1817
162. Sfântul Visarion Nou și Sfântul Visarion Vechi (ruinat)	Str. Visarion nr. 14, s. 1, Pr. 2, Hram Sfântul Visarion și Sfinții Împărați	1913
163. Slobozia	Calea Șerban Vodă nr. 3, s. 4, Pr. 2, Hram Sf. Mare Mucenic Dimitrie	1664-1665
164. Spirea Nouă	Str. Puișor nr. 59, s. 5, Pr. 1, Hram Adormirea Maicii Domnului	1794
165. Stavropoleos	Str. Poștei, s. 3, Pr. 3, Hram Sfinții Arhangheli	1724
166. Șerban Vodă	Str. Lăcustei nr. 4, s. 4, Pr. 3, Hram Adormirea Maicii Domnului	1940
167. Teiul Doamnei	Bdul Ghica Tei nr. 2, s. 2, Pr. 2, Hramuri Înălțarea Domnului, Grigore Teologul și Nașterea Maicii Domnului	1833
168. Târcă	Calea Vitan nr. 142, s. 3, Pr. 3, Hram Înălțarea Domnului	înainte de 1820

169. Tudor Vladimirescu	Str. Mărgeanului nr. 2, s. 5, Pr. 1, Hram Sfinții Împărați	1931-1932
170. Udricani	Str. Iuliu Barasch nr. 11, s. 3, Pr. 3, Hram Sf. Nicolae și Adormirea Maicii Domnului	1734
171. Vovidenia	Str. Garoafei nr. 56, s. 5, Pr. 1, Hram Intrarea Maicii Domnului în biserică	1953
172. Zlătari	Calea Victoriei nr. 12, s. 3, Pr. 3, Hram Nașterea Maicii Domnului	1667-1669
173. Capela Sfânta Elisabeta	În ruinare. Șos. Viilor, în curtea fostului Azil Elena Doamna (Cotroceni) Hram Sfânta Elisabeta	

BISERICI CONSTRUITE DUPĂ ANUL 1994

174. Bis. Titan (din lemn)	Hram — Pogorârea Sfântului Duh Bdul.Liviu Rebreanu (Parc I.O.R.)	1995
175. Bis. Schimbarea la față (din lemn)	A doua biserică. Hram Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril. Str. Socului, în prezent numită str. Chișinău	1996
176. Bis. Schimbarea la față (din lemn)	Str. Târgul Neamț (Parcul Dumul Taberei)	1997
177. Bis. Ortodoxă Română	Hram — Sf. Apostol Evanghelist Ioan Str. Moldovița (Spitalul 9)	1997
178. Bis. Parohia Sfânta Vineri (din lemn)	Hram — Cuvioasa Parascheva	sfințită 1998
179. Bis. Sf. Prooroc Daniil (din lemn)		după 1997
180. Bis. Sf. Ioan (din lemn)	Șos. Vitan-Bârzești (lângă spital)	după 1997
181. Bis. Dudești Cioplea I	Str. Ticuș (Codrii Neamțului)	după 1997

182. Bis. de lemn adusă din provincie și așezată în fața Muzeului Satului după 1997

183. Bis. Sf. Vineri-
Pajura (din lemn)

Hram — Cuvioasa Parascheva

după 1997

COSTIN FLORESCU

În fața bis. Sf. Spiridon Nou, 1993

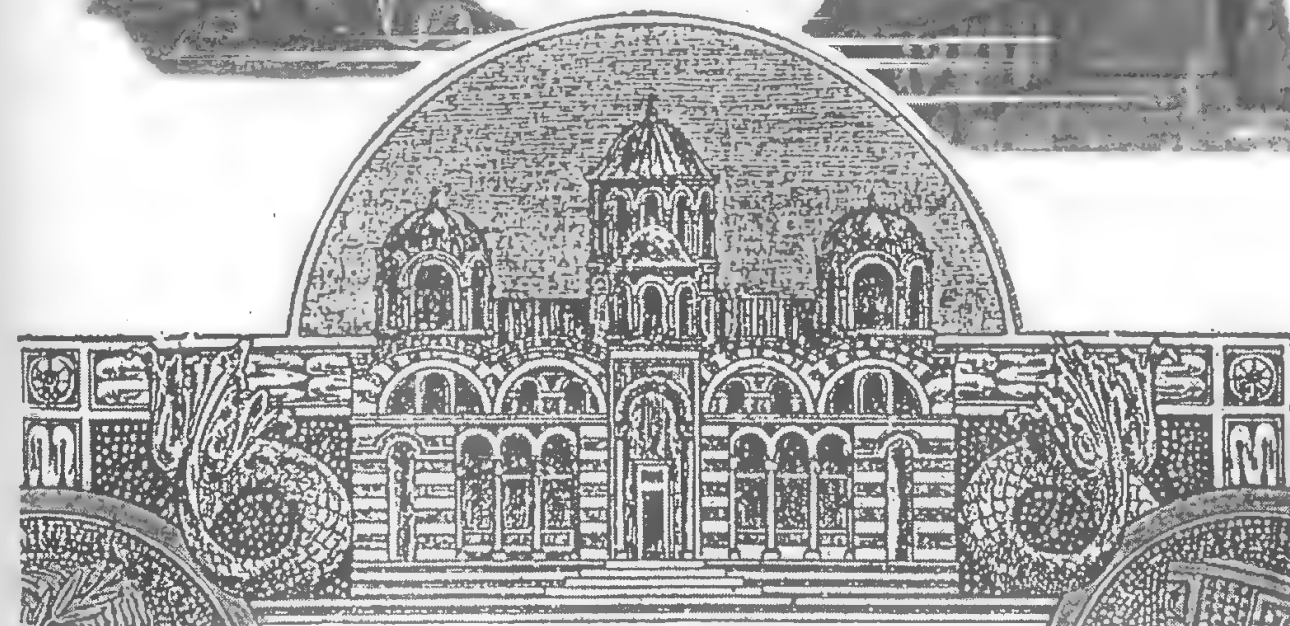
În fața bis. Răzvan, 1993

În fața bis. Sfânta Maria, 1994

Lângă troița din spatele bisericii
Sf. Nicolae-Creangă, 1994

BISERICA SFÂNTUL SPIRIDON-VECHI

BISERICA SFÂNTUL SPIRIDON-VECHI

Dărâmată de regimul comunist în anul 1987 și rezidită între anii 1992-1994 cu clopotniță cu un singur clopot, în curte-dreapta și nișă dedesubt pentru lumânări.

Despre această biserică s-a scris amănunțit în volumul I al acestei lucrări.

BISERICA DOAMNEI

PISANIA BISERICA DOAMNEI, 1683

BISERICA DOAMNEI

Hram Intrarea în biserică a Maicii Domnului și Sfântul Elefterie.

Zidire 1683. În 1859 nu era înconjurată de case.

Pictura primă 1683-1684, dispărută aproape în totalitate.

Calea Victoriei nr. 28, sector 4, Protoeria 3.

BISERICA DOAMNEI

Biserica a fost ridicată din temelie în anul 1683 de Doamna Maria soția lui Șerban Vodă Cantacuzino (1678-1688) pe locul alteia de lemn care se pare că a fost făcută tot de Doamna Maria.

Se spune că locul l-a cumpărat Șerban Vodă, pe lângă alte terenuri alăturate, în „Mahalaua Popa Istrate“, loc pe care s-a construit biserica, mahalaua purtând pe atunci numele de „Mahalaua bisericii Doamnei lui Șerban Vodă“.

Biserica a fost așezată lângă casa copiilor lui Vodă.

Doamna Maria a înzestrat-o cu odoare de preț, case, prăvălii și un teren mare împrejur, care în prezent nu mai este.

În anul 1689 biserica a fost închinată Mănăstirii Cotroceni, cea făcută de Șerban Vodă și care s-a dărâmat de comuniști în anul 1984, luna iunie. „Biserica are un plan dreptunghiular, ceea ce este mai rar, fără abside laterale, dar cu o absidă poligonală la altar. Are lungimea de 26 m și lățimea de 9 m.

Fațadele sunt împărțite în două register de firide oarbe înconjurate de ciubucuri rotunjite, lucrate din cărămidă aparentă.

Ferestrele sunt mici cu rame de piatră sculptate.

Naosul și pronaosul au formă pătrată având ca despărțire trei arcade sprijinite pe doi stâlpi angajați în perete și așezate pe cele două coloane de piatră.

Ușa de la intrarea în biserică este din lemn sculptat având un ancadrament sculptat și el cu motive vegetale ce se termină în partea superioară cu o acoladă ce are deasupra PISANIA (inscripția) de piatră a bisericii, scrisă cu litere în relief având în mijloc stema Cantacuzinilor“.

Scrierea ne arată:

„Această svântă și dumnezăiască beserică iaste zidită și înălțată denu temeliia ei și până în săvârșitu (până la sfârșit) de luminata doamna Mariia a luminatului domnu Io Șarbanu Cantacuzino Băsărabu voevodu, domn și oblăduitor Țării Rumânești, care au fost și mai denainte de măriia sa doamna făcută de lemn, întru lauda și proslăvirea svântului hram Intrarea în beserică a preasfintei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria ca să le fie măriilor sale, fiilor și părinților vecinică pomenire și sufletelor răpaos și fericire, leat 1683“.

Biserica a avut chilii, un mic cimitir și o clopotniță (dispărută). Pictura originală a fost realizată de Constantin și Ioan, scriși într-un pomelnic ce se află

la proscomidie, cu litere în negru pe fond auriu, litere majuscule, datat 1683-1684. Pictura dispărută aproape în totalitate. Au mai rămas câteva fragmente degradate în pridvor, pe calota din stânga, foarte afumate. Vedem pe Isus înconjurat de îngeri, serafimi și Sfânta Treime..., pe calota din dreapta Prodromul, înconjurat tot de îngeri și serafimi...

Pe ferestrele de la răsărit se observă fragmente de scene din Judecata de apoi. În interior, în naos, peretele din stânga, se vede capul lui Isus și al unui sfânt.

Doamna Maria a înzestrat biserica pe lângă prăvălii, case și un teren mare împrejur, care în prezent nu mai este, cu diferite odoare de preț, cărți îmbrăcate în argint și aur ș.a. Biserica avea printre altele, o evanghelie din anul 1683, cu ferecătură în argint ciocănit și cizelat. Ferecătura aplicată pe scoarțe îmbrăcate în catifea. Evanghelia era tipărită la Veneția. Hârtia s-a degradat.

O icoană de lemn ferecată în argint aurit reprezentând pe Sfântul Elefterie, datată 1752-1753, având scris pe ea — Matei Ghica — (Pictură în ulei pe panou de lemn — 68 cm x 55 cm.)

O icoană de lemn, cu litere săpate pe margine, din 1777, având scris pe ea Vistier Ioan Văcărescu.

O icoană a hramului — Intrarea în biserică a Maicii Domnului — făcută pe la 1600, provenită de la prima biserică de lemn. Icoana este din argint (1,10 m x 0,79 m).

Un EPITAF din 12 Septembrie 1683 făcut de Doamna Maria și fiicele ei, în fir de aur și argint (broderie).

Sub mormântul Domnului Isus se văd cusute: portretul Doamnei Maria și a unui copil. Epitaful este în mărime de 1,06 m x 1,50 m de catifea și are pe el cusut:

„Această sfântă pogrebanie făcutu-au Prea luminata Doamnă Maria a Prea luminatului Domn Io Șarban Cantacuzino V.V., la biserica Măriei Sale din București ce este hram Sf. Hram Vovedenie bogorodițe, meseța Sept. 12 leat 1683“.

(Vovedenie — intrarea în biserică — 21 Noiembrie)

Pe epitaf sunt cusuți cu fir, de jur împrejur, mulți sfinți.

În curtea bisericii, în dreapta, se află o piatră de mormânt cu scriere grecească, datată 15 ian. 1711. Lângă ea, mai spre dreapta, este încă un mormânt cu placă de ciment ștearsă.

O piatră de mormânt cu scriere pe ea având data de 20 Febr. 1727. O piatră de mormânt cu scriere grecească având data de 28 Martie 1727. O piatră de mormânt, cu scriere, așezată în pronaos (stânga), cu data de 3 Ian. 1776.

Pe o placă de mormânt din marmură albă cu înflorituri sculptate și iataganul și topuzul domnesc încrucișate, cu stema țării, vulturul și bourul cu stea, ce se află în curte, este scris cu litere săpate ce arată că acolo își doarme somnul de veci tânăra și frumoasa Maria Suțu, moartă la vârsta de 18 ani, în 1848.

Sub covoarele din interiorul bisericii se găsesc patru morminte acoperite cu lespezi funerare. Scrierea de pe ele fiind ștearsă de vreme nu s-a putut descifra.

În morminte nu s-au găsit decât schelete fără podoabe.

În prezent biserica este înăbușită între blocuri având o fâșie îngustă de curte ce o înconjoară.

În curtea din stânga bisericii se văd cinci lespezi de mormânt, din care cea mai frumoasă, din marmură albă, cu scriere și ornamentație, este spartă în două.

În dreapta se văd două lespezi de mormânt, una din marmură albă cu scriere pe ea și cealaltă o placă de ciment ștearsă.

Biserica este sub nivelul trotuarului cu baza ei. Are interiorul întunecos și pereții cojiți. Pridvorul afumat, exteriorul degradat. Curticica neîngrijită și asta în plin centrul Capitalei.

Ar trebui dărâmate toate construcțiile ce înconjoară biserica pentru a fi scoasă la lumină ca pe vremuri și amenajată grădina deoarece biserica a avut loc mare împrejurul ei.

În clopotniță se urcă pe o scară amenajată în zidul de apus și nord al pridvorului. Turla de pe pronaos este de lemn, acoperită cu tablă, iar cea de pe naos (din spate), din care a rămas doar baza (deci mai scundă), este deasemenea acoperită.

În București mai sunt trei biserici cu hramul „Intrarea în biserica a Maicii Domnului“:

1. Biserica Vovidenia str. Garoafei nr. 56, sect. 3, Prot. 1, zidire 1953.
2. Biserica cu sfinți (Sibile), Calea Moșilor nr. 79 sect. 2 Prot. 3, zidire 1680.
3. Biserica Bradu-Staicu — dărâmată de comuniști — a fost pe str. Bradului nr. 32 sect. 3, Prot. 3, zidire 1742.

BISERICA SAPIENȚIEI

BISERICA SAPIENȚIEI

Hram Adormirea Maicii Domnului.

Zidire 1710. Restaurare și pictură 1884.

Redeschiderea bisericii după 40 de ani 1941.

Sfințirea 14 decembrie.

1965 reparații. 1967 s-a adăugat pridvorul.

1968 s-a amenajat încălzirea centrală și s-a restaurat pictura.

Metoh al bisericii Crețulescu.

Str. Sapienței nr. 5, sector 6, Prot. 1.

BISERICA SAPIENȚIEI

Are hramul Adormirea Maicii Domnului. Din tradiția familiei Krețulescu reiese că biserica a fost construită în anul 1710, în curtea caselor boierilor Krețulești de către marele vornic Iordache Krețulescu împreună cu soția sa Safta, fiica lui Constantin Vodă Brâncoveanu.

A trecut apoi succesiv, din tată-n fiu, împreună cu casele învecinate, în posesia banului Constantin Krețulescu (1707-1759), a banului Manolache Krețulescu (1760), a lui Gheorghe Krețulescu și în cele din urmă în posesia lui Aga Manolache Krețulescu.

Această biserică a fost în tot timpul paraclisul particular al familiei până când fiul lui Manolache, numit Emanoil (1838- 907), a vândut întreaga proprietate, inclusiv biserica, soacrei sale, Olimpia Lahovary. Aceasta restaurează CAPELA în anul 1884, însărcinând cu pictura pe Gheorghe Tattarescu, care pictează plafonul bisericii, catapeteasma și icoanele împărătești: Domnul Isus Christos și Maica, Sfântul Nicolae și Adormirea Maicii Domnului, icoanele celor 12 Apostoli, Sfânta Treime și Îngerii de pe ușile diaconești. Odată cu restaurarea bisericii, Olimpia Lahovary pleacă în Italia pentru îngrijirea sănătății. Acolo își scrie testamentul prin care înzestrează CAPELA cu casele din spatele ei, destinată pentru locuință preoților și lasă suma de 50.000 de franci aur pentru plata slujitorilor și facerea pomenilor. Cu executarea testamentului obligă pe fiul ei, Alexandru M.Lahovary, căruia îi lasă moștenire, printre altele, casele bătrânești de lângă capelă.

În anul 1902, probabil după moartea mamei sale, Alexandru Lahovary dispune închiderea capelei. Obiectele de valoare le-a transferat la Biserica Krețulescu. Casa părintească moștenită de la mama sa o închiriază Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, care și-a avut sediul până la mutare, la Mănăstirea Antim. În timpul cât Sfântul Sinod a avut sediul la Mănăstirea Antim, capela a servit ca biserică de jurământ, cum a fost de pildă în procesul mitropolitului Atanasie Mironescu. În anul 1925, Alexandru E.Lahovary donează capela și casa din spatele terenului închis cu zid Sfintei Patriarhii, cu condiția de a fi deschisă publicului, de a plăti preoții slujitori și a i se pomeni pomelnicul familiei.

La cererea generalului Manolescu, președintele societății „Cultul Eroilor“, care își avea sediul peste drum de capelă, de a se da în folosința „Cultului Eroilor“ spre a fi utilizată ca lăcaș de cult. Sfânta Patriarhie consimte, dar în loc să se respecte angajamentul, este transformată într-un fel de magazie depozitându-se materiale diferite, ajungând astfel cu vremea în degradare și părăsire. După

trecerea a 40 de ani, Sfânta Patriarhie hotărăște redeschiderea bisericii și în anul 1941, la 14 decembrie, se târnosește (sfințește) fiind din nou dată Cultului Creștin Ortodox. În anul 1965, deoarece ploua în biserică și în casa parohială, din inițiativa preotului paroh Constantin Sârbu, cu aprobarea Consiliului Parohial, s-au făcut reparațiile necesare acoperindu-se cu tablă galvanizată. De asemenea s-a reparat și exteriorul.

În anul 1967 s-a adăugat sfântului lăcaș pridvorul. Pictura a costat 27.000 de lei. În anul 1968 s-a realizat încălzirea centrală a bisericii și a casei parohiale. Tot în anul 1968 s-a început restaurarea picturii, afară de pridvor și completarea ei în spațiile libere. Restaurarea și noua pictură au fost executate de doamna pictoriță Olga Greceanu. Lucrarea s-a terminat în anul 1968. În curtea bisericii se află mormântul preotului paroh Constantin Sârbu (1905-1975). Aceste date după însemnările sale.

BISERICA MÂNTULEASA

BISERICA MÂNTULEASA

Str. Mântuleasa nr. 20, sector 2, Prot. 3 — Zidire 1734 —

Hram Sfinții Arhangheli

Restaurare 1924-1930. În 1925 s-a scos la iveală vechea pictură care a fost refăcută. Reparații 1940 când s-a reclădit turla pe naos.

BISERICA MÂNTULEASA

Deasupra ușii de intrare, în PISANIE, stă scris:

„Această sfântă și dumnezeiască beserică, unde să cinstește hramul sfinților îngeri Mihail și Gavril, și iaste făcută den temelie de jupîneasa Marica, sora jupînu Manta cupețul, și de jupîneasa Stanca ce au ținut pe jupîn Manta (Mantul), și s-au făcut în zilele lui Grigore Ghica VV în luna Mai leatu 5342 (1733)“.

Deci, biserica a fost zidită de jupăneasa Maria, soră cu jupân Manta cupețul și de jupăneasa Stanca, soția lui Manta, în anul 1783, luna mai. Nu are dimensiuni mari dar este proporționată.

A fost zugrăvită de preotul Bratu și de Iane, numele lor fiind pomenit pe zidul de la Proscomidie, cu scriere pictată în roșu pe fond alb, din secolul XVIII. Biserica a fost restaurată în anii 1924-1930 de Comisia Monumentelor Istorice, cu care ocazie s-a spălat și refăcut vechea zugrăveală. A mai avut reparații și după cutremurul din noiembrie 1940. Atunci i s-a reclădit turla, pe naos. Biserica are plan treflat. Pronaosul este despărțit de naos. În anul 1925, s-a scos la iveală vechea pictură. Cele două ctitorite, jupăneasa Maria și jupăneasa Stanca sunt și ele pictate într-o factură mai nouă. În biserică, în dreapta, vedem zugrăvit pe jupân Manta, iar la stânga pe soția sa. Pe clopotul mic scrie 1798. Numele de Mântuleasa se trage de la Mantu, Manta, Mântuleasa. În pridvorul deschis, ce are patru coloane cu trei arcade între ele, este scris pe o piatră:

*Petră sănt, dar sănt pătrunsă
D-o simțire mult miloasă
Căci acoper și sănt pusă
Peste-o tănără frumoasă.
Înțeleaptă, cinstitoare
De bărbat, și bună mamă,
Dar moartea mistuitoare
M-au pus ei a fi cunună;
Efrosina a ei nume,
A lui Const.Bucșan soție,
Cu care cinci ani în lume
Viețuiră'n căsnicie,
Și în floarea vieții sale
Moartă fu pusă-n mormînt*

*Părinți, soț, fiicele sale
Triști lăsându-i pre pământ,
La anul 1837, Maiu 5,
În vârstă de ani 22.*

Mai demult se aflau în curtea bisericii câteva pietre de mormânt având scrierea foarte ștearsă.

Pe una, dispărută, se vedea scris Decembrie 1757.

Pe o alta scria: „Suptu această piatră odihnescu-se oasele răposatului robul lui Dumnezeu, Codrean i părinților dumnealui Stan i Catrina, i Neculae, Zanfira, Dobrița, Pascu, Costandin, în zilele Domnului nostru Io Constandin (Voevod)...“

Alături, pe o altă piatră scria: „Sub această piatră odihnescu-se oasele răposatului robul lui Dumnezeu Manul Vel Cămărașu, mesița Dechemvrie, leatu 7266 (1752).

Pe o piatră apropiată stă scris: „Sub această piatră odihnescu-se oasele răposatului robul lui Dumnezeu, Frâncul Căpitanului și au răposatu în zilele lui Grigore Ghica VV, în luna lui Mai în 20 de zile, lt. 7243 (1735), cu jupăniasa dumnialui Maria“.

Pe o altă piatră scrie: „Sub această piatră odihnescu oasele răposatului robului lui Dumnezeu... (și nu mai scrie în continuare)“.

Medalioanele exterioare ale bisericii au fost umplute cu tencuială, rămânând așa cum au fost doar cele două ale pridvorului.

Biserica avea o icoană dată în anul 1834 „de dumnealor mahalagii Mântuleasa“. Epistat: „chir pop Hera, referendaros“, meșter: Tudor. Avea și un jeț cu coroane.

„Mahalaua Mântulesei avea 22 de case pe la 1890 și se afla împrejurul bisericii cu același nume. Pe acolo era livedea precupețului Mantu (Manta) a cărui văduvă, Stanca Mântuleasa, înconjurase livedea cu gard de nuiele. Câinii fiind mulți și răi în mahala, cine trecea noaptea pe acolo rupea nuiele din gard să se apere de câini. Azi așa, mâine așa, până n-a mai rămas nimic, nici urmă de gard, de unde s-a născut locuțiunea bucureșteană „a luat din gardul Mântulesei“, adică a luat de unde nu este nimic, ajungând de pomină „gardul Mântulesei“ (I. Gion).

Începând cu anul 1937, biserica Mântuleasa scotea o „Foaie parohială“,

care se tipărea la tipografia Frăției Misionare „Patriarhul Miron“, din str. Sfinții Apostoli nr. 40. În foaie se aflau știri din parohie, câte un articol, donațiile pentru biserică și corul ei, un cor deosebit. Printre cei care semnav diversele articole era și preotul C.N. Găiculescu. Prin 1985-86 preot slujitor la biserică era Rădulescu N. Ion.

BISERICA SFINȚII APOSTOLI

BISERICA SFINȚII APOSTOLI

Str. Sfinții Apostoli nr. 33, sector 5, Prot. 1.

Prima biserică din lemn prin 1585.

A doua din zid în timpul domniei
lui Matei Basarab (1632-1654).

În 1677 a luat foc, arzând o parte.

Profanată și jefuită în răzcoalele
Seimenilor și Dărăbanilor în vremea lui
Matei Basarab și Constantin Șerban.

Reparații 1705, 1715.

Stricăciuni cutremure 1802-1838.

Reparații la exterior sfârșit sec. 19

Modificări după anul 1900

Pictată și renovată total în anul 1936.

BISERICA SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

Prima construcție a fost din lemn. În anul 1585 exista. A doua construcție, din zid, a fost făcută de Matei Basarab, care a domnit între anii 1632-1654. S-a reparat în vremea lui Constantin Brâncoveanu (1688-1714) de Axentie Mitropolitul Sofiei 1705 și împodobită și din nou reparată de Ștefan Vodă Cantacuzino (1714-1716), în 1715 când i s-a așezat și „Pisania”.

La început a purtat numele de Mănăstirea Târnovului, apoi i s-a spus Mănăstirea Sfinții Apostoli. Prin sec. XVIII i se mai spunea Mănăstirea Arhimandritului, cum se numea și mahalaua.

Biserica are hramul Sfinților Apostoli Petru și Pavel.

Ea s-a ridicat pe locul unei vechi biserici de lemn din fosta mahala a Dudescului ce exista pe la jumătatea secolului al XVI-lea, prin 1585 și fusese închinată Mănăstirii de la Târnov (Bulgaria), pentru care i s-a spus Mănăstirea Târnovului.

Nu se știe cine a fost primul ctitor și nici data precisă când voevodul Matei Basarab (1632-1654) a făcut-o de zid pentru oraș la capul podului Cilibiului, cum s-a numit locul mai târziu, deoarece nu a rămas nici un document și nici Pisania așezată de ctitor nu s-a mai aflat. De la construirea bisericii din zid, a fost numită Mănăstirea Sfinții Apostoli din Mahalaua Arhimandritului, pentru care i s-a mai spus Mănăstirea Arhimandritului, în care se prăznuiau Sfinții Apostoli Petru și Pavel.

Mănăstirea cu biserica de zid au fost închinată Mănăstirii Stavronichita de la Muntele Atos, devenind astfel mănăstire stavropighiată. În timpul răzcoalei Seimenilor și Dărăbanilor, răzcoală începută în vremea lui Matei Basarab (1632-1654), continuată și sub Constantin Șerban Basarab-Cârnu (1654-1658), biserica a fost profanată și jefuită. La începutul anului 1677 a luat foc și a ars o parte din ea.

Sub Constantin Brâncoveanu (1688-1714), Mitropolitul Sofiei Axente, originar din Târnova îi reface nartexul (tinda bisericii) și pardoseala...

PISANIA, dispărută, era scrisă în grecește și arăta: „Nartexul acesta de față s-a înnoit din temelie pe propria cheltuială de către preasfințitul mitropolit

al Sofiei, chir Axentie, de fel din orașul Târnovo, din eparhia Larisei a celei de a doua Tesalii și a întregii Elade, precum și pardoseala de piatră din lăuntru bisericii și împodobirea coloanelor de la icoanele împărătești, înnoirea stranelor și a analogheoanelor, pentru sufleteasca sa mîntuire. 1705 Mai, indictionul al 13-lea.

Indiction — perioadă de timp convențională.

Analoghion — pupitrul pe care se țin cărțile în biserică și unde stă cântărețul.

Venind la domnie Ștefan Vodă Cantacuzino (5 apr. 1714 — ian. 1716), după asasinarea Brâncovenilor, acesta a împodobit biserica, a refăcut pridvorul și a așezat o clopotniță pe Pronaos, iar ușii de la intrare îi face o frumoasă ramă lată de piatră sculptată (un portal) și o „Pisanie“ tot din piatră (10 iulie 1815) care o așează deasupra ușii având în partea superioară stema țării, iar deasupra stema Cantacuzinilor, pajura bicefală.

Pisania (inscripția) ne arată:

„Această biserică a Sfinților Apostoli Petru și Pavel fiind întâiași dată din lemn s-a zidit de piatră de răposatul Matei VV și acum s-a împodobit și pe dinlăuntru și pe dinafară cu adaosul clopotniței și cu altele de prea înălțatul Domn Io Ștefan Cantacuzino VV în anul dintâiu al Domniei lui, fiind enoriași la dânsa prea luminatul împărătesc neam al Cantacuzinilor, la leat 7223, (1715) iulie 10“.

În secolul 18 sfântul lăcaș a fost necropola familiei Dudeștilor care locuiau în apropiere. Biserica Sfinții Apostoli, construită cu ziduri groase, pe vremuri avea în jur case cu etaj, case domnești, case egumenești, bucătării, o mare trapeză (sală de mese pentru călugări), un chioșc, magazii de zid, grajduri, hambare, șoproane, pivnițe și înspre est erau chiliile. Pentru toate acestea a mai fost numită „Mănăstirea cu han“ și „Mănăstirea mare domnească“.

Într-una din clădiri, după anul 1863 a funcționat temporar Liceul Matei Basarab. Către sfârșitul secolului al XVIII-lea clădirile au fost dărâmate. Din cauza cutremurelor din 1802, în vremea lui Constantin Ipsilanti și din 1838 în vremea lui Alexandru Ghica, biserica suferă stricăciuni. Zidurile crăpate în câteva locuri, acoperișul, care o parte era din tablă și alta din scândură, s-a deteriorat. După primul cutremur a fost reparat acoperișul de Naum Râmnicianu, care în 1823 a devenit egumenul mănăstirii. După cel de al doilea cutremur (1838) a fost reparată biserica și i s-a făcut o singură turlă din lemn în locul celor

trei de zid, iar zugrăveala a realizat-o egumenul Averchie care a clădit atunci și o casă. Lucrările au fost terminate în anul 1843 când a avut loc și sfințirea.

Către sfârșitul secolului 19 au fost și unele reparații la exterior. Restaurarea bisericii în totalitate a avut loc în anul 1936 când s-a readus biserica la vechea ei înfățișare din sec. 17, refăcându-i-se și clopotnița. Pictura a fost de asemenea restaurată, pictor fiind E. Iovănescu. Decorația exterioară, cu unele modificări, prezintă două registre decorate cu arcade și ciubuce rotunjite, din cărămidă tencuită.

Fațadele se pare că au fost din loc în loc pictate. Ușa de intrare are un portal din piatră sculptată artistic. Ferestrele sunt cele din 1715, cu chenare de piatră sculptată, dar care au suferit unele modificări după anul 1900.

Clopotnița de pe pronaos, cea pe care a adăogat-o Ștefan Cantacuzino, dărâmându-se a fost înlocuită cu alta în anul 1936, când s-a făcut restaurarea. Turla naosului este și ea tot nouă.

Naosul are absidele adânci, iar pronaosul este pătrat.

„Intrarea în biserică se face printr-un pridvor pătrat, larg și deschis, ce se sprijină pe opt coloane de piatră groase și scurte, cu capiteli neocorintice. Interiorul, nu prea mare, este bine proporționat. Restauratorul a fost arhitectul Sf. Becu. El a respectat vechia arhitectură. Picturile din pridvor au suferit unele retușări făcute de pictorul E. Iovănescu în timpul restaurării“. Zugrăvelile realizate în timpul lui Ștefan Cantacuzino, în pronaos, reprezintă portretele unor membri ai familiei Cantacuzinilor: stolnicul Constantin Cantacuzino, Ștefan Cantacuzino cu soția sa Doamna Păuna, vel stolnicul Constantin și jupâneasa Safta.

La stânga, de la Apus spre Răsărit, tot în pronaos, sunt reprezentați: Matei Basarab și soția sa Doamna Elina, Matei Cantacuzino, Constantin Iordache, spătarul Drăghici, logofătul Mihail. În pridvor, în stânga, se află piatra de mormânt a cluceresei Păuna Staicu decedată la 1810. Mai este o piatră de mormânt cu inscripția N. Grigorie Suțu din 1851. În curtea bisericii se află mormântul lui Petru Mavromihale, unul din eroii ce au luptat pentru independența grecilor la 1821, care a avut și o coloană de piatră cu inscripția în grecește. El a murit în anul 1844. De coloană nu se mai știe nimic. Tot în curte se mai află mormântul Dudeștilor, cu o placă de mormânt din marmură sculptată cu două medalioane, unul cu stema Cantacuzinilor și altul cu un copil cu spada în mână. Inscripția pomenește de unii membrii ai familiei Dudeștilor și de un Cantemir mort în 1787. Scrierea de pe placă, în grecește, arată:

„Mormântul ce-l privești ascunde corpurile neamului Dudescilor răposați, ale căror suflete au zburat la cer: curpinde pe Antioh bărbatul celebru, vârtos, pe Maria ce a fost soția gloriosului boer Cantemir, cu ceva mai înainte pe

Niculce și pe soția sa, care era podoaba blândeței, iar din copii pe Smaranda și pe Andronic pe cari Dumnezeu iartă-i pentru ca neîncercați să se mântuiască, 1787 iunie 23“.

În anul 1664 a fost îngropat la biserica Sfinții Apostoli și fiul lui Grigore Ghica Vodă care a murit de o boală foarte curioasă. În prezent (1993) în curtea bisericii nu se mai văd decât trei morminte în partea dreaptă, din care la două plăcile de piatră sunt înnegrite, cu scrierea ștearsă de vreme și neîngrijite. Al treilea mormânt are o placă de marmură albă sculptată, cu scrierea nu prea descifrabilă, care ar fi al unui preot. Lângă unul din morminte se vede o troiță veche de lemn înaltă de cca 2,5 cm. În rest bălării și tristețe.

Casele preoțești sunt în spatele bisericii, în fundul curții, unde se văd tot felul de gunoaie în apropierea sfântului altar.

Din vremea lui Ștefan Cantacuzino se mai păstrează stranele, catapetasma (tîmpla) din lemn sculptat, de o mare frumusețe, cu multă ornamentație și tronul, iar din vasele de cult un potir de argint poleit cu aur datat 1741 și un diptic al ctitorilor.

Se mai păstrează în biserică 12 iconițe duble, pictate pe pânză, de pe vremea lui Matei Basarab și trei icoane.

„În interiorul bisericii, în pronaos, deasupra arcadelor, în stînga, vedem pictate: Frîngerea pâinii în popasul din drumul spre Emaus și Necredința lui Toma. În dreapta: Irod ucigînd pruncii și Fuga din Egipt. Alte picturi, tot în pridvor: Isus în templu, Isus ispitit de diavol, Dumnezeu Tatăl și Isus adorați de sfinți și îngeri. În interior, în pronaos: Nunta de la Cana, Învierea lui Lazăr, Isus predicînd norodului în pustiu, Vindecarea îndrăcitului, Floriile, Lăsați copiii să vină la mine, Isus pe mare, Vindecarea slăbănogului. Pe cupolă: Isus Cristos cu 4 îngeri și simbolul Sfintei Treimi, Evangheliștii. În naos: Sfântul Sava, Pilda smochinului, Isus înaintea lui Ana, Coborârea de pe cruce, Ghetsemanii, Sfântul Anton, Isus și Zaheu, Isus cu Maria și Marta, Cina cea de taină, Sărutul lui Iuda, Sfinții militari, Maria Magdalena spălînd picioarele lui Isus, Învierea Domnului, Botezul Domnului, Sfânta Ana cu Fecioara Maria în brațe, Isus în fața doctorilor, drumul spre Emaus, Cina cea de taină, Sfântul Ioachim, Isus și Samariteanca, Necredința lui Toma“.

La tîmplă sunt patru icoane mari: Buna Vestire, Fecioara cu pruncul în

brațe, Isus și Sfinții Petru și Pavel și încă 26 de iconițe. În altar: Sfinții episcopi, Liturghia Apostolilor, Sacrificiul lui Avram și alte imagini oarecum șterse.

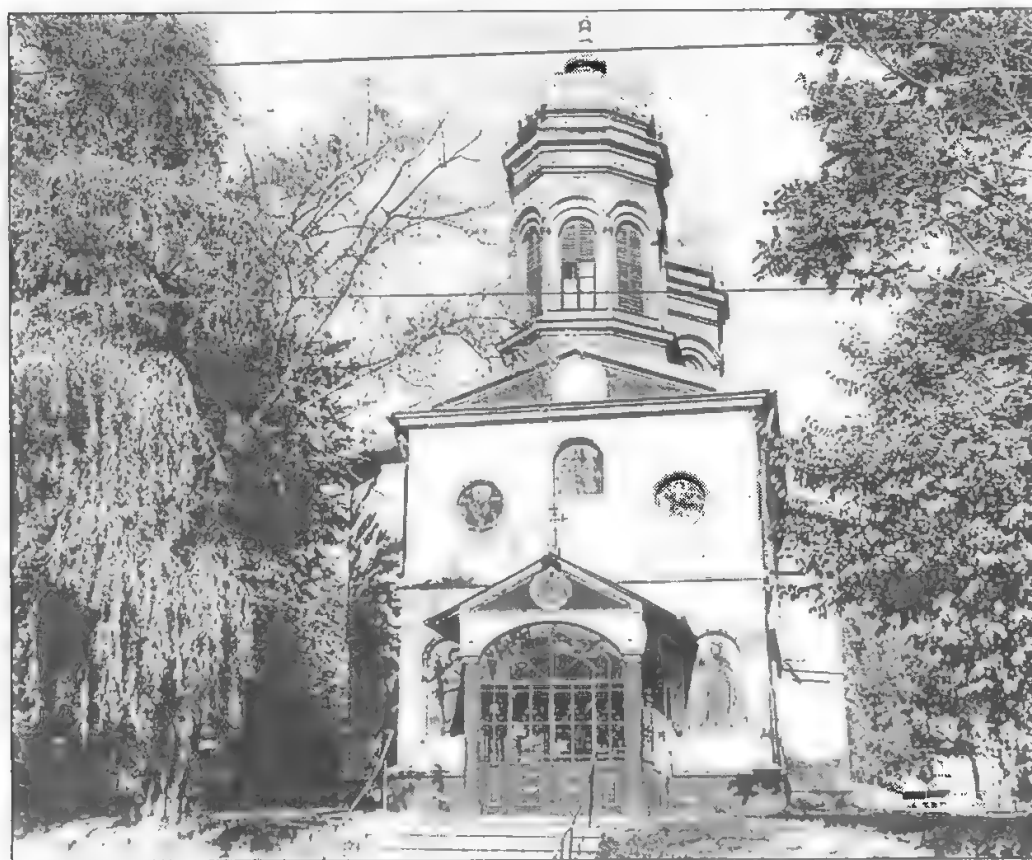
Pe calotă: Fecioara Maria și pruncul în medalion pe piept.

Pe clopotul mic, în partea de sus, este scris cu litere în relief: „Acest clopot s-au înnoit de a doua oară de precuviosul arhimandrit Chir Calinic Stavropoghiteanu, 1800“.

„Mănăstirea a fost bine înzestrată, dar egumenul ei (superiorul mănăstirii) care era grec, îi lua toate veniturile prăvăliilor din Lipsani, a locurilor din mahalaua Șerban Vodă, a viilor din dealul Lupescilor, a bolovanilor de sare din Ocna Slănicului dăruiti de Brâncoveanu la 1702 și a caselor care se aflau în apropierea bisericii“.

BISERICA APOSTOL

BISERICA APOSTOL

Calea Văcărești nr. 143, sector 3, Prot. 3.

Zidire 1765.

Hram Sfinții Împărați.

Reparații între anii 1820-1830.

Alte reparații în 1910.

În 1944 biserica în oarecare dregare.

Frumoasa grădină nu mai există fiind înconjurată de un maidan.

BISERICA APOSTOL

Prima biserică a fost de lemn, cam pe la jumătatea secolului XVIII. În anul 1765 septembrie 15 a fost făcută din zid de Constantin Potoceanu și soția sa Maria, pe o înălțime de pe malul drept al Dâmboviței. I s-a dat hramul Sfinții Împărați Constantin și Elena.

Prin anul 1801, biserica avea în curte două chilii.

Pisania care este dispărută ne arăta:

„Această sfântă biserică s-au fondat la anul 1765 septembrie 15 cu toate cele necesare la înfrumusețarea ei de către repausatulu întru fericire domnului Constantin, ginerele dumnealui Ganea Potoceanu împreună cu soția sa Maria“.

Deteriorându-se cu vremea, a fost reparată între anii 1820-1830 de băcanul Apostol Velicu, de unde-și trage numele.

Mahalaua Apostol avea 99 de case și se întindea pe câmpiile cele mari de la Lînărie în direcțiunea Văcăreștilor.

A mai avut o restaurare în anul 1864, când i s-au făcut două turle de lemn, înlocuindu-se cele de zid. În 1910 a mai suferit două reparații. O PISANIE ne arată următoarele:

„Reparatu-s-au din nou pe dinăuntru și pe dinafară în primăvara anului mântuirii de la Isus Cristos 1910, prin mijlocirea pioșilor creștini ortodocși, V. Nicolescu, Ciobănoiu Constantin, E. Codreanu, I.Gr. Nicolescu, Ciobănoiu Matei Mușetescu precum și slujitorul al acestui Sfânt lăcaș preotul Ștefan Georgescu“. Mai târziu i s-a spălat și pictura.

Pe clopotul mare al bisericii este scris:

„Întru cinstirea mai marilor voievozi Mihail și Gavriil s-au făcut acest clopot în zilele domnului Alexandru Ghica Vodă, păstorind episcopul de Buzău — D. Chesari(e), fiind egumen cuviosul Filoftei sfânței mănăstiri Berca, 1841, F. Wolff“.

În prezent, septembrie 1994, biserica fiind așezată pe o înălțime, pare un imobil intrat în degradare, înnegrit și înconjurat de un maidan plin de câini, bălării, bolovani, gunoaie ș.a.

Pridvorul bisericii este închis cu geamuri. Casele preoțești sunt despărțite de un gard de lemn de urâtul maidan.

Oasele ce au fost scoase din fostul cimitir al bisericii, în anul 1989, s-au spălat și reîngropat lângă biserică, dar nu se mai cunoaște nimic (1944).

BISERICA PARCUL DOMENIILOR MĂNĂSTIREA CAȘIN

BISERICA PARCUL DOMENIILOR — CAȘIN

Bulevardul Mărăști nr. 16, sector 1, Prot. 2.
Hram Sfinții Arhangheli
Mihail și Gavril.
Zidirea a început în anul 1937.

BISERICA PARCUL DOMENIILOR — CAȘIN —

Zidirea sfântului lăcaș a început în anul 1937.

Rege era Carol II, regină Elena, patriarh Miron Cristea și ministrul cultelor Dr. Demetrescu Brăila.

S-a ridicat pe locul unei bisericuțe de lemn ce se numea Mănăstirea Cașin, care în vechime era înconjurată de o pădure. Bisericuța se afla unde este în prezent sfântul altar al noului edificiu religios. „Monument de arhitectură românească cu bogate elemente decorative, așezat la intersecția unor artere de mare circulație, dominând întreaga zonă“.

Arhitect a fost Ionescu Berechet, arhitectul șef al Patriarhiei, iar constructor inginer Liviu Ciulei, desăvârșindu-se treptat, în timp, cu multă stăruință....

Biserica are un pridvor mare deschis, susținut de șase coloane de marmură, patru în față și câte una lateral, cu arcade de piatră între ele. Coloanele sunt ornamentate cu sculpturi artistic lucrate.

Marele pridvor cu coloanele sale de marmură, cu trepte lungi și pardoseala de piatră, străjuiește intrarea în biserică. Ușa este mare, turnată din bronz cu basorelieful, reprezentând pe Sfinții Petru și Pavel, Sfinții Arhangheli, un înger și stema patriarhală. Ușa este încadrată de o ramă lată de marmură, sculptată cu motive florale.

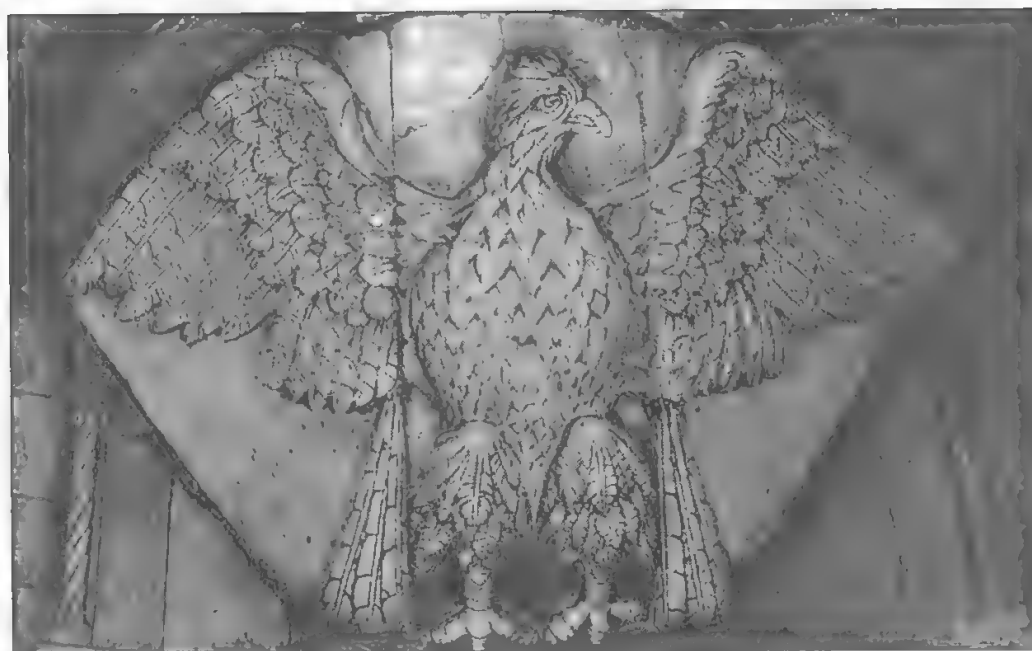
Biserica mai are în pridvor două uși de lemn obișnuite ce au deasupra lor scene religioase lucrate în mozaic. Scene religioase vedem și pe pereții laterali ai pridvorului.

Deasupra fațadei se află icoana hramului, mare, lucrată în mozaic de Murano, de asemenea toată decorația murală. Biserica are o turlă centrală impunătoare, așezată între patru turnulețe. Interiorul este spațios, cam întunecos și încă neterminat (1994), dar lasă liberă perspectiva turlei pantocratorului unde se află icoana Mântuitorului, ce-l înfățișează ca împărat al lumii.

Icoana este pe bolta bisericii din mijlocul naosului, adică în partea bisericii care se întinde de la pronaos (tinda), până la altar. Decorația pereților este în mozaic și marmură de diferite culori, catapeteasma este tot din marmură, iar icoanele sunt în email și mozaic.

Jețul patriarhal, amvonul din marmură colorată, altarul cu pereții și bolțile decorate în întregime în mozaic de Murano, pentru prima oară în țara noastră, arată măiestria celor ce au lucrat minunatele podoabe.

Scaunele mobile sunt necorespunzătoare unui astfel de interior. Biserica are pod pentru cor sub care este așezat un vultur mare, sculptat în marmură albă, cu aripile întinse. Are lumină electrică, încălzire cu gaze și apă curentă, dar nici până în prezent (1994) nu are clopot!

BISERICA PARCUL CĂLĂRAȘI

BISERICA PARCUL CĂLĂRAȘI

Hram Sfinții Împărați Constantin și Elena și Cuvioasa Paraschiva.

Bdul. Muncii nr. 2 sector 2, Prot. 3.

— la Bariera Vergului —

Zidire între anii 1942-1949. Sfințire 17 aprilie 1949.

Lucrări la interior și pictura 1960-1964.

Sfințirea tuturor lucrărilor 1976.

BISERICA PARCUL CALARAȘI

Spre a ajunge pe pridvorul deschis, susținut de patru coloane groase, cu arcade între ele, urci zece trepte lungi de piatră.

La fațadă, biserica are trei uși de lemn vopsite în maro.

Deasupra ușii din stânga, este lucrată în mozaic icoana Cuvioasei Paraschiva, iar deasupra celei din dreapta Sfinții Apostoli Petru și Pavel, tot în mozaic. Biserica are curte în dreapta, în stânga și în spate, împrejmuită cu plasă de sârmă. În curtea din partea dreaptă se află clopotnița de lemn cu două clopote, unul mare, celălalt mai mic. În partea dreaptă, afară spre altar, mai este o ușă de lemn. Până să se construiască biserica Parcul Călărași, se afla pe acel loc o bisericuță în care s-a slujit până ce s-a terminat noul lăcaș monumental, cu o turlă impunătoare. Biserica are un subsol foarte mare (o sală) în care s-ar putea amenaja o cantină pentru oamenii săraci din cartier. PISANIA bisericii se află deasupra ușii de intrare, cea din mijloc și este scrisă cu litere latine în relief ce ne arată: „Această sfântă și dumnezeiască biserică cu hramul Sfinților Constantin și Elena și Cuvioasa Paraschiva s-au zidit din temelie, de roșu, între anii 1942-1949, prin strădania fostului preot paroh Constantin Sârbu ajutat de V. Gomoiu, I. Constantinescu, D. Poenaru, S. Anghel și de enoriașii și credincioșii din cartierul Bariera Vergului, fiind târnosită la 17 aprilie 1949. Celelalte lucrări dinăuntru și dinafara ei, ca și pictura executată între anii 1960-1964 de către pictorul Eremia Profeta, au fost săvârșite între anii 1960-1976 prin grija și contribuția personală a Preafericitului părinte Patriarh Justinian și prin osârdia preotului paroh Constantin Nichita și a celorlalți preoți slujitori: Pârvulescu A., Soare D. și Sorescu G., consilieri fiind Ciobănescu A., Lungu P., Nicolescu T., Georgescu C., Marin C., Dogaru G., Aloman A., Halung V., Marinescu C., Nicolae S., Dumitrescu V., Mironescu I., Georgescu V., Bombiță T., Hanuș I., Ionescu A., Pavel A., Constantinescu I., Burada V. și Măntăluță I.

Slujba de sfințire a tuturor lucrărilor săvârșite a fost oficiată de către Preasfințitul episcop Roman Ialomițeanu, vicar mitropolitan, înconjurat de un sobor ales de preoți, în anul mântuirii 1976, luna octombrie, ziua 3. Binecuvânțează Doamne pe toți cei ce s-au ostenit cu ridicarea și înfrumusețarea acestui sfânt lăcaș“. Ctitori fondatori Mareșalul Ion Antonescu și soția sa Maria și preot paroh Constantin Sârbu. Pictura bisericii în 1894 se distingea cu greu.

În București sunt încă patru biserici cu nume de parc:

Biserica Parcul Domeniilor (Cașin), zidire 1937.

Hram Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril.

B-dul Mărăști nr. 16, sect. 1, Prot. 2.

Biserica Parcul Ghencea, zidire 1943.

Hram Sfinții Arhangheli și Sfântul Spiridon.

B-dul Ghencea nr. 41, sect. 6, Prot. 1.

Biserica Parcul Rahova 1, zidire 1937.

Hram Sfântul Dumitru.

Str. Caporal Preda nr. 29, sect. 5, Prot. 1.

Biserica Parcul Rahova II, zidire 1944.

Hram Sfânta Paraschiva și Sfântul Nicolae.

Str. Iacobeni, nr. 39, sect. 5, Prot. 1.

BISERICA PARCUL RAHOVA II

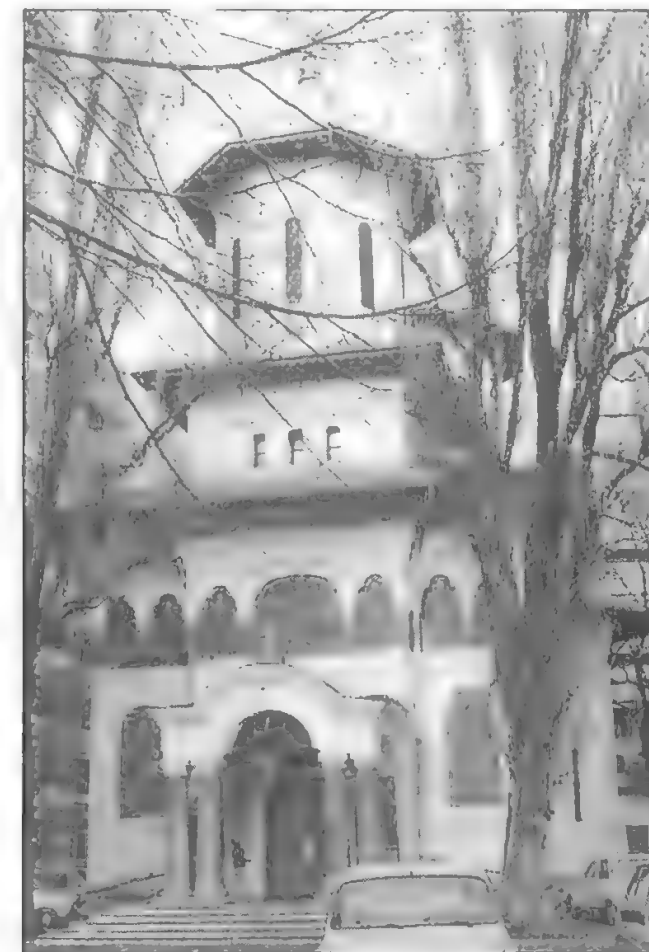

BISERICA PARCUL RAHOVA I

BISERICA PARCUL GHENCEA

BISERICA FLOREASCA-DOROBANȚI

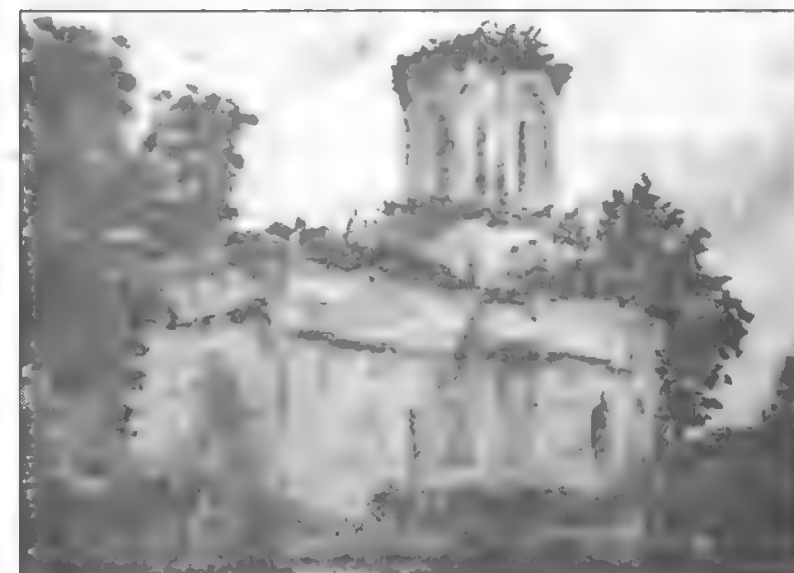

BISERICA FLOREASCA-DOROBANȚI

Calea Dorobanți nr. 166, sector 1, Prot. 2. Hram Nașterea Maicii Domnului.
Zidire 1912-1915. Restaurare 1926-1932. Zdruncinată cutremur 1940.

A fost reparată și zugrăvită din nou.

A MAI EXISTAT O BISERICĂ FLOREASCA ÎN BĂNEASA.

BISERICA FLOREASCA-BĂNEASA.

BISERICA FLOREASCA-DOROBANȚI

A fost înălțată la începutul secolului al IX-lea.

Biserica prezintă la intrare câteva trepte de piatră ce se termină în pridvorul deschis cu cele patru coloane. În dreapta și în stânga fațadei străjuiește câte un copac. Biserica este înghesuită între blocuri, iar clopotnița de lemn se află în partea dreaptă și are un singur clopot mare. Lângă ea este așezată pe un postament o cruce veche de piatră. Sfântul lăcaș are două turle.

Cea așezată pe naos are baza de formă pătrată. Planul construcției este cel treflat. Construcția este mică dar bine proporționată. În stânga și-n dreapta pridvorului, pe fațadă, sunt pictați Sfinții Apostoli Petru și Pavel, în mărime naturală. Pe perețele fațadei, deasupra micului pridvor, la centru, este pictată Nașterea Maicii Domnului, având într-o parte și alta chipuri sfinte pictate.

Biserica are ferestre înguste dar înalte. În interior stânga vedem amvonul. Scaunele sunt de lemn, iar ferestrele cu vitralii.

Pardoseala este din dale pătrate albe, de piatră. Pictura cea veche a fost restaurată doar o parte. O scăriță, în interior, duce la podul corului. PISANIA este așezată deasupra ușii de lemn sculptată a intrării, scrisă cu litere aurite, ce arată:

„În numele Tatălui, Fiului și Sfântului Duh, ziditu-sau în capitala București, parohia Floreasca, această Sfântă și Dumnezeiască biserică, între anii 1912-1915, având hramul Nașterea Maicii Domnului. Zidirea s-a început din anul 1912 în al 45-lea an de glorioasă domnie a defunctului Rege Carol I, cu ajutorul și osârdia soților Vitan și Maria Gănciulescu, inițiatori și ctitori, Ioniță și Ana Năstărescu, preot Ștefan Iordăchescu, Ghiță Zaharia, Păunica Mihăescu și Bucur Gherbăcescu, ctitori ai acestei Sfinte biserici, împreună cu un comitet în frunte cu preotul paroh Sachelar Gheorghie Alexandrescu, din adunarea de ofrande de la evlavioșii creștini din capitală și din provincie, și s-a sfințit azi, 14 octombrie, 1915, în al doilea an de domnie M.S. Regele Ferdinand I și al patrulea an al arhipăstoriei Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Primat D.D. Dr. Konon Arămescu-Donici. Sfințirea s-a făcut întocmai după Tipicul Sfântului Sinod de către P.Sf. Arhiereu Teofil M. Ploșteanu, însoțit de P.C. Protoereu-Econom Stavrofor Ioan Georgescu și de alți preoți și clerici distinși. Anul 1915 luna octombrie 14“.

Sub PISANIE, pe o placă de marmură albă stă scris:

„Această Sfântă Biserică a suferit mari stricăciuni din cauza groaznicului cutremur din noaptea de 10 XI 1940. Cu ajutorul lui Dumnezeu, însă zidirea s-a întărit prin priceperea și cheltuiala bunului creștin inginerul Emil

Prager în amintirea mult regretatului său fiu Ionel, iar din nou cu banii adunați de la binecredincioșii creștini, prin osârdia preoților bisericii: Gheorghe Alexandru și Lupașcu Andreescu, care s-au nevoit și pentru zugrăveala ei din nou. Binecuvântează Doamne pre cei ce iubesc podoaba casei tale. Anul mântuirii 1941 luna decembrie ziua 6“.

În stânga ușii de intrare este fixată în perete o placă de marmură cu numele și prenumele donatorilor de la suma de lei 200 în sus, în număr de 30 și cu alte donații.

Și alți donatori, cu alte sume mai mici, ale căror nume sunt scrise în cartea de aur a bisericii și la Dumnezeu în cartea vieții veșnice.

În dreapta ușii de asemenea este o placă cu numele și prenumele donatorilor de la suma de 500 de lei în sus, în număr de 34.

Pe fațada bisericii sunt pictați diferiți sfinți, având la mijloc icoana cu Nașterea Maicii Domnului.

BISERICA SFÂNTUL ȘTEFAN-CĂLĂRAȘI

BISERICA SFÂNTUL ȘTEFAN-CĂLĂRAȘI

Zidire 1764-1768.

Calea Călărașilor nr. 85, sector 3, Prot. 3.

Hram Sfântul Ștefan și Înălțarea Domnului.

Închinată Mitropoliei din București 1765.

Deteriorată cutremur 1838. Reparată 1839.

A ars în focul cel mare 1847, reparată superficial, apoi în vremea lui Grigore Alexandru Ghica (1848-1853) și în 1916 și 1942.

BISERICA SFÂNTUL ȘTEFAN-CĂLĂRAȘI

Zidirea bisericii s-a făcut în vremea lui Ștefan Vodă Racoviță (1764-1765) de clucerul Stoica și a fost terminată în zilele lui Alexandru Ghica Vodă (1766-1768), fiul lui Scarlat Ghica Vodă, în ziua de 25 septembrie 1768 așa cum arată Pisania. În mai 1765 a fost închinată Mitropoliei din București. Zugrăveala ctitorilor este reînnoită de multă vreme. Ctitorii: Ștefan Vodă Racoviță, Teodora Doamna soția, fata lui Ipsilanti hatmanul, bunicul lui Alexandru Vodă Ipsilanti și Mitropolitul Grigorie (1760-1787).

Ștefan Vodă Racoviță este zugrăvit într-o haină roșie cu brandenburguri de aur mărginită de blană neagră, având mânecile albastre.

PISANIA scrisă de Dan logofătul și săpată pe o piatră cu litere chirilice în relief de Ion Pietraru este așezată în pridvor deasupra ușii de intrare în biserică și arată:

„Doamne, ceta ce sfințești pre cea ce iubesc podoaba casii tale și proslăvești cu dumnezeiasca puterea ta, primește acestu sfîntu lăcaș, carele întru slava numelui tău s-au înălțat și întru cinste și prăznuire sfînteii înălțări Domnului și a Sfîntului archidiacon Ștefan, de robul tău Stoica Clucer, și s-au săvârșit în zilele preainălțatului nostru domn Ion Alexandru Ghica Voevod, purtându cărna pravoslavii preasfințitul Mitropolit al ungrovlahiei chiriu chir Grigorie, Septemvrie 26 dn. Pisal (scriitor) Vladu Logofăt, Ion Pietrar: Avg.25, 1768“.

În anul 1838, biserica a fost deteriorată de cutremur și s-a reparat în 1839. În anul 1847, la 23 martie, chiar în ziua de Paști, a ars în focul cel mare împreună cu alte 11 biserici și 13 mahalale. A fost refăcută superficial. Din nou reparată în timpul lui Alexandru Ghica, de asemenea în 1916 și 1942.

Bisericile care au ars în 1847 au fost: Sf. Dumitru-Poștă (de jurământ), Biserica Domnească de la Curtea Veche, Sf. Anton-Pușcărie, Bărăția, Sf. Gheorghe Vechi, Sf. Gheorghe Nou, Sf. Mina (Vergului), Biserica Spătaru Stelea, Udricanu, Ceauș Radu, Sf. Ștefani-Călărași.

Biserica este veche, mică și întunecoasă, cu un pridvor mic, deschis, pavat cu dale pătrate de piatră, la fel ca interiorul. Are trei arcade în față și câte una pe laturi. În pridvor se mai văd fragmente din vechia zugrăveală dar șterse, afumate, deteriorate (în prezent — 1994, biserica este îngrijită).

Jos, în stânga, este așezată o placă de mormânt cam ștearsă, ce cred că a fost aceea ce se afla în trecut fixată în zidul exterior (sud) al bisericii, cu scriere în relief, datată 1790 aprilie 30. Placa respectivă abia se mai vede, fiind acoperită cu o tavă din tablă în care se ard lumânările. În biserică se mai află o piatră de

mormânt, pe care scria: „Sub această piatră se odihnește robul lui Dumnezeu Constandin epitropul“.

„Pronaosul bisericii este despărțit de naos prin trei arcade cu coloane de pedestale, toate simple. Naosul treflat, pe vremuri susținea o turlă care s-a dărâmat, nemaifiind refăcută“. Sfântul lăcaș a rămas doar cu vechea turlă-clopotniță pe pronaos, cu două clopote. Pe cel mic scrie: 1800. Intrarea în clopotniță se află în stânga pridvorului, în afara lui. Decorația exterioară, simplă, are un brâu cu motive florare pictate care mai înainte erau sculptate. Partea inferioară are niște firide cu „arcaturi trilobate“, iar cea superioară, medalioane în care sunt pictați sfinți“.

În anul 1907 au fost repictați ca și ctitorii din dreapta pronaosului. Pe fața pridvorului, sus, se vede pictată o icoană, având în dreapta pe Sfântul Ștefan. Biserica are interiorul pictat, dar picturile sunt deteriorate, afumate, cu toate că au fost cândva refăcute. Ușa de la intrare nu mai are chenarul de piatră cum a fost făcut la început. Pe o icoană din biserică stă scris: „Această sfântă icoană s-au făcut cu cheltuiala dumnealui Alexandru Ciszmar i a soții dumnealui Stanca, fiindu-i spre veșnica pomenire 1823, mai 8, de Alecu zugravu“. Biserica mai are o icoană din 1811 a Sfântului Ștefan, pictată de Radu zugravu. Icoana este ferecată. Jițul vechi din biserică are pe el vulturul Cantacuzin.

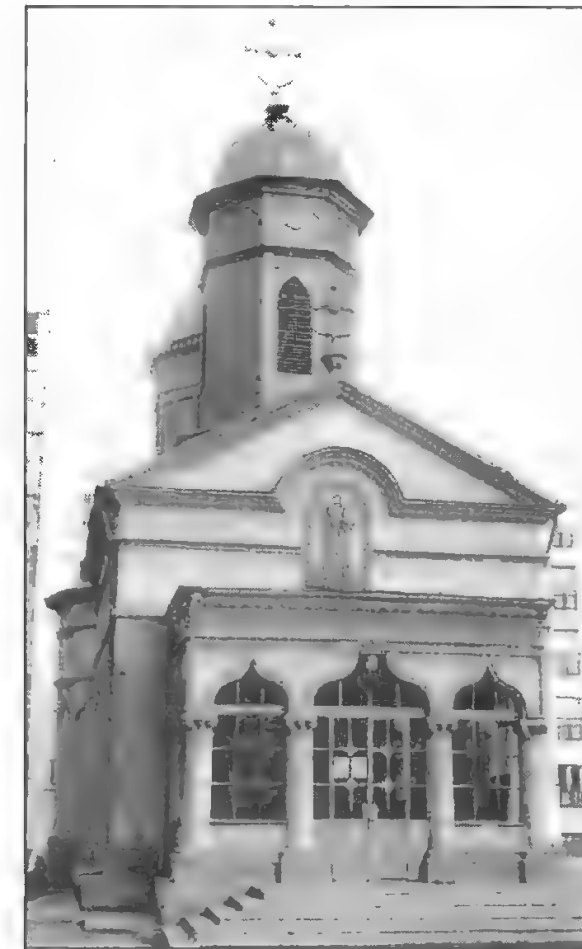
Într-un pomelnic este scris numele lui Ștefan și Teodora și apoi a lui Vlad Voevod și Maria Doamna. Ștefan și Teodora probabil copiii lor. Curtea bisericii este mare și împrejmuită cu gard de plasă metalică pe zid. În curte, în fața bisericii, sunt casele preoțești cu etaj. Intrarea în curte se face prin Calea Călărași. În epitropia bisericii a fost și Doamna Mișeta Vulcănescu, mama lui Mircea Vulcănescu, mort în temnița comunistă. După Doamna Mișeta a urmat Doamna Mihaela Sfetescu, fata generalului de Cavalerie Petre Sfetescu, mort și el în temnița comunistă. În parohia bisericii a locuit generalul Șteflea, șeful Statului Major în timpul Mareșalului Antonescu, care general s-a sinucis la intrarea rușilor în țară. Vis-a-vis de biserică a locuit amiralul Scodrea.

Un preot mai vechi s-a numit Ștefan, urmat de preotul Tomescu.

În prezent, 1994, oficiază preotul Stan Alexandru.

BISERICA SFÂNTUL ȘTEFAN — CUIBUL CU BARZĂ —

BISERICA SFÂNTUL ȘTEFAN
— CUIBUL CU BARZĂ —
— PODUL DE PĂMÂNT —

Str. Știrbei Vodă nr. 97, sector 1, Prot. 1.

Hram Sfântul Ștefan. Zidire prin 1760.

Reparată și învelită cu tablă 1853.

Alte reparații, zugrăveală, construire o nouă turlă 1877.

Reparații totale și rezugrăveală 1898.

Deplasată de pe locul ei 1987.

BISERICA SFÂNTUL ȘTEFAN

— Cuibul cu barză —

Bisericii Sfântul Ștefan i se mai spune și „Cuibul cu barză“ pentru că pe vechiul ei acoperiș de șindrilă își făcuse cuibul o barză. Lăcașul a fost ridicat din temelie pe locul unei bisericuțe mai vechi de care nu se știe cine și când a făcut-o.

A doua biserică a fost înălțată de Clucerul Dona și soția sa Zamfira cam prin 1760. În anul 1853 este învelită cu tablă și reparată cu strădania episcopului ei Al. Stancu, iar în 1877 i se face o nouă reparație și zugrăveală, construindu-se din nou și turla cea mare cu sprijinul și osteneala episcopilor Dobrescu Nicolae și C. Ionescu, preot econom. Epitropi au mai fost Teodor Moscu și S. Rădulescu.

În anul 1895 a suferit reparații totale fiind și zugrăvită de preotul Vasile Damian. La reparații și-au dat întreg concursul arhitectul T. Dobrescu, primăria Capitalei și enoriașii sfintei biserici. Toate lucrările au fost efectuate de domnul David Pietro venit din Italia.

Pridvorul vechi al bisericii a fost închis adăogându-i-se un altul susținut de patru coloane, care s-a închis și acesta cu geamuri. Pe fațada bisericii, sus, este lucrat în mozaic în mărime naturală Sfântul Ștefan. La pridvorul adăugat sunt cinci trepte largi de ciment. Ușa este de tablă. Pridvorul, în stânga și-n dreapta ușii de intrare în biserică, care este de lemn, are pictați în mărime naturală pe Sfântul Petru și pe Sfântul Pavel. Deasupra ușii, pe o placă albă, este scrisă PISANIA în românește, cu litere negre. Ferestrele bisericii sunt mari, vitralii frumoase, fiecare fiind donată de câte un credincios. Interiorul este pictat și are scaune fotolii de lemn pe lângă pereți.

Încălzirea este cu gaze în două sobe de teracotă (stânga dreapta).

Luminatul cu becuri electrice. Din altarul bisericii, printr-o ușă în dreapta, se intră într-o încăpere ridicată cu ocazia mutării sfântului lăcaș.

Biserica este construită în plan treflat și are două turle învelite cu tablă.

În turla de pe pronaos se urcă pe o scăriță de fier ce duce la podul corului. Scărița este așezată în stânga pronaosului. În turla respectivă sunt așezate două clopote.

Clopotul mic a fost turnat în 1856 și restaurat în 1912.

Biserica este înconjurată de blocuri și case și nu are amenajată o curte.

Pe vremuri a avut un gard de zid, înalt, de jur împrejur. O PISANIE mai nouă ne arată:

„Cu vrerea Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu puterea Duhului Sfânt,

reparatu-sau această Sfântă biserică în mod radical, priminindu-se cu tencuielile și pictura pe dinăuntru și pe dinafară în anul mântuirii 1898, fiind Rege al României M.S. Carol I și soția sa Regina Elisabeta. Și Mitropolit primat Iosif Gheorghian“.

Biserica a fost deplasată în anul 1987 de pe vechiul ei loc, cu 13 metri, iar casa parohială dărmată, precum și toate celelalte case dimprejur. Preot în anul 1994 era preotul Dr. Nicolae Stoleru.

BISERICA SFÂNTUL DUMITRU-POȘTĂ

BISERICA SFÂNTUL DUMITRU-POȘTĂ

A fost biserică de jurământ. Strada 30 Decembrie, sect. 3, Prot. 3. Hram Sfântul Mare Mucenic Dimitrie — prima, mănăstire pomenită în 1589, distrusă de turci în 1595 — s-a ridicat o biserică de lemn prin secolul XVIII — ridicată de piatră în 1745 — degradare 1797 — stricată de cutremur 1802, rezidită în 1819. În 1847, din cauza marelui foc a suferit multe stricăciuni. În 1897 s-au dărâmat casele episcopale. Fiind deteriorată după primul război mondial, biserica a fost închisă și redeschisă abia în noiembrie 1930.

BISERICA SFÂNTUL DUMITRU-POȘTĂ (Fostă biserică de jurământ)

Vechea mănăstire este pomenită într-un document din 1589 a lui Mihnea Turcitul (în a doua domnie 1585-1591), care întăria daniile către mănăstire făcută de maică-sa, Doamna Ecaterina.

În același document, se arată că Mănăstirea Sfântul Dumitru era Metoh al Mănăstirii Vladatos din Salonic. În 1595 se pare că a fost distrusă de turci (Sinan Pașa) la retragerea sa din București. Dar primul fondator, înainte de anul 1655, de care se știe, a fost vornicul Badea Bălăceanu, poreclit „Ușurelul” și „Conteș”, fiindcă era conte al sacralui imperiu Roman de națiune germană.

Biserica a fost din lemn până la jumătatea sec. 18 (1754) și s-a reparat de câteva ori de boierul Badea. În anul 1687 murind Badea Bălăceanu a rămas biserica fiului său marele agă Constantin Bălăceanu, care din cauza pornirii lui împotriva lui Vodă Brâncoveanu a avut de suferit cu întreaga familie. El a murit în lupta de la Tohani în anul 1690. Timpul trecând biserica a devenit domnească și a fost dată Metoh episcopiei Buzăului și apoi și episcopiei Râmnicului (1709).

Având case mari în curte, acolo trăgeau episcopii de Buzău când veneau la București.

O inscripție din 30 noiembrie 1754 (7262) arată:

„Stroe carele au stăcut și vătaf de copii, și mai pe urmă, lângă sfârșitul vieții acestei trecătoare, călugărindu-se s-au numit Isaia Monahul, împreună cu mine Radul biv. Logofăt za Vist. am pus la mijloc și am cheltuit de am ridicat din temelie acest prea înfrumusețat dumnezeesc lăcaș de piatră aici în oraș în București, la poarta cea din sus a Curții domnești, întru cinstea sfântului și izvorătorului de mir marele mucenic Dimitrie, în locul altii beserici de lemn care au fost făcută de Badea Vornicul Bălăceanul (după care și mahalaua Bălăceanului se numește) înfrumusețată cu zugrăveală pă din lăuntru și pă din afară, împodobită cu sfinte icoane într-alte părți lucrate foarte cu iscusit mașteșug duple cum să văd, cu cărți cât trebuiesc peste an de citanie, de rugăciune și de cântare, cu odăjdii, cu sfinte vase de argintu, cu evanghelie ferecată, cu candelu cu cădelniță de argint și cu alte dichise câte trebuiesc și usebit de altele, câștigînd și o milă de la prea luminații Domni și oblăduitori, cîți de la o vreme încoace, după ce s-au zidit acest sfânt lăcaș, i-au încoronat și i-au dăruit Domnul Dumnezeu cu Domnia țării noastre prin cinstitele și luminatele Măriei Lor hrisoave ca să ia sfânta beserică pe tot anul de la Vistierie la vremea sărbătorii hramului taleri 30, bani gata....”

În anul 1745 Stroe Râmniceanu, vătaf de copii, împreună cu nepotul său logofătul de vistierie Radu (după cum spune inscripția de mai sus) ridică un lăcaș de piatră întru cinstirea Sfântului Dimitrie...

În anul 1755 domnul Constantin Racoviță întărește bisericii o cruce fecată de argint împodobită cu mărgăritare, 12 răzoare de vie în dealul Bucureștilor, trei prăvălii în târg la poarta de sus a Curții domnești și o pereche de case în josul Foișorului, după zidul domnesc, danii ale lui Macarie Ieromonahul și ale Păunei preotesei. În 1875 Ștefan Vodă Racoviță confirmă episcopilor de Buzău: Cosma Popescu și de Râmnic, Partenie, dreptul de a avea ca Metoh în București biserica Sfântul Dumitru...

În 1787 Nicolae Vodă Mavrogheni dă voie să se așeze sobă în biserică.

Prin 1797 biserica începuse să se degradeze pentru care Vodă Alexandru Ipsilanti cere mitropolitului Dositei să-i spună episcopului de Buzău Constandie Filitti să se îngrijească de biserică. Filitti, care era nepotul lui Dositei, se îngriji și dăruie la 1800 patru candelă de argint cu inscripții în grecește.

În anul 1802 biserica se strică și mai rău din cauza cutremurului și în 1819 este rezidită din temelie de episcopul Filitti.

De la biserica veche s-a păstrat doar chenarul ușii de la intrare.

În anul 1827 Constandie Filitti episcopul, moare și este îngropat în biserică scriindu-se: „Și este știut că această biserică a sfântului Dimitrie, de a doua oară s-a ridicat din temelie de către P. SF. SA și s-a înfrumusețat cum să vede, încât este și al doilea ctitor al acestei biserici.“

În prezent mormântul se află în interiorul bisericii, dreapta și pe placa de marmură albă este scris: „Aici odihnește în Domnul, Constandie Filitti Episcopul Buzăului 1793-1819, ziditorul din nou la 1819 al acestei sf. Biserici.

Îngropat în ea la 8 septembrie 1827 în vârstă de 64 ani.“

S-a scris la 4 noiembrie când s-a găsit mormântul.

În 1828 (după un an) moare și fratele lui Constandie Filitti, doctorul Silvestru, care a fost îngropat lângă zidul bisericii.

Osemintele lui și ale soției sale, înmormântată tot în biserica Sf. Dumitru, au fost strămutate în cimitirul Bellu.

PISANIA bisericii pusă în anul 1852, după focul din 1847, este și astăzi deasupra ușii de intrare în biserică, scrisă pe o placă de marmură cu litere chirilice în relief și arată: „Casă și lăcaș al Celui Prea Înalt Sfânt, 45 ani aproape de când pe aceste temelii ascult rugăciunile, făgăduielile și legăturile fiilor mei, când atunci mă începuse răposatul Episcop Constandie și mă desăvârși urmașul său răposatul episcop Gherasim, după demisia celui Dintâiu.

Iară al meu preaiubit fiu evlaviosul și în fericire răposatul Episcop

Chesarie iubind podoaba mea și cinstea aceuia în numele căruia m-a ridicat, m-au împodobit de de-nafară și mai cu deosebire prin năuntru cu tot ce trebuința a cerut și evlavia sa a găsit de cuviință pentru gloria a toate ziditorului, și astfel întru toate desăvârșit încuviințată m-au aflat la anul 1843 octombrie 26 și întru acest chip până la anul 1847 martie 23, când am fost pradă focului împreună cu mare parte a Capitalei, dar silința, râvna și evalvia prea iubitului meu Episcopu Filotei m-au adus în această stare ce mă află, în zilele prea Înălțatului Domn Barbu Dimitrie Știrbeiu, și a Prea Sfințitului Mitropolit Nifon la anul 1852.

Episcopul Chesarie a reparat și el biserica și pentru aceasta s-a făcut ctitor, fără să mai pomenească de cei ce au fost înaintea lui. Episcopul dăruiește bisericii Sf. Dumitru câteva odoare printre care și patru candelă mari de argint cu brațe și altele fără brațe, având pe ele inițialele K.E.B. (Kaesarie Episcop Buzău).

În anul 1846, la 30 noiembrie noaptea a răposat P.S. Sa părintele Kesarie Episcopul Buzăului, după cum stă scris pe un mineu al bisericii.

În 1847 martie 23, chiar în ziua de Paști, a izbucnit marele foc în care a ars o parte a Bucureștiului și 12 biserici (Anton Pan a scris despre acest foc și bisericile arse).

La biserica Sfântul Dumitru a ars interiorul cu podoabele sale stricându-se și zugrăveala. A ars și acoperișul.

Episcopul Filotei a refăcut acoperișul, zidurile, tâmpla și zugrăveala și a adăogat Pridvorul care a stricat înfățișarea fațadei. Episcopul Filotei a dat și el bisericii un policantru mare de bronz cu câte opt brațe sus, la mijloc și jos, cu un brâu de îngeri, datat 1854, două sfeșnice mari împărătești cu pedestale de argint, având inițialele F.E.B. (Filotei Episcopul Buzăului), pe două din laturi și pe a treia latură inscripția: „Făcutu s'au acest sfeșnic cu cheltuiala Prea Sfinției Sale Episcopul Buzăului Domnul Domn Filotei, la anul 1854 luna ianuarie“.

Mai are biserica și un potir de argint aurit în sfântul altar pe care scrie în slavonește: „Ion Radu VV“, un epitaf și un chivot (bisericuță) de argint.

Casele cele mari din curtea bisericii, casele episcopale, aveau două caturi și alături de ele se afla „o frumoasă clopotniță“ care avea trei clopote cu aceeași inscripție:

„În gloria lui Dumnezeu și onoarea Sfântului marelui martir Dimitrie izvorătoriu de mir, am trecut prin foc și apă, osârdia iubitorului de Dumnezeu Filotei Episcop Buzău. În zilele mării sale prințului Alexandru Dimitrie Ghica Voevod, caimacamul țării la anul 1858. M-a turnat Gustav Blanc fabricant de clopote 1858“.

În prezent, biserica are tot în curte clopotnița, în stânga, făcută din tablă, cu un singur clopot. În casele bisericii au fost un timp și sediul primului

Conservator de Muzică și Artă Dramatică.

Biserica a avut și cor. În anul 1897 casele episcopale s-au dărâmat, iar biserica nu a mai fost metoh al Episcopiei Buzăului.

În 1910 casele ce au rămas aveau doar un singur etaj.

După primul război mondial, biserica fiind deteriorată, a fost închisă.

Sfintele ei odoare au fost băgate în lăzi, altele duse la Biserica Zlătari, altele trimise capelei din Strasburg. Una din candelile mari cu brațe se află la Biserica Zlătari. Și toată această mișcare s-a făcut fără nici un fel de inventar!

La un moment dat biserica era pe punctul de a fi dărâmată și pe locul ei să se amenajeze o grădină publică sau altceva. Dar prin voința lui Dumnezeu a scăpat de la dărâmare, ostenind pentru aceasta și domnul I. Filitti. La 30 noiembrie 1930 biserica și-a reînceput activitatea. Multe din sfintele odoare ale sfântului lăcaș au dispărut. Avea candelile de argint, policandre de bronz, sfeșnice mari împărătești, o icoană veche, mare, a Maicii Domnului, o altă a Sfântului Dimitrie, o evanghelie în catifea roșie bătută cu argint, dăruită de I. Filitti în 1912, iunie, cu pomelnicele neamului său, minee grecești și românești, trioade grecești tipărite la Veneția, un penticostar grec (1703 Veneția), două strane de lemn de nuc sculptate și altele ajutătoare cultului, o cutie de argint cu inscripție în grecește: (tradus) „Chivot al sfintelor moaște, proprietatea smeritului episcop domnul Costandie al Buzăului, cel din Ianina, 1795“.

Pe capac erau în relief: Sfinții Trifon, Haralambie, Pantelimon, Iacov Persul și Adormirea Maicii Domnului.

În cutie se aflau patru bucăți de moaște îmbrăcate în argint cu inscripții în grecește din care numai una s-a putut citi: „Moaște a Sf. Nicanor“. Cutia era băgată în altă de sticlă. Pe fundul metalic scria: „Donat bisericii Sf. Dumitru de generalul Gheorghe Filitti la 1930“. Moaștele le-a avut episcopul Constandie Filitti.

Biserica are o fațadă frumoasă cu un fel de pridvor închis. În dreapta și în stânga ușii de intrare sunt pictați în mărime naturală Sfântul Apostol Petru, Sfântul Dimitrie și Sfântul Apostol Pavel. Deasupra ușii de lemn sculptat este așezată Pisania din 1852. Chenarul ușii este cel vechi. PISANIA este scrisă pe o placă de marmură albă cu litere slavone în relief. Pe fațadă, mai sus, sunt pictați 12 prooroci. În interior biserica este puțin afumată și zugrăvelile cam deteriorate.

Lumânările ce ard pentru morți și pentru vii fiind în biserică ele afumă interiorul...

În pronaos se află doi stâlpi înalți de piatră. Scaunele sunt de lemn (fotolii) așezate pe lângă pereți. Mormântul lui Constandie Filitti se află în dreapta și este împrejmuț cu vergele de alamă. Pe peretele dinspre ieșire, stânga, este

fixată o placă de marmură albă, cu o inscripție despre biserică. Preotul paroh actual (1994) se numește Popescu Argeș Victor.

Curtea bisericii este mare și împrejmuțată cu un gard metalic așezat pe zid.

Pe o evanghelie greco-română din 1693 cu ferecătură de argint era săpată înscrierea: „Această sfântă evanghelie ferecată cu argint iaste făcută și afiorisită sfintei biserici a sfântului marelui mucenicu Dimitri din București, den mahalaua Bălăceanului, de Radu Atanasievic Logofătul de taină și ctitoru aceștii biserici: 1741“. În curtea bisericii se află un mormânt pe a cărei placă scrie:

*„De jună încă moartea rodea a mea viață
Și am văzut părinte și frate și consoarte,
Perind cu-a mea nădejde și suferiu atâta
Durerea și amarul ce voi numiți viață;
Am plâns și n'aveam lacrimi: tu, mamă, nu mă plânge.
Două surori, cenușă, în pace, se răpoasă.
Alexandra Faca, născută la anul 1805,
Septemvrie 1, moartă la 16 ianuarie 1846“*

Pe același mormânt, de cealaltă parte scrie:

*„În primăvara vieții,
În visul fericirii,
Când toate zâmbitoare
S'arată unui june,
Eram razim al casei,
Nădejdea unei mume,
Securea morții însă
Trunchiază acest razim,
Și candela nădejzii
Înghețul ei o stinse,
Și lacrimile mumei
Nu pot s-o mai aprinză.*

Dimitrie Castriș născut la anul 1808, iulie 12, decembrie 19 mort la anul 1829“.

În stânga bisericii mai era îngropat un dregător rus din vremea ocupației. Aceste morminte nu mai sunt demult.

Bisericii i s-a spus „biserică de jurământ“ pentru că în ea depuneau jurămintele „cu mâinile pe Sfânta Evanghelie“, pentru stabilirea adevărului în vederea soluționării pricinilor de judecată. Pârâtul sau acuzatorul se încingeau în fața arhiereului și preoților cu BRÂUL PREACURATEI și jurau lângă ușa altarului că vor spune adevărul.

BISERICA SFÂNTUL DUMITRU-COLENTINA

BISERICA SFÂNTUL DUMITRU-COLENTINA

Șos. Colentina nr. 12, sector 2, Prot. 2.

Hram Sfântul Mare Mucenic Dimitrie.

Biserica a fost ridicată pe locul alteia mai vechi.

Construcția terminată în 1868.

Refăcută tâmpla și zugrăvită în interior în 1897.

Refăcută biserica și repictată 1924-1934.

BISERICA SFÂNTUL DUMITRU-COLENTINA

Are hramul Sfântului Dumitru. Ctitorii bisericii au fost: preotul Dumitrache Duhovnicul, soția sa Stanca, fiul Pitarul Dumitrache Popescu și Alexandru Popescu. Preotul Dumitrache fiind duhovnicul familiei lui Grigore Ghica Vodă a stăruit mult pe lângă soția lui Ghica, Doamna Maria, pentru un teren pe care să facă biserica și a primit terenul cerut.

Sfântul lăcaș a fost terminat în anul 1839. Biserica Sfântul Dumitru se află pe Șos. Colentina, vis-a-vis de Obor, pe un loc mai ridicat. A avut o curte mare, care a fost micșorată prin construirea de blocuri în timpul regimului comunist. În curtea împrejmuită cu gard de fier, în dreapta bisericii spre șosea, se află o troiță mare și tot în dreapta două monumente funerare. Unul are pe el un înger cu următoarea scriere pe soclu:

„Aici se odihnește Ioan Nicolau, născut la 1829 și încetat din viață la 1883, martie 20. Pe al doilea monument nu este nici o scriere. Cândva cred că a avut. Mai sunt și morminte vechi neîngrijite (1994).

Biserica este impunătoare, zidită în plan treflat cu o turlă mare pe naos, iar deasupra fațadei o cupolă cu două turnulețe (stânga-dreapta). În pridvorul deschis ajungi urcând nouă trepte largi, refăcute în 1956. Pridvorul are trei arcade și este pardosit. Pe el scrie: „Pardoseaua donată 1933 Nae Potoceanu. La fel și pe cea din interiorul bisericii donată tot de Potoceanu 1933“.

Pe fațada sfântului lăcaș, deasupra intrării, este lucrat în mozaic Sfântul Mare Mucenic Dimitrie stând pe un scaun.

În pridvor vedem următorii sfinți lucrați tot în mozaic, în mărime naturală: Sfântul Dimitrie, Sfântul Arhanghel Mihail, Sfinții Apostoli Petru și Pavel, Sfântul Arhanghel Gavriil, Sfântul Gheorghe.

Pridvorul are trei uși masive de lemn. În afara pridvorului mai sunt încă două uși tot de lemn (stânga-dreapta). Deasupra ușii de intrare în biserică, cea din mijloc, este așezată Pisania din anul 1941 scrisă în românește pe o placă de marmură albă cu litere săpate și aurite care arată:

„Această sfântă și dumnezeiască biserică cu hramul Sf. M.M. Dimitrie izvorătorul de mir s-au ridicat din temelie și s-au împodobit precum este prin osârdia și cheltuiala ostenitorilor ctitori Nicolae Rădulescu Fotache și soția sa Maria cu ajutor de la Municipiul București, al enoriașilor și altor drept-măritori creștini spre lauda veșnicului Dumnezeu celui în Sfânta Treime slăvit. S-a început în anul mântuirii 1924 și s-a sfințit în anul 1934 sub fericita păstorie a primului patriarh al României Mari I.P.S.S.D.D. Dr. Miron Cristea întru prea-

mărirea credinței ortodoxe și întărirea nemului românesc prin aleșii săi fii iubitori de lăcașuri sfinte cu binecuvântarea Prea Fericitului Patriarh Nicodim Munteanu și-n zilele M.S.Regele Mihai I s-au scris acestea spre veșnica pomenire la anul mântuirii 1941, luna august, ziua 15“.

Prima PISANIE a bisericii arăta: „Această sfântă biserică ce se prăznu- esce hramul Sfântului Dimitrie s-a zidit din nou în zilele Prea înălțatului Domn Alecsandru Ghica VV și a Prea Sfinției Sale Părintelui Mitropolit Neofit, cu cheltuiala și osârdia Sfinției Sale Părintelui Dumitrache Duhovnicu și Stana Presvitera soția sa și fiul său pitaru Dumitrache Popescu spre pomenire. Anul 1839“.

Ctitorul bisericii preotul Dumitrache îmbătrânind s-a călugărit și a primit numele de Dometiean Eromonahul.

Atât el cât și soția sa Stana au fost înmormântați în biserică, în partea dreaptă. Pe piatra de mormânt este scris: „Sub această piatră odihnesc robii lui Dumnezeu, Dometieanu Eromonahul și Stana Presviterea soția sa, ctitorii acestei sfinte biserici, dimpreună cu fiii lor adormiți Ana, Gheorghe, Costandin, Joița, ce-au răposat la anul 1849, maiu 2“.

Biserica are un interior spațios, cu balcon pentru cor și alte două balcoane laterale frumos lucrate cu mici coloane de piatră.

Tâmpla (iconostasul) este mare și pe lângă alte icoane are șase icoane mari împărătești, de argint. Aceste icoane au fost dăruite de Grigore Ghica Vodă, iar marele clucer Stanciu a dăruit o evanghelie îmbrăcată în argint. Doamna Elisabeta, născută Asan, a dăruit și dânsa câteva „procovețe“ (acoperăminte) excepțional de frumoase, lucrate în fir de aur și argint. Credincioșii, la rândul lor, au dăruit odoare prețioase. Clopotnița de zid este înaltă și se află în stânga bisericii. Are trei clopote. Unul mare și două mici.

Pe clopotul mare scrie: „Acest clopot este turnat în zilele și cu cheltuiala dumnealui, Pitar Dimitrie Popescu, Gheorghe, Ecaterina și Mihai...Anul 1861, decembrie 25“.

Biserica este acoperită cu tablă zincată, are încălzire cu gaze și lumină electrică.

În decursul timpului a suferit reparații. În 1868, iar în 1897 i s-a refăcut tâmpla și s-a zugrăvit interiorul.

În 1924-1934 biserica a fost refăcută și repictată de pictorul Costin Petrescu.

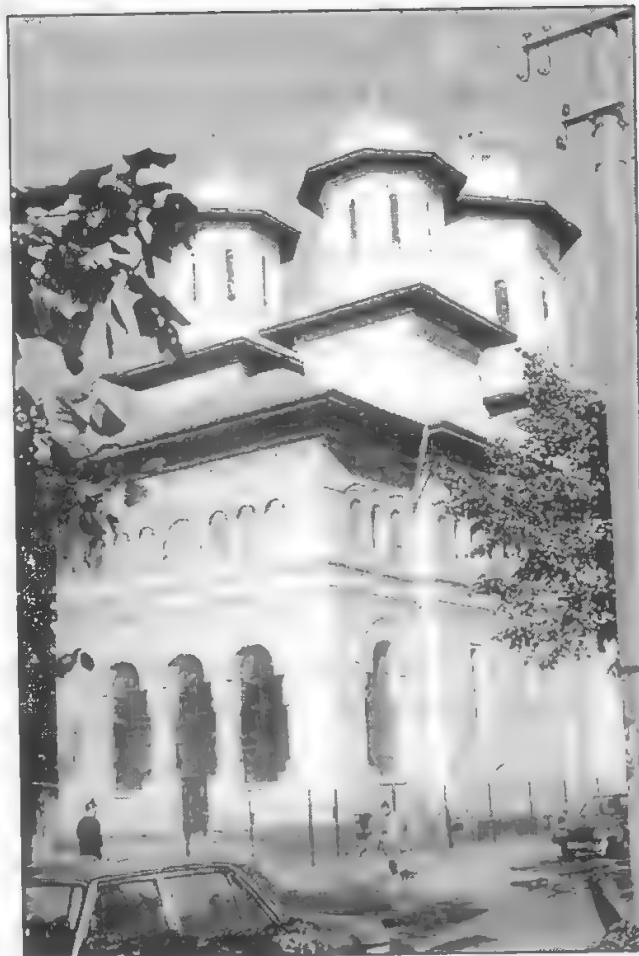
Preot paroh 1994 Tudor Alexandru.

Preoți: Moldoveanu Nicolae (tatăl) și Moldoveanu Ion (fiul).

BISERICA SFÂNTUL IOAN NOU
— Șoseaua Pantelimon —

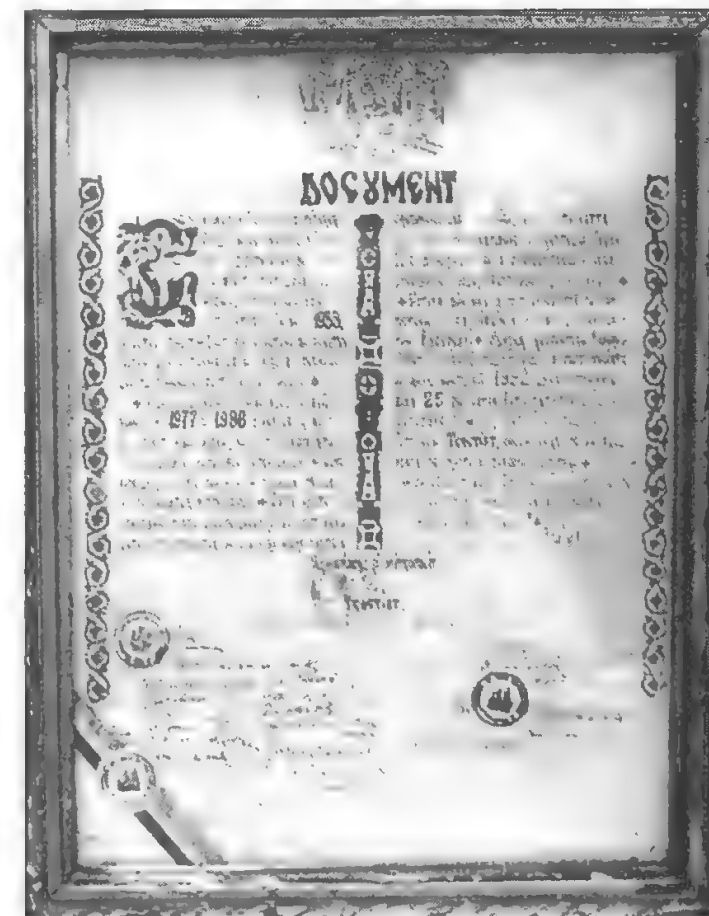

CLOPOTNIȚA BIS. SF. IOAN NOU

BIS. SF. IOAN NOU

Șos. Pantelimon nr. 257, sector 2, Prot. 2.
Zidire 1933.
Hram Sfântul Ioan Botezătorul.

„Document”
de la bis.
Sf. Ioan
Botezătorul,
despre zidirea
bisericii

„Pisania” de deasupra ușii de intrare în biserica
Sf. Ioan Botezătorul, cu picturi deasupra.
(Șos. Pantelimon)

BISERICA SFÂNTUL IOAN NOU

— De pe șos. Pantelimon —

Biserica este așezată într-o curte mare ce are spatele la strada Potârnicii. În dreapta curții se văd câteva șoproane, iar în stânga bisericii, în curte, este instalat un clopot între patru stâlpi rotunzi de beton. Biserica are două turle mici în față, așezate pe pronaos, și una mare așezată pe naos. Ferestrele dreptunghiulare și lungi sunt împrejurul sfântului lăcaș. Tot de jur împrejur, sub acoperiș, sunt pictați o serie de sfinți. În partea dreaptă, spate, se vede o ușă metalică pe care se poate ieși din altar. Pridvorul bisericii, închis cu geamuri așezate între patru coloane de zid, este frumos pictat cu sfinți, unii în mărime de circa trei metri. În dreapta Sfântul Apostol Pavel, în stânga Sfântul Apostol Petru, mărime circa trei metri. Pe pardoseala pridvorului de ciment vedem scris: „Pardoseaua donată de Costică bancherul, 1933“. Ușa de intrare în biserică este din lemn cu geamuri și are un grilaj de fier ca protecție.

Deasupra ușii, care are un difuzor, este scrisă PISANIA în românește, cu Sfântul Ioan Botezătorul pictat deasupra.

PISANIA: „Cu vrerea tatălui, cu ajutorul Fiului și sub umbrirea Sfântului Duh, ziditu-sa această sfântă biserică în anul 1933 prin strădania P. C. Pr. Vasile Ionescu, P.C. Pr. Dumitru G. Popescu și cu contribuția enoriașilor parohiei“.

Pictura a fost executată de pictorul Ghiță Popescu în anul 1935 și restaurată de pictorii Virginia Videa și Gheorghe Zaharia în anul 1990-1992 prin osârdia P.C. Pr. paroh Ilie D. Roboiescu și P.C. Preot coslujitor Constantin Băbătie, a membrilor consiliului parohial, a bunilor enoriași și închinători, în timpul arhipăstoriei Prea Fericitului Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

În interiorul bisericii, stânga față, se vede o scară de piatră ce duce la balconul corului. Biserica este în totalitate pictată cu sfinți, unii în mărime de peste trei metri.

Are scaune fotolii pe lângă pereți și scaune mobile, lumină electrică, apă curentă și încălzire centrală cu calorifer.

Preoții: Preot paroh Roboiescu Ilie cca 72 de ani (1999) și Albulescu Dumitru cca 30 de ani (1999). Diaconi Găină Vasile cca 25 de ani (1999). Îngrijitoarea bisericii Gheorghe Paraschiva.

În curte, în partea stângă a bisericii, se află un mormânt ce are crucea așezată pe peretele bisericii, pe care scrie: „I.S.HR. Preot Vasile Ionescu n.

1886+dec. 1956 NI.CA Ctitor al acestei biserici (jos 1995).

În dreapta bisericii, în curte, se află de asemenea un mormânt pe a cărui placă scrie „Dumitru Popescu, ctitor și paroh al acestei biserici. Destoinic slujitor.“

Predicator distins. Bun sfătuitor. Sincer regretat 1902-1966.

Pe peretele bisericii, în dreptul mormântului, este o cruce pe care scrie IS.HR. NI.KA. Preot Dumitru Popescu 1902-1966.

Ambele cruci au fotografiile preoților pe porțelan.

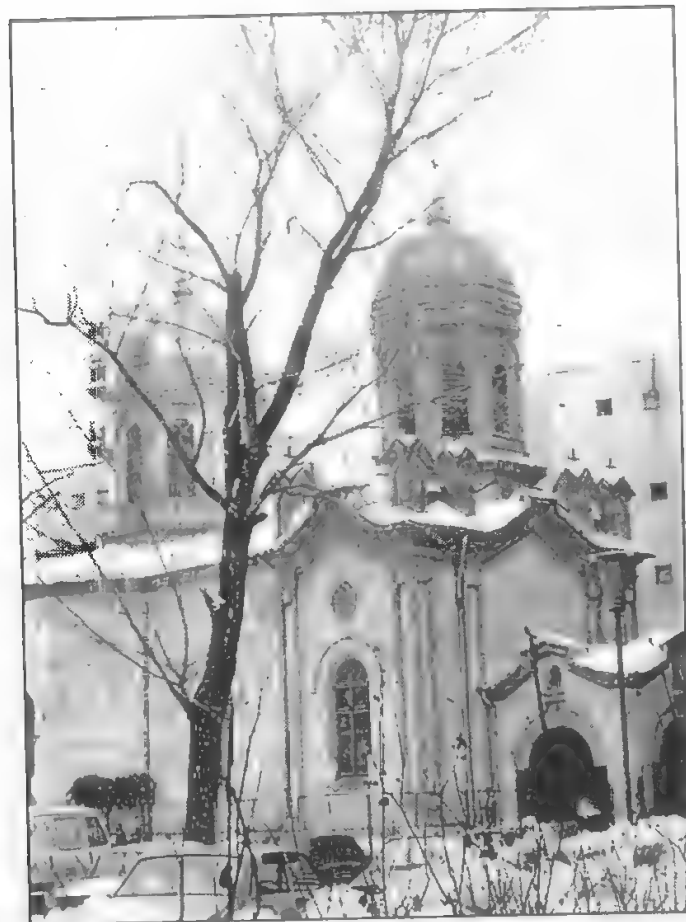

Documentul bisericii

Cu vrerea tatălui și puterea Fiului și cu săvârșirea Duhului Sfânt ziditu-sa din temelie acest sfânt lăcaș cu hramul Sfântului Ioan Botezătorul, în anul 1933 de către drept mărturisitorii creștini ai acestei parohii, sub îndrumarea și osârdia vrednicului de pomenire Preot Vasile Ionescu. În cursul vremii, și mai ales în anii 1977 și 1986, biserica a avut de suferit mari avarii, necesitând reparații de consolidare, refacerea interiorului și exteriorului, pictura din naos în tehnica fresco și schimbarea acoperișului. După multe strădanii, toate aceste lucrări au fost realizate cu contribuția în cea mai mare parte a credincioșilor parohiei, sub înțeleapta îndrumare și strădania Preotului paroh Ilie Roboiescu și a consistoriului prea cucerniciei sale Preot Constantin Băbătie. Pictura din naos a fost executată de către pictorii Videa Virginia și Zachia Gheorghe din București. Slujba resfințirii bisericii Sf. Ioan Botezătorul a fost oficiată în anul mântuirii 1992, luna octombrie, ziua 25, de către Întâi Stătătorul Bisericii Ortodoxe Române, Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist, înconjurat de un ales sobor de preoți și diaconi slujitori. Binecuvântează Doamne și sfințește pe cei ce iubesc frumusețea și podoaba sfintei Tale biserici. AMIN“.

BISERICA SFÂNTUL IOAN MOȘI

BISERICA SFÂNTUL IOAN MOȘI

Calea Moșilor nr. 305, sector 2, Prot. 2.

Hram Sfântul Ioan Botezătorul.

Zidire 1807.

(Înconjurată de blocuri).

Preot paroh este (decembrie 1999) Pr. Dr. Alexandru M. Ioniță
și preot ajutător Gabriel Mihail Iancu.

BISERICA SFÂNTUL IOAN MOȘI

Biserica parohială Sfântul Ioan Moși, după cum scrie în PISANIE, a fost zidită în anul mântuirii 1807, ctitorii principali fiind doi credincioși enoriași Ioan Grădinarul și Ioan Jimblarul, alăturându-se lor și alți credincioși.

Forma actuală, de cruce, a dobândit-o în anul 1868, iar prima Sfântă Liturghie a fost săvârșită în anul 1870 la 22 martie. Datorită vitregiilor vremii și mai ales, în 1940, din cauza marelui cutremur de pământ, a suferit grave stricăciuni. La reparațiile ce au urmat i s-a adăugat un pridvor deschis susținut de patru coloane rotunde de zid, pridvor în formă de cameră, care mai apoi s-a închis cu geamuri înrămate. Aceasta în anul 1942.

Tot în acest an s-au executat două centuri de beton armat de jur împrejurul bisericii, iar la cafas s-a turnat un planșeu tot din beton armat, înlocuindu-se astfel podeaua din lemn de stejar. Pictura bisericii a fost realizată în stil renascentist de pictorul Gheorghe Tattarescu. Curățatul picturii a fost realizat cu ajutorul enoriașilor în anii 1923, 1942 și 1961. În anii 1998-1999, din inițiativa și osârdia Părintelui paroh Pr. Dr. Alexandru M. Ioniță, întreg ansamblul pictural și-a redobândit frumusețea originală, îmbogățindu-se totodată și cu scenele din cafas, pictate acum pentru prima oară, după cum atestă cele două scrisuri din pronaos (peretele din dreapta de la intrare și cel din cafas).

Icoanele de la catapeteasmă sunt realizate în același stil și s-au îmbrăcat în argint. Biblioteca bisericii cuprinde cărți de ritual cu o vechime de aproape 200 de ani, printre care și o Sfântă Evanghelie datată 1808. Biserica nu este declarată monument istoric. Scriitorul Camil Petrescu a scris că de la această biserică s-a dat semnalul prin tragerea clopotelor de începerea Revoluției de la 1848 în Țara Românească.

Biserica are lumină electrică, încălzire cu gaze la calorifere și apă curentă. Are două turla mici și una mare. În turla de pe pronaos sunt așezate două clopote. Are pod pentru cor și amvon. De-a lungul pereților sunt așezate scaune fotolii de lemn, iar la interior scaune mobile tot de lemn. Pereții interiori sunt acoperiți cu picturi, sfinți și sfinte, în mărime de cca doi metri. Podeaua pridvorului și bisericii este din ciment în carouri pătrate albe și negre. Turla mare are ferestre înguste de jur împrejur. Ferestrele bisericii (4+4) sunt înalte de cca doi metri și au vitralii cu sfinți și sfinte în mărime naturală. Ferestrele cu vitralii au fost donate de unii credincioși.

Biserica are în dreapta un drum îngust asfaltat, iar în stânga un fel de grădină împrejmuită cu un gard de circa 30 de cm.

Preot paroh Dec. 1999, Prof. Dr. Alexandru M. Ioniță și preot ajutător Gabriel Mihail Iancu.

BISERICA NEGUSTORI

BISERICA NEGUSTORI

Str. Negustori nr. 5, sector 2, Prot. 3.
Hram Sfântul Nicolae. Zidire 1665.

BISERICA NEGUSTORI

Istoricul clădirii acestei sfinte biserici.

La anul de la zidirea lumii 7250, luna august, s-au făcutu acestu sfântu lăcașu cu hramul ierarhului Nicolae de Dloru Șerban Cantacuzino biv vel paharnic, Drăghici Cantacuzino vel spătar, Iorgu Staroste și Apostolu Lădaru pe timpul domniei lui Constantin Basarabu, dărâmându-se den temelie în anul de la Hristosu 1802 octombrie 14, printr-un groaznicu cutremuru și s-au reziditu la anul 1804 cu obștescu ajutoru în zilele domnitorului Constantin Alexandru Ipsilanti și Mitropolitului Dositei, fiind ostenitori la această frumoasă faptă Hagi Gheorghe Polizu, Nicolae Zaharia și Gheorghe Dumitru.

Recosntruirea s-a făcut la anul 1868, sub domnia Regelui Carol I prin intermediul domnului Ioan C. Brătianu, ministru de interne și adinterim la Finanțe.

Biserica are plan treflat, două turlle și un pridvor închis pardosit cu ciment la fel ca biserica ce este înconjurată de case.

Sfântul lăcaș are o curte îngustă în partea dreaptă cu un singur copac și largă în partea stângă. Gardul este metalic așezat pe un postament de beton.

Biserica are amvon, balcon pentru cor și scaune fotolii de lemn pe lângă pereți.

Are ferestre pe toți pereții.

Acoperișul este acoperit cu tablă galvanizată.

Este dotată cu lumină electrică, apă curentă și gaze pentru încălzire.

Casele preoțești se află în curtea din stânga bisericii. Din altar se iese în curtea din dreapta printr-o ușă de tablă.

Preoți slujitori 1999: preot paroh Grigore, preot Gherasim și preot Ionuț.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE CENTRU

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE CENTRU
FOSTĂ
BISERICA ORTODOXĂ RUSĂ

Str. Ion Ghica nr. 9, sector 3, Prot. 3.
Zidire 1905-1909 în stil rusesc.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE CENTRU

Fostă biserică rusească, construită în centrul Capitalei între anii 1905-1909, în stil rusesc, din inițiativa fostului ambasador rus Ghiere, cu aprobarea Curții Imperiale. Construcția a fost sfințită la terminare în 1909 de Mitropolitul primat al Bisericii Autocefale Române, Atanasie Mironescu, împreună cu Arhiepiscopul Vladimir al Kronstadului și Vicarul Mitropoliei Petrogradului, delegat al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse. A primit hramul Sfântul Nicolae.

Lucrarea bisericii s-a executat după planul arhitectului rus Preobrajanski, din zidărie mixtă (cărămidă presată și piatră), pe o suprafață de aproximativ 350 mp în formă de cruce (plan treflat). Stilul bisericii este specific rusesc, cu 7 turlle în formă de bulb, care la început au fost aurite cu foițe de aur.

Întreaga ornamentație în piatră, chenarele de ceramică colorată, tablourile și icoanele de pe pereții exteriori au fost realizate de sculptori și pictori ruși și italieni.

Interiorul este pardosit cu plăci dreptunghiulare, pătrate și octogonale, din gresie galbenă, albă, albastră și gri. Pictura bisericii în tehnica ulei mat se desfășoară pe o suprafață de aproape 1550 mp și a fost realizată de pictorul rus Vasiliev.

Această pictură s-a spălat în anul 1948 și renovată de pictorii bisericești: Profeta Eugen, Zemlicica Victor și Costiurin Gheorghe.

Catapeteasma (tâmpla) bisericii este sculptată în lemn și poleită cu foițe de aur. A fost realizată după modelul catapetesmei din Catedrala Sfinții Arhangheli din Kremlin (Moscova).

Pictura în ulei a icoanelor a realizat-o pictorul rus Vasiliev, după cum am mai spus.

Unul din parohii bisericii a fost și preotul Marin Sava.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE ȘELARI

În trecut

Actuală

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE ȘELARI

Str. Blănari nr. 16, sector 4, Prot. 3.

Hram Sfântul Nicolae.

Prima de lemn, circa 1664.

De zid 1699-1670.

Dărâmată cutremur 1802.

Rezidită 1804.

Ruinată-Dărâmată total de oameni 1867.

Înălțată alta în 1868.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE ȘELARI

Prima biserică a fost de lemn. În anul 1667 era cunoscută ca Biserica Sfântul Nicolae din Mahalaua Șelari. Este pomenită și într-o condică a Mănăstirii Nucet, din 1667, care avea prăvălii în apropierea bisericii, pe lângă ulița mare. Biserica nu a fost ridicată de breasla șelarilor care doar o luase în grija lor.

I s-a dat numele de Biserica Sfântul Nicolae Șelari din cauza mahalalei în care se afla, Mahalaua Șelarilor. În anii 1699-1700 a fost făcută de zid de marele paharnic Șerban Cantacuzino, viitorul Domn, împreună cu Iorgu, starostele breslei și Apostol Lazo (Lazăr) cu soția sa Anița. Mitropolitul Neofit vroia să o facă mănăstire și să-i ridice și han (Neofit 1738-1754) deoarece avea câteva proprietăți (prăvălii) în apropierea bisericii. La fel s-a gândit și medelnicereasa Arghira care dăruise Bisericii Sfântul Nicolae Șelari moșia Slăvești din Argeș.

După moartea lui Apostol, soția sa Anița s-a ocupat de zugrăvirea bisericii.

N. Stoicescu, în lucrarea sa din 1960, scria că negustorul Iorgustancos-tea a zugrăvit-o, iar Șerban Cantacuzino i-a făcut tâmpla și sfintele icoane. În 1742 Constantin Vodă Mavrocordat i-a făcut o reparație radicală pentru care i s-a scris numele în pomelnicul de la proscomidie:

„Constantin VV, Ecaterina Doamna, Nicolae VV, Zmaranda Doamna, Pulheria“. În anul 1750, biserica fiind subrezită, Anița Știrbeanca, fiica răposatului marelui vel spătar Radu Golescu, dă biserica sub stăpânirea și chivernisirea Mitropolitului Neofit, nu ca Metoh al Mitropoliei, care după cum am arătat voia să o facă mănăstire cu han. Anița se pretindea și ea ctitoră a bisericii, spunând că a fost făcută de moșul ei, pan Apostol, care este pomenit în prima Pisanie (Apostol Lazo). Biserica fiind dărâmată de cutremurul din 14 octombrie 1802, tocmai de ziua Sfintei Paraschiva și a Sfinților Mucenici Nazarie și Gherasie, este rezidită în anul 1804 sub domnia lui Constantin Ipsilanti de către Gheorghe Polizu, Nicolae Zaharie, Gheorghe Dumitru și ajutorul enoriașilor, Mitropolit fiind Dosithei Filitti. Biserica se ruina din cauza cutremurelor și din cauza multelor gropi făcute împrejurul ei, pentru îngroparea morților.

Biserica avea în jur de cinci case ce au fost dăruite de Popa Fiere, Zmaranda Bălăceanu și unii credincioși. În aceste case a luat ființă în anul 1815 o școală de cântăreți ce a devenit renumită, școală înființată de Dinică Dimcea, fiul preotului Dimcea Hortofilar.

Și biserica aceasta, a treia, a fost dărâmată în 1867, fiind neîncăpătoare și păraginită. Pe locul ei, în anul 1868, s-a ridicat o alta ce a fost pictată de

Gh. Tattarescu. Din lipsa de fonduri, rezidirea a durat cu toate că și-a vândut o parte din proprietăți.

Dar ajutorul cel mai improtant a fost dat de ministrul I.C. Brătianu, care a arătat Domnitorului Carol I situația grea financiară a bisericii. Atunci Domnitorul a dat din caseta personală 10000 de galbeni. Cu această danie importantă s-a putut termina lucrarea din dorința și ajutorul lui Carol I care a devenit ctitor de drept. Atunci s-a așezat în partea dreaptă a intrării în biserică o placă de marmură pe care s-a scris:

„La anul 1868, Domnitorul României Carol I, prin intermedierea lui I.C. Brătianu, ministru de interne și adinterim la Finanțe, depuse însemnate sume de bani din caseta sa, pentru această frumoasă lucrare, fiind curatori bisericii, ajutători cu bani și ostenitori domnii Vasile Constantin, Stamate Atanasiu, Ștefan Boscu și Petrache Sachelarie, care mai veniră în ajutorul unei astfel de nobile și întotdeauna laudabile operațiuni, persoanele aici notate: domnii Costache Stoianovici, Ion Constantin, Petru Enciulescu și Ghiță Rădulescu“.

S-a mai așezat și a doua placă în partea stângă a ușii principale de intrare pe care s-a scris: „La anul de la zidirea lumii 7208 (1700), luna august, s-a făcut acest sfânt lăcaș cu hramul ierarhului Nicolae de dumnealui Șerban Cantacuzino vel Spătar, Iorgu Staroste și Apostol Lazo (Lazăr) pe timpul lui Constantin Basarab.

Dărâmându-se din temelie în anul 1802, octombrie 14, printr-un groaznic cutremur, s-au zidit la anul 1804, cu obștesc ajutor, în zilele Domnitorului Constantin Alexandru Ipsilanti și Mitropolitului Dosithei, fiind ostenitori la această frumoasă faptă Hagi Gheorghe Polizu, Nicolae Zaharia, Gheorghe Dumitru, 1804 s-au zidit biserica“.

Referitor la hanul ce voia să-l facă, Mitropolitul Neofit, la care-l gândise și medelcinereasa Arghira, acesta s-a zidit mai târziu, și în anul 1839 îl găsim în stăpânirea stolnicesei Teodora Iacovachi, care îl dă zestre pe lângă multe altele fiicei sale Eufrosina la căsătoria acesteia. După un timp (1866) soțul, Clucerul Nicolae Lahovari îl vinde. Cu vremea nu s-a mai știut de han...

Pe la jumătatea secolului al XIX-lea, de biserică se îngrijea corporația lumînarilor, bumbăcarilor și bărbierilor, de la care bărbieri a rămas o icoană a Sfântului Andrei, patronul lor.

Prima PISANIE arată: 1700 (7208; Pisanie dispărută): „Această sfântă și dumnezeiască biserică întru care se prăznuiesce Sfântul mare și de minuni făcător Nicolae, este făcută de Șerban Cantacuzino, biv vel Paharnic, și Drăghici Cantacuzino vel Spătar, împreună cu Iorgu Staroste și Apostol Lazo (Lazăr), spre slava lui Dumnezeu, pentru vecinica lor pomenire a părinților, moșilor și

strămoșilor, în zilele luminatului Domnului nostru Ioan Constantin Basarab VV, la anul de la zidirea lumii 7208, meseța august“.

A doua PISANIE așezată după cutremurul din 1802 arată:

„Această sfântă și dumnezeiască biserică întru care se prăznuiește Sfântul Mare slăvit și de minuni făcător Nicolae, au fost făcută de Șerban Cantacuzino vel Paharnic, cu Iorgu Staroste și Apostol Lazo (Lazăr) de la leatul 7208, acum de la leatul de la Cristos 1802, octombrie 14, a căzut dintr-un groaznic cutremur din temelie, și s-au zidit a doua oară din ajutorul de obște, în zilele luminatului nostru Domn Constantin Alexandru Ipsilanti VV, fiind Mitropolit Prea Sfinția Sa Părintele Dosithei Ionico, spre slava lui Dumnezeu, pentru vecinică pomenire, a părinților, a moșilor, a strămoșilor și la facerea bisericii fiind ostenitori: Hagi Gheorghe Polizo, Nicolae Zaharia, Gheorghe Dumitru, 1804 s-au zidit biserica“.

PISANIA mai are două părți. În prima se face istoricul sfintei biserici, iar în a doua este scrisă refacerea bisericii. În apropierea sfântului lăcaș se afla „Pasajul Blănari“, care nu mai este.

Biserica avea o serie de proprietăți pe strada Lipscani, iar în piațetă o casă cu etaj și o altă proprietate în curtea bisericii. Mai avea un loc viran pe strada Blănari și altele, plus bani.

Odoare de preț ale bisericii: o icoană a Sfântului Nicolae în dreapta tâmplei și o alta a Sfântului Andrei, în stânga; o icoană cu scriere: S-au făcut cu cheltuiala robului lui Dumnezeu Gheorghe Marco 1806. Pe o icoană a Sfântului Nicolae scrie:

Gheorghe, Maria, Vasile, Dumitrana, 1809. Pe spatele ușii de intrare în altar stă scris: la leat 1852, Dragomir poliitor. Pe ușa din dreapta scrie: Mâna lui Nicolae Polcovnic, zugrav, 823, iulie.

Biserica mai are două Evanghelii vechi, din 1784 și 1812, o anaforniță cu inscripție ce arată: „Acest sfânt discos de anafură l-a închinat Șerban Cantacuzino vel vornic și soția sa Andrina (?), sfintei mănăstiri sveti Nicolae, ca să le fie vecinică pomenire. Decembrie 20 leat 7218“.

În biserică se aflau jețurile (fotoliile) Majestăților lor Regele Carol I și Regina Elisabeta, precum și al preasfințitului mitropolit. În interiorul sfântului lăcaș sunt zugrăviți MS Regele și MS Regina. La iconostas (tâmpla, catapeteasma) sunt șase candelă. Pe lângă alte odoare, biserica mai are trei candelă mari și încă șase mai mici.

Clopotul mare al bisericii are pe el următoarea inscripție în limba bulgară de tranziție: „Să se știe că Tănase Ciarapia a dăruit acest clopot Mănăstirii Racovița pentru sănătatea lui și pentru sufletul fratelui său Vasile, al cărui

sânge s-a vărsat pentru credința creștină. Luna decembrie an 1808“.

G. I. Ionescu-Gion a scris în monumentală sa lucrare „Istoria Bucureștilor“ din 1899 cele ce urmează: „Biserica Sfântul Nicolae ot Șelari e zidită de Șerban Cantacuzino, mare vornic în timpul Brâncoveanului: fiul lui Drăghici Spătar, și, deci, nepot lui Șerban Vodă Cantacuzino (când era biv vel paharnic).

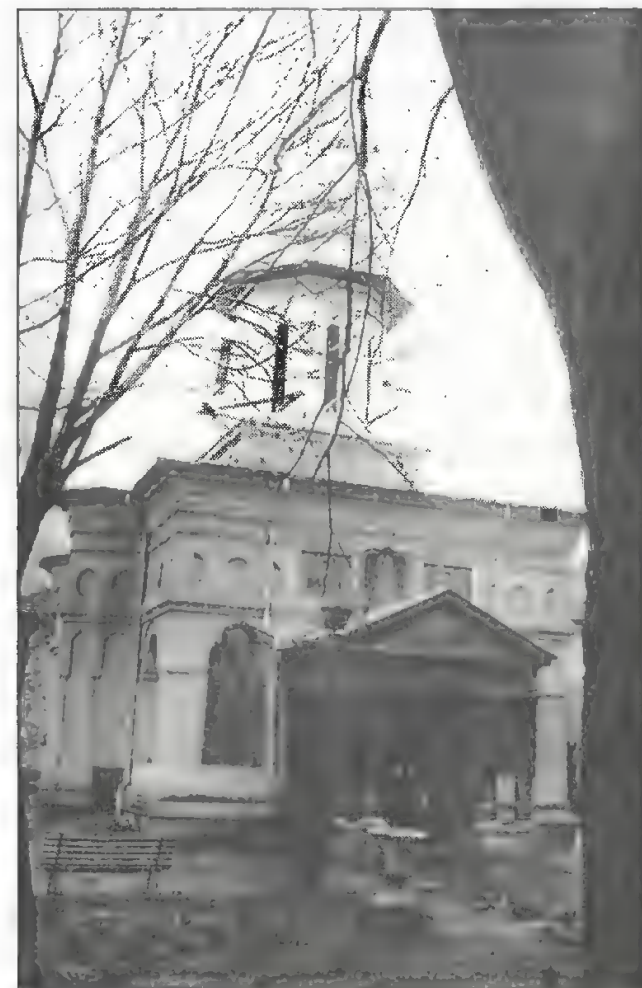
Au luat parte la clădire și neguțătorii Iorgu Starostele și Apostol Lazăr. Data zidirei este...“ Cred însă că vornicul Șerban și neguțătorii mai sus citați nu sunt ziditorii din temelie ai bisericii Sfântul Nicolae din Șelari sau Lipscani, cum se zice azi, ci numai preînnoitorii ei, de vreme ce, la 8 martie 1850, Anița, fiica răposatului Radu biv vel Spătar Golescu, dă Mitropolitului Neofit (1738-1754) această biserică și spune că e făcută de moșul ei „Dumnealui, pan Apostol“.

Neofit cumpărase pe acolo locuri și voia să facă han; ceea ce n-a făcut. Ceva și mai mult, care probează vechimea încă și mai mare a Bisericii Sfântul Nicolae din Șelari: în condica Mănăstirei Nucetului exista un act din 1677, în care este vorba de mahalaua Sfântului Nicolae din Șelari.

Deci biserica exista într-a doua jumătate a sec.XVII. Nicolae Vodă Mavrogheni i-a dat voie să aibă sobă în Februarie 1787.“

BISERICA POPA SOARE

BISERICA POPA SOARE

Hram Adormirea Maicii Domnului și Sfântul Nicolae.
Str. Dr. Burghilea

BISERICA POPA SOARE

În prezent are picturi exterioare cu sfinți, două turle, un pridvor mic deschis. Biserica are plan treflat. Pe fațadă deasupra pridvorului sunt trei picturi cu Maica Domnului. Tot pe fațadă sunt pictați stânga-dreapta Sfinții Apostoli Petru și Pavel în mărime de aproape doi metri. Ușile de la intrare sunt de lemn sculptat. Ferestrele, vitrali cu sfinți. În interior biserica are o scară de lemn care urcă la balconul corului,

Preot paroh anul 2000 Nicolae Vladu.

După N. Stoicescu a fost zidită în anul 1774 de jupân Iane (Boldescu) negustor din Buzău, 15 septembrie 1774, data pisaniei. Mahalaua se numea Popa Soare înainte de zidirea bisericii. Probabil în această mahala va fi fost înainte de 1774 o altă biserică din lemn, de la al cărui preot slujitor vine numele mahalalei. Biserica a fost pardosită în anul 1791 de jupâneasa Călina, Toma Brașoveanu și alții. Deteriorată de cutremurul din 1838 a fost reparată. În anul 1902 i s-a adăugat pridvorul, iar în anul 1924 i s-a făcut o nouă turlă în locul celei vechi. Alte reparații au fost făcute sub îndrumarea Comisiei Monumentelor Istorice, după cutremurul din 1940.

Biserica păstrează liniile arhitecturale din secolul al XVIII-lea. Despre biserica Popa Soare au scris câte ceva N. Iorga, Ionescu Gion, GD. Florescu ș.a.

PISANIA de pe frontispiciul bisericii arată: Această sfântă biserică este zidită și înălțată din temelie precum se vede, de robul lui Dumnezeu, jupân Iane Cupețul de la Buzău, 15 septembrie 7253 (1745)".

Se pare că pe locul actualei biserici a existat înainte o alta de lemn ridicată, cel mai probabil, de acel Popa Soare de la care și-a tras numele și mahalaua și parohia.

Actuala biserică și-a păstrat vechia formă până în anul 1902 când s-a adăugat porticul de la intrare. În anul 1924 sub păstoria Preotului Atanasie Paraschivescu au fost executate importante lucrări de consolidare, cele trei turle din lemn fiind înlocuite cu o turlă de cărămidă așezată pe pronaos. Mobilierul și stranele au fost confecționate în aceeași perioadă de sculptorul Dumitrescu, iar vitralile, piese de mare valoare artistică au fost aduse de la Viena.

Pictura bisercii realizată la sfârșitul secolului XIX în ulei, de Anton Serafim a fost restaurată în 1914, 1940 și 1967. Catapeteazma este din lemn

sculptat, iar icoanele împărătești sunt datate din 1793. Din secolul XVIII datează două potire de argint cu inscripție în slavonă și o sfântă Evanghelie ferecată în argint scrisă cu litere chirilice, datată 1792. În prezent, martie 2000, biserica se află în reparație, în special la turlă.

Preot paroh anul 2000 Nicolae Vladu, consilier patriarhal.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE BUZEȘTI

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE-BUZEȘTI SAU SF. NICOLAE DULGHERI SAU SF. NICOLAE DUȘUMEA

Str. Buzăști nr. 25, sector 1, Prot. 1.
Hram Sfântul Nicolae. Zidire 1847-1854.
Reparație mare în 1910-1911.
Refăcută pictura și alte îmbunătățiri 1924.
Zdruncinată de bombardament 1944.

A ars în 1992.
Reparată în 1994.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE BUZEȘTI SAU SFÂNTUL NICOLAE DULGHERI SAU SFÂNTUL NICOLAE DUȘUMEA

A fost zidită de corporația constructorilor cu banii breslei dulgherilor și zidarilor. Lucrarea a început în anul 1847 și s-a terminat în 1854. Locul pe care s-a zidit biserica a fost dăruit de enoriași (o parte) și o alta s-a cumpărat. A fost refăcută în anul 1897 și zugrăvită de Gheorghe Ioanide în 1907. În anii 1910-1911 a suferit o reparație de amploare, iar în anul 1924 s-au refăcut pictura, pardoseala din mozaic, fațada căreia i s-a adăugat pridvorul.

Deasemenea i s-a făcut și Cafasul (loc în biserică, închis cu grilaj de lemn, rezervat femeilor). În timpul războiului din 1944 a suferit din cauza bombardamentelor aeriene ale avioanelor americane „Liberator”. Fiind restaurată i s-au făcut unele modificări.

În urma focului din 1922 i s-au distrus cele două turle, reparația terminându-se la sfârșitul anului 1994. Pe vremuri altarul bisericii era pardosit cu scânduri de stejar (dușumea), de aici și numele. Biserica a fost întreținută până în anul 1872 de starostia dulgherilor și zidarilor, apoi a rămas pe seama enoriei.

În chiliile ce a avut, a funcționat după anul 1870 o școală primară de băieți.

PISANIA sfintei biserici este următoarea: „Această biserică s-a început din temelie la anul 1847 cu stăruința și banii din casa isnafului Dulgherilor-Zidarilor și cu ajutorul a mai multor persoane, ortodoxi, creștini. A luat săvârșire la anul 1854. În 1897 biserica s-a reînnoit cu ajutorul de la mulți enoriași și altor pioși creștini prin îndemnul și neobosita osteneală a parohului bisericii, preotul Iancu Cristescu, fiind epitropi: Nae Pană și Tănase Crăciunescu.”

— 1897 septembrie 14 —

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE BROȘTENI

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE BROȘTENI ZISĂ ȘI TABACI

Str. Cuza Vodă nr. 77, sector 4, Prot. 3.
Hram Sfântul Nicolae.

Prima biserică din lemn înainte de 1652. Zidire circa 1654.

Stricăciuni mari cutremur 1838.

A fost supusă dărâmării.

Rezidită 1843-46.

Reparații: 1903, 1925-26, 1945, 1977.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE BROȘTENI ZISĂ ȘI TABACI

Are hranul Sfântul Nicolae și a fost ridicată înainte de anul 1654. Prima biserică de lemn exista prin 1652 și se numea Biserica Tabacilor din Mahalaua Tabacilor (tăbăcarilor).

A fost făcută de breasla acestora în mahalaua lor ce se situa între Mănăstirea Sfântul Ioan cel Mare (Preditici), pe locul căreia s-a construit CEC-ul mare (Calea Victoriei) și Dâmbovița.

Fiind Tabacii mutați mai sus de Mănăstirea Radu Vodă și-au făcut biserică, ce a fost reclădită în 1731, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului“, de către Ștefan logofătul za divan și soția sa Anica, pe un loc al lor. După cutremurul din 1838, având stricăciuni mari, biserica a fost supusă dărâmării, fiind rezidită de postelnicul Petrache Doiciu și Paraschiva Iovciu între anii 1843-1848, când i s-a așezat PISANIA de Piatră având zugrăviți în jurul ei pe cei 12 Apostoli, Cuvioasa Paraschiva și Mântuitorul.

Prin 1800-1850 avea 16 chilii din care unele închiriate.

Biserica a suferit unele reparații în 1903, 1925-1926, 1945, 1977. I s-a spus Sfântul Nicolae Broșteni deoarece prima biserică s-a aflat în lunca Dâmboviței plină de papură și de trestie în care broaștele orăcăiau zi și noapte.

Mult timp a fost sub îngrijirea breslei tabacilor, majoritatea enoriașilor fiind tăbăcari.

Biserica ce o vedem astăzi este impunătoare, cu două turle susținute de patru coloane de piatră. Ferstrele mari au în exterior sculpturi în formă de struguri.

Zugrăveala este frumoasă, iar pardoseala din mozaic are pe ea o scriere, sub candelabru, care arată: „Transformarea pardoselei în mozaic și reparațiunile generale la anul 1903, s-au făcut sub epitropia preoților: Economu Alecu Pană, Silvestru și Aurelian Petrescu“.

PISANIA bisericii arată: „7239 (1731) iunie 29“. Cu vrerea Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu îndemnarea Duhului Sfânt, ziditu-se-a această sfântă biserică, din temelia ei, de Ștefan logofătul za divan al Mitropoliei și de soția Anica, întru cinstea și lauda Adormirii Născătorii de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, pentru vecinica lor pomenire, în zilele prealuminatului domn Io Nicolae voevod, fiind cârma pravoslaviei preasfințitulu mitropolit chir Daniil, iunie 29 leat 7239, popa State fiind ispravnic“.

Pisania este pe o piatră fixată în construcția de zid din curtea bisericii,

cu scriere în relief, având pe laturi motive florale.

În a doua PISANIE din 1843 este scris:

„Acest sfânt și Dumnezeuiesc lăcaș s-a ridicat de isnoavă (din nou) den temelie întru cinstirea și lauda Adormirei Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu și a Sfântului Erarh Nicolae, a Sfinților Apostoli, precum și a proorocului Daniil a cărui începere și lucrare s-au urmat cu ajutorul celor mai mulți enoriași, precum și a altor pravoslavnici creștini care cu ce s-au proerisit, dar mai cu seamă stărui-tori până la săvârșirea a tot lucrului a fost D. Paraschiv Iofciu și D. Postelnicu Petrache Doiciu. Începându-se zidirea laeatul 1843 Mai 1, în zilele Prea Înălța-tului Domn Alexandru Dimitrie Ghica VV și a Prea Sfinției Sale Părintele Mi-tropolit Chirio Chir Neofit și s-a săvârșit la leatul 1848. Și de astăzi înainte rămâ-ne ca această sfântă biserică să se cârmuiască de Corporația Tabacilor, îngrihind pe viitoriul și următorii noștri pentru toate ale lui trebuințe în veci Amin. Arhi-tectul Simion Cristovici, Dimitrie Andrei, lucrătorul acestei pietre“.

G.D.Florescu a scris în lucrarea sa „Din vechiul București“ 1935: „Bi-serica Sfântul Nicolae din Tabaci, din fosta mahala a Broștenilor, biserică ce se află azi pe strada Poterași din spatele Mănăstirii Radu Vodă, și ce nu trebuie con-fundată cu Sfântul Nicolae (Tabacu). Anul ridicării Bisericii Sfântul Nicolae din Tabaci este 1731 către Ștefan logofătul de divan cu soția sa Anica“. A fost rezi-dită în 1843.

Preot în 1985 Baltag Porfirie, în 1995 Fleșcan Alexandru.

În mai 1995 biserica era neîngrijită. Exteriorul ca al unei biserici pără-site. Curtea plină de materiale în dezordine, cu găini și câini aproape sălbatici. Porțile închise cu lanțuri, chiar în Vinerea Mare (?!).

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE TABACU

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE TABACU
(POPA COZMA)

Calea Victoriei nr. 180, sector 2, Prot. 2.

Hram Sfântul Nicolae.

Prima biserică de lemn prin 1700.

Refăcută prin 1716-1719.

Făcută de zid în 1864.

Reparații în 1890-1902.

cu scriere în relief, având pe laturi motive florale.

În a doua PISANIE din 1843 este scris:

„Acest sfânt și Dumnezeuiesc lăcaș s-a ridicat de isnoavă (din nou) den temelie întru cinstirea și lauda Adormirei Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu și a Sfântului Erarh Nicolae, a Sfinților Apostoli, precum și a proorocului Daniil a cărui începere și lucrare s-au urmat cu ajutorul celor mai mulți enoriași, precum și a altor pravoslavnici creștini care cu ce s-au proerisit, dar mai cu seamă stărui-tori până la săvârșirea a tot lucrului a fost D. Paraschiv Iofciu și D. Postelnicu Petrache Doiciu. Începându-se zidirea laeatul 1843 Mai 1, în zilele Prea Înălța-tului Domn Alexandru Dimitrie Ghica VV și a Prea Sfinției Sale Părintele Mi-tropolit Chirio Chir Neofit și s-a săvârșit la leatul 1848. Și de astăzi înainte rămâ-ne ca această sfântă biserică să se cârmuiască de Corporația Tabacilor, îngrihind pe viitoriul și următorii noștri pentru toate ale lui trebuințe în veci Amin. Arhi-tectul Simion Cristovici, Dimitrie Andrei, lucrătorul acestei pietre“.

G.D.Florescu a scris în lucrarea sa „Din vechiul București“ 1935: „Bi-serica Sfântul Nicolae din Tabaci, din fosta mahala a Broștenilor, biserică ce se află azi pe strada Poterași din spatele Mănăstirii Radu Vodă, și ce nu trebuie con-fundată cu Sfântul Nicolae (Tabacu). Anul ridicării Bisericii Sfântul Nicolae din Tabaci este 1731 către Ștefan logofătul de divan cu soția sa Anica“. A fost rezi-dită în 1843.

Preot în 1985 Baltag Porfirie, în 1995 Fleșcan Alexandru.

În mai 1995 biserică era neîngrijită. Exteriorul ca al unei biserici pără-site. Curtea plină de materiale în dezordine, cu găini și câini aproape sălbatici. Porțile închise cu lanțuri, chiar în Vinerea Mare (?!).

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE TABACU

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE TABACU
(POPA COZMA)

Calea Victoriei nr. 180, sector 2, Prot. 2.

Hram Sfântul Nicolae.

Prima biserică de lemn prin 1700.

Refăcută prin 1716-1719.

Făcută de zid în 1864.

Reparații în 1890-1902.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE TABACU (POPA COZMA)

După tradiție, prima biserică de lemn a fost ridicată de un cioban pe nume Nicolae, transilvănean. Venind cu oile pe locul unde se află în prezent biserica, loc cu pădure și pășune, i-a venit în gând să facă o biserică și a făcut-o punându-i hramul Sfântului Nicolae, prin 1700. Venind nenorocirea pe capul lui, i-au murit toate oile și atunci bietul cioban s-a făcut tăbăcar (Tabac). Așa spune tradiția. În anul 1716 sau 1719, biserica a fost refăcută de Popa Cozma și Dima Tabacu. De la aceștia, biserica și mahalaua au luat numele, când de la unul, când de la altul, adică Popa Cozma sau Tabacu. În anul 1864 a fost făcută de zid de către mai mulți enoriași, cam 44, care sunt trecuți în pomelnicul de la proscomidia din sfântul altar 1864 (proscomidia — masă scobită în peretele dinspre miazănoapte a sfântului altar). Primul este trecut Ștefan Burghi (Burchi). Prin oste-neala preotului Ștefan Burghi, apoi Ecaterina Prezviterea și Gheorghe... la anul 1864, decembrie 20, Ion Bucur, Sofia, Ana, Zoi, Elena Bălăceanu, Maria, Ioan, Ioan ș.a.

În anii 1890 și 1902, biserica a suferit reparații. În 1902, prin stăruința preotului paroh Ion Lăculeanu.

În spatele bisericii se aflau și câteva chilii.

Biserica are zugrăviți în dreapta și în stânga ușii de intrare pe Arhanghelul Mihail și pe Arhanghelul Gavriil. Arhanghelul Mihail ține într-o mână un pergament pe care este scris: „Cine va intra în biserică, nefiind la suflet curat, de această sabie să fie tăiat“. Sfântul lăcaș are odore scumpe: icoane, candelă de argint, sfeșnice, cădelnițe ș.a. Pe icoana Sfintei Treimi se vede următoarea scriere: „Această Sfântă icoană a Sfintei Treimi de la Biserica Popa Cozma, s-a îmbrăcat cu argint proba 12 și s-a poleit cu aur, cu toată cheltuiala de lei 6440, a robilor lui Dumnezeu Ispas Făgărășanu cu soția sa Marica, pentru ajutorul și pentru iertarea păcatelor și eterna memorie a părinților, fraților, surorilor și tot neamul Dumnealor 1866 ianuarie 30“.

Mai are o icoană a Sfintei Filofteia (mucenică, hram 7 decembrie), pictată pe un panou de lemn în ulei, cu aplicații metalice (aureolă, mâinile, picioarele, crucia), mărime 1,05 x 0,760 m datată 1870 f. 10.

Sfânta este pictată în costum național popular, iar pe marginea icoanei este o scriere cu viața ei în limba latină.

Pe icoana Sfântului Dumitru Basarabov, în mărime de 1,30 x 0,88 m, pictată în ulei pe panou de lemn, se vede o semnătură în alb, dreapta jos. Mihail

Dragomirescu pictor, 1897. Fondul icoanei este de culoare roșie cu scrierea din viața sfântului, încadrată în panouri, având în plin centru 18 scene.

Ionescu Gion, în lucrarea sa din 1898, „Istoria Bucureștilor“, scrie: „Biserica Sfântul Nicolae Tabacu e pomenită într-un act din 8 februarie 1696.

Brâncoveanu zicea la această dată: Biserica Tabacilor, care este pe ulița care vine de la Biserica Olteni.

Într-adevăr, Tabacii, nutându-se la 1660 după malul gârlei de sub Sărin-dar, s-au grăbit a-și face biserică în noua lor mahala.

Dima Tabacu și Popa Cozma, care se consideră ca fondatori, n-au făcut decât s-o repare la 1710, an în care cei mai mulți cred că a fost zidită“.

Pe clopotul mic, dispărut, era scris: „S-au făcut acest clopot de dum-nealui Dona Ioan sin banul brut (!?), anul 1776. Iohann Wentzel“. În 1985 era preot Teișanu Mihai.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE VLĂDICA

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE VLĂDICA

I se spunea pe vremuri
— din Țigănie —

Str. 11 Iunie colț cu Bdul. Coșuc, sector 4, Prot. 3
Hram Sfântul Nicolae.

Biserica veche de zid exista prin 1770.
Restaurare 1848. Dărâmată 1 Iulie 1902.
Reconstrucția 1902-1904.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE VLĂDICA

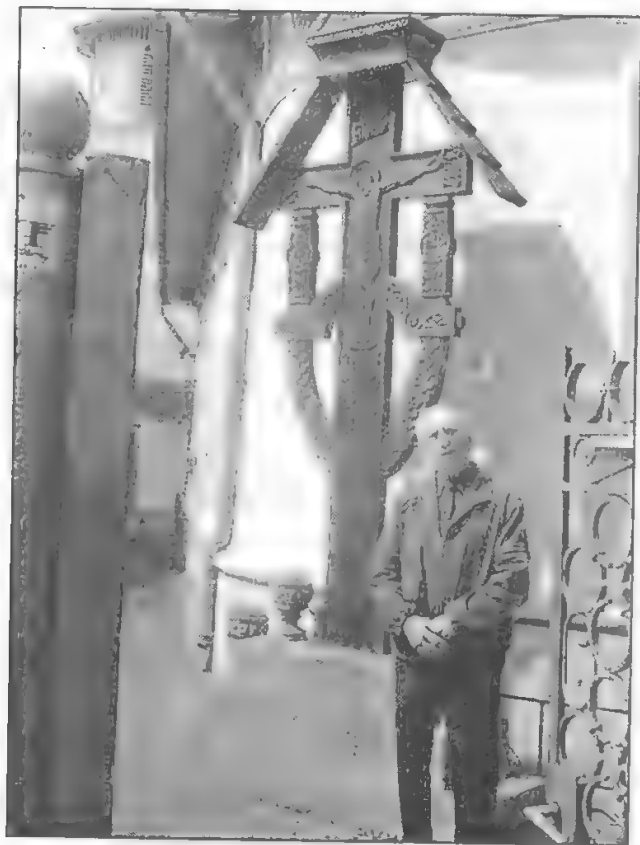
Vechea biserică de zid exista prin 1770. În anul 1848 a fost restaurată de Velciu și Marghioala Arim, iar în 1902 a fost dărâmată, începându-se imediat noua construcție. Piatra fundamentală a fost pusă la 1 iulie 1902, lucrarea terminându-se la 7 noiembrie același an, când s-a făcut și sfințirea. Planul construcției a fost realizat de arhitectul Lebouef, având ca antreprenor pe Luigi Forebasco. Pictura s-a realizat de către pictorii Eugen Voinescu și Giorolambo. Biserica a fost construită cu banii de la fosta biserică Sfântul Nicolae Prund și ai unor enoriași. Această sfântă biserică este considerată prin măreția ei ca una din po-doabele Capitalei.

Tâmpla bisericii, stranele și jilțul domnesc au fost lucrate în Penitențiarul de la Mislea, de deținuții minori, cu multă măiestrie.

PISANIA bisericii ne arată: „Biserica Sfântul Nicolae Vlădica din Prund, clădită sub epitropie robilor lui Dumnezeu, Maria Ioan Teodorian, Maria Popescu și Teodor Petrescu“. Într-un document din altar este scris:

„Astăzi, 7 noiembrie 1904 s-a sfințit biserica Sfântul Nicolae de la Mira Lichiei, Sfântul Ioan Botezătorul și Sfinții Cozma și Damian, care are hramul de la 1 iulie, de către Prea Sfințitul Nifon Ploeșteanu, asistat de un mare număr de preoți, în prezența... și a drept credincioșilor ce s-au adunat“.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE CREANGĂ

AUTORUL ÎN FAȚA TROIȚEI

BIS. SF. NICOLAE CREANGĂ

Str. Nicolae Cănea nr. 10, sector 2, Prot. 2
Hram Sfântul Nicolae.
Zidire 1975. Sfîntirea în 1976.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE CREANGA

Se află pe strada Nicolae Cănea (asfaltată), la nr.10, sect. 2, Prot. 2, stradă ce pornește din șoseaua Colentina, din dreptul stației de tramvai 1 și 21, cartier Ion Creangă.

Biserica are hramul Sfântul Nicolae și a fost ridicată în anul 1975, în timpul record de 30 zile (fără autorizație), de la 14 octombrie la 14 noiembrie 1975, cu muncă voluntară zi și noapte.

Temelia bisericii s-a pus pe locul unei capele improvizate cu ani în urmă. Înzestrarea, împodobirea și pictura au mai durat o vreme. În anul 1976, noiembrie 28, biserica a fost târnosită (sfîntită). Până la sfîntire, slujbele s-au făcut într-o casă particulară de pe strada Lanternei la familia Tomescu. Ctitorii principali au fost Ștefania și Toma Constantinescu, familie din cartier.

Au fost și alți donatori și ajutători.

Biserica este așezată în mijlocul unei curți înguste, asfaltată, curte împrejmuită cu un grilaj de fier. Are o singură turlă ascuțită, nu prea înaltă. Lăcașul este construit cu spatele spre stradă (!?). În stînga, s-a construit o clopotniță înaltă din armătură de fier, ce s-a îmbrăcat cu tencuială. Are un singur clopot nou, mare. În spatele bisericii, spre stradă, este așezată o troiță frumoasă de lemn (cca 3 m), lucrată la Mănăstirea Plumbuita de sculptorul Obreja Aurel. Pe zidul peretelui exterior (al altarului) în dreapta troiței sunt realizați în mozaic, mărime naturală, Sfântul Ioan Botezătorul și Sfântul Ierarh Nicolae. Intrarea în biserică se face pe partea laterală stînga, privit de la stradă. Interiroul este o încăpere mare dreptunghiulară, deoarece biserica nu a fost construită în plan treflat (cruce).

Acest interior (pronaos, naos) are parchet pe jos, acoperit de covoare cu motive românești, are calorifer cu căldură de la instalația proprie pe motorină.

Pe lângă pereți sunt așezate scaune fotolii de lemn. Se mai află și o masă lungă dreptunghiulară. Are șase ferestre (3+3).

Tâmpla bisericii a fost la început din zid și mai apoi s-a acoperit cu lemn sculptat de Obreja Aurel.

Are patru icoane mari împărătești de argint. Ușițele de intrare în altar, stînga-dreapta, sunt pictate. Sfântul Arhanghel Mihail în stînga și Sfântul Arhanghel Gavriil în dreapta.

Interiorul bisericii este pictat frumos de pictorul Moroșan Ioan. Deasupra ușii de intrare în interior este fixată PISANIA scrisă pe o placă de marmură albă cu litere săpate și aurite.

Biserica este întărită cu două bare rotunde de fier ce trec prin interior de la un perete la celălalt, de care sunt atârinate multe candelă. De lângă ușa de intrare, interior, se pătrunde într-o cameră, care ar fi pridvorul, de asemenea pictată, iar din aceasta printr-o ușă mai mică, se intră într-un fel de debara, care are o chiuvetă cu robinet, sub care se află o pivniță unde este instalația de încălzire.

Biserica are încălzire centrală cu calorifere, parchet pe jos, lumină electrică, apă curentă și un sistem de alarmă la ușa clopotniței. În așa-zisul pridvor se poate intra și din curte.

În dreapta ușii de intrare în biserică este fixată în perete o cruce mare pictată, de lemn. De jur împrejurul bisericii, sub streșina acoperișului de tablă, sunt 35 de medalioane pictate, reprezentând sfinți și sfinte, începând de la ușa de intrare: Sfântul Petru, Sfântul Daniil, Sfânta Mucenică Maria, Sfântul Mucenic Marti, Cuvioasa Teodora, Sfânta Maică Cecilia, Sfânta Maică Cristina, Sfântul Mucenic Gheorghe, Sfântul Mucenic Dimitrie, Sfântul Mucenic Victor, Sfântul Mucenic Ștefan, Sfântul Ierarh Vasile, Sfântul Ierarh Nicolae, Sfântul Ierarh Spiridon, Sfântul Apostol Petru, Sfântul Ierarh Ignatie, Sfântul Apostol Pavel, Sfântul Ierarh Vasilie, Sfântul Ierarh Grigorie, Sfântul Ierarh Ioan, Sfântul Ierarh Haralambie, Sfântul Ierarh Laurențiu, Sfântul Prooroc Ilie, Sfântul Ierarh Roman, Sfânta Mucenică Tatiana, Sfânta Mucenică Maria, Sfânta Mucenică Sofia, Sfânta Mucenică Irina, Sfânta Mucenică Maria, Cuviosul Simion, Cuviosul Ștefan.

PISANIA bisericii arată:

„Cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și cu binecuvântarea Sfântului Duh, în anul 1975 s-a construit din temelie acest sfânt lăcaș de închinăciune, cu hramul Sfântului Ierarh Nicolae, pe locul unei capele improvizate, din anul 1952 într-o casă de locuit și devenită ulterior proprietatea Parohiei Ion Creangă din acest cartier. Lucrările de construcție a noii biserici, inclusiv uzina termică, mobilierul complet și alte lucrări edilitare au început și desăvârșit sub arhipăstoria P.F. Patriarh Marina prin râvna Preotului Paroh Săbăduș Ion, preot slujitor fiind Solomonov Petru, iar protopop P.C. Preot Iulian Man. Biserica a fost târnosită la 28 noiembrie 1976 de către P.S. Episcopul Roman Ialomițeanu, vicar patriarhal, deoarece preotului Săbăduș Ion i s-a încredințat între 1979-1985 o misiune pastorală la Salzburg, în Austria.

Noul preot paroh Solomonov Petru continuă lucrările pictând și biserica. Pictorul executant a fost Moroșan Ioan.

Lucrările la această sfântă biserică s-au desăvârșit în timpul arhipăstoriei P.S. Părinte Patriarh Dr. Teoctist prin râvna preotului Săbăduș Ion, cu ajutorul material și moral generos al consilierilor parohiali, al Comitetului paro-

hial și al enoriașilor.

Binecuvântează Doamne pe cei ce iubesc podoaba și bunacuviința Casei Tale. S-au scris cele de mai sus spre aducere aminte, în anul mântuirii 1987 decembrie 6, AMIN“.

Ctitora principală Ștefania a fost femeie de serviciu la Comitetul Central, spăla pe jos scările, sălile etc. Ea știind pe membrii de partid care mai aveau cât de cât o credință, le cerșea ceva bani ca să facă o bisericuță. Și unii au dat și în ani s-a adunat ceva, care credincioasa femeie i-a dat pentru ridicarea bisericii. Dumnezeu s-o aibă în pază.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE DIN COMUNA PANTELIMON

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE DIN COMUNA PANTELIMON

Str. Tudor Vladimirescu colț cu Bdul. Biruinței, la marginea comunei.

Hramuri Sf. Nicolae, Sf. Ioan Botezătorul și Sf. Ștefan.

Prima biserică din bârne. Zidită în anul 1880.

Renovată după cutremurul din 1977.

Bisericii, mahalagii îi mai spuneau și biserica Căprioarei,
deoarece în apropiere se afla str. Căprioarei.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE DIN COMUNA PANTELIMON

Are hramurile Sfântul Mare Ierarh Nicolae, Sfântul Ioan Botezătorul și Sfântul Ștefan. Prima biserică, cea veche, era din bârne de lemn. Ajungând în ruină a fost reclădită în anul 1880.

Biserica este așezată pe o înălțime de pământ în mijlocul unei curți mari cu câțiva copaci, curte în care se văd trei morminte în partea dreaptă. În stânga bisericii este așezată clopotnița de zid, deasupra unei încăperi, utilizată drept cancelarie.

Are două clopote. În spatele bisericii se află o magazie.

Curtea este împrejmuită cu gard de plasă metalică pe un fundament de zid. De la poarta de intrare din strada Tudor Vladimirescu se parcurge până la pridvorul bisericii o pantă ușoară cca 30 m. Pridvorul are patru coloane de cărămidă având părțile laterale închise cu geamuri. Este pardosit la fel ca biserica, cu ciment mozaicat. Deasupra arcadelor coloanelor, pe fațadă la mijloc, este lucrat în mozaic Sfântul Nicolae stând pe un tron având în stânga și-n dreapta, lucrat tot în mozaic, câte trei sfinți: Sfântul Arhanghel Mihail, Sfântul Ioan, Sfântul Luca în dreapta, iar în stânga: Sfântul Marcu, Sfântul Matei, Sfântul Gheorghe.

În mozaicul cel mare cu Sfântul Ierarh Nicolae se văd două medalioane mozaicate, stânga un sfânt, dreapta o sfântă. Pe peretele din pridvor unde se află ușa de intrare în biserică dublată cu un grilaj metalic, este lucrat în mozaic, mărime naturală, Sfântul Apostol Petru în stânga, iar în dreapta Sfântul Apostol Pavel. Deasupra ușii de intrare sunt așezate două inscripții (pisanii) pe plăci de marmură fixate în perete. Interiorul bisericii este pictat, are scaune fotolii de lemne lângă pereți și șase ferestre (vitrailii) mari, trei pe stânga și trei pe dreapta.

Are și pod pentru cor.

Biserica este înzestrată cu toate cele necesare. Are încălzire centrală cu calorifere, lumină electrică și apă curentă. Deasupra sfântului lăcaș se văd două turluri mari învelite cu tablă ca acoperișul. Pe peretele exterior dreapta este un mozaic lucrat cu multă artă, Sfântul Pantelimon, doctorul fără arginți, în mărime de cca 3 m. În curte dreapta, chiar lângă zidul bisericii, se află un mormânt cu o cruce mare albă pe a cărei placă scrie: preot paroh Vasile R. Ionescu 1902-1975.

Mormântul este împrejmuit cu gard metalic. În fundul curții dreapta, mai sunt două morminte cu cruci mari și împrejmuite de asemenea cu gard metalic. Pe crucea celui din stânga scrie: 12 noiembrie 1935 decedat. A slujit 45 de ani Preotul Constantin Popescu și soția. Mormântul are o lespede deasupra.

Pe cel din dreapta, fără lespede, scrie pe cruce: Dumitru Coman și soția lui, presbitera Elena Coman, n. 1915-1991.

Preotul și-a trecut numele, fiind în viață.

Pe PISANIA cea mai de sus, de deasupra ușii de intrare în biserică scrie pe o placă de marmură:

„Această sfântă și dumnezeiască biserică patronul Sf. Ierarh Nicolae Făcătorul de Minuni, fiind veche și de bărghee de lemn ajungând în desăvârșită ruină, locuitorii acestei comune, rugând pe Domnul Ion Lăzărescu, locuitor și proprietar în această comună Pantelimon, acesta prin ajutorul și stăruința ce s-a depus, s-a și reînceput reclădirea în ziua de Sf. Pantelimon anul 1880 iulie 27, pe lângă care s-au mai asociat și au venit în ajutor D. Cristache, G. Carusso cu soția sa Ana născută Sachelarie, D-na Elena Constantinescu, D-l Dan Anghel Badea, Ion Ion Ungureanu și alți binevoitori creștini, contribuind și locuitori ai acestei comune, s-a săvârșit și s-a înfrumusețat așa precum se vede, la a cărei reclădire pe lângă hramul Sf. Nicolae s-au mai adăugat și alte două hramuri: Sf. Ioan Botezătorul după dorința D-lui Ion Lăzărescu și Sf. Ștefan după dorința Doamnei Elena Constantinescu, sfințindu-se la anul 1883 Maiu 29 în zilele M.S.Carol I Regele României și Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Primat Calinic”.

Pe a doua placă, cea mai de jos, scrie: „După cutremurul din 1977, s-a renovat biserica repictându-se din nou și i s-a zidit clopotnița cu o cancelarie.

Lucrările sunt din contribuțiile enoriașilor prin organele parohiale cu grija preoților slujitori iconomi stavrofori Nicolae Tănăsioiu paroh, Dumitru Coman. Redeschiderea a fost oficiată la 17 octombrie 1982 de P. S. E. Vasile Târgovișteanu, Protoereu I. Paraschivescu, în al V-lea an de patriarhat al P.F.P. Patriarh Justin

Preot paroh 1995 Tănăsioiu Nicolae

Preot Coman Dumitru (bătrân)“

Într-un părculeț din fața bisericii, împrejmuit cu gard de plasă metalică așezat pe zid, se află un grup statuar cu patru ostași stând într-un genunchi, cu puștile gata de atac, iar al cincilea, cel din spate, este gornistul. Acest grup este așezat pe un soclu de piatră înalt de cca 2 m.

Pe placa metalică de pe soclu, în față, este scris cu litere săpate: „Fiii comunei Pantelimon, căzuți în războiul pentru întregirea neamului“. Urmează numele unui sergent, a patru caporali și a 28 de soldați.

În stânga soclului cu ostașii eroi se află o cruce mare, frumoasă, albă,

așezată pe un postament de ciment. Pe cruce scrie: „În memoria eroilor Revoluției Române din Decembrie 1989“ (Ex. Roșu Lucian-Aurică). Mai jos citim următoarele: „În memoria eroilor martiri ai Revoluției Române din 22 Decembrie“ (As. Rev. 16-21 Decembrie 89, Fund.Cpt. Pavel Zăgănescu anul rev. 1848, Club 22 CC, Club 22 TV, Lg. Naț. a luptătorilor din Decembrie 89. În dreapta soclului cu ostași este așezată o cruce străveche de piatră, scrisă cu litere chirilice șterse de vreme. Această cruce a fost dezgropată, din apropiere, cu ocazia unei săpături. Se spune că are vechimea comunei Pantelimon. Biserica se află pe strada Tudor Vladimirescu.

Ferice de cine citește

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE-BĂNEASA

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE-BĂNEASA PE VREMURI

BISERICA ÎN PRESENT

Șos. București-Ploiești, sector 1, Prot. 2, după podul de cale ferată
București-Constanța, în stânga podului.
Construcția terminată în 1792. Reparații 1845, 1888, 1933, 1940.

BISERICA SFÂNTUL NICOLAE BĂNEASA

Zidirea bisericii a început-o Ștefan Văcărescu, care a fost o vreme mare ban și soția sa Ecaterina, înainte de războiul ruso-turc (1768-1774). Lucrarea s-a terminat în anul 1792 prin osteneala lui Enăchiță Văcărescu. Biserica a servit pe vremuri de Paraclis al caselor Văcăreștilor ce se aflau în apropiere. De la soția marelui ban și-a tras numele de Băneasa. Gheorghe Bibescu a reparat biserica în anul 1845 când i s-au legat zidurile cu fier. A mai fost reparată în 1888, 1933 și 1940 după cutremur, când i s-a refăcut turla. Planul bisericii este treflat (cruce), cu abside mici și o turlă clopotniță deasupra pronaosului. Naosul are și el o cupolă mică, de asemenea și pronaosul. Pictura a fost refăcută la interior și catapeteasma. Decorația exterioară este formată din două registre. Cel superior are medalioane, iar cel interior doar firide simple. PISANIEI dispărută demult i se cunoaște conținutul care arată: „Această biserică întru care se prăsnuiește hramul Sfântului Ierarh Nicolae de la Mira Lichia, făcătorul de minuni și a Sfinților Ierarhi și ai lumii mari dascăli Vasile cel Mare, Grigore Bogoslov și Ivan Zlataust s-au zidit din temelie de dumneai jupăneasa Ecaterina Văcărescu, fiica Dumnealui Donie Văcărescu (!) (Vistierul).

Și sănâind (stând) nesăvârșită din pricina al multora răsmirițe ce au răsvrătit în multe rânduri țara aceasta apoi în anul 1792, s-au săvârșit de dumnealui Enache Văcărescu și de luminata sa soție Ecaterina, fiica (lui Voievod) Caragea în zilele prea luminatului Domn Mihai Suțu, după ce toate cele necesare înfrumusețând-o“.

Din marea curte boierească a poetului Enăchiță Văcărescu și a părinților săi nu a mai rămas decât sfânta biserică.

BISERICA SFÂNTUL VASILE-VICTORIA — DUȘUMEA —

BISERICA SFÂNTUL VASILE-VICTORIA
(DUȘUMEA)

Calea Victoriei aproape de
Piața Victoriei, vizavi de Muzeul
Național George Enescu.
Zidire 1847.

BISERICA SFÂNTUL VASILE-VICTORIA — DUȘUMEA —

Hram Sfântul Vasile. PISANIA scrisă cu litere chirilice se află pe perețele din dreapta a pronaosului, adevărate că biserica a fost înălțată în luna septembrie a anului 1847 cu cheltuiala în cea mai mare parte a căminarului Toma Baltă în timpul domniei lui George Dimitrie Bibescu. Înaintea actualei biserici a ființat pe acest loc o alta, construită conform tradiției, din scândură încă din secolul al XVIII-lea, într-o zonă de bălți și pădure, denumită mai târziu Mahalaua Sf. Vasile din culoarea de galben a Capitalei. Un document din anul 1828 — plângerea adresată divanului Ad hoc de fiica preotului Trandafir, al vechii biserici — ne informează că vechea biserică era dependentă de Mănăstirea Mărcuța din Capitală, poate chiar de schitul acesteia.

„Din punct de vedere arhitectonic biserica aparține stilului muntenesc trilobat, cu două abside laterale, o absidă finală, un mic pridvor deschis și o singură turlă”.

Pictura actuală în ulei, datând din anul 1882 este opera pictorului Anton Serafim, născut în anul 1838 și decedat în 1911 la București. Ea se integrează în orientarea neoclasică a vremii de influență occidentală și în stilul pictorului Tattarescu, în locul frescelor bizantine”.

Spălarea picturii s-a făcut în anul 1981 redându-i-se vechea strălucire.

Intrând în curtea bisericii, care are gard de fier, din Calea Victoriei, în stânga se află montată o clopotniță din bare metalice cu acoperiș de tablă, în care sunt două clopote, unul mare și altul mai mic. Biserica este înconjurată de o curte.

Pe o pistă de câțiva metri, de asphalt, se ajunge la pridvorul deschis ce are două coloane cilindrice groase de zid, pridvor pardosit cu ciment, la fel ca biserica. În pridvor pe perețele din stânga este pictat Sfântul Apostol Petru, iar pe cel din dreapta Sfântul Apostol Pavel, ambii în mărime de cca 2,5 m.

Fațada bisericii este impunătoare, având deasupra o cruce mare și mai sus portretul pictat al Sfântului Vasile. Biserica are o singură clopotniță. Ușa de intrare în sfântul lăcaș este de lemn cu geamuri protejate de o feronerie. În afara ușii mai este una de fier.

În interior se află doi stâlpi rotunzi de zid. Ferestre sunt și pe stânga și pe dreapta. Pe perețele din pronaos, din dreapta, se vede un tablou mare pictat, reprezentând un grup de femei, pe care scrie în partea de sus: „Dinarul văduvei”.

În stânga este amvonul și tot în stânga spre ieșire se află o scară de lemn

ce duce la podul corului.

Pe lângă pereți sunt așezate fotolii de lemn, iar pe la mijloc, scaune mobile tot de lemn. Pardoseala de ciment este acoperită cu preșuri. Încălzirea se face cu gaze într-o sobă de teracotă în dreapta și într-o sobă de fier tot în dreapta.

Biserica are lumină electrică și apă curentă chiar în interior, un robinet cu o chiuvetă în dreapta, spre ieșire.

Casele preoțești se află în curtea din spatele bisericii.

Din cauza lumânărilor ce ard pentru morți și pentru vii în interiorul bisericii, acestea au afumat pereții și zugrăvelile.

În general biserica este cam săracăcioasă, cu toate că este așezată pe Calea Victoriei vis-a-vis de Muzeul Național George Enescu.

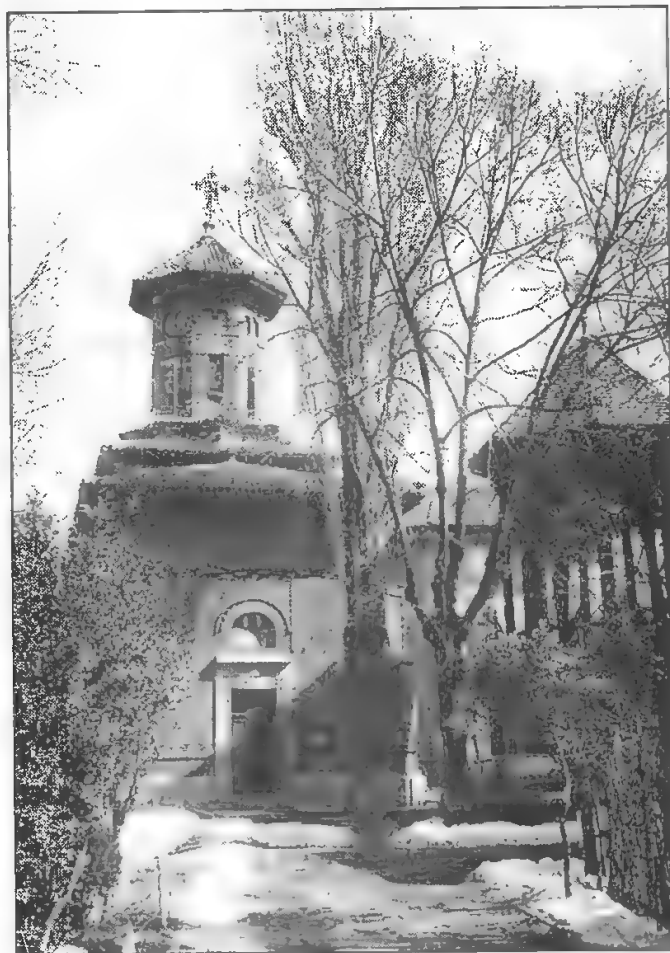
Preoți slujitori 1999:

Mărăcine Paul 71 de ani,

Andreiana Petru 36 de ani.

În biserică se mai află și Maica Florentina 37 de ani.

BISERICA SFÂNTUL VASILE-POLONĂ

BISERICA SFÂNTUL VASILE-POLONĂ

Str. Polonă nr. 50.
Hram Sfântul Vasile.
Zidire 1909.

BISERICA SFÂNTUL VASILE-POLONA

Biserica are deasupra ușii de intrare o icoană în mozaic, a Sfântului Vasile sub care este scris: „VENIȚI CREDINCIOȘILOR“, iar pe o placă de marmură albă scrie:

„BISERICA SFÂNTUL VASILE ZIDITĂ 1909“. Lăcașul are o singură turlă. În partea dreaptă se află clopotnița care are partea de jos din zid, peste care s-a ridicat o construcție de lemn, schelet și acoperiș, în care sunt așezate trei clopote. Tot în partea dreaptă, în spate, este casa parohială.

Acoperișurile de la biserică, clopotniță și casa parohială sunt învelite cu țiglă. În fața bisericii se află o grădină cu pomi, care continuă și pe partea stângă.

Gardul de la stradă este din zid și are o poartă metalică. Intrarea în biserică, din stradă, se face pe o alee cu pietriș, care trece prin mijlocul grădinii. Partea dreaptă a grădinii este închisă de zidurile caselor învecinate ce au fațada spre strada Justinian. În partea stângă se află un gard metalic ce desparte grădina de casele alăturate. Paralel cu acest gard se află aleea numită Intrarea Bravurilor. În prezent, octombrie 1999, se fac reparații la acoperișul bisericii.

Preotul paroh Iatan Octavian relatează:

„Biserica a fost construită în anul 1909 cu sprijinul membrilor comunității românilor transilvăneni, stabiliți în București. Arhitectul construcției a fost Ghica Budești care luând ca model Biserica Sfântul Gheorghe din Hârlău, ctitoria domnitorului Moldovei, Ștefan cel Mare și Sfânt, a reușit să creeze un monument compozițional valoros. Decorația exterioară a bisericii este realizată din cărămidă aparentă cu brâuri de cărămidă smălțuită.

Zidurile bisericii se sprijină pe șapte contraforți (elemente caracteristice arhitecturii moldovenesti).

Pe naos o turlă acoperită cu patru ferestre lasă să pătrundă o lumină discretă caracteristic monumentelor neobizantine din țara noastră. Hramul bisericii este Sfântul Vasile.

BISERICA SFÂNTUL VASILE-COTROCENI

BISERICA SFÂNTUL VASILE-COTROCENI

Drumul Sării, nr. 119 (Răzoare).
Hram Sfântul Vasile.
Zidire 1930-1939.
Pictura 1951.

BISERICA SFÂNTUL VASILE-COTROCENI

Deasupra ușii de intrare în biserică, pe o placă de marmură, se află o cruce sub care scrie: „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Amin“.

„Această sfântă și dumnezeiască biserică de pe dealul Cotrocenilor în care se prăznuiesc hramurile Sfântului Vasile cel Mare și Sfânta Cuvioasa Maica Paraschiva s-a zidit din temelie începând din anul 1930 și până în anul 1939, cu străduința și dragostea enoriașilor și a altor binevoitori creștini, paroh fiind preotul Vasile Bărbieru, din a cărui osârdie au luat bun sfârșit lucrarea acestei zidiri.

Și s-au zugrăvit în întregime între anii 1949-1951 cu daniile enoriașilor parohiei la stăruința preotului paroh Toma N. Stănculescu și al consilierilor parohiali ale căror nume să le scrie Domnul în cartea vieții Sale. Luat-au astfel deplin sfârșit acest sfânt lăcaș în luna August, anul Domnului 1951, când păstora Biserica Română Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian și s-au dat spre dumnezeiasca slujbă enoriașilor parohiei Cotroceni ca să se proslăvească întrânsa Atotputernicul Dumnezeu cel în treime slăvit Amin“.

Arhitect: Maria Irineu

Pictorii: Iosif Vassu și Gheorghe Teodorescu-Romanați

Pe peretele de intrare în biserică:

Stânga: icoană în mozaic Sf. Ap. Petru în picioare, mărime naturală.

Dreapta: icoană în mozaic Sf. Ap. Pavel în picioare, mărime naturală.

În interior, perete stânga pe o placă de marmură sunt scriși Epitropii și Consilierii Parohiali care au inițiat și condus lucrările de pictură ale bisericii Cotroceni în anul 1949 octombrie 16 — 1951 august 13.

Stănculescu Toma	— Preot paroh
Șetrărescu Mihail	— Epitrop
Bădeanu Filip	— Epitrop
Bestoiu Constantin	— Epitrop casier
Nicolae J. Diaconescu	— Casier
Dem. Gheorghiu	— Avocat consilier
Preda M. Ion	— Căpitan consilier
Robescu Vasile	— Consilier

Lichiardopol Gheorghe	— Consilier
Costescu Ion	— Consilier
Nichita Alexandru	— Consilier
Niculae Gh.Diaconescu	— Consilier
Constantin Grigore	— Consilier
Racu Andrei	— Consilier

Slavă și laudă lui Dumnezeu Tatăl și Fiului și Sfântului Duh — Amin.

În interior, pe perete dreapta, pe o placă de marmură sunt scriși CTITORII și colaboratorii la construirea Bisericii Sfântul Vasile Cotroceni 1926-1929:

Bărbieru Vasile	— Preot paroh
Fotache Ionescu	— GL.
Poenaru Gheorghe	— COL.
Irineu Maria	— ARH.
Bărbieru Elena	— Preoteasă
Stoianovici Alexandru	— Inginer
Costescu Ioan	— Consilier
Teohari Dumitru	— Consilier
Șetrărescu Mihail	— Epitrop
Nedelcu Constantin	— Epitrop casier
Preda M. Ioan	— Căpitan consilier
Nichita Alexandru	— Consilier
Bestoiu Gheorghe	— Consilier
Ghieuș Gheorghe	— Consilier
Ionescu Ștefan	— Consilier
Puiu Constantin	— Consilier
Mazilu Dumitru	— Consilier
Holban Mihail	— Consilier
Diaconescu I. Niculae	— Consilier
Simionescu Ioan	— Consilier
Voica Marin	— Consilier
Cohler Ioan	— Inginer
Tănăsescu Ecaterina	—...

Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa — Amin.

Pe pereții exteriori deasupra ferestrelor, icoane în mozaic:

Stânga:	Dreapta
Sf. Ap. Pavel	Sf. Ap. Petru
Sf. Ap. și Ev. Luca	Sf. Ap. Andrei
Sf. Ap. și Ev. Marcu	Sf. Ap. Iacob
Sf. Ap. ...Iacov...?	Sf. Ap. și Ev. Ioan
Sf. Ap. Simon Zilotu Camanitul	Sf. Ap. și Ev. Matei
Sf. Ap. Iacov...?	Sf. Ap. Filip
Sf. Ap. Bartolomeu	Sf. Ap. Toma

Pe spatele bisericii, deasupra ferestrelor mai sunt trei sfinți în mozaic, fără nume, iar în mijloc în rând cu ferestrele este o icoană mare, în mozaic, cu Mântuitorul.

În grădina din spatele bisericii se află un mormânt pe a cărui cruce de marmură scrie: „Preot Econom Stavrofor Ion Neamu 20-V-1920 — 13-XII-1992“.

În partea dreaptă a bisericii, în grădină, s-a construit o TROIȚĂ din lemn, în memoria eroilor Revoluției din 1989.

În partea stângă a bisericii, în față, în curte, se află o construcție metalică, în interiorul căreia se aprind lumânările.

În prezent, 1999, în curtea bisericii se construiește o încăpere din zid și cadru metalic care se va folosi pentru aghezmuire. Biserica are trei turle, curte și grădină cu pomi. Gardul de la stradă este metalic (plasă) din oțel, precum și poarta de intrare, iar restul de gard este din plăci de beton. Acoperișul bisericii este din tablă.

BISERICA SFÂNTUL VASILE-COTROCENI

BISERICA PITAR MOȘU
— POPA IVAȘCU —

BISERICA PITAR MOȘU
— Popa Ivașcu —

Str. Pitar Moșu nr. 16, sector 1, Prot. 2.
Hram Adormirea Maicii Domnului.
Prima biserică a fost de lemn.
Zidire 1795.
Reparații 1898. Restaurată 1906.
Suferit cutremur 1940.
Reînnoire totală 1964-1966.

Adormirea maicii Domnului

BISERICA PITAR MOȘU — POPA IVAȘCU —

Prima biserică a fost de lemn ridicată de Popa Ivașcu și Moș Sârbu, care ar fi fost Pitar. Numele de Pitar Moșu dat bisericii și mahalalei ar fi venit de la un sârb care a trăit, se spune, peste o sută de ani (+1805), pe nume Pedar ce avea prin părțile acelea grădini de zarzavat, ceea ce nu prea este conform cu adevărul.

Ridicată de zid a fost în anul 1795 de Vodă Alexandru Moruzi (1793-1796), fiul lui Constantin Moruzi, Domn al Moldovei.

Biserica are hramul Adormirea Maicii Domnului și se află într-o zonă centrală a Bucureștiului. Este așezată într-o curte asfaltată împrejmuită cu un grilaj de fier. Pridvorul este închis cu ferestre mari (vitrării). Atât pridvorul cât și biserica sunt pavate în interior cu ciment mozaicat. Picturile din pridvor cam afumate, deoarece în el se ard lumânările. Tavanul mai păstrează zugrăveala originală. Deasupra intrării, pe fațadă este pictată Adormirea Maicii Domnului, în stânga Bunavestire și Sf. Arhanghel Gavril cu aripi, în fața maicii Domnului, iar în dreapta Sf. Ierarh Nicolae și Cuvioasa Paraschiva.

Biserica are un plan treflat. Cele două turle sunt învelite cu tablă în solzi. Prima turlă are un clopot. Interiorul este pictat de Fritzii Eltner. Pe lângă pereți sunt scaune fotolii de lemn. Are pod pentru cor și șase ferestre (vitrării) mari, trei pe stânga și trei pe dreapta. Este luminată electric, iar încălzirea se face cu două sobe de teracotă. În curte se află o cișmea. Tot în curte, în partea stângă a bisericii, mai spre stradă, există un mormânt obișnuit cu o cruce simplă și foarte mică. Biserica a avut pe vremuri cimitir. În anul 1898, sfântul lăcaș a suferit reparații, iar în anul 1906 a fost restaurat. PISANIA de deasupra ușii de intrare ne arată: „Această sfântă biserică s-a clădit în anul 1795 sub domnia Domnului Alexandru Moruzi Constantin Voevod și s-a refăcut în anul 1898 sub domnia Regelui Carol I în timpul arhiepiscopiei Prea Sfințitului Fericitului Mitropolit Iosif Georgian, fiind ca președinte al Consiliului de Miniștri D.A. Sturza și primar al Capitalei domnul F.C. Robescu. Prefacerea acestui sfânt lăcaș s-a executat după neobosita stăruință a domnilor epitropi Alexandru Antimescu și Ioan St. Brătianu după planul și sub conducerea domnului arhitect Ștefan Ciocârlan, de către domnii Gheorghe Ștefănescu ca antreprenor. Pictura s-a executat de domnul Fritzii Eltner.

Documentul de sfințire

„Cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și cu săvârșirea Treimeii cea de o ființă și nedespărțită. Ziditu-sa acest dumnezeiesc lăcaș cu hramul Adormirea Maicii Domnului, în anul mântuirii 1795, tot atunci fiind împodobit cu zugrăveală în tencuială crudă și înzestrat cu toate cele de trebuință pentru săvârșirea sfintelor slujbe”.

Cu trecerea vremii, sfântul lăcaș a suferit stricăciuni atât la ziduri cât și la zugrăveală, iar cutremurul cel mare din 1940 l-a lipsit de orice frumusețe, astfel că a fost de trebuință să fie întărit și reînnoit pe de-a-ntregul între anii 1964-1966. Lucrările de reînnoire s-au împlinit din daniile bunilor creștini și parohiei, la străduințele preotului paroh Vasile Gregorian, ajutat de Consiliul și Comitetul Parohial, din timpul arhipăstoriei Prea Fericitului Patriarh Justinian, care a și dăruit mari ajutorințe pentru săvârșirea noii zugrăveli la care au osârduit meșterii zugravi: arhimandrit Sofian Bughiu, Olga Greceanu, Petre Județ și Mihai Moroșan. Slujba de resfințire s-a săvârșit în a 18-a zi a lunii decembrie din anul 1966, de către înputerniciții Prea Sfințitului Patriarh Justinian, preot consilier Stan Dimancea și protoereul Octavian Popescu, împreună cu un sobor de preoți. Bunul Dumnezeu să înscrie în cartea vieții pe toți cei ce au trudit și au ajutat la refacerea și înfrumusețarea acestui sfânt lăcaș.

Preot 1985: Gregorian Vasile

Preot 1995: Spătărelu Mihail, preot paroh

BISERICA BĂRĂȚIA ȘI TURNUL

TURNUL
din fața bisericii
Bărbăția, declarat
monument
de arhitectură.

Autorul în curtea
bisericii Bărbăția,
ianuarie 1993.

BISERICA BĂRĂȚIA
(A băraților)
— Catolică —

Str. Bărbăției nr. 17
în prezent Bdul 1848.
Hram Nașterea Maicii
Domnului.
Prima bis. de lemn. A ars
1573. Zidire 1633-1637.
Ruinată 1640. Arsă 1659.
Reconstruită de lemn
în 1666.
Prin 1715 exista, era mică
și de lemn. A ars 1804.
Refăcută 1808.
Reparații mari în 1841.
Arde din nou în 1847.
Este refăcută în 1848.

BISERICA BĂRĂȚIA (A BĂRAȚILOR) — CATOLICĂ —

Prin Țările Române în secolul al XVI-lea existau foarte puțini catolici.

De grija spirituală a acestora se ocupau câțiva preoți franciscani misionari italieni. În secolul XVII cele două ramuri franciscane, Convenționalii și Observanții au luat sub conducerea lor și catolicii existenți. Prima biserică de lemn s-a înființat în anul 1573.

În timpul invaziei lui Sinan Pașa (1595) a fost prădată și arsă. În anul 1629, când domnea Alexandru Iliș, în a doua domnie (noiembrie 1627 — octombrie 1629), franciscanul Petre Pavel Bruni, originar din Perugia (Italia), cu sprijinul lui Vecelli, rudă a voevodului și a venețianului Bartholomei Locadello, capătă aprobarea de a ridica o biserică de rit catolic în București ce s-a construit în anii 1633-1637, sprijinit fiind și de Matei Basarab, care se afla în scaunul țării (septembrie 1632 — aprilie 1654).

Biserica era mică, cca 30 mp și a fost închinată Sfintei Fecioare de pe Muntele Carmel. În septembrie 1640, biserica era în ruină, cu altarul prăbușit. În anul 1659 a fost arsă de tătari, reconstruindu-se din lemn în anul 1666 cu ajutorul „fraților” catolici negustori din provincia Bulgaria, având „Berat” (autorizație de la sultanul Mahomed IV 1648-1687) de construire, dar fără turn și fără clopote.

În vremea aceea credincioșii catolici erau foarte puțini în Țările Române.

PISANIA din 1666 este scrisă pe o piatră fixată deasupra ușii de intrare la cor, în partea stângă a bisericii, cu litere săpate și arată pe latinește: „S-a ridicat din însăși cheltuiala fraților din provincia Bulgaria, anul Domnului 1666”.

Biserica fiind mică și din lemn s-a început a se ridica o alta de zid de către un misionar catolic (Del Monte) ce adunase banii necesari, dar Șerban Cantacuzino, viitorul Domn, când era doar Spătar (1668-1672), domnitor 1679-1688, nu a dat voie să se construiască, confiscând și materialele... Prin anul 1715 biserica arăta ca o căsuță din lemn. În anul 1756 călugării de la Bărbăția au deschis într-o cameră o cârciumă pentru care oamenii i-au batjocorit. Din documente vedem că în 1792-1793 a existat o biserică a franciscanilor în București, dar din cauza ciumii, îmbolnăvindându-se franciscanii de la Bărbăția, biserica a fost părăsită și închisă.

Biserica Bărbăția a avut și turn și clopot. În timpul focului cel mare din 23 martie 1847, chiar în ziua de Paști, când orașul București a fost pârjolit, la orele 12, clopotnița Bărbăției a început să ardă și i-a căzut clopotul cu mare zgomot.

După un timp biserica a început să funcționeze din nou.

La 28 august 1804 după amiază sfântul lăcaș a ars total împreună cu o parte din mahalaua șelarilor. S-a refăcut în 1808. PISANIA indică data de 1812. În 1821, o furtună puternică, un uragan, a pustiit biserica. La 30 martie 1841 suferă reparații la clădiri și la clopotniță care au avut mari stricăciuni din cauza unui incendiu. În 23 martie 1847 arde din nou în focul cel mare, după cum am mai spus, arzând atunci locuințele unde se afla reședința episcopilor catolici din București. Totul este refăcut în anul 1848.

Biserica Bărăția a avut parte numai de nenorociri din care motiv a fost mereu rezidită sau reparată.

Zidindu-se Catedrala Sfântului Iosif în București, importanța Bisericii Bărăția a scăzut.

Din tot complexul de la Bărăția interesul cel mai mare este îndreptat spre turnul clopotniță de la intrare, ridicat în sec.XIX. Cam de prin 1700 au fost înmormântați în biserică și împrejurul ei o serie de credincioși printre care și secretarul lui Constantin Vodă Brâncoveanu pe nume Nikolaus Wolff.

Colonelul Papazoglu a scris în lucrarea sa „Istoria fondării orașului București” apărută în 1891: „Bărăția vine de la cuvântul turcesc „BARAT” — autorizație, aceea pe care a dat-o sultanul Mahomed IV”.

Nicolae Iorga a scris în lucrarea sa „Istoria Bucureștilor” din 1936: „Bărăția vine de la numele unguresc „barat” — frate”.

Tot Nicolae Iorga scrie: „În sec. al XVIII-lea călugării franciscani de la Bărăția atârnau de misiunea din Bulgaria. După o vreme au depins de provincialul de la Alba Iulia care sub stăpânirea austriacă a devenit o Carlsburg”.

Mai precis atârnau de episcopatul catolic de la Nicopole.

Nu aveau episcop, ci doar preot.

„Pe vremuri se spunea că parohul Bisericii Bărăția știa să tămăduiască bolnavii de oftică. El ținea într-o odaie câteva zeci de broaște pe care le hrănea doar cu dulceață de trandafiri. Când era nevoie de un leac pentru un bolnav tăia capetele și picioarele la o serie de broaște și resturile le fierbea, făcând o zeamă pe care o dădea bolnavului de oftică. Carnea din zeamă o usca și o ardea făcând din ea prafuri pe care le lua bolnavul respectiv, ce credea și spera” (P).

BISERICA ROMANO-CATOLICĂ

BISERICA ROMANO-CATOLICĂ

Str. Liniștei nr. 13, prima stație de la pod,

în apropierea bisericii Costeasca.

Prima biserică este înainte de 1944.

Distrusă de bombardament în 1944.

S-a făcut o „Capelă”.

S-a construit de zid în 1990-1991.

BISERICA ROMANO-CATOLICĂ

În apropierea Bisericii Costeasca, pe strada Liniștei nr. 13, Chitila, se află biserica parohiei romano-catolice. În anul 1944 a fost bombardată și distrusă total. Atunci s-au făcut lângă ruinele ei o Capelă și casele parohiale, fiind teren îndeajuns.

La Capelă s-a adus o orgă electronică din Germania.

În 1990-1991 s-a construit o nouă biserică, luminoasă, frumoasă, albă, pardosită cu pătrate de gresie, arhitect fiind dl. Wainarovski. Interiorul este mare, cu bănci ca la școală și este luminat de 12 ferestre vitralate, înguste și înalte, câte 6 pe pereții laterali. Pe pereți se află ghipsuri pe care sunt reprezentate în relief chipuri și scene sfinte. Altarul are la mijloc, pe perete, o cruce mare în relief. În stânga crucii, Isus cu un copil în brațe, iar în dreapta Maica Domnului, toate în relief, mărimea cca 2 m.

Biserica are și balcon pentru cor. Turla sfântului lăcaș este dreptunghiulară cu acoperișul ascuțit învelită cu tablă argintie. Are un singur clopot mare. Capela veche a devenit sală pentru diferite întruniri ș.a. Curtea este mare, cu brazi, îngrijită și împrejmuată cu un gard de fier așezat pe zid. Deasupra ușii de intrare, care este de lemn, pe fațadă sub acoperiș, se vede un porumbel zburând, lucrat în relief. În 1995 oficia preotul Martin Căbalaș.

BISERICA FUNDENII DOAMNEI

STATUIA DIN FAȚA BISERICII

CRUCEA DIN FAȚA BISERICII

Șoseaua Fundeni (chiar la șosea) în apropierea lacului cu același nume.

Hram Sfântul Eftimie — pomenirea sfântului la 20 ianuarie.

Zidire 1696-1699. Restaurarea picturii prin 1756-1757 și început sec. 19.

Reparații 1860

BISERICA FUNDENII DOAMNEI

A fost zidită de Spătarul Mihai Cantacuzino, fratele lui Șerban Vodă cantacuzino, în anul 1696. Era în vremea lui Constantin Brâncoveanu. Mihai Cantacuzino a zidit și Biserica Colțea.

Zugrăvelile și decorațiile exterioare s-au terminat în 1699 și la 1 mai s-a făcut sfințirea primind hramul Sfântului Eftimie, așa după cum este scrisă data în pridvor, pe peretele dinspre miazănoapte.

„Biserica Fundenii Doamnei în afară de vechimea construcției și de decorațiile în stucatură a pereților exteriori, foarte valoroase ca lucrare artistică, este considerată o bijuterie „cu frumusețe discretă”, declarată monument istoric”. Pe vremuri, în apropierea bisericii se afla un mic palat în care locuia din când în când Nicolae Vodă Mavrocordat în cele două domnii ale sale din Țara Românească.

După ornamentația exterioară se pare că unii meșteri au fost persani.

Biserica se află într-o curte mare care pe vremuri a fost cimitir. Este mică, cu ziduri groase, în plan treflat. Are o turlă pe naos fără postament. Clopotnița este pe pronaos și se sprijină pe zidurile pronaosului și pe ale pridvorului. Să ajungi la clopot urci pe o scară ascunsă în zid. Pridvorul este deschis și sprijinit de șase coloane (4+2) scunde de piatră, sculptate cu motive florale. Portalul ușii de intrare în biserică este bogat ornamentat, asemănător celui de la Biserica Colțea. „Absidele sfântului lăcaș sunt mici, circulare în interior și poligonale în exterior”. Pronaosul este despărțit de naos printr-un arc, iar bolta pronaosului este o calotă sprijinită pe patru arcuri”.

„Dar frumusețea acestei biserici se află la partea exterioară prin stucaturile cu care este ornamentată”.

„Prin întreaga înfățișare și ornamentație biserica Fundenii Doamnei se așează printre monumentele frumoase și de valoare ale arhitecturii noastre.

Vechia pictură se păstrează încă. A fost restaurată prin 1756-1757 și pe la începutul sec. XIX”.

Se păstrează și chipurile ctitorilor zugrăvite în partea dreaptă a pronaosului, cu o scriere cu alb pe fond negru care arată: „Jupân Mihai Cantacuzino vel spătar, jupâneasa dumisale Marga”.

Tot în pronaos (după 1708), în partea dreaptă, pe peretele dinspre sud, se văd portretele ctitorilor de al doilea sub care stă scris tot cu alb pe fond negru: „Jupân Dumitrașco Racoviță hatman al Țarei Moldovei, jupâneasa dumisale Ilinca Cantacuzino hătmăneasa”. La portretele lui Constantin Vodă Mavrocordat

și al soției sale scrie: „Io, Constantin Nicolae Voevod, doamna măriei sale Ecaterina”.

Biserica are două curți. În cea din fund unde este așezată, curtea este înconjurată de un zid vechi de cărămidă. În stânga și în dreapta bisericii se mai văd și în prezent multe cruci mici de piatră așezate pe vechile morminte acoperite de ierburi. În curtea din față (mai recentă), în partea stângă s-a așezat o statuie în amintirea eroilor căzuți în primul război mondial, iar în dreapta o cruce mare de piatră, veche, cu scriere chirilică din 1858.

Pe parcursul vremii biserica a suferit unele reparații.

În 4 august a reparat-o Doamna Maria Ghica, soția lui Grigore IV Dimitrie Ghica. Atunci i s-a închis pridvorul care a fost adus la forma inițială.

PISANIA bisericii scrisă pe o piatră, cu litere în relief, așezată deasupra ușii de intrare, arată: „Această sfântă și dumnezeiască biserică, căriia hramul să prăznuește a svântu marelui Eftimie, den temelia ei este făcută și înfrumusețată de Mihai Cantacuzino vel spătar întru slava și lauda a tot ziditorului Dumnezeu, în buna pomenire părinților, moșilor și strămoșilor săi și întru a lui vecinică pomană. Și s-au săvârșit la anul de la zidirea lumii 7207 și de la spăsenia ei 1699 meseța mai 1”.

Mihaiu Cantacuzino, unul din frații Postelnicului Cantacuzino, asasinat la Snagov, fratele lui Șerban Vodă Cantacuzino, mort prin otrăvire, a avut și alte ctitorii: Schitul Titireciu din Ocnele Mari-Vâlcea, Biserica din Râmnicu Sărat, Mănăstirea Sinaia, pe lângă Biserica Colțea și Fundenii Doamnei. Mihai Cantacuzino a fost decapitat la Constantinopol în 1716.

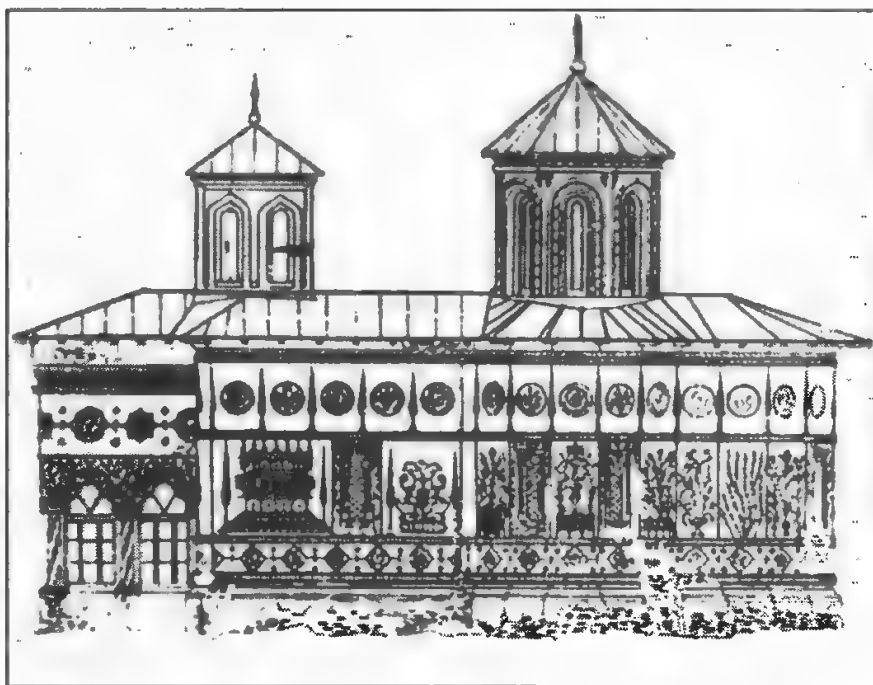
Pe o altă scriere dinăuntrul bisericii se citește:

„Acest sfânt și dumnezeiesc lăcaș s-au făcut din temelie de robii lui Dumnezeu Mihai Cantacuzino și Dumitrașcu Racoviță la leat 1699, iar acum la anul 1860 s-au reparat dă Doamna Maria Ghica, spre pomenirea ei, august 4”.

N. Iorga scria în 1907: „Biserica din Fundenii Gherasi”.

Arhitectul și scriitorul G.H.M. Cantacuzino, în cartea sa „Arcade, Firi-de și Lespezi” din 1932, are pagini minunate scrise despre Biserica Fundenii Doamnei, iar arhitectul Grigore Ionescu scria în 1938: „Prin decorul ei atât de neobișnuit și nou pentru Țara Românească și prin farmecul de poezie și visare pe care îl răspândește, Biserica Fundenii Doamnei stă alături de cele mai frumoase și mai importante monumente muntenești”.

Arhitectul Nicoale Stoicescu scria în 1960: „Biserica de la Fundenii Doamnei este un lăcaș mic, dar de o mare valoare artistică, datorită decorației sale exterioare”.

Fațada laterală dinspre Miazăzi a bisericii din Fundenii Doamnei.

BISERICA IZVORUL NOU

BISERICA IZVORUL NOU
(Dintre vii)

Șos. Mihai Bravul nr. 311, sector 3, Prot. 3.
Hram Izvorul tămăduirii și Schimbarea la față.
Prima biserică din lemn.
De zid 1823.
Reparații 1871 și 1894.

BISERICA IZVORU NOU (DINTRE VII) SAU BISERICA IZVORULUI

Hram Izvorul Tămăduirei și Schimbarea la față

PISANIA care este așezată deasupra ușii de intrare în biserică arată: „Această sfântă și dumnezeiască biserică ce să prăznuește hramul Izvorul Tămăduirei și Schimbarea la față este zidită de robii lui Dumnezeu Petre Iorgagi-Bașa (staroste de croitori), protopop Thoma, protopop Ștefan, Vornecu Vladu și cei ce au ajutat: Radu închinatu, Gheorghe șalvaragiu, Crăciuna închinata, Ioniță plăpomaru, Ene șalvaragiu, Mihalache Postelnicelu, în zielele luminatului Domn Grigorie Ghica Voevodu, Mitropolitu fiindu chiriu chir Grigorie, spre veșnica pomenire, Lt (leat) 1823, mai 18“. Biserica a fost deci gata în 1823 mai 18“.

O piatră de mormânt datată 12 martie 1812 dovedește că acolo a existat o biserică mai veche.

Sfântul lăcaș a suferit reparații în 1871 și 1894.

Nicolae Iorga scria în 1939: „E interesantă pentru viața ce era în bresle clădirea Bisericii Izvorului de un șalvaragiu, un plăpomar, un croitor, doi protopopi și doi mici boieri, pe locul unei bisericuțe de lemn: au făcut-o dumnealor spre veșnica pomenire și a altora care au ajutat“.

BISERICA BALTA ALBĂ

BISERICA BALTA ALBĂ

Bdul. Muncii, intrarea prin stradela Brănești nr. 5, sector 3, Prot. 3.

Hramuri: Adormirea Maicii Domnului și Sfântul Corneliu Sutașul

care a fost la început singurul hram.

Zidire 1939. Dependințele 1990-1991.

Împodobită cu pictura în ulei 1989-1991.

BISERICA BALTA ALBĂ

A fost construită în cartierul Balta Albă care este situat în partea de răsărit a oraşului. Alte construcţii anterioare bisericii nu au existat. Denumirea cartierului Balta Albă ar fi de pe vremea lui Ioan Caragea Vodă (8 septembrie 1812 — 11 octombrie 1818).

În urma ciumei ce a bântuit în acea vreme mureau zilnic câte 100 de oameni în oraş pierind atunci peste 70000. Cadavrele au fost aruncate într-o depresiune din marginea de est a Capitalei, ce se afla pe câmpia Dudeşti-Cioplea, unde se aflau evacuaţi şi mulţi ciumaţi care îşi aşteptau moartea. Din cauza căldurilor mari, cadavrele împruindu-se, s-a turnat peste ele mari cantităţi de var nestins, mari pete albe. Venind ploile, varul s-a stins şi au luat naştere o serie de bălţi albe, de unde se pare că vine numele de Balta Albă. Fiind nevoie de o biserică pentru locuitorii cartierului, care depindeau confesional de Biserica Mărcuţa ce era la o distanţă de cca 3 km, s-a înfiinţat parohia cu numele de parohia Balta Albă, la data de 1 aprilie 1938, de sine stătătoare, având ca preot paroh slujitor pe Dumitru Popovici instalat la data de 15 noiembrie 1938. Pentru satisfacerea nevoilor sufleteşti ale enoriaşilor din noua parohie, preotul Dumitru Popovici în acord cu enoriaşii şi cu directorul şcolii primare Gheorghe Asachi, domnul Vasile Bujoreanu, cu aprobarea Comitetului Şcolar şi al Sfintei Mitropolii, la data de 24 decembrie 1938 s-a amenajat o capelă într-o sală de clasă a şcolii, procurându-se Sfântul Antimis pentru săvârşirea liturgică.

Această situaţie a durat până la sfinţirea noului lăcaş al bisericii, la 24 decembrie 1939. În ziua de 25 decembrie 1938, de naşterea Domnului, s-a oficiat prima Sfântă Liturghie de către preotul protoiereu Gheorghe Gerorgescu Silvestru însoţit de preotul Fl. Galdău, preotul Petre Grigoriu, preotul Athanase Negoită şi diacon Iulian Stoicescu. Construcţia bisericii s-a început din iniţierea preotului paroh Dumitru Popovici precum şi al fostului primar al comunei suburbane Dudeşti-Cioplea, Dl. Constantin Brânzoi, cu concursul material al acestora, cât şi a industriaşului inginer Nicolae Malaxa, a comerciantului Georgescu Dumitru-Valea Mieilor, a preotului protoiereu Gh. Georgescu-Silvestru şi al enoriaşilor parohiei precum şi al altor donatori din Capitală.

Planul şi devizul pentru construirea bisericii au fost întocmite de arhitectul şef al Mitropoliei Dl. Ionescu Berechet.

În ziua de 13 august 1939, Consiliul şi Epitropia parohiei au aprobat Planul şi Devizul, iar în 20 august 1939 s-a pus piatra fundamentală şi s-a început construirea bisericii cu hramul Sfântul Corneliu Sutaşul. Lucrarea a durat doar

patru luni datorită zelului preotului paroh D. Popovici, primarului C. Brânzoi şi epitropului casier N. Andrei, care a împrumutat Comitetul parohial de construcţie cu 150.000 de lei fără dobândă, cât şi maistrului zidar Stoian Ghiorgonoff, maistrului tâmplar Constantin Marinescu şi tuturor enoriaşilor. Materialele necesare au fost parte cumpărate, parte donate şi anume: 20.000 de cărămizi, 60 care cu nisip, 25 care cu pietriş şi un vagon de ciment.

„Biserica are plan treflat (cruce), cu două abside laterale, cu turla Pantocratorului pe naos şi pridvor. Dimensiunile lăcaşului sunt: 25 metri lungime, 9 metri lăţime + 2 metri fiecare absidă.

Înălţimea naosului este de 8 metri. Forma sa este curbată (semicirculară). Turla, singură, este aşezată pe Pantocrator, în formă octogonală, cu fiecare latură de 1,50 metri lăţime şi înălţimea de şase metri de la centura de beton armat + 2 metri înălţimea la acoperiş. Deasupra turlei este aşezată o cruce de fier de 2 metri înălţime.

Crucea a fost confecţionată, transportată de donatorul Ioan Terchea, epitrop al bisericii. Baza interioară a turlei se sprijină pe centura de beton armat, în formă dreptunghiulară, iar în interior pe şase absidele (abside mici secundare), patru de formă dreptunghiulară şi două de formă trapezoidală. Sfântul altar are forma semiprismă din cinci laturi, fiecare latură fiind de 1,70 metri, cu înălţimea de 8 metri, terminându-se sus cu o semicupolă sferică.

Pridvorul bisericii are formă dreptunghiulară, cu plafon plan, care susţine Cafasul bisericii, ce la rândul său se termină tot cu plafon plan. Urcarea în Cafas se face prin partea dreaptă a pridvorului, pe o scăriţă de fier“.

Biserica a fost construită pe temelie de beton cu soclu înalt de 0,70 metri şi scări cu patru trepte, restul construcţiei fiind din cărămidă, beton şi material lemnos, la acoperiş, care în prezent este de tablă. Catapeteasma cea nouă este din lemn sculptat, deoarece cea veche fusese mâncată de carii. Ea a fost lucrată în atelierele de sculptură ale Mănăstirii Plumbuita şi s-a montat la data de 18 august 1990. Icoanele de la vechea catapeteasmă nu s-au mai potrivit la cea nouă, motiv pentru care s-au confecţionat altele noi, afară de cele împărăteşti.

Pictura bisericii a fost executată de pictorul Gheorghe Teodorescu-Argeş. În altar este o cruce mare cu răstignirea. Pictura exterioară în firide, cu sfinţi, a fost realizată în tehnica fresco de pictorul Toma Lăscoi. Dependinţele s-au construit în 1990-1991.

Clopotniţa este din ţeavă de fier şi se află în curte, în partea dreaptă a bisericii, spre fund. Are un clopot mare. Curtea cu grilaj de fier şi biserica sunt bine îngrijite. Biserica nu mai are pridvor deoarece a fost închis cu zid. Uşa de la intrare este de lemn, simplă, obișnuită. Pe faţadă sunt pictaţi Sfinţii Apostoli

Petru și Pavel în mărime naturală, iar deasupra ușii Adormirea Maicii Domnului.

În interior, pe perețele dinspre ieșire, în stânga și dreapta ușii, sunt pictați tot în mărime naturală Sfântul Ierarh Sava Brancovici, Patriarh Teoctist și Sfântul Calinic.

Biserica are opt ferestre mari (4 și 4), plus una la altar.

Deasupra ușii de intrare, în interior, este scris:

„Cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și împreună cu lucrarea Sfântului Duh, această sfântă și dumnezeiască biserică, zidită în 1939, 20 august, s-a împodobit între anii 1989-1991 prin contribuția enoriașilor, cu o pictură nouă în ulei, executată de pictorul Toma Lăscoiu din București, în timpul arhipăstoriei Prea Fericirii Sale, Părintelui Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, preot paroh Chilianu D. Constantin și coslujitor preotul Pescaru Gheorghe, ai acestui sfânt lăcaș cu hramul Adormirea Maicii Domnului și a Sfântului Corneliu Sutașu.

Binecuvântează-i Doamne pe toți cei ce iubesc podoaba Casei Tale.
AMIN“.

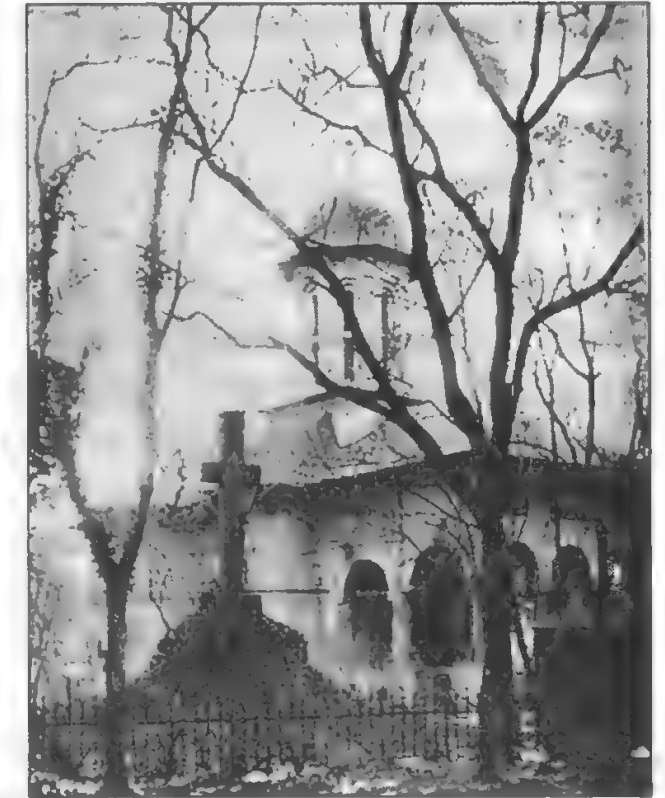
Preot paroh, slujitor în anul 1994, Chilianu D. Constantin.

BISERICA SLOBOZIA

BISERICA SLOBOZIA

BISERICA SLOBOZIA
ȘI CRUCEA LUI LEON VODĂ

Str. Leon Vodă nr. 3, sector 4, Prot. 3.

Hram Sfântul Mare Mucenic Dimitrie.

Prima biserică de lemn a lui Radu Vodă 1664-1665.

Refăcută de zid în 1743. Stricăciuni cutremur 1938.

Reparații și transformări 1846, 1872, 1889-90, 1915, 1956-57.

Crucea a fost ridicată de Leon Vodă la 29 februarie 1632.

BISERICA SLOBOZIA

Prima biserică a fost făcută din lemn pe loc domnesc de Radu Leon Vodă (1664-1669), fiul lui Leon Vodă (1629-1632) ce se da drept fiu al lui Ștefan Tomșa al Moldovei (1611-1615) care se dădea fiu al lui Ștefan Tomșa, cel din 1563-1564.

Radu Leon a făcut biserica în 1664-1665 lângă crucea ridicată de tatăl său Leon în 29 feb. 1632 pe locul unde aceasta a dat lupta în contra lui Aga Matei, viitorul voevod Matei Basarab (1632-1654), Leon ieșind biruitor. Când Radu Leon a luat domnia a reparat crucea cu care ocazie a ridicat și biserica Slobozia ce se află pe Calea Șerban Vodă, în apropierea bisericii Sfântul Spiridon Nou.

Cu timpul bisericuța de lemn învechindu-se și stricându-se, marele vistier Constantin Năsturel împreună cu soția sa Ancuța, născută Pârșcoveanu, o fac din zid după 78 de ani de la fondarea ei, fiind terminată la 8 septembrie 1743 când s-a și sfințit.

Biserica de lemn a fost mutată mai jos spre Dâmbovița, spre fosta barieră a Piscului, într-o livadă de duzi. Așezându-se în preajma ei țigani cărămidari, biserica a luat numele de Biserica Căramidarii de Jos, precum și mahalaua.

La cutremurul din 1838 bisericii i s-a stricat rău clopotnița. În decursul vremii sfântul lăcaș a suferit mai multe transformări: 1846, 1872, 1889-90, 1915, 1956-57, care i-au schimbat vechia înfățișare. Zidurile interioare au fost înlocuite cu arcade mari, iar fațadele au fost decorate. Pictura s-a refăcut prin 1848, fiind valoroasă. În sec. al XIX-lea în curtea bisericii funcționa o școală. Bisericuța mutată, numită Căramidarii de Jos se află pe str. Piscului nr. 3, sect. 4, Prot. 3 și are hramul Sfântul Gheorghe, Sfântul Dimitrie și Sfântul Trifon.

Mai este o biserică numită Căremidarii de Sus pe Șos. Giurgiului nr. 7, sect. 6, Prot. 1 zidită în 1805, cu hramul Buna Vestire.

PISANIA bisericii Slobozia scrisă cu litere în relief pe o piatră fixată în peretele din stânga al pridvorului (înainte era așezată pe frontispiciul sfântului lăcaș) ne arată:

„Această sfântă și dumnezeiască biserică, cu ajutorul lui Dumnezeu s-a făcut din temelie și s-a înfrumusețat precum să vede, prăsnuindu-se hramul Nascerea Sfintei de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria și a Sfântului Marelui Mucenic Dimitrie, cu toată cheltuiala Dumnealui jupân Constantin Năsturel biv vel Vistier, și jupîneasa Dumnealui Ancuța, pentru pomenirea sufletelor Dumnealor și a tot neamul Dumnealor. În zilele luminatului Domnului

nostru Ioan Constantin Nicolae V.V. Mavrocordat, la luna septembrie, leatu 7252 (1743).“

Numele de Slobozia s-a dat bisericii, spune tradiția, deoarece Preda Brâncoveanu, bunicul lui Constantin Brâncoveanu, care fusese luat prizonier împreună cu alții, de Leon Vodă, în lupta ce a dat-o cu Aga Matei mai jos de mănăstirea Mihai Vodă, a fost slobozit (eliberat) din robie, fiind răscumpărat cu multe pungi cu aur. Pentru aceasta locul s-a numit Slobozia de unde și numele bisericii.

În sfântul lăcaș existau printre altele: treisprezece candelă de argint, două sfeșnice de argint, o icoană de argint datată 1808 și un pomelnic de piatră așezat în zid, unde este scrisă spre pomenire familia ctitorului Constantin Năsturel.

În pronaos, pe peretele din dreapta, este așezată o piatră funerară cu scriere în relief datată 7270. Nicolae Iorga în „Conducător istoric“ din 1935 scrie:

„Spre Nord, plecând de la biserica lui Mihai Viteazul, pe malul drept al Dâmboviței, mărginite de așezămintele învățământului superior, tocmai în fund, biserica Slobozia, într-un cartier de colonizare recentă, de „slobozii“, deci de „libertăți“, zidită de Leon Vodă, care amintește printr-o cruce de piatră, victoria sa, sub protecția Sfântului Gheorghe, asupra revoltei boierilor (1631), de unde totuși trebuie să iasă în curând regimul „național“ al lui Matei Basarab (crucea a fost refăcută sub fiul lui Leon, Radu, în 1665).

Biserica a fost reconstruită în 1743 de Constantin Năsturel și soția sa, Ancuța.“

În „Istoria Bucureștilor“ din 1939, N. Iorga scrie:

„...orașului i se adăugase o Slobozie, cu oameni veniți de pretutindeni, cărora li se ierta un timp birul, ca să se refacă populația. Când avu să se lupte cu pibegii cari aduceau pe vechiul ostaș al lui Mihai Viteazul, Aga Matei din Brâncoveni, ca pe un nou Matei-Vodă, războiul se dete aici, în Slobozia, și se păstrează crucea de biruință care-l pomeneste.“

Lui Leon Vodă i se spunea și Alion, iar lui Radu Leon, Stridie.

Radu fiind mazilit de turci moare la Constantinopol în 1670.

Crucea de la Biserica Slobozia a fost ridicată de Leon Vodă după lupta ce a avut-o cu Aga Matei. Pe locul luptei, mai jos de Mănăstirea Mihai Vodă, Leon a îngropat morții din ambele tabere acoperindu-i cu o movilă de pământ peste care a așezat crucea care se află în partea stângă a bisericii (în curte). Pe ea stă scris:

„În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, adecă eu, robul lui Dumnezeu Leon Vodă, feciorul lui Ștefan Vodă, ridicat-am această cinstită Cruce în numele Sfântului Gheorghe, pentru ca să se pomenească de războiul ce-am

BISERICA SFÂNTA MARIA

Este o biserică impunătoare. Spre a ajunge în pridvorul larg și deschis, susținut de opt coloane cu arcade între ele, urci cinci trepte de piatră. Pe peretele unde se află ușa de intrare, metalică, sunt pictați în mărime naturală sfinții apostoli și sfinții arhangheli.

Interiorul bisericii este de asemenea pictat. Portretele Regelui Ferdinand și Reginei Maria au fost șterse în timpul regimului comunist, când sfântul lăcaș purta numele de Biserica Miron Patriarhul. În interior sunt șase stâlpi rotunzi și mari de piatră. Are opt ferestre, patru și patru, și altele la turlă. Pe lângă pereți sunt așezate scaune fotolii de lemn. Biserica are lumină electrică, apă curentă și încălzire prin calorifer.

Clopotnița mare de zid se află în partea stângă a bisericii, în curte, mai bine zis în parc, ce este împrejmuit cu un gard de plasă metalică. PISANIA este așezată deasupra ușii de intrare, scrisă în românește, cu litere latine, pe o placă de marmură albă, pe care evreimea a adus-o într-o stare greu de citit și arată:

„Această sfântă și dumnezeiască biserică cu hramul Nașterea Maicii Domnului, s-a înălțat din temelie de către conducătorii Primăriei sectorului 4 Verde, cu ajutorul și de la enoriași în anul mântuirii 1928 și s-a sfințit în anul 1934, ziua 16, luna decembrie, sub fericita păstorie a primului Patriarh al României, D.D.R. Miron Cristea. Noi osârduitorii ne rugăm ca această biserică să fie veacuri nenumărate spre preamărirea lui Dumnezeu, spre răspândirea, păstrarea și înălțarea în sufletul poporului românesc a învățăturii creștine ortodoxe cum și spre mângâierea sufletească a tuturor celor cu credință, cu dragoste și cu frica lui Dumnezeu se vor închina întrânsa“.

Preoți slujitori în 1994:

preot paroh Șurubaru Ion,

preot Mihăilescu Marcel,

preot Neagoe Gheorghe.

Mai predica întrânsa și profesorul Caragea.

Odată cu biserica s-a zidit și o mare școală primară. Mai există o biserică, Sfânta Maria Herăstrău, pe strada Trifești, nr. 2A sector 1, Prot. 2, cu hramul Nașterea Sfintei Maria. Biserica se află în apropierea unui cimitir care ține de Biserica Băneasa. Se prezintă ca o casă de rugăciuni (ortodoxă), cu turlă și pictată pe dinafară. A fost zidită în anul 1936.

BISERICA SFÂNTA SOFIA

BISERICA SFÂNTA SOFIA-FLOREASCA

Calea Floreasca nr. 216.

Hram Sfânta Sofia.

Mijloc sec. XVIII.

BISERICA SFÂNTA SOFIA-FLOREASCA

După relatările preotului paroh Bobescu Eugen

Elementele arhitectonice, forma, decorația, o situează ca o construcție din mijlocul secolului al XVIII-lea. A stat în ruină, părăsită peste o sută de ani, când după reparația făcută între anii 1926-1929 sub supravegherea arhitectului Paul Smărăndescu, ea este redată cultului, sfințită cu hramul Sfânta Sofia.

A fost construită inițial pe moșia Floreștilor și deși nu avem nici un document, probabil ctitorii săi sunt boierii Florești, de la care cartierul și biserica au primit numele de Floreasca.

Mică, cu o arhitectură și pictură în stil brâncovenesc-bizantin, are un plan treflat cu o singură turlă pe naos și catapeteasmă de zidărie în interior.

La restaurarea sa, arhitectul Paul Smărăndescu a păstrat vechile elemente de arhitectură găsite prin similitudine cu alte monumente ale aceleiași perioade, reușind să ne redea un frumos monument de arhitectură românească.

În 1936, pictorul Ionel Ioanid, restaurează și pictura veche originală în fresco.

În 1938 biserica a fost împrejmuțată cu zid și i s-a construit o clopotniță.

BISERICA SFÂNTA ECATERINA

BISERICA SFÂNTA ECATERINA

Str. Sfânta Ecaterina nr. 3 — Sub dealul patriarhiei.

Hram Sfânta Ecaterina. Prima construcție de lemn 1578-1579. Avariată 1595. Reparată de Pană Vistierul. Arsă de unguri 1611. Reparată de urmașii ctitorilor.

Reparată iar în 1774. În 1813 era de zid cu două turle de lemn. Avariată la cutremur 1838. Reparată 1847. În degradare 1849. Dărâmată 1850.

Reconstruită 1851-1852 biserica actuală.

Diverse reparații 1899 și 1909.

În București mai există o biserică Sf. Ecaterina-Giulești.

BISERICA SFÂNTA ECATERINA

Biserica Sfânta Ecaterina de lângă Seminarul Teologic a fost înălțată pe locul alteia de lemn din sec. XVI care fusese ctitoria marelui vornic Ivașcu Goleșcu și ctitorilor mai noi Ivașcu Băleanu și Nicola mare pitar. Sfântul locaș a fost terminat în 1578-1579 și se afla între dealurile unde în anul 1631 s-a dat lupta între oastea lui Aga Matei, viitorul Domn Matei Basarab (1632-1654) și oastea lui Leon Vodă. După zidire a fost închinată Mrii Sfânta Ecaterina de la Muntele Athos de către ctitori.

Fiind avariata atunci când s-au retras trupele ungurești care invadaseră țara, ale lui Gabriel Bathori (1608-1618), în iarna lui 1611, a suferit reparații făcute de urmașii ctitorilor.

I s-au mai făcut reparații și mari îmbunătățiri de către Doamna Ecaterina soția lui Alexandru Ipsilanti (1774-1782), care Doamnă a construit și un Paraclis la Curtea Arsă cu hramul Sfintei Ecaterina. De la nunele ei i s-a spus bisericii, Sfânta Ecaterina. În 1813 biserica era din zid, cu două turle de lemn, una fiind clopotniță. Aceste turle au fost făcute în locul celor de zid dărâmate de cutremurul din 1802. Cutremurul din 1838 i-a produs stricăciuni serioase crăpându-i și bolta.

Prin 1846 biserica era păraginită și avea un gard de lemn împrejur. În 1847 este reparată de un egumen grec. Atunci i s-a pierdut Pisania. În 1849 se afla într-o stare rea motiv pentru care a fost dărâmată în anul 1850 și reconstruită pe același loc, lucrarea fiind terminată în anul 1852. Aceasta este Biserica Sfânta Ecaterina actuală, pictată de C. Lecca și Mișu Pop. Pictura tâmpiei (iconostasul) s-a făcut pe pânză la Muntele Sinai și apoi aplicată pe iconostas. Biserica a mai suferit unele reparații în 1899, 1909 și după cutremurele din 1940 și 1977.

În prezent Sfântu lăcaș este Paraclisul Facultății de Teologie din București. În Capitală mai avem o biserică Sfânta Ecaterina-Giulești.

BISERICA BUNA VESTIRE-GIULEȘTI

CLOPOTNIȚA ȘI BISERICA
BUNA VESTIRE-GIULEȘTI

Calea Giulești nr. 111 A, sector 6, Proteria 1.

Hram Buna Vestire și Sfânta Ecaterina.

Zidire 1930. A fost bombardată în Aprilie 1944.

Casa parohială construită în 1936 și reconstruită 1993-1995.

BISERICA BUNA VESTIRE-GIULEȘTI

Hram Buna Vestire și Sfânta Ecaterina

Biserica are o singură turlă. Intrarea în curtea bisericii se face din stradă printr-o construcție de zid cu clopotniță, ce are deasupra ușii ovale trei picturi cu sfinți. În turnul clopotniței sunt așezate două clopote și toaca. Pictura bisericii a fost realizată de preotul H. Angelescu ce a construit și casa parohială în 1936, reconstruită între anii 1993-1995. În Aprilie 1944 Sfântul lăcaș a fost bombardat de avioanele americane „Liberator“ (!) după care distrugerii a suferit reparații și s-a repictat între anii 1982-1984 de către pictorul Borină Pandele.

Pe fațadă, în stânga, este așezată o placă de marmură pe care sunt scriși epitropii: Eftimie Petre, Panait Gheorghe și membrii Comitetului în număr de 30 iar pe placa din stânga sunt trecuți donatorii: Nicolae Dumitrescu cu soția Smaranda și copiii Niculăiță și Georgeta, precum și un număr de alți 30 de donatori.

Biserica este înconjurată cu un gard de plasă metalică.

Lângă biserică, în spate, este așezat mormântul preotului Ioan Gheorghiade. În prezent, 1999, slujește preotul Gh. Lucian.

Casa Preotului se află în spatele bisericii care este cu spatele la Calea Giulești.

În București se mai află o biserică „Buna Vestire-Giurgiului“ din Șoseaua Giurgiului nr. 29 A, sector 4, prot. 1, hram Buna Vestire și Sfinții Apostoli Petru și Pavel.

BISERICA ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

BISERICA ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Șos. Olteniței nr. 188, sector 4, Prot. 3 (între blocuri).
(Piața Sudului-Big).

Hram Înălțarea.

Zidire 1943. În 1968 i s-a amenajat încălzirea centrală.

BISERICA ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Parohia Înălțarea Dmnului din sectorul 4 a luat ființă în anul 1938 prin deslippingea de parohia Buna Vestire-Bellu, iar recunoașterea de către fostul Minister al Cultelor s-a făcut la 1 Aprilie 1940.

Încă din anul 1939 obținuse un teren în suprafață de 1000 m.p. prin donția făcută de enoriașa Mitana Rădulescu.

Zidirea bisericii s-a realizat cu banii credincioșilor din parohie în anul 1943 sub îndrumarea și conducerea preotului paroh Andrei Constantinescu.

Construcția este de formă druptunghiulară având fundația din beton, cu zidăria de cărămidă și acoperișul învelit cu tablă. Biserica nu este pictată, interiorul fiind împodobit cu icoane. Nu a avut lucrări de restaurație ci numai de întreținere.

Casă parohială nu are, iar clopotnița este o schelă metalică cu clopot, separată de biserică. (În partea stângă).

În anul 1966 funcționa la această parohie preotul Gh. Buda, iar în postul de cântăreț era dl. Mihail Glasu. În anul 1968 s-a obținut aprobarea forurilor în drept pentru executarea sistemului de încălzire centrală prin racordare la termoficare.

Biserica are o singură turlă. Curte este curată și bine întreținută.

BISERICA DOAMNA OLTEA

BISERICA DOAMNA OLTEA

Str. Barbu Văcărescu nr. 46, sect. 3, Prot. 2,
cartier Tunari, la intersecția cu Bdul. Lacul Tei.
Hramuri: Cuvioasa Parascheva și Cuviosul Antonie cel Mare.
Prima zidire 1948. Demolată de comuniști în 1986.
Rezidire 1997-1998.

BISERICA DOAMNA OLTEA

Prima biserică a fost construită în anul 1948, lângă o bisericuță din 1933, după planul arhitectului Ioan Paraschivescu, pe strada Barbu Văcărescu, având hramurile Cuvioasa Paraschiva și Cuviosul Antonie cel Mare.

Biserica avea plan treflat cu o singură turlă pe naos, învelită cu tablă.

Pictura a fost realizată de pictorul Toma Lăscoiu, iar casa parohială a fost făcută după planurile arhitectului Berechet. Biserica a fost demolată de comuniști în anul 1986, rămânând în curte bisericuța din 1933, ce a devenit capela noii biserici, Doamna Oltea, ridicată pe locul celei dărâmate, o construcție înaltă și lungă, cu o singură clopotniță și un pridvor închis. În noiembrie 1999 s-a început împrejmuirea curții și grădinii cu un gard de beton și grilaj de fier. În curte se mai află un șopron deschis, cu acoperiș de tablă, având o cruce în vârf.

Preoți slujitor în bisericuța din 1948 până în 1986 au fost: Ioan Gagiu și Alexandru Armand Munteanu. În prezent, 1999, slujește preotul paroh Alexandru Armand Munteanu.

P.S. Doamna Oltea a fost mama lui Ștefan cel Mare.

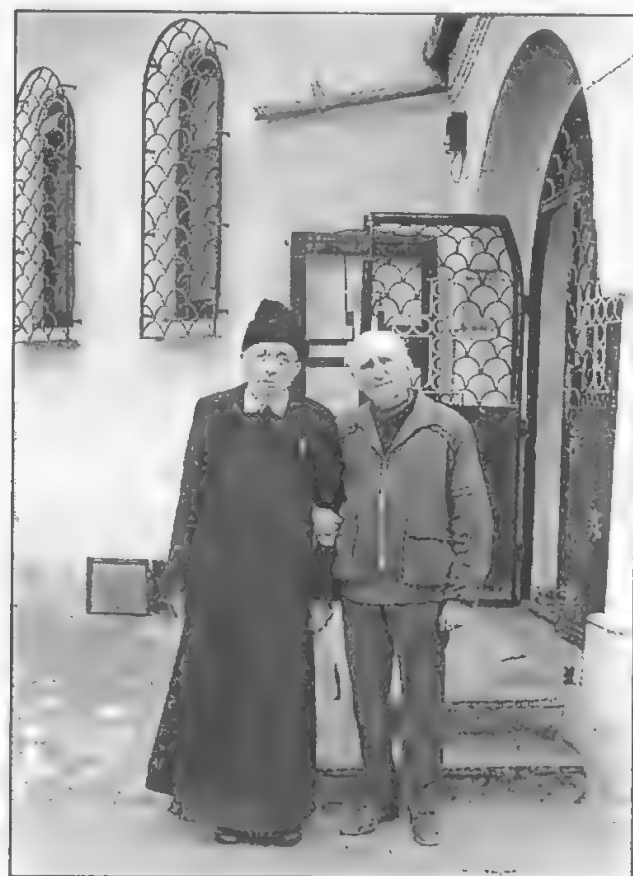

BISERICA SFÂNTUL CALINIC

BISERICA
SFÂNTUL
CALINIC.

Str. Câmpia
Libertății, fostă
Cățelu, nr. 62,
sector 2, Prot. 3.
Hram Sfântul
Calinic și Sfânta
Paraschiva.
Zidire 1951-
1955.
Pictura 1966-
1967.
Troița lucrată în
1991-1992.

TROIȚA
din curtea
bisericii Calinic.

La biserica
Sfântul Calinic,
Costin Florescu
împreună cu
preotul paroh
Paul Popescu, în
vârstă de 83 ani,
în 1995.

BISERICA SFÂNTUL CALINIC

A fost zidită între 23 septembrie 1951 — 31 octombrie 1955 pe un teren donat de succesorii defunctului Anghel Dumitrescu, fost vicepreședinte al cărămidarilor și cântăreț bisericesc la Biserica Manu Cavafu de pe strada Manu Cavafu nr. 1 București. În anul 1968, terenul bisericii a fost suplimentat cu destulă greutate de Primăria sectorului 3 Capitală, cu un teren viran rămas în paragină după sistematizare, cu obligația ca biserica să-l amenajeze, ceea ce s-a și făcut.

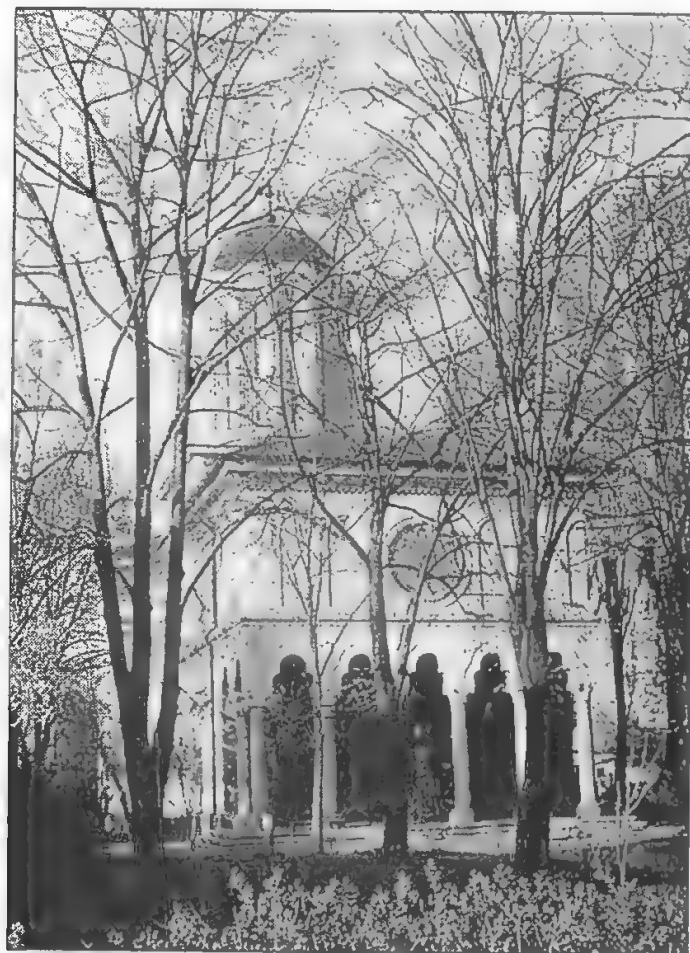
Sfânta biserică este mică, cu o singură turlă pătrată, în care turlă se urcă din biserică, pe o scăriță metalică. Turla, propriu-zis, este o încăpere (cafes) cu câte două ferestre pe fiecare latură.

Biserica are un pridvor mic închis și totul este pardosit cu dale de piatră. Are scaune fotolii de lemn pe lângă pereți și o sobă de teracotă în stânga, în naos. A fost pictată în 1966-1967 de pictorul Toma Roșcu (+ 1994). Întreaga lucrare s-a făcut cu osteneala și râvna părintelui Paul Popescu (83 de ani în 1995), care a condus și lucrările. Curtea este mare, bine îngrijită, cimentată și îngrădită cu un gard frumos de beton. În spatele bisericii se află clopotnița din schelet metalic, care are două clopote. Cel mare a fost donat de Vasile Gogu și cel mic de turnătoria Oituz. De la intrarea în curte până la intrarea în pridvor, este făcut un pavaj mozaicat. Tot în curte, în dreapta bisericii, este ridicată o troiță de lemn sculptat, înaltă de aproape 3 metri și așezată pe un soclu circular de marmură albă ondulată. Troița este împrejmuată cu un garduleț metalic în formă de cruce, care a fost executat de inginerul constructor Vodanovici Gheorghe. Troița a fost lucrată în 1991-1992 de Aurel Obreja, la inițiativa preotului coslujitor Petre Blighidan cu concursul preotului paroh Paul Popescu, care este fondatorul bisericii. Au contribuit și enoriașii cei buni cu ceva bani.

Casa parohială, unde locuiește preotul, face corp comun cu biserica și este foarte mică.

BISERICA SFÂNTUL ANDREI

BISERICA SFÂNTUL ANDREI

Șoseaua Chitilei nr. 138, sector 1, Prot. 1.

Hram Sfântul Andrei (30 decembrie).

Așezată temelia în 1935.

Terminată construcția în 1939.

BISERICA SFÂNTUL ANDREI (ORTODOXĂ)

Biserica, semi-catedrală, tipic bizantină, este în formă de cruce (plan treflat). I s-a așezat temelia în anul 1935 și zidăria a fost tencuită pe dinafară cu multe înflorituri. Are pridvor mare, înalt, susținut de opt coloane de cărămidă acoperită, lucrate frumos, ca la templele grecești. Fațada de asemenea este impunătoare. A fost făcută după planurile arhitectului I. Ionescu Berechet și pictată de frații Belizarie. Se află mai departe de șosea. Are o curte mare, casă parohială în spatele bisericii și o clopotniță.

În fața bisericii vedem mormântul de marmură al arhidiaconului Constantin Dumitrescu (n. 1936-1977), care nu a fost slujitor al bisericii. Grădina are alei, bănci, copaci și cișmea.

Primul preot paroh a fost Bărbulescu Gheorghe, care împreună cu unii enoriași s-a străduit la ridicarea sfântului lăcaș, el fiind inițiatorul construcției.

Murind, i-a urmat preotul Buruiană Galaction. Biserica a fost zidită din temelie pe un loc cumpărat de o femeie din Brașov. Preotul Bărbulescu nu a cerut să fie înmormântat în curtea bisericii. Ușa sfântului locaș este din lemn, adăugându-i-se pe dinafară o ușă metalică (dublură) lucrată în fier forjat prin care să se poată vedea interiorul bisericii.

Deasupra ușii se află fixată o PISANIE nouă și mai pe deasupra un medalion, pe fațadă, în relief, foarte frumos, în care este pictat Sfântul Andrei. Deasupra medalionului mai sunt pictați o serie de sfinți martiri, la mijloc Sfântul Mucenic Pantelimon, doctorul fără arginți, care are în dreapta pe Sfinții Cosma și Damian, și ei doctori fără arginți, iar în stânga este pictat Sfântul Mucenic Teodor Stratilat. Biserica are încălzire centrală și lumină electrică. Preoți în 1985 erau: Buruiană Galaction și Popescu Constantin. De-a dreapta și de-a stânga ușii de intrare sunt pictați în mărime naturală Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Lângă Sfântul Petru este Sfântul Arhanghel Mihail și lângă Sfântul Pavel Sfântul Arhanghel Gavriil.

PISANIA bisericii arată: „Așezatu-sa temelia acestei sfinte biserici cu hramul Sfântul Andrei în ziua de 29 septembrie 1935, sub păstoria Prea Fericitului Patriarh al României Miron Cristea și au luat sfârșit lucrările, târnosindu-se sfântul lăcaș la 10 decembrie 1939 în zilele celui de-al doilea patriarh al României Nicodim. S-a străduit cu înzestrarea acestei sfinte biserici, ajutat de bunii săi enoriași, preotul paroh Gheorghe Bărbulescu. Binecuvântează Doamne și primește în împărăția Ta pe toți acei ce s-au ostenit pentru zidirea acestui sfânt lăcaș“.

BISERICA MIHAI BRAVU

BISERICA MIHAI BRAVU

Strada Cerceluș nr. 28 — Parohia Mihai Bravu din Capitală
Hram Cuvioasa Parachiva.

Piatra fundamentală pusă la 14 octombrie 1948.

Zidită din temelie între anii 1948-1963.

Sfințirea 20 decembrie 1959. Tencuiala exterioară și împrejmuirea grădinii
în 1962. Încălzirea centrală în 1967. Pictura bisericii între anii 1971-1973.

A doua sfințire la 3 iunie 1974.

Biserica Mihai Bravu
Str. Cerceluș nr. 28

DOCUMENT INSTORIC AL BISERICII MIHAI BRAVU

Hram cuvioasa Paraschiva, parohia Mihai Bravu din capitală

Această biserică a parohiei Mihai Bravu s-a ridicat din temelie între anii 1948-1963 întru cinstirea Sfintei Cuvioasa Paraschiva pe terenul viran donat de Primăria Municipiului București în anul 1947, situat între străzile Cerceluș și Hârșova.

Lucrările de construcție au fost întocmite de arhitectul Dan Ionescu, decedat în 1955 și apoi reîntocmite de arhitectul Dumitru Ionescu Berechet după modelu bisercii Sfântul Gheorghe din Hârlău, ctitoria lui Ștefan cel Mare. Piatra fundamentală s-a pus în ziua de 14 octombrie 1948 în primul an de arhipăstorie a Prea Fericitului Patriarh Justinian. Lucrările de construcție s-au executat între anii 1948-1963, beneficiind de prețiosul inventar de la biserică Brezoianu demolată din motive de sistematizare urbanistică, de regimul comunist. Biserica a fost înzestrată cu cele necesare și dată cultului după ce s-a sfințit la data de 20 decembrie 1959. Tencuiala exterioară s-a executat în anul 1962 odată cu împrejmuirea grădinii. Încălzirea centrală în anul 1967, iar pictura bisericii în frescă a fost realizată de către iscusiții pictori bisericicești Dimitrie Hornung, decedat în anul 1972 și Vasile Caraman, între anii 1971-1973. Aceiași recunoștiință vom păstra și domnului Prof. Dimitrie Dogaru, președintele Departamentului Cultelor, care cu multă înțelegere ne-a acordat sollicitudinea sa în munca noastră. Astăzi 3 iunie 1974 într-un cadru festiv s-a sfințit și târnosit biserică de către un impresionant sobor de preoți, consilieri de la centrul parohial, în frunte cu Prea Sfințitul nostru Episcop Roman Ialomiteanul, vicar al Sf. Arhiepiscopii și cu preoții slujitori ai acestei biserici, Pr. Popescu H. Ioan - paroh, preotul Ioan Malagiu și preotul Ștefan G. Iliescu. Din partea Departamentului de Culte au participat înalte personalități, precum și un numeros public.

Fără Bunul Dumnezeu cel în Treime Slăvit, nu s-ar fi făcut această sfântă biserică, o copie a bisericii viteazului voievod Ștefan cel Mare, intitulată cu numele lui Mihai cel Brav și ocrotită și patronată de Sfânta Cuvioasa Paraschiva și Sfânta Treime, să fie numai catapeteasma noastră de credință pe care am ridicat-o spre cerul sfânt al veșniciei noastre și ca să rămână peste veacuri iubirea de neam, de pace, unitate și independență națională.

Urmează semnăturile participanților la această zidire.

Deasupra ușii de intrare în biserică stă scris pe o placă de piatră. „Cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și cu Săvârșirea Sfântului Duh, Treimea cea de

o ființă și nedespărțită, această biserică a Parohiei Mihai Bravu, s-a ridicat din temelie între anii 1971-1972 în timpul arhipăstoriei Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian, Patriarhul României, prin osârdia preoților slujitori: Ion Mihalcea, Gheorghe Bejgu, Temistocle Leostean, Opre Maraloiu, Iacob Petrovan, David Popescu, Gheorghe Gaiță și Ioan H. Popescu, cu sprijinul Consiliului și Comitetului Parohial, din daniile credincioșilor, înscrie Doamne în cartea vieții pe toți cei ce au trudit la zidirea și înfrumusețarea acestui sfânt lăcaș. Amin”.

La intrarea în biserică, pe o placă de marmură așezată în peretele din stânga sunt scriși ctitorii acestei biserici, iar pe placa din dreapta este scris: În memoria ctitorilor acestei biserici.

PAROHIA MIHAI BRAVU-BUCUREȘTI

Preot paroh Popescu Ioan, Preot Pătuleanu Constantin.

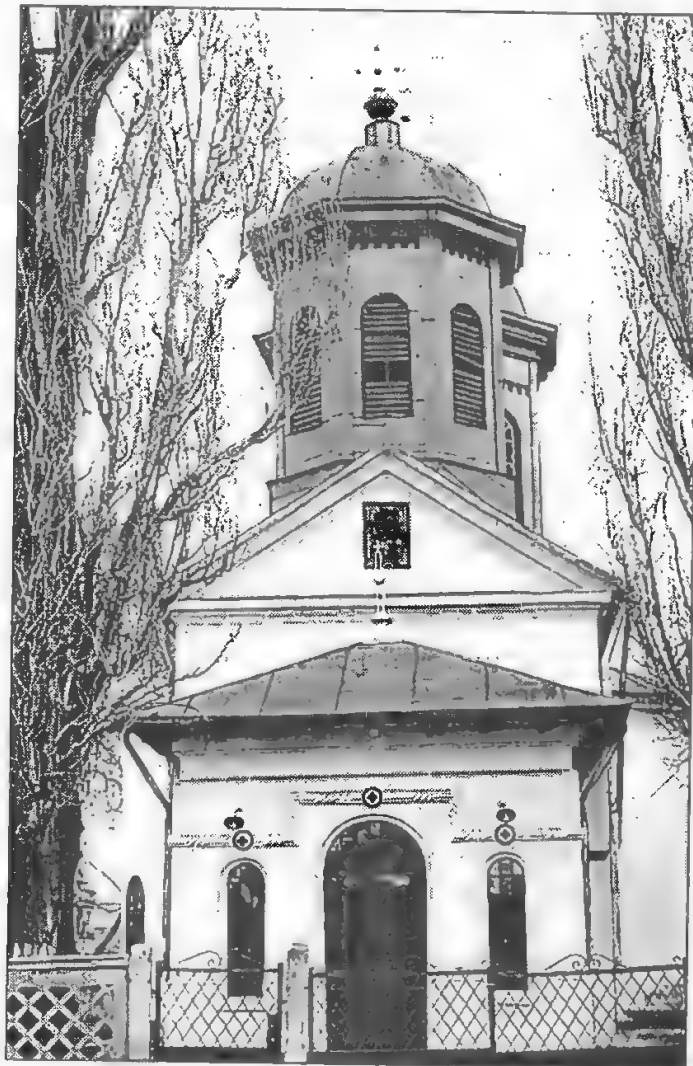
În partea dreaptă a bisericii, spate, se află clopotnița așezată pe un cadru metalic în care sunt trei clopote. Tot în partea dreaptă-față, este o troiță din lemn cu următorul text: În memoria eroilor revoluției din 16-22 decembrie 1989. AD PERPETUAM REI-MEMORIAM AGE LIBERTATE DECEMBRI UTERE!

În partea stângă-față se află o construcție de tablă pentru aprins lumânările. Pe ziduri sub acoperiș, de jur împrejur sunt reprezentați o serie de sfinți, lucrați în mozaic.

Curtea este împrejmuită cu un gard de beton, iar porțile sunt metalice.

În spatele bisericii se află strada Orșova paralelă cu strada Cerceluș. Sfântul lăcaș are trei hramuri: Cuvioasa Paraschiva, Sfânta Treime și Sfântul Mucenic Panurie.

BISERICA ALEXE

BISERICA ALEXE

Calea Șerban Vodă nr. 123, sector 4, Prot. 3.
Hram Sfântul Cuvios Alexie — Omul lui Dumnezeu (17 martie).
1802 dărâmată de cutremur și apoi restaurată.
Renovată după cutremurul din 1838.
Renovată iar în 1845. Reparații 1897.

BISERICA ALEXE

Prima biserică a fost din lemn, iar în loc de geamuri avea un fel de țiplă iar în loc de strană, scaune împletite cu scoarță de copac. În anul 1799, jupân Alexe cu soția sa Maria, ajutați de Gheorghe Pușcașu și soția Ecaterina, au făcut-o dintr-o jumătate de cărămidă. O biserică mică.

În anul 1802, din cauza marelui cutremur ce s-a-ntâmplat chiar în ziua Sfântului Teodosie, 11 ianuarie, biserica s-a dărâmat. Enoriașii creștini au refăcut-o, iar jupân Alexe i-a dăruit „un petec de pădure” care cu vremea a devenit strada Alexe.

Înainte de moartea sa, Alexe a închinat biserica Mănăstirii Hilandar. În 1831, enoriașii îi spuneau „Biserica lui Alexe”.

După reparația din anul 1897 i s-a așezat PISANIA cu următoarea scriere: „Această sfântă biserică s-au reparat în zilele I.P.S. Mitropolit Primat al României Iosif Gheorghian, A. M-lor Carol I Rege al României și a Reginei Elisabeta, cu cheltuiala domnilor Ștefan Constantinescu, Gheorghe Ioanide și a domnilor epitropi preotul Petre Popescu, Marin Constantinescu, Gheorghe Constantinescu și ajutorul pioșilor enoriași. În anul 1897, iulie 29 — Iorgu Predescu, Constantin Bădescu, Nicolae Mihăescu”.

După cutremurul din 1938, biserica a fost renovată din nou în anul 1845.

Biserica actuală este frumoasă, cu două turle și pridvorul închis. Curtea este împrejmuită cu un gard de beton.

În fața bisericii străjuiesc doi copaci falnici (stânga-dreapta).

A mai fost refăcută în anul 1926.

BISERICA ANDRONACHE

BISERICA ANDRONACHE

Str. Periș nr. 10, cartier Andronache.
Hram Sfântul Mucenic Gheorghe.
Ridicată în 1899.
Pictura 1934 și din nou în 1966.

BISERICA ANDRONACHE

Construcția este frumoasă, cu trei turle. Clopotnița se află în curte, în stânga. Biserica și curtea sunt împrejmuite cu gard de plasă metalică așezat pe zid. În curtea cu câțiva copaci se vede în partea dreaptă a bisericii un mormânt cu următoarea inscripție pe cruce:

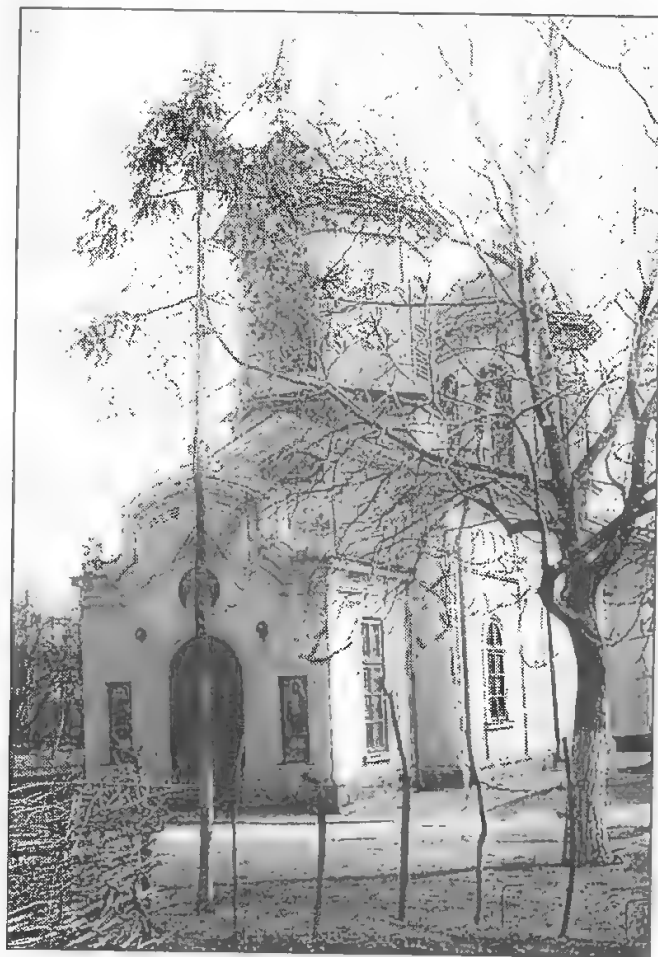
Alexandru Gh. Ioanin (1851-1935);
General Luca Vlădoianu (1858-1922);
Elena Luca Vlădoianu (1893-1947);
Nicolae Vlădoianu (1893-1947);
Dr. Luca Vlădoianu Dacian (1939-1965).

PISANIA este scrisă pe o placă de marmură la intrarea în biserică și arată: „Această sfântă biserică cu hramul Sf. Mucenic Gheorghe s-a ridicat din temelie în anul 1899 de către familiile Maior Ioanin cu soția sa Alexandra și General Luca Vlădoianu cu soția sa Elena. S-a restaurat pictura în anul 1934 sub arhipăstoria I.P.S. Patriarh Miron cu cheltuiala aceluiași nobile familii care au făcut și casa parohială în anul 1931 spre veșnica lor pomenire. S-a restaurat pictura a doua oară în anul 1966 sub arhipăstoria Prea Fericitului Patriarh Justinian.

Casa parohială a bisericii este în stânga bisericii, privită din față, ca și clopotnița. Pe strada alăturată, a țesătoarelor, se află Grădinița de copii nr. 9.

BISERICA CEAUȘ RADU

BISERICA CEAUȘ RADU

Str. Vulturilor nr. 5, sector 4, Prot. 3.

Hram Sf. Nicolae și Adormirea.

Ridicată în 1750-1755 pe locul uneia mai veche.

De zid 1780-1781.

Stricăciuni cutremur 1836 și reparată.

A ars în 1847, refăcută cu o turlă.

Restaurată în 1866 cu două turle.

Stricăciuni cutremur 1940.

Se face o nouă restaurare.

BISERICA CEAUȘ RADU

Hram Sfântul Nicolae și Adormirea Maicii Domnului

Se pare că prima biserică ar fi fost ridicată pe locul alteia mai vechi de către Ceaș Radu în 1750-1755 (ceaș — vătaf de surugii — vizitii, sau slujitor la poliție, la o închisoare, sau ușier la curtea domnească ce merge înaintea Domnului, purtând un baston cu clopoței de argint). După aceea, a fost făcută de zid în plan treflat prin 1780-1781. La cutremurul din 1836 a suferit stricăciuni, iar în 1847, chiar în ziua de Paști (23 aprilie) a ars împreună cu alte 11 biserici.

Lumânărarul Teoharie Atanasiu o reface cu o singură turlă și o acoperă în întregime cu șindrilă.

Pe clopotul mare s-a scris: „În ziua de Sfintele Paști, la anul 1847, din focul ce a bătuit Bucureștiul, făcându-se pradă și Biserica Ceaș Radu cu toate lucrurile și odoarele sale, s-au prefăcut de dumnealui, Teoharie Atanasiu și s-au îmbunătățit și cu acest clopot spre pomenire. La anul 1848“. În anul 1866 a fost iar restaurată făcându-i-se două turle. Cutremurul din 1940 i-a pricinuit destule stricăciuni fiind din nou restaurată.

Ctitorul Teoharie a fost înmormântat în interiorul sfântului lăcaș, mormântul având data de 12 aprilie 1854. Biserica are un pomelnic de piatră așezat în zidul dinăuntrul altarului, datat 1757 (7265) ghenarie 7. Mai are un pomelnic din 8 septembrie 1848 care începe cu Neofit Mitropolitul, Stoian, Joița, Constantin, Hristodor.

În biserică se află și mormântul lui Ianichi, mort la 12 iunie 1834, cu scriere grecească. În prezent, biserica are două turle, este pictată în interior și are pridvorul închis. Un gard metalic îi împrejmuește curtea.

BISERICA TÂRCĂ

BISERICA TÂRCĂ ȘI CLOPOTNIȚA

Str. Vitan nr. 142, sector 3, Prot. 3.

Hram Înălțarea Domnului.

Ridicată în 1820. Stare de ruinare 1912. Restaurare 1913.
Reparații 1914-1915. Reparații și refăcut pictura 1924-1925.

Reparații după cutremur 1940. Restaurat clopotnița 1942.

Unele adăugiri 1956-1957.

Restaurată și pictată 1966-1967.

BISERICA TÂRCA

A fost ridicată în anul 1820 de serdarul Radu Popescu și soția sa Natalia cu osteneala polcovnicului Cociu Andrei. În 1912 era să fie dărâmată fiind în stare de ruină, dar în 1913 a fost restaurată. Reparații a mai suferit în anii 1914-1915, 1924-1925.

Pictura i s-a refăcut în 1940, după cutremur, iar în 1942 i s-a restaurat și clopotnița-turlă care este mare și impunătoare, ce a fost destinată dărâmării în anul 1984 de Sfatul Popular al Capitalei. În 1956-1957 i s-au făcut și unele adăugiri, iar în 1966-1967 a fost restaurată din nou, recondiționându-se și pictura, când s-a găsit o parte din vechea zugrăveală pe un perete al naosului. Bisericii i s-a mai adăugat și un mic pridvor.

De la început biserica a fost zidită pe plan treflat cu absidele mici.

Turla este așezată pe pronaos, care are o boltă cilindrică. Mahalaua s-a numit după numele bisericii, Mahalaua Târcă.

Act comemorativ

„Cu vrerea Tatălui, cu lucrarea Fiului, cu săvârșirea Sfântului Duh, s-a zidit această biserică cu hramul Înălțarea Domnului din parohia Târcă-București, din temelie, de soții Radu și Natalia Poenaru Serdarul, în anul mântuirii 1880, iar în anul 1913, cu cheltuiala I.P.S. Mitropolit Primat Conon și contribuția enoriașilor, s-a restaurat biserica făcându-se și o nouă pictură în ulei peste cea veche care era deteriorată, în tehnica fresco. În curgerea vremii i s-au mai făcut reparații în anii 1925, 1940 după cutremur, 1956, 1957 când i s-a adăugat și vestimentarul-cancelarie. În anii 1966, 1967, sub înalta arhipăstorie a Prea Fericitului Mitropolit Justinian, a fost recondiționată pictura în ulei și biserica restaurată în întregime la interior și exterior prin contribuția enoriașilor și cu ajutorul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Lucrările s-au efectuat sub supravegherea celor trei slujitori: Haralambie Bârlădeanu, Dimitrie Icovescu și Vasile Staicu (Stoian?), precum și a Consiliului și Comitetului parohial.

Biserica s-a resfințit pe 8 octombrie 1967, Duminica, de către preotul Petre Fălcoianu, consilier mitropolitan, delegat al Prea Fericitului Patriarh, asistat de P.C. Protoereu Ion Provian (?) și de un sobor de preoți și diaconi. Binecu-

vântează Doamne pe cei ce iubesc podoaba casei Tale“.

Preotul paroh Mărăcineanu, care a slujit timp de 60 de ani, a decedat la vârsta de 89 ani.

Preoții slujitori prin 1985-1986 erau Stanciu Vasile și Rățianu Calistrat.

Biserica a avut două clopote. Pe cel mare era scris: „Acest clopot s-a prefăcut și înnoit prin osârdia și cheltuiala Preacuviosului Arhimandrit și starețul obștei Căldărușianilor și Cernicăi, chir Gheorghe, la anul 1799“. Clopotul este dispărut.

Pe cel mic scrie: „Acest clopot este al bisericii Vitan a sărdarului Răducan. 1824“.

Biserica Târcă are o Evanghelie ferecată, cu scoarțe de piele (argint și piele), 31/22 cm, de la sfârșitul secolului XVIII. Reproduce tipologia iconografică veche. Mai are o Evanghelie ferecată pe scoarțe de catifea, cu patru butoni semicirculari, mărimea 35/25 cm, cotorul 4 cm (catifea și plăci de argint), sf. sec. XVIII.

BISERICA COSTEASCA

BISERICA COSTEASCA

Str. Navigației nr. 54, sector 1, Prot. 1,
din Șoseaua Chitila prima stație de la pod.

Hramuri: Învierea Domnului și Acoperământul Maicii Domnului.

Prima biserică într-o baracă 1946.

De zid 1948.

BISERICA COSTEASCA

Se numește astfel deoarece terenul pe care s-a făcut a fost la început al domnului Costescu. Pe terenul lui s-a zidit și o școală. Acesta, după un timp, a vândut cetățenilor parcele din proprietatea sa, spre a-și face casă. O parcelă a fost cumpărată de Tudor Popescu care la rândul său a vândut-o geamgiilor de rit catolic ce veniseră din Ardeal în 1946, spre a-și face o biserică, pe care au făcut-o într-o baracă sub îndrumarea preotului Vasile Bondrea, care până la urmă a ridicat-o de zid în 1948. Dar Tudor Popescu nu și-a primit banii pe parcelă. La 1 noiembrie 1948 biserica a devenit ortodoxă, căpătând pe lângă vechiul hram Învierea Domnului și hramul Acoperământul Maicii Domnului. Biserica Ortodoxă a achitat datoria pentru parcele făcându-se și acte în acest sens.

În prezent biserica este o casă, tip de țară, cu o turlă mică și ascuțită având clopotnița în curtea din dreapta, cu un clopot mic, făcută pe un schelet metalic așezat pe o cameră care trebuia să fie un fel de capelă mortuară, dar care nu a fost utilizată deoarece vecinii au protestat spunând că nu pot sta cu morții alături și să asculte mereu bocetele celor îndurerați.

Biserica este vopsită în verde. Deasupra ușii de lemn de la intrare se află un medalion mare (în cerc) lucrat foarte frumos în mozaic, reprezentând pe Maica Domnului cu pruncul în brațe. În dreapta și-n stânga ușii de intrare se află câte o fereastră mare. Intrând în biserică pătrunzi într-o odaie unde ard lumânările. Din aceasta intri într-o altă odaie mare, naosul, cu preșuri pe jos, având icoane mobile agățate pe pereți, unele pictate, altele litografii. Interiorul este luminat de șase ferestre mari (3+3), stânga-dreapta, are lumină electrică și o sobă, un godin, în stânga. Curtea cu brazi este împrejmuită cu gard de ciment și în ea se află un WC ca la țară.

Deci, primul preot a fost Vasile Bondrea, apoi Stelian Zidărescu și Constantin Popovici. După aceștia a venit preotul Prisăcaru Vasile, intelectual deosebit, care a fost trimis în SUA. I-a urmat de prin anul 1983 (?) preotul Gelu Oțoiu din Ardeal, relativ tânăr și iubit de enoriași pentru slujbele frumoase pe care le ține și pentru înmormântările făcute după toate canoanele.

PISANIA bisericii Costeasca ne arată:

„Ridicatu-sa această sfântă biserică de rit greco-catolic, de pe strada Navigației nr. 54, sector 1, Prot. 1, în anul mântuirii 1946 de către o seamă de râvnitori creștini în frunte cu preotul Vasile Bondrea. În anul Domnului 1948, odată cu revenirea fraților noștri uniți la vatra caldă a ortodoxiei, prin actul măreț de la 1 octombrie 1948. Acest sfânt lăcaș, împreună cu toți credincioșii lui, s-au

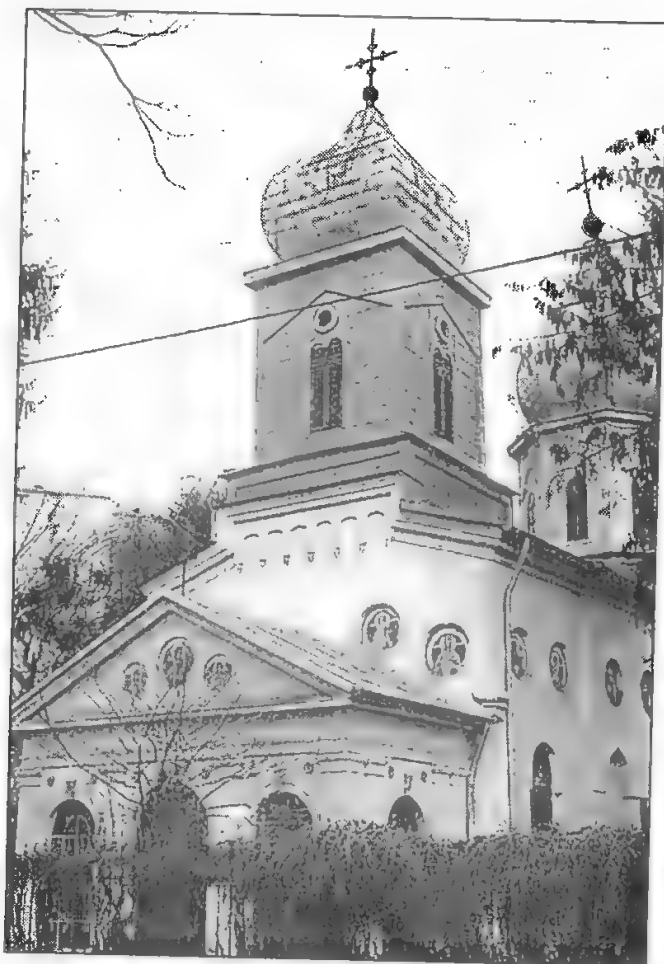
adăugat la sânul bisericii străbune. Primii slujitori ortodocși ai acestei biserici au fost numiți: preotul Stelian Zidărescu ca paroh și preotul Constantin Popovici ca preot slujitor, iar în anul 1974, prin ieșirea la pensie a preotului C. Popovici, a fost încadrat preotul Vasile Prisăcaru“.

După aceasta a venit preotul Oțoiu Gelu.

În 1995 slujea în sfânta biserică.

BISERICA OȚETARI

BISERICA OȚETARI

Str. Oțetari nr. 3, sector 2, Prot. 2.
Hram Sfinții Îngeri și Sfântul Nicolae.

Din lemn 1680-1681.

Refăcută tot din lemn 1701-1702.

Bombardată și arsă în timpul „răzmeriței”.

Făcută din zid în anul 1757.

Restaurată în 1860 și pictată în 1866.

Reparații în 1905.

BISERICA OȚETARI

A fost ridicată întâia oară în 1680-1681 din lemn și refăcută tot din lemn în 1701-1702. După „răzmeriță”, când a fost bombardată și arsă, s-a făcut din zid în anul 1757 după cum arată un act al Mitropolitului Grigorie din 1785.

Fondatorii bisericii de zid au fost Mărgărit starostea, Nicolae cupețul și Dumitru cupețul, ajutând și mahalagii. A fost restaurată în 1860, iar în 1866 pictată de Gheorghe Tattărăscu. În anul 1906 a mai suferit unele reparații.

Numele de Oțetari al bisericii și al mahalalei nu vine de la o așa zisă breaslă a oțetarilor, deoarece nu exista, ci de la copacii oțetari ce se aflau în acel loc. Mahalaua Oțetarilor avea 52 de case și despre ea s-a amintit într-un document din anul 1695.

PISANIA bisericii este pe o piatră fixată în partea dreaptă a intrării în pridvor, scrisă cu litere în relief încadrate de motive vegetale și arată:

„1757 (7265) iunie — Această sfântă și dumnezeiască biserică, unde să prăznuiește hramul Sfinților Îngeri, făcutu-sa întâi de lemn, în zilele lui Șărbănu Vodă la leat 7189 și prefăcându-se iar dă lemn în zilele lui Constantin Basarab voievod la leat 7210 și acum, prefăcându-să de piatră, s-au adăos și hramul ierarhului Nicolae și cu ajutorul și îndemânarea dumnealui Mărgăritu staroste și jupănu Nicolae cupețu și jupănu Dumitru cupețu și cu altor creștini s-au zidit și s-au înfrumusețat după cum să vede, cu toate podoabele în zilele lui Ion Constantin Vodă Mavrocordatu, ca să fie dumnealor vecinică pomenire, iunie 7265”.

Biserica este frumoasă, cu două turle și un pridvor închis, având pe fronton trei medalioane cu sfinți. Pereții exteriori au de asemenea de jur împrejur medalioane cu sfinți.

Curtea este împrejmuită cu un gard metalic.

Biserica a avut două clopote. Unul a dispărut demult.

Amândouă având aceeași scriere: „Acest clopot este făcut de robul lui Dumnezeu Radul Nicolau ctitorul sfintei biserici, august 25, 1792 — Theresia Scheichelin zu Wien gossmich” (Scheichelin m-a turnat în Viena). Biserica are printre altele: un potir de argint aurit cu scriere săpată pe suport și data de 15 aprilie 7280 (1772), un potir de argint cu scriere săpată cu litere majuscule în grecește, datat 1781, un epitaf de catifea brodat cu fir de argint, reprezentând așezarea în mormânt. Scrierea de pe el fiind brodată cu fir de aur, datat 1793, trei icoane cu scriere pe ele și datate 1803, 1804, 1804.

BISERICA HERĂSTRĂU ȘI MONUMENTUL

BISERICA HERĂSTRĂU

Str. Școala Herăstrău nr. 26, sector 1, Prot. 2.
Hramuri: Sfinții Apostoli Petru și Pavel,
Sfinții Împărați Constantin și Elena,
Sfinții Ioachim și Ana.
Zidire în 1886-1887.

• Aatorul • Ștefan Serincu

MONUMENTUL
DIN CURTEA BISERICII

BISERICA HERASTRAU

Este o biserică frumoasă cu două turle, pridvor închis, curte, cimitir și un monument, toate înconjurate cu un gard metalic.

Fațada este pictată, interiorul de asemenea. A fost zidită în 1877 în comuna Herăstrău care s-a înglobat la comuna Băneasa ce a devenit cartier al orașului București. Biserica nu are un istoric deosebit și nici tradiție. În așa zisul cimitir sunt îngropați câțiva preoți și unele persoane. În anul 1985 era femeie de serviciu o văduvă care cu dezlegare de la preot intra și în altar să facă curățenie(!). Tot ea trăgea și clopotul. Preoții care s-au perindat au fost: Șerban Constantin, Pârvu Constantin, Erhan Petre și diaconul Teodorescu Nicolae.

...

PISANIILE ce se află în pridvorul bisericii sunt două:

1. „Spre mărirea și cu ajutorul Atotcreatorului celui ce în ceriu se adoră, s-a zidit din nou pentru prima oară (?) această sfântă biserică cu patronii Sfinții Apostoli Petru și Pavel, Ioachim și Ana. Temelia clădirii s-a pus la anul 1886 iunie 29, zilele primului Rege al României Carol I și s-a terminat și sfințit la anul 1887 aceeași zi, cu binecuvântarea Prea Sfinției Sale Mitropolit Primat Iosif Gheorghian. Această sfântă biserică s-a clădit cu concursul binevoitor al fondatorilor: Apostol Ion, Costache Tibișoiu, Pavel Leontie, preotul Ion Lăcureanu Protonotorie și Constantin Gavrilescu și cu ajutoarele obști și s-au scris aceasta pentru amintire“.

2. „Cu ajutorul Sfintei Treimi s-a început reparația acestei sfinte biserici în anul 1926 de către preotul Gheorghe Popescu Lahovari, ajutat fiind de către domnul Nicolae Rădulescu și soția sa Maria Rădulescu, ctitori ai acestui sfânt lăcaș și de către alți buni și credincioși creștini, ale căror nume Dumnezeu le-a scris în cartea Sa cea veșnică. S-a făcut în acest timp curtea bisericii, învelișul, un clopot nou și s-a împodobit cu tot ce a avut de trebuință pentru sfintele slujbe. În vara anului 1932 s-a început și pictura bisericii de către pictorul Nicolae Colonițiu pe care isprăvindându-se cu bine, s-a sfințit în ziua Sfântului Nicolae, 1933 sub părinteasca binecuvântare a Preasfințitului Ierarh Mitropolit DD Miron Cristea, Patriarh al României. Colaboratorii și epitropii Nicolae Rădulescu, Mihail Tancoc și Ilie Dumitrescu de la 1926-1929, domnii Constantin Alexandrescu, Nicolae D. Trescu și Ilie D. Trescu până la 1931, iar în prezent domnii Ioan Ungureanu, Alexandru D. Georgescu și Alexandru Mihăilescu.

În fața bisericii se află un monument ridicat pentru ostașii eroi din comuna Herăstrău ce și-au jertfit viața pentru România Mare. Pe monument sunt trecute numele eroilor soldați, caporali, sergenți, iar pe soclu este scris: „Acest monument s-a ridicat din inițiativa doamnei Lucreția Mișu Tancoc, preot Gheorghe Popescu Lahovari și a sătenilor din această comună. În grădina bisericii, în partea stângă se află un mic puț, iar în față spre gard, o încăpere de beton în pământ, cu capac de fier, unde biserica adună resturile de lumânări ș.a.

• • •

BISERICA SFÂNTA TREIME-TEI

BISERICA SFÂNTA TREIME-TEI

Blvd. Lacul Tei nr. 15.

Hram Sfânta Treime.

Zidire 1897-1899. Pictura 1921.

Avarii cutremur 1940 (Catapeteasma).

Reparație 1943. Restaurare 1958-1961.

• • •

BISERICA SFÂNTA TREIME-TEI

Construită la 1897, pe locul dăruit de Gheorghe și Reveca Șerban Dorobanțu, prin strădania lui Dinu Otopceanu, preotul Petre Ionescu — paroh la Biserica Doamna (Tei) — Nicolae Cristodorescu ș.a., Biserica Sfânta Treime se termină și se sfințește la 21 noiembrie 1899 în timpul Mitropolitului Primat Iosif Gheorghian.

Tot atunci i se construiește pridvorul.

Pictura a fost executată de pictorul Damian (1921).

În 1923 s-au adus icoanele de la Tâmplă și cele ale Sfântului Ștefan și Ignatie. Catapeteasma este opera lui Babic.

Cutremurul din 1940 o strică. Va fi reparată în 1943.

Între 1956-1961, în timpul păstoririi P.F. Patriarh Justinian, biserica a fost restaurată complet, pictura fiind făcută de Ștefan Constantinescu.

La 21 noiembrie 1961 a fost resfințită de episcopul Teoctist Botoșeneanu. Are hramul Sfânta Treime.

Relatează preot paroh Armand Munteanu și preot Găgiu Ion.

BISERICA SFÂNTA TREIME-GHENCEA

BISERICA SFÂNTA TREIME-GHENCEA

Str. 13 Septembrie nr. 11.

Hram Sfânta Treime.

Biserica pomenită în 1820, 1857, 1883.

Construcția bisericii de azi 1927-1931. Pictura 1941-1948.

Refăcută pictura 1980.

BISERICA SFÂNTA TREIME-GHENCEA

Pe un mineiu, tipărit la Râmnic în 1788 pe timpul lui Alexandru Ipsilanti, este o însemnare din 1828, unde este pomenită Biserica Sfânta Troiță cea Nouă care este făcută de jupân Necula Băcanu și alți negustori. Însemnări vechi găsim și la 1820, apoi 1857 și 1883. Pe inscripția de deasupra ușii de la intrare sunt pomeniți ca ctitori Burzăneștii la 1820, din Mahalaua Lupești (1835), iar apoi Ghencea, parese numele unui participant la revoluția lui Tudor Vladimirescu din 1821. Biserica de azi, operă a arhitectului Pompilian, o lucrare monumentală cu trei turlă a fost construită între anii 1927-1931 și s-a sfințit în 1934 de PFP Miron Cristea, Patrarhul României.

Pictura a fost realizată între anii 1941-1948 de către pictorii Petre Ghiță și Nuți Dona, prin stăruința preoților C. Georgescu și Constantin Coman și preotul paroh G. Tițeica.

În 1960 se reface pictura de către pictorii Alexandru Bucescu și Aurel Tabacu și a fost sfințită de preotul Octavian Popescu vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

După relatarea preotului paroh Florescu Marin și preot Lungu Alexandru.

BISERICA CULTE-FINANȚE

BISERICA CULTE-FINANȚE

Str. V. Roaită nr. 14, sector 1, Prot. 1,
colț cu str. Proletariatului,
stradă care iese în Chitila la capătul tramvaiului 10.

Hram Toți Sfinții.
Zidire 1942. Pictată 1995.

BISERICA PAROHIALA CULTE-FINANȚE

Se află în partea de nord a Capitalei, pe fosta moșie Chiajna-Străulești și a luat ființă în anul 1942 când s-a înființat parohia cu numele Culte-Finanțe, pentru funcționarii Ministerului Cultelor și cel al Finanțelor, care au fost împrietăriți cu locuri de casă în anul 1927, de unde și numele parohiei. Tot de această parohie țin și două cartiere, o parte din cartierul Triaj-Depoul CFR Locomotive și cartierul Kogălniceanu, azi cartierul Pojorâta (1969). Cartierele acestea sunt locuite de C.F.R.-iști, ITB-iști, mici meseriași și muncitori manuali. Biserica parohiei cu hramul Toți Sfinții a fost zidită în anul 1942 pe o porțiune de teren, din terenul în suprafață de 5296 metri pătrați destinat construcției bisericii, de către Primăria suburbiei Grivița, având și ajutorul enoriașilor.

Menționez că preotul Ioan Comandașu a făcut mari sacrificii personale pentru ridicarea bisericii. Construcția este de zid și beton, după planurile întocmite de arhitectul Sfintei Arhiepiscopii I. Ionescu-Berechet, cu aprobarea planului și devizului pentru executarea construcției. Piatra fundamentală a fost pusă cu mare solemnitate în ziua de 26 iulie 1942. Lucrarea a fost terminată în ziua de 15 decembrie 1942, în care a arătat multă râvnă și dăruire preotul Comandașu.

În ziua de 20 decembrie 1942 biserica a fost sfințită de către cucernicul protoereu Alexandru Ionescu, vicar al Sfintei Arhiepiscopii în 1969, înconjurat de un sobor de preoți în frunte cu fostul protoereu al Capitalei, Gheorghe Silvestru.

În anul 1945 biserica a fost pictată de pictorul autorizat Gheorghe Baicu. În anul 1944 s-a construit și o clopotniță din bare de fier (șine de cale ferată), cu două clopote noi, în curtea bisericii ce a fost plantată cu pomi fructiferi și de ornament și înfrumusețată cu alei de flori.

În biserică funcționa în anul 1969 preotul Ioan Comandașu, paroh numit de Sfânta Arhiepiscopie cu ordinul nr. 424 din 12 februarie 1942 și recunoscut de Ministerul Cultelor, împreună cu preotul trecut la ortodoxie Ardeleanu Ludovic Lopată de la biserica în cultul catolic.

În anul 1948 murind soția preotului Comandașu (n.1904-1974), a fost așezată să se odihnească lângă soțul ei. În anul 1985 era preot paroh Coman Dragomir. Preot slujitor în anul 1995 diaconu Pană Marin. Din 1 noiembrie 1942 a fost cântăreț Coman Nicolae, până în anul 1960, aprilie 15. Din 15 octombrie 1960 a fost cântăreț Ciochină Gheorghe, pensionar militar, care încă mai cânta și în 1969. În parcul bisericii se află mormântul preotului Comandașu și al soției sale.

În martie 1995 s-a lucrat la pardosirea bisericii cu plăci de gresie dreptunghiulare, iar pentru curte s-a proiectat o cruce mare de lemn pentru pomenirea eroilor din 1989.

Biserica are pridvor mare închis cu geamuri în care se află mesele pentru lumânări. Ușile de intrare în pridvor sunt metalice, iar cele de la intrarea în biserică, de lemn.

În stânga și în dreapta se văd Sfinții Apostoli Petru și Pavel, pictați în mărime de cca 2,5 metri.

Sfântul lăcaș este pictat, are lumină electrică și o sobă de teracotă în dreapta, în naos.

În pridvor este așezat în stânga un ceas pendul mare.

Preot slujitor în 1995 era Mircea Gheorghe.

BISERICA RODICA MOȘOIU

BISERICA RODICA MOȘOIU

Str. Baicului nr. 53, sector 2, Prot. 2.
Hram Adormirea Maicii Domnului.
Înființată în 1948.

BISERICA RODICA MOȘOIU

A fost înființată în anul 1948 cu hramul Adormirea Maicii Domnului din inițiativa preotului Marinescu, deoarece enoriașii cartierului aveau nevoie de un sfânt locaș de rugăciune oricât de mic ar fi fost. Creștinul Petrache Dumitru cu soția sa Victoria au donat o casă, fostă cârciumă, cu o curte mică, pentru amenajarea unei case de rugăciuni. Ambii donatori în prezent sunt decedați.

Mai demult, o parte din terenul acelei zone a fost proprietatea vestitului general Moșoiu, cel ce a luat parte la luptele ce s-au dat în primul război mondial pentru dezrobirea Ardealului, înfrângând Armata Roșie ce ocupase Budapesta la 4 august 1919.

În acele lupte crâncene armata română a salvat Ungaria de comunism, țară ce era guvernată de Bela Kuhn, evreu ungar. Atunci, victoriosul general Moșoiu a înfipt pe parlamentul ungar o prăjină cu o opincă în vârf.

Când a luat ființă sfântul lăcaș de cult, preotul și enoriașii au hotărât ca bisericuța să poarte numele soției generalului Moșoiu, pe nume Rodica. Și astfel, pe strada Baicului 53 s-a transformat o fostă cârciumă în biserică, numită Biserica parohiei Rodica Moșoiu în anul 1948. Mergând pe strada Baicului, spre vale, ajungem într-o stradă numită Rodica.

Bisericuța este îngrijită și mica ei curte este împrejmuită cu un gard de plasă metalică. În curte s-a așezat o cruce mare de marmură albă pe un soclu ce are scris pe el: „Slavă eternă și cinste eroilor patriei române, donat de brutarul Matei Iosif și Aristița“. Tot în curte se află și o clopotniță înaltă, din schelărie metalică, cu două clopote mici. Pe frontispiciul bisericuței stă scris: „Biserica parohială Rodica Moșoiu“, Protoeria 2 Capitală.

În micul lăcaș de cult se află o odăiță ce servește drept pridvor, zugrăvit cu scene religioase. Pe o ușă mică se intră în interior, o odaie mare, care este total zugrăvită cu sfinți și alte scene religioase. În dreapta este altarul. Bisericuța are lumină electrică, o sobă de teracotă și scaune de lemn. În prezent i s-a așezat și o mică turlă cu o cruce în vârf. Alături de sfântul lăcaș se află un maidan destul de mare pe care preotul și enoriașii l-au cerut forurilor în drept spre a face acolo un cimitir.

Popa a vorbit, credincioșii s-au rugat, dar nimeni nu a plecat urechea. De amenajarea bisericuței s-a ocupat și preotul Gheorghe Popescu.

Preotul Tuțe Nica (+) este considerat de enoriași drept ctitor. Primul preot slujitor a fost Pop Dumitru, apoi Tuțe Nica, decedați. În prezent slujește preotul Dincă Gheorghe 1994.

Astfel de bisericuțe făcute prin diferite case mai sunt în București, cum ar fi:

1. BELU PIEPTANARI	Hram Sfânta Ecaterina. Str. Ostrov nr. 11, sect. 5, prot. 3	1943
2. VOVIDENIA	Hram întrarea Maicii Domnului în biserică. Str. Garoafei nr. 56 sect. 5, prot. 1	1953
3. MĂICĂNEASA	Hram Pogorârea Sfântului. B-dul Agricultorilor nr. 2, sect. 1, prot. 2.	1951
4. PARCUL RAHOVA I	Hram Sfântul Dumitru. Str. Caporal Preda nr. 29, sect. 5, prot. 1.	1937
5. PARCUL RAHOVA II	Hram Sfânta Paraschiva și Sfântul Nicolae. Str. Iacobenii nr. 39, sect. 5, prot. 1.	1944
6. DUDEȘTI CIOPLEA I	Hram Adormirea Maicii Domnului. Strada Ticuș, colț cu strada Illoara, nr. 38A, sect. 3, prot. 3	1970
7. DUDEȘTI CIOPLEA II	Hram Adormirea Maicii Domnului. B-dul Ion Șulea nr. 38, sect. 3, prot. 3.	1957
8. BIS. COSTEASCA	Hram prim Învierea Domnului, hram II Acoperământul Maicii Domnului. Strada Navigației nr. 54, sect. 1, prot. 1 (din șoseaua Chitila)	1946
9. BIS. BRÂNCOVEANU CONSTANTIN	Hram Sfinții Împărați. Str. Râul Mare nr. 5, sect. 4, prot. 3.	1948

BISERICA MALAXA

BISERICA MALAXA

Fostă 23 August — biserică de cartier.

Str. Tufănica nr. 5, sector 3, Prot. 2.
Hram Sfântul Nicolae.
Zidire 1946.

BISERICA MALAXA

A fost făcută în mai 1946 cu sprijinul enoriașilor și al industriașului Nicolae Malaxa, primind hramul Sfântul Nicolae.

Terenul se pare că a fost cumpărat. Această biserică de cartier are formă dreptunghiulară, o sală mare lungă, fără pridvor, pardosită cu scânduri. Pe frontonul semicircular este așezată deasupra o cruce, iar pe zid într-o firidă circulară se vede pictat chipul Sfântului Nicolae. Fațada are doi stâlpi, stânga dreapta, din cărămidă și două ferestre înguste dar lungi. Lăcașul este acoperit cu tablă și nu are turlă. Clopotnița se află în curte, în dreapta bisericii spre față și este confecționată din țevi groase de fier în care este așezat un clopot mare dăruit de Nicolae Malaxa și pe care scrie cu litere în relief „Donat Bisericii Sfântul Nicolae din parohia 1945”. Numele donatorului a fost șters. Pe clopot se mai vede chipul Sfântului Nicolae în relief.

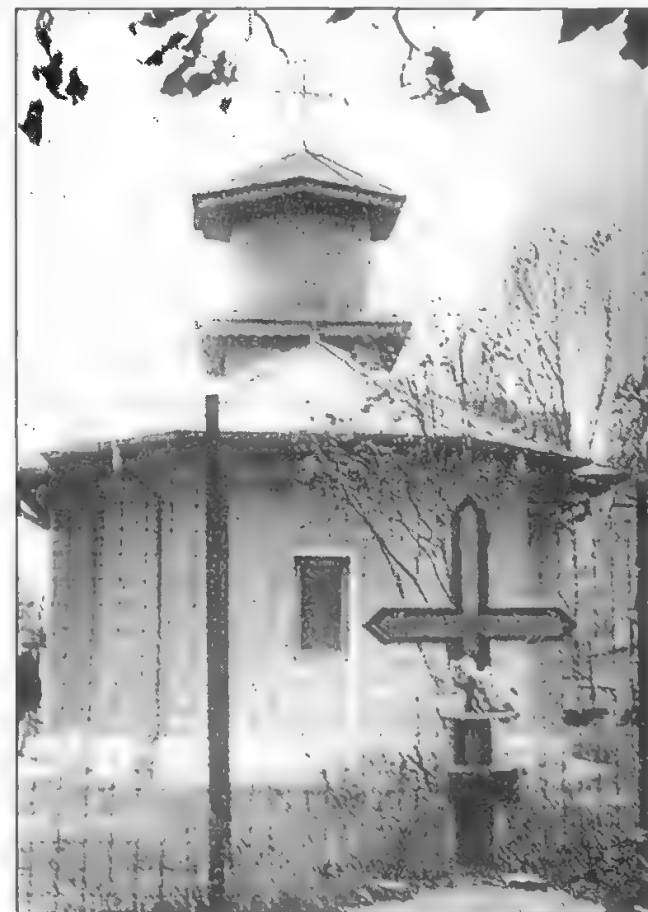
Biserica are patru ferestre înguste și lungi, iar pe peretele din dreapta două uși de lemn obișnute și două ventilatoare pentru aerisire. În fundul curții înguste și asfaltate sunt două locuri amenajate pentru lumânările care sunt aprinse de credincioși.

Nu are picturi interioare nici exterioare. Pe peretele din interior, lângă ușa din fund, sunt așezate în două rame cu geam două table cu eroii ce au murit în 1916-1918, locuitori ai parohiei. Pereții interiori sunt ornamentați cu tot felul de icoane donate de enoriași, dintre care una este mare și pictată, reprezentând chipul Mântuitorului. Catapeteasma modestă are totuși două icoane mari împărătești îmbrăcate în argint. Alte odore de preț nu sunt. În altar, pe o masă de lemn, este așezat un chivot mic de nichel și câteva obiecte de cult. În biserică este așezat pe un perete un ceas ce a fost donat de dl. Dumitru Manea fost în consiliul parohial. Sfântul lăcaș are lumină electrică și apă curentă.

Gardul metalic este frumos lucrat. Prin 1985 slujeau preoții Ionașcu Ion, paroh și preotul Done Teodor. În prezent (1994) slujesc preoții Done Teodor și Ilie Ionescu. Vechiul preot paroh Ionașcu Ion a fost omorât de tâlhari în anul 1989 în propria locuință.

Ajutorul preotului ucis, preotul Petrică, fiind promovat în vremea comunistilor a fost trimis în Italia de unde nu s-a mai întors. Până la construirea Bisericii Malaxa enoriașii cartierului respectiv țineau duhovnicește de Biserica Mărcuța.

BISERICA SFINȚII ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIL

Str. Chișinău, fostă Socului, sector 2, Prot. 2.
Prima zidire dărâmată de comuniști. A doua zidire 1996-1997.
Hram Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril.

BISERICA SFINȚII ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIL

Prima construcție a fost demolată în timpul regimului comunist. Pe același loc s-a ridicat în 1996-1997 noua bisericuță, loc marcat cu o cruce mare metalică pe care scria:

„Pe acest loc se va clădi biserica“.

Biserica actuală este de zid cu o singură turlă mică ce are acoperișul puțin ascuțit, cu o cruce în vârf. Și biserica și turla sunt învelite cu tablă galvanizată. Interiorul nu este pictat, pereții având icoane mobile dăruite de enoriașii credincioși. Pridvorul este foarte mic și închis.

În partea stângă a bisericii se vede o construcție metalică unde este așezat clopotul și toaca, iar în dreapta o cutie metalică pentru arderea lumânărilor.

Curtea este împrejmuită cu un gard de plasă metalică înalt. În prezent la intrarea în curte este așezată vechea cruce.

Preot slujitor Ion Roman (2000).

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

Strada Emil Racoviță colț cu strada Moldovița.

Hram Sfântul Ap. Evanghelist Ioan

Zidirea terminată în mai 1999.

Are o turlă de lemn dreptunghiulară cu acoperișul de țiglă cu o cruce în vârf. Biserica de asemenea este acoperită cu țiglă. Nu are pridvor. În partea dreaptă a sfântului lăcaș se execută (nov. 1999) o construcție de fier pentru clopote. Biserica are gard de beton în partea dreaptă, iar în stânga un gard metalic (plasă) ce o desparte de Spitalul nr. 9. Poarta este din grilaj de fier.

În prezent, nov. 1999, slujește părintele paroh Șușeală Gheorghe.

BISERICA ADORMIREA MAICII DOMNULUI

BISERICA ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Hram Adormirea Maicii Domnului.
Se află în grădina spitalului Sfântul Luca.

A fost construită din lemn în anul 1997 cu o singură turlă mică dreptunghiulară ce are o cruce în vârf. Nu are pridvor. Biserica este acoperită cu tablă. Are o curte mare plină de verdeață. În interior icoanele sunt agățate pe pereți.

Preot slujitor în nov. 1999 Frâncu Dragoș.

BISERICA SFÂNTUL PROOROC DANIIL

BISERICA SFÂNTUL PROROC DANIIL

Strada Reșița, Cartier Berceni II
Hram Sfântul Prooroc Daniil (17 Decembrie)

A fost construită între ianuarie 1999 și 31 mai 1999 când s-a sfințită. Biserica este de lemn în stil muntenesc, cu trei turle acoperite cu tablă. Au ridicat-o specialiștii aduși de preot, din părțile Buzăului. Benone Popoianu (1999), preotul paroh, a contribuit în mare măsură material, împreună cu credincioșii cartierului Berceni la înălțarea sfântului lăcaș. Interiorul bisericii este acoperit cu icoane mobile donate de enoriași. Altarul are toate icoanele cumpărate de preot din Grecia.

Clopotnița din curte este tot din scândură, în același stil ca biserica.

În curte se mai află o cutie mare de tablă cu picioare unde se ard lumânările.

Pentru viitor se prevede construcția unei biserici de zid care să aibă și orfelinat.

Preot paroh slujitor Benone Popoain.

**BISERICA DIN LEMN
PAROHIA SFÂNTA VINERI**

**BISERICA DIN LEMN
PAROHIA SFÂNTA VINERI**

Bdul. Braşov (fost Moghioroş),
colţ cu Drumul Taberii.
Hram Cuvioasa Parachiva.
Înălţată şi sfinţită 1998.

**BISERICA DIN LEMN
PAROHIA SFÂNTA VINERI**

Înălţată şi sfinţită în anul 1998, luna iulie.

Biserica a fost construită în Vicovu de Jos, Suceava, cu lemnul şi meşterii de acolo şi apoi adusă la Bucureşti şi asamblată de aceeaşi meşteri pe Bdul. Braşov.

Are o turlă ascuţită. Acoperişul bisericii este tot ascuţit. Pridvorul mic şi închis. Pe un schelet metalic sunt aşezate patru clopote, trei mici şi unul mare pe care este scrisă în relief (din turnătorie) numele donatorului.

Pe pereţii interiori ai bisericii sunt aşezate mai multe icoane. Lăcaşul are instalaţie electrică şi apă curentă.

Curtea şi grădina sunt înconjurate de un gard metalic, iar porţile sunt din fier forjat.

Preot paroh 1999 Nicolae Burlan.

BISERICA DIN LEMN — TITAN

BISERICA DIN LEMN — TITAN

Parcul I.O.R. (Balta Albă), pe malul lacului.

(Bdul. Liviu Rebreanu)

Hram Pogorârea Duhului Sfânt.

Ridicată 1993 și sfințită în 1995.

BISERICA DIN LEMN — TITAN

Biserica s-a ridicat în anul 1993 și s-a sfințit în anul 1995, cu hramul Pogorârea Sfântului Duh. Are turla ascuțită, iar în stânga bisericii se vede clopotnița, din metal și lemn, în care se află un clopot și toaca.

Alături este așezată o construcție tot din lemn, în care se vând lumânările și tot în ea se și aprind pentru vii și pentru morți.

În interiorul sfântului lăcaș, pe pereți, sunt așezate sfintele icoane, urmând a se picta (anul 2000) bolta.

Biserica are balcon pentru cor, instalație electrică pentru iluminat și apă curentă.

Curtea și grădina sunt împrejmuite cu gard de plasă metalică și sârmă.

În această biserică se oferă meditații gratuite pentru cei cu posibilități reduse (matematică, fizică, chimie, desen, română și limbi străine, precum și consultații juridice).

BISERICA SFÂNTA VINERI-PAJURA

BISERICA SFÂNTA VINERI-PAJURA

Se află în imediata apropiere a pasajului de cale ferată.
București-Constanța. Autobuz 331.
Hram Cuvioasa Paraschiva.

BISERICA SFÂNTA VINERI-PAJURA

Biserica nu este terminată. Se lucrează la ea atât la exterior cât și la interior. Are o turlă cu foișor și acoperiș ascuțit din lemn ca și cel al bisericii.

În partea stângă a lăcașului, în curte, este o cruce-troiță pe care scrie că lângă ea se va construi Biserica Sfânta Vineri-Pajura.

În prezent (dec.1999) se oficiază slujbe cu un aranjament provizoriu de icoane. Zidire 1999-2000.

Curtea este înconjurată cu un gard înalt de fier (vergele subțiri).
Preot 1999 Radu Ilinoiu.

BISERICA SCHIMBAREA LA FAȚĂ

Biserica Schimbarea la
Față — de lemn.
Str. Târgul Neamț,
în vecinătatea parcului
și lacului din Drumul
Taberei.

Hram-Schimbarea la față
și Sfinții Împărați
Constantin și Elena.
Ridicată în 1996.

Biserica ce se construiește paralel cu biserica de lemn
„Schimbarea la față”, din cărămidă.

BISERICA SCHIMBAREA LA FAȚĂ

Biserica a fost ridicată în 1996 din lemn. Are o turlă ascuțită. Fațada este cu geamuri, fără pridvor. În curte, dreapta, se află clopotnița cu două clopote, așezată pe un cadru metalic, cu un acoperiș ascuțit asemănător cu cel al bisericii. Tot în curte dreapta este o construcție metalică (tablă) unde se ard lumânările.

Partea din stânga a curții este împrejmuită cu un gard metalic și o alee pe care se vede un bloc de locuințe.

Paralel cu această biserică din lemn se află în construcție (în dreapta) o altă biserică din cărămidă ce a ajuns în decembrie 1999 până la acoperiș.

Pe o placă de marmură așezată la intrarea în biserică scrie:

„Cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și cu săvârșirea Duhului Sfânt ridicatu-sa această sfântă biserică cu hramul Schimbarea la Față și Sfinții Împărați Constantin și Elena în anul mântuirii 1996 în timpul arhipăstoriei Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist Întâistătorul Bisericii Ortodoxe Române.

Această sfântă biserică a fost ridicată cu darul și jertfa credincioșilor din parohie precum și a altor iubitori de Dumnezeu și biserică, cu osteneala, străduința și îndrumarea preotului paroh Constantin Țicu și a fratelui său preot Emilian Țicu împreună cu Consiliul și Comitetul parohial.

Binecuvântează Doamne pe toți cei ce iubesc podoaba bisericii Tale.

Amin.

Preoți 1999 Țicu Constantin, Țicu Emilian

BISERICA SFÂNTUL IOAN — DIN LEMN —

Biserica Sfântul Ioan din lemn, s-a sfințit în septembrie 1999 cu hramul sfântului Ioan.

A fost construită prin sponsorizarea mai multor firme comerciale din București și una din Botoșani.

În interiorul bisericii icoanele sunt atârinate de pereți.

Altarul este din lemn sculptat. În vârful turlei înalte și ascuțite este așezată crucea. Biserica are calorifer, instalație electrică și apă curentă. Curtea în care se află este îngrădită cu un gard metalic. Sfântul lăcaș este așezat pe Șoseaua Vitan Bârzești, lângă spital.

BISERICA ORTODOXĂ SFINȚII ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIL

Biserica ortodoxă Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril cu hramul Sfinților Arhangheli, este încă în construcție (10.III.2000). Beneficiarul investiției este Parohia Constantin Brâncoveanu din str. Râul Mare nr. 5, sector 4 București.

Proiectant general este S.C. PROMAR S.R.L. Constructor. Regie prin Preot Paroh Dr. Constantin Duțu cu autorizația de construire nr. 34 din 2 VI 1995 eliberată de Primăria Municipiului București. Construcția a început la 30 IV 1996 și va fi finalizată în 8.11.2002.

Sponsor principal Societatea Comercială ROMBETON S.A., președinte Dl. Subțirelu Gabriel.

Biserica se află pe Bdul. Constantin Brâncoveanu nr. 118 A, colț cu str. Huedin.

BISERICA EROILOR-MARTIRI AI REVOLUȚIEI DIN 1989 ȘI CIMITIRUL EROILOR

Biserica Eroilor-Martiri ai revoluției din 1989, cu cimitirul eroilor. Cîtor Asociația pentru cinstirea eroilor martiri ai revoluției din Decembrie 1989.
Fondator pentru structura de rezistență Fundația Fondul Libertății.
Proiectant S.C. Proect București S.A.
Constructor S.C. Energo Construcția S.A.
Interiorul nu este încă terminat, anul 2000.
Biserica se află pe Calea Șerban Vodă lângă cimitirul Bellu. Lucrările pentru terminarea bisericii au fost oprite din lipsă de fonduri (!). Nici până în prezent, anul 2000, luna martie, nu s-a luat nici o inițiativă. Sărmanii eroi!

MITROPOLIȚII UNGROVLAHIEI

IACHINT	1359-1372	GRIGORIE	1629-1636
HARITON	1372-1381	TEOFIL	1636-1648
ANTIM	1381	ȘTEFAN	1648-1653
TEODOR	—	ȘTEFAN	1648-1668
EFTIMIE	1412	IGNATIE	1653-1655
IOSIF	1464	TEODOSIE	1668-1672
MACARIE	1482	TEODOSIE	1679-1708
ILARION	1493	DIONISIE	1672
MAXIM	1512	VARLAAM	1672-1679
MACARIE	1513	ANTIM	1708-1716
TEODOR	1525	MITROFAN	1716-1719
ILARION	1523	DANIIL	1719-1731
MITROFAN	1533	ȘTEFAN	1731-1738
VARLAAM	1535-1544	NEOFIT	1738-1753
ANANIA	1544-1558	FILARET	1753-1760
EFREM	1558	GRIGORIE	1760-1787
DANIIL	1566	COSMA	1787-1792
EFTIMIE	1568-1676	FILARET	1792-1793
SERAFIM	1576-1586	DOSITEI	1793-1810
MIHAIL	1586	IGNATIE	1810-1812
NICHIFOR	1590	NECTARIE	1812-1819
MIHAIL	1594	DIONISIE	1819-1823
EFTIMIE	1603	GRIGORIE	1823-1834
LUCA	1603-1629	NEOFIT	1840-1849

MITROPOLIȚI AI UNGROVLAHIEI ȘI PRIMAȚI AI ROMÂNIEI

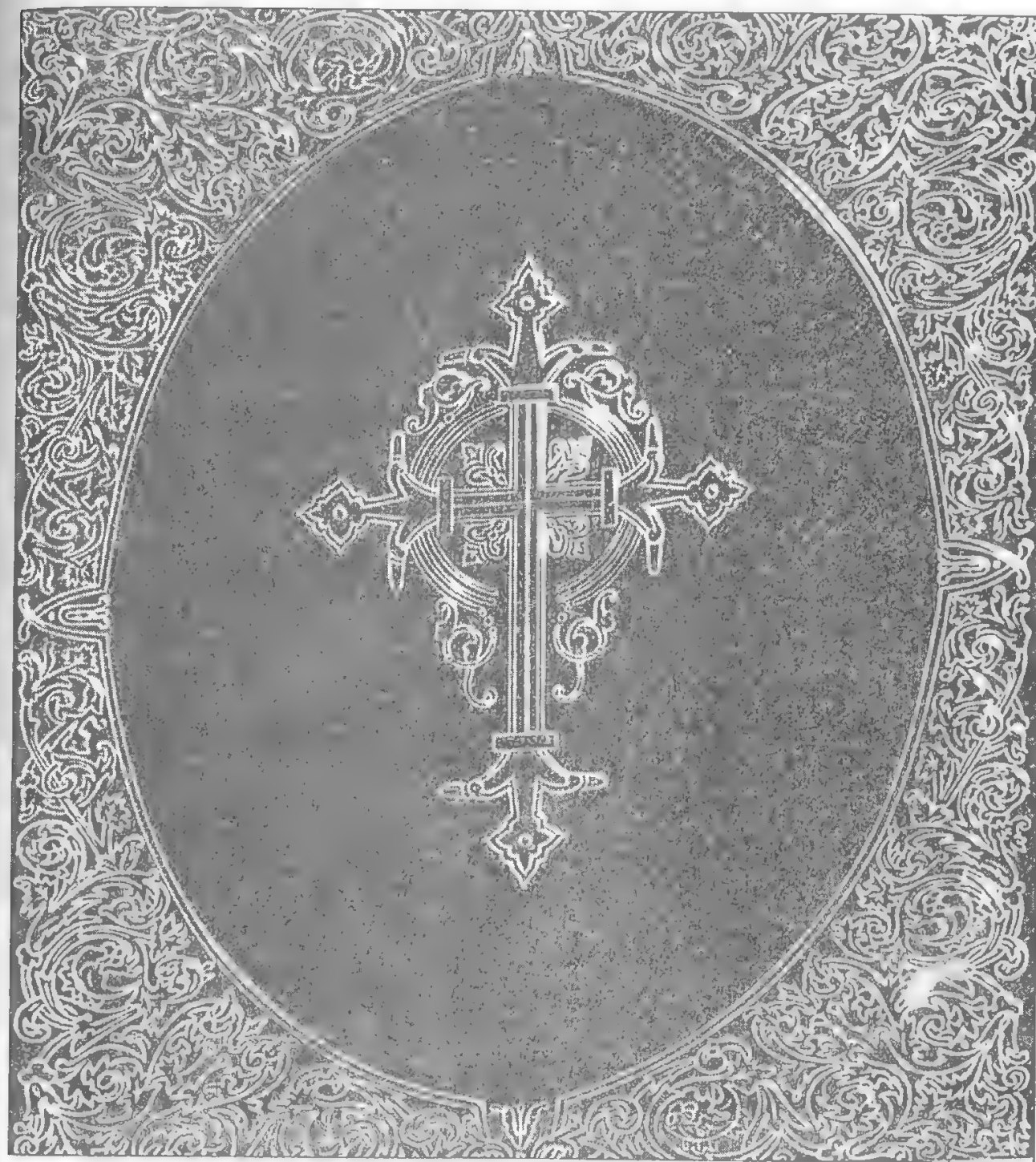
NIFON	1850-1875	GHENADIE	1893-1896
CALINIC	1875-1886	ATHANASIE	1909-1911
IOSIF	1886-1893	KONON	1912-1919
IOSIF	1896-1909		

MITROPOLIȚI AI UNGROVLAHIEI ȘI PATRIARHI AI ROMÂNIEI

MIRON	1919-1939	JUSTIN	1977-1980
NICODIM	1938-1948	TEOCTIST	1986-
JUSTINIAN	1948-1977		

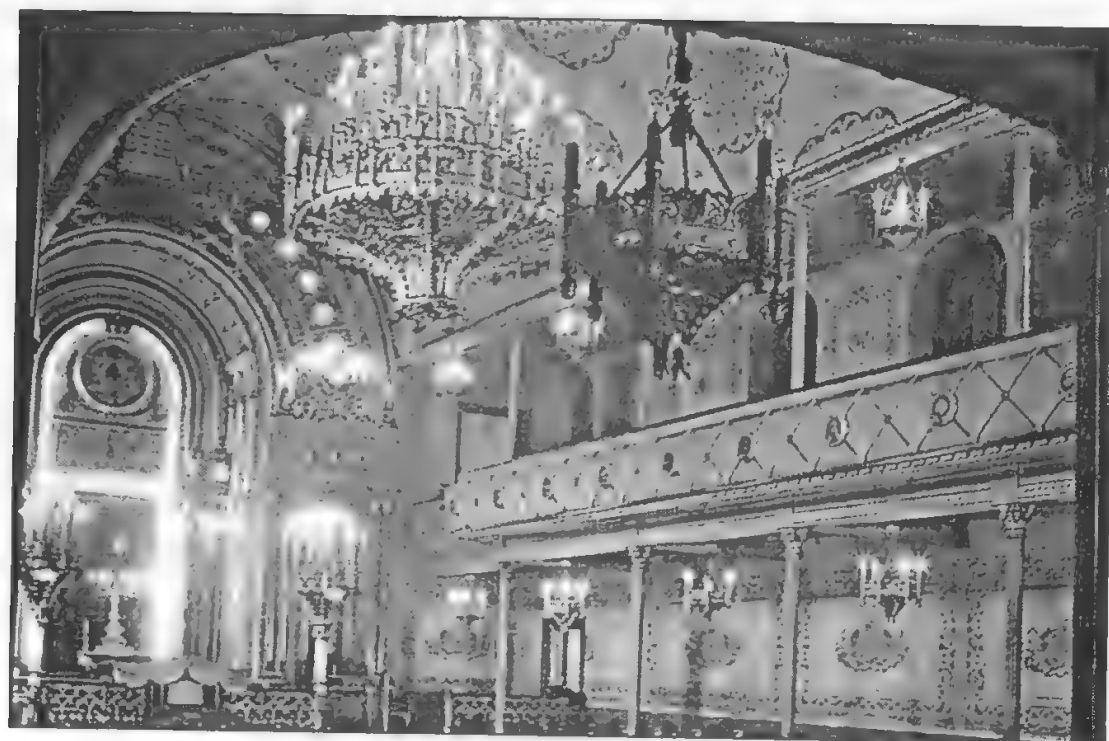

BISERICI DE ALTE RITURI

TEMPLUL CORAL (EVREESC)

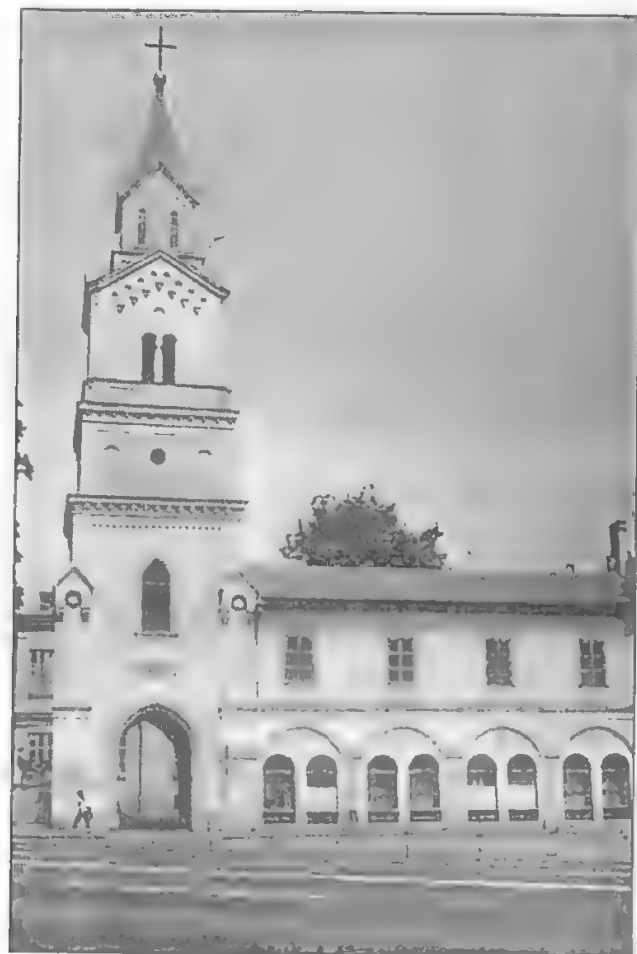

INTERIOR TEMPLUL CORAL

BISERICA GRECEASCĂ — BUCUREȘTI

TURNUL DE LA
BISERICA BĂRĂȚIA

BISERICA BĂRĂȚIA

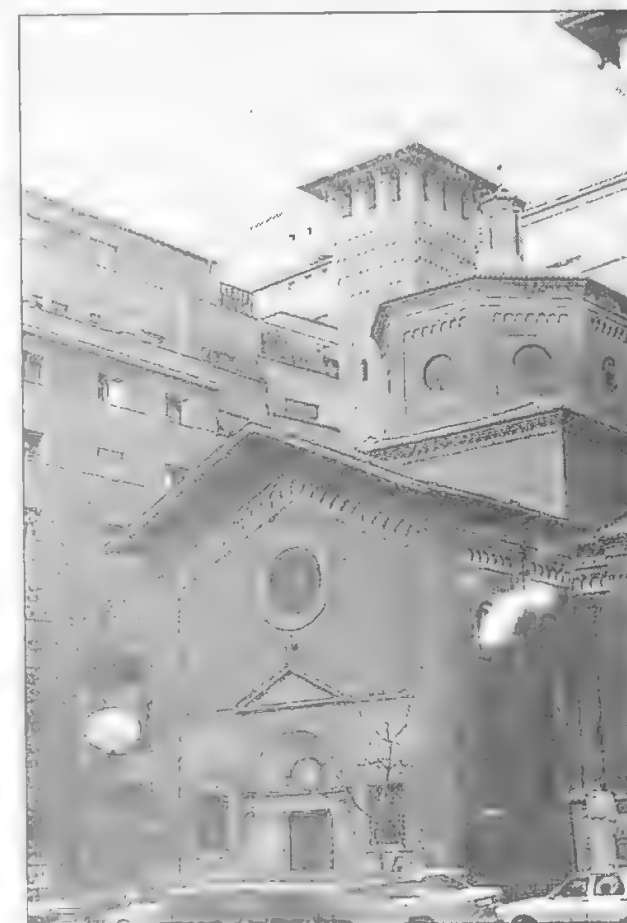
Notă: În 1959-1960 a fost demolată biserica reformată din spatele Palatului (Str. Știrbei Vodă nr. 1) a cărei piatră de temelie a fost pusă de Doamna Elena Cuza. Pe locul bisericii s-a construit „Sala Palatului”.

BISERICA ITALIANĂ

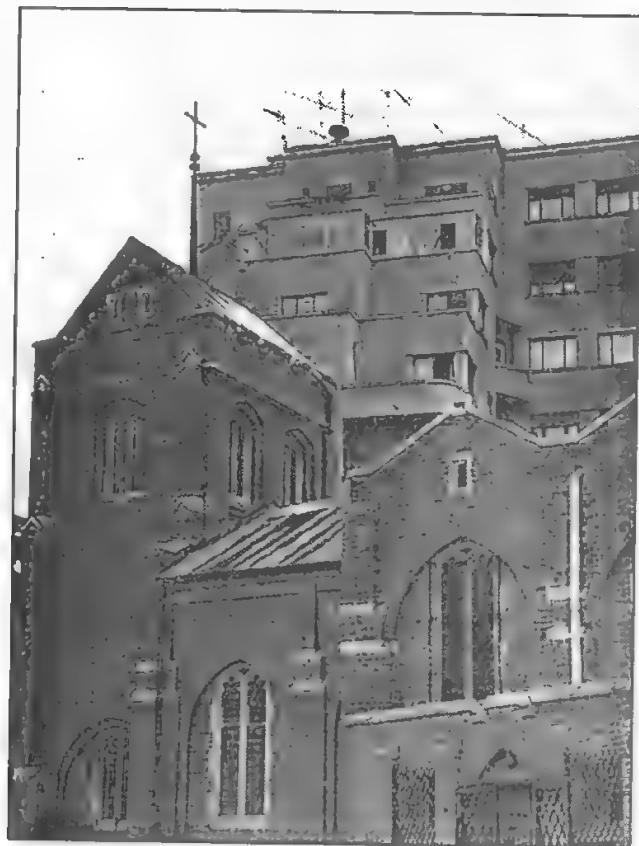

TURNUL DIN CURTEA
BISERICII ITALIANĂ

BISERICA ITALIANĂ

BISERICA ANGLICANĂ
BUCUREȘTI
— VEDERE LATERALĂ —

BISERICA ANGLICANĂ
BUCUREȘTI
— FAȚADA —

BISERICA LUTERANĂ (REFORMATĂ)
BUCUREȘTI

BISERICA ARMENEASCĂ (PE VREMURI)

BISERICA ARMENEASCĂ (ACTUALĂ)

UȘA PRINCIPALĂ
DE INTRARE
ÎN CATEDRALA
SFÂNTUL IOSIF

CATEDRALA
SFÂNTUL IOSIF
— CATEDRALA CATOLICĂ
METROPOLITANĂ —

FOSTA BISERICĂ RUSEASCĂ, ÎN PREZENT
BISERICA SFÂNTUL NICOLAE CENTRU

BISERICA SFÂNTUL
NICOLAE CALENDERU
(BULGARĂ)

BISERICA ROMANO-CATOLICĂ
BUCUREȘTI
(STR. LINIȘTEI, CHITILA)

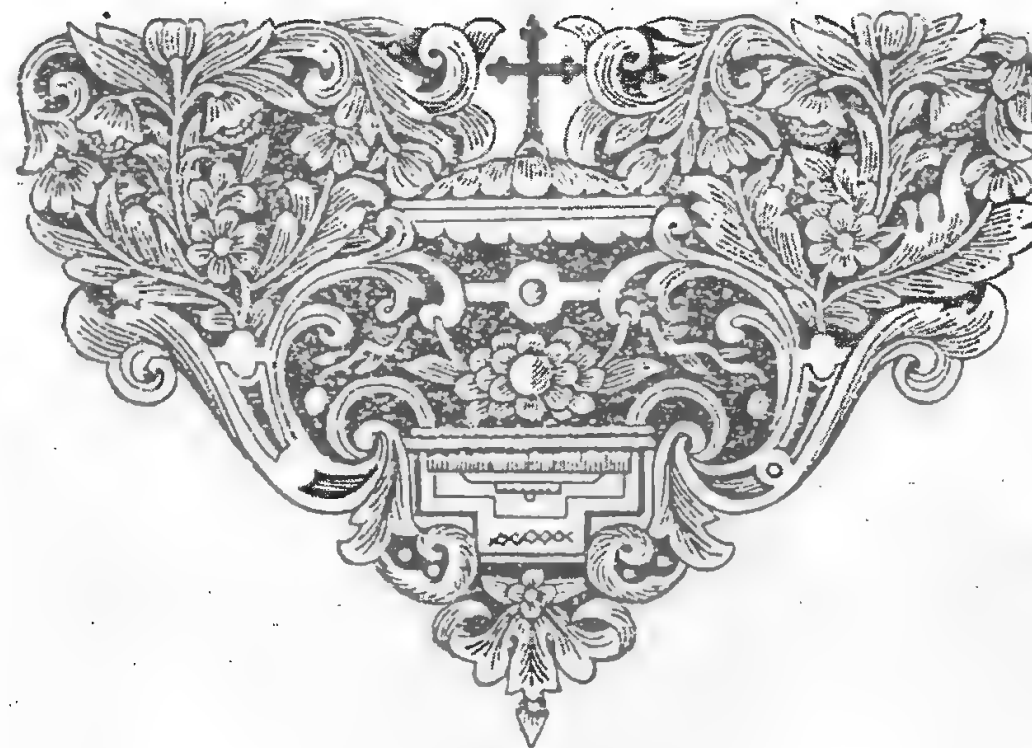
BISERICA DINTR-O ZI (ALBANEZĂ)

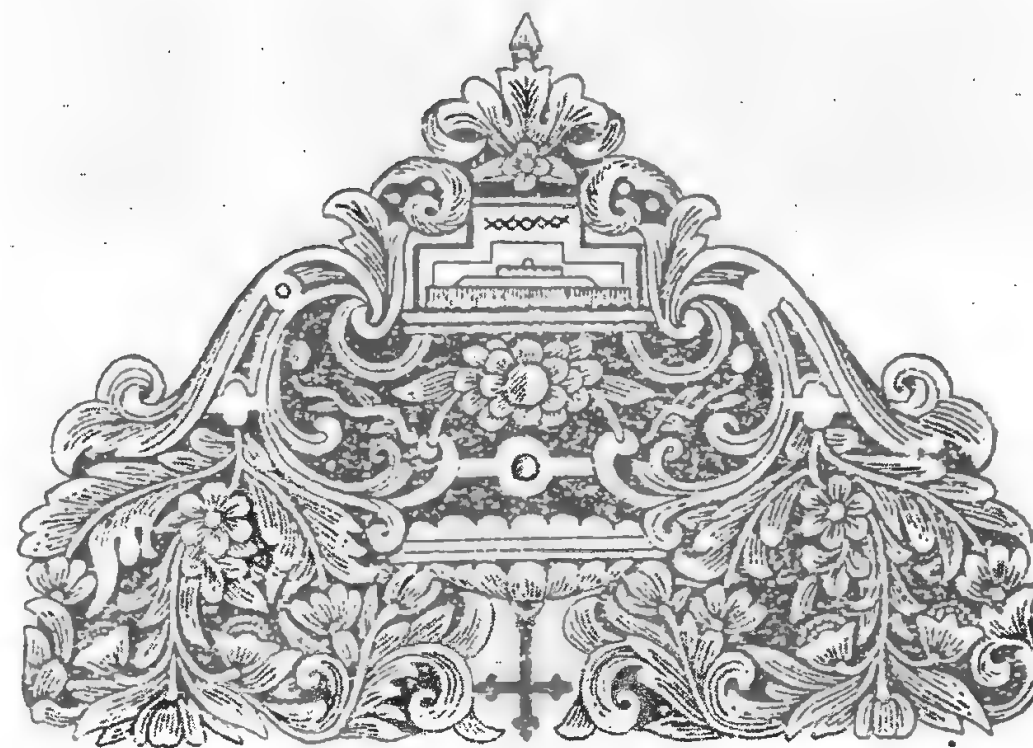
BISERICA DINTR-O ZI (ALBANEZĂ) — PE VREMURI
(LOCUL PE UNDE SE INTRA ÎN BISERICĂ)

GEAMIA TURCEASCĂ — BUCUREȘTI
FOSTĂ ÎN „PARCUL CAROL”
DE UNDE A FOST MUTATĂ

PISANIILE
UNOR BISERICI DIN BUCUREȘTI

AUTORUL

AUTORUL LĂNGĂ PERETELE CU
PISANIA BISERICII SFÂNTUL SILVESTRU

AUTORUL CITIND PISANIA

PISANIA BISERICII SFÂNTUL SPIRIDON VECHI,
DE LA BISERICA CE A FOST DEMOLATĂ

PISANIA BISERICII SFÂNTUL SPIRIDON VECHI,
DE LA BISERICA CE A FOST DEMOLATĂ
(AȘEZATĂ DEASUPRA UȘII DE INTRARE)

PISANIA BISERICII SFÂNTUL DUMITRU POȘTĂ
ZISĂ ȘI DE JURĂMÂNT

PISANIA DE DEASUPRA UȘII DE INTRARE
A BISERICII SFÂNTUL DUMITRU-POȘTĂ (1825),
ÎNCADRATĂ ÎN VECHIUL CHENAR

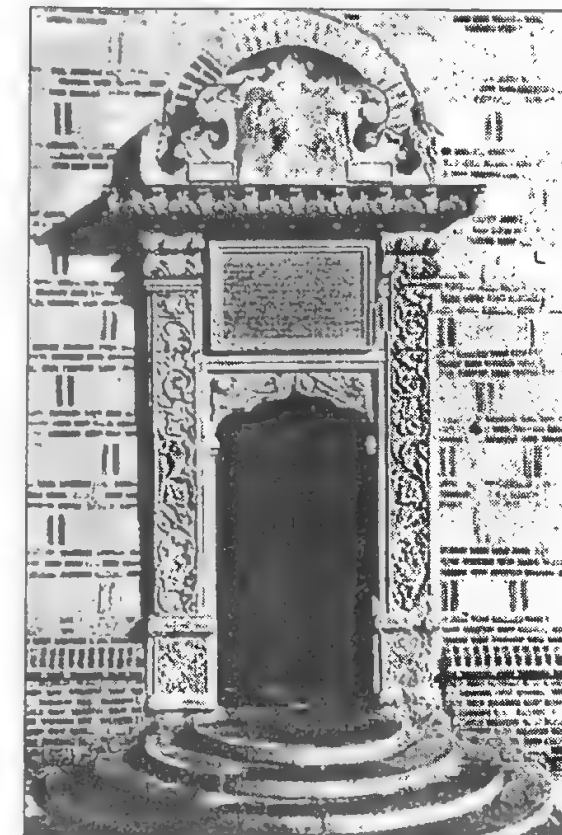
PISANIA BISERICII DOAMNEI

PISANIA BISERICII DOAMNEI
DE DEASUPRA UȘII DE INTRARE

PISANIA DE DEASUPRA
UȘII DE INTRARE
A FOSTEI BISERICI DE LA
FOSTA MĂNĂSTIRE VĂCĂREȘTI
(BISERICA ȘI MĂNĂSTIREA
DEMOLATE)

PORTALUL BISERICII
SFÂNTUL ANTON DE LA
CURTEA VECHE, AL LUI ȘTEFAN
VODĂ CANTACUZINO CU
PISANIA AȘEZATĂ DEASUPRA
UȘII DE INTRARE

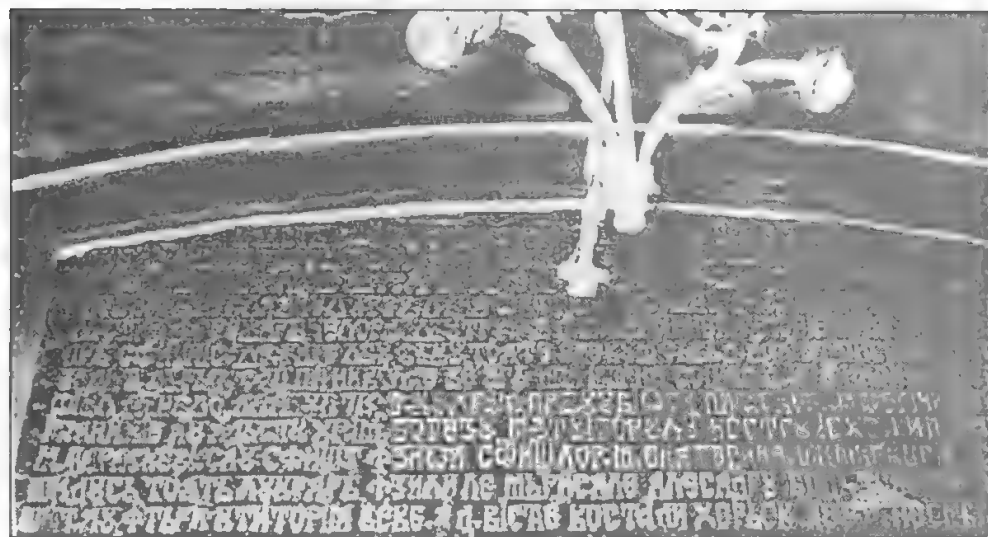

PISANIA BISERICII DE LA CURTEA VECHE
AȘEZATĂ DEASUPRA UȘII DE INTRARE

PISANIA FOSTULUI HAN
DE LA FOSTA MĂNĂSTIRE VĂCĂREȘTI

PISANIA FOSTEI BISERICI SFÂNTA VINERI HEREASCA
(BISERICĂ DEMOLATĂ)

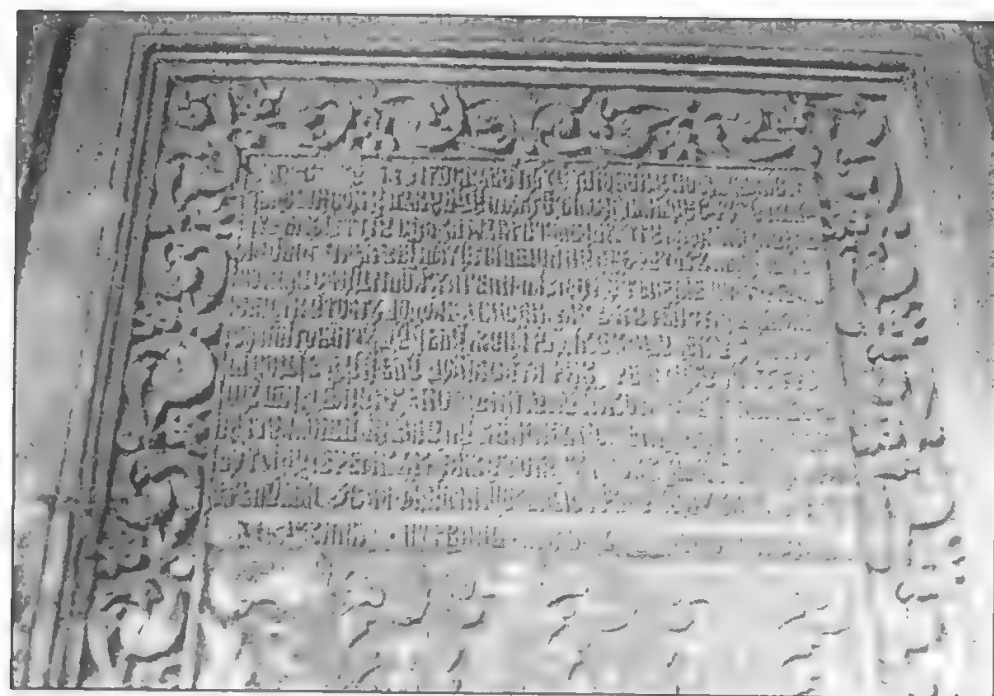
PISANIA ȘCOLII DE LA SFÂNTUL SAVA (1779)

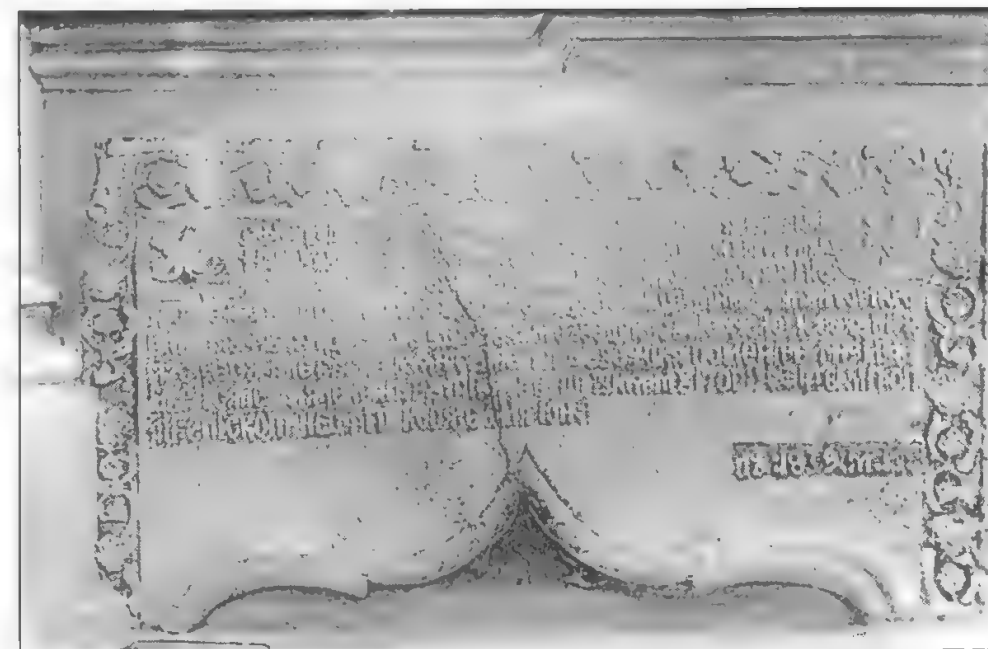
PISANIA FOSTEI BISERICI DE LA SFÂNTUL SAVA (1709)
(LA MUZEU)

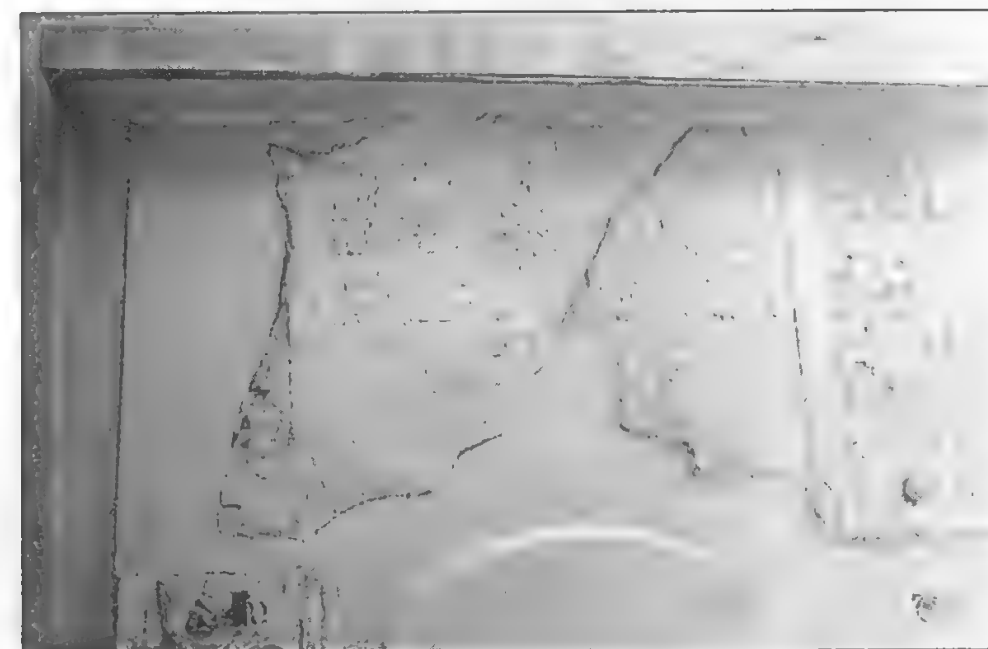
PISANIA BISERICII SFINȚII APOSTOLI

PISANIA BISERICII CREȚULESCU

PISANIA BISERICII SFÂNTUL SILVESTRU (SPARTĂ)

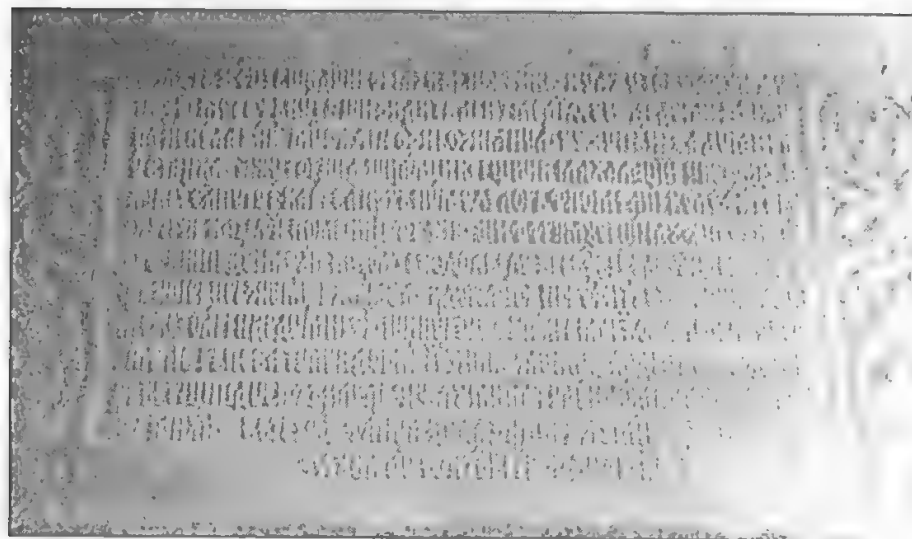

PISANIA VECHE A BISERICII BRADU BOTEANU (SPARTĂ)

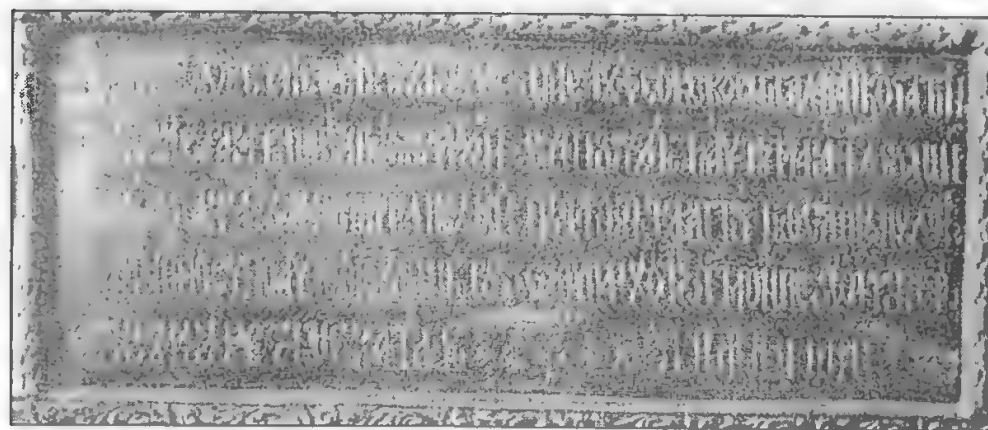

PISANIA BISERICII FOSTEI MĂNĂSTIRI DE LA COTROCENI.
MĂNĂSTIREA ȘI BISERICA AU FOST DEMOLATE

PISANIA FOSTEI BISERICII CAIMATA

INSCRIPTIE DE LA FOSTA BISERICĂ SFÂNTUL IOAN CEL MARE

O INSCRIPTIE DE LA BISERICA DISPĂRUTĂ — CAIMATA
BUCUREȘTI

PISANIA BISERICII SFÂNTUL ȘTEFAN-CĂLĂRAȘI

PISANIA BISERICII SFÂNTUL NICOLAE DIN COMUNA PANTELIMON

PISANIA BISERICII SFÂNTUL NICOLAE DIN COMUNA PANTELIMON

PISANIA BISERICII FOSTEI MĂNĂSTIRI SFÂNTUL PANTELIMON
DIN COMUNA PANTELIMON.
MĂNĂSTIREA ȘI BISERICA AU FOST DEMOLATE

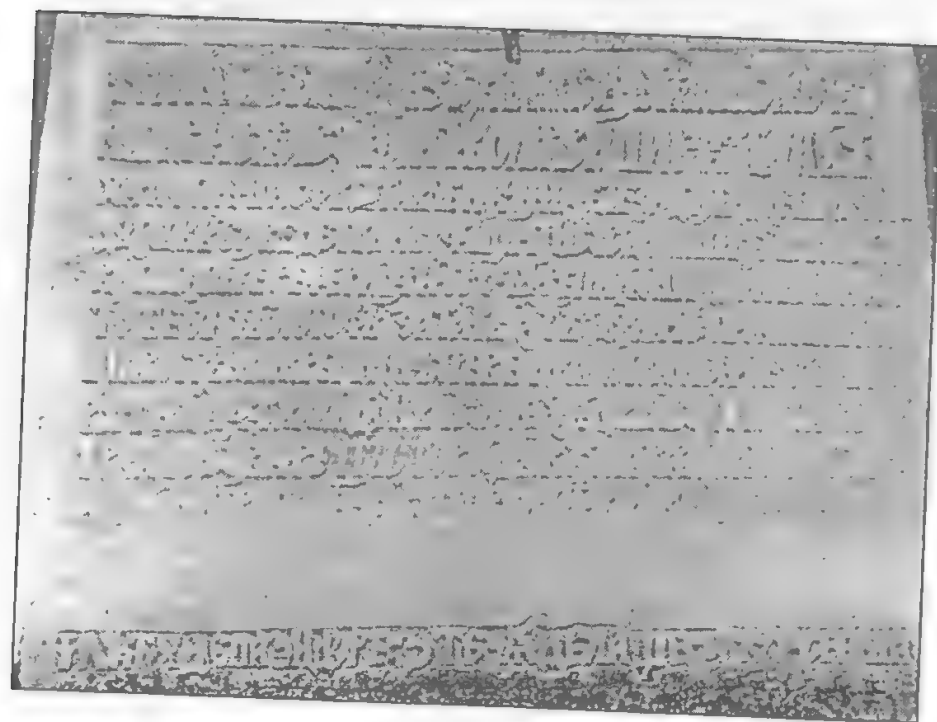
PISANIA BISERICII FUNDENII DOAMNEI

PISANIA BISERICII SFÂNTUL ILIE GORGANI
AȘEZATĂ DEASUPRA UȘII DE INTRARE

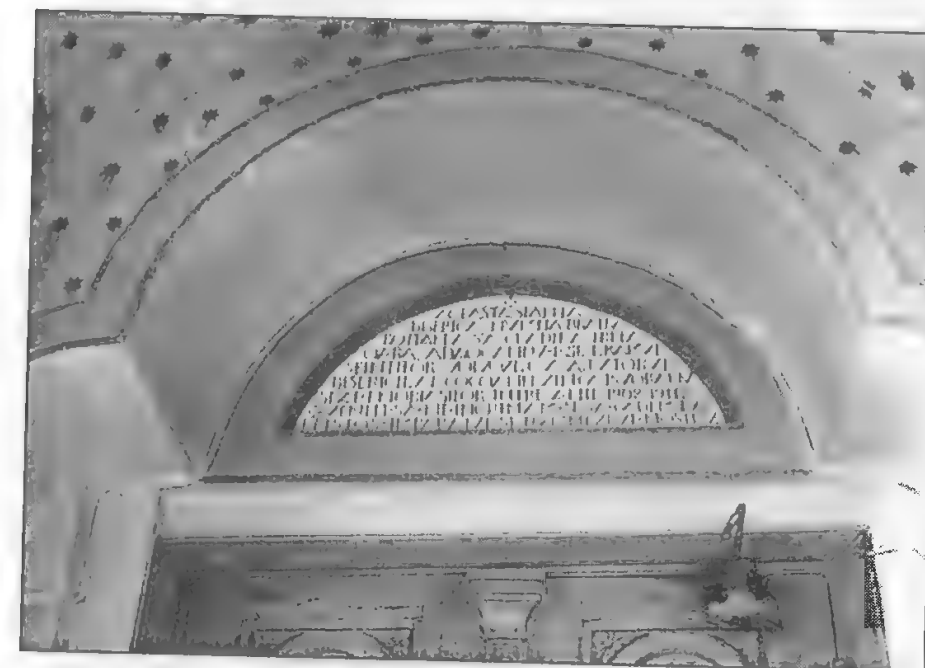
PISANIA BISERICII SFÂNTUL VISARION NOU

PISANIA BISERICII SFÂNTUL VISARION VECHI
(BISERICA DEMOLATĂ PE JUMĂTATE)

PISANIA BISERICII FOIȘOR

PISANIA BISERICII BRADU BOTEANU
AȘEZATĂ DEASUPRA UȘII DE INTRARE

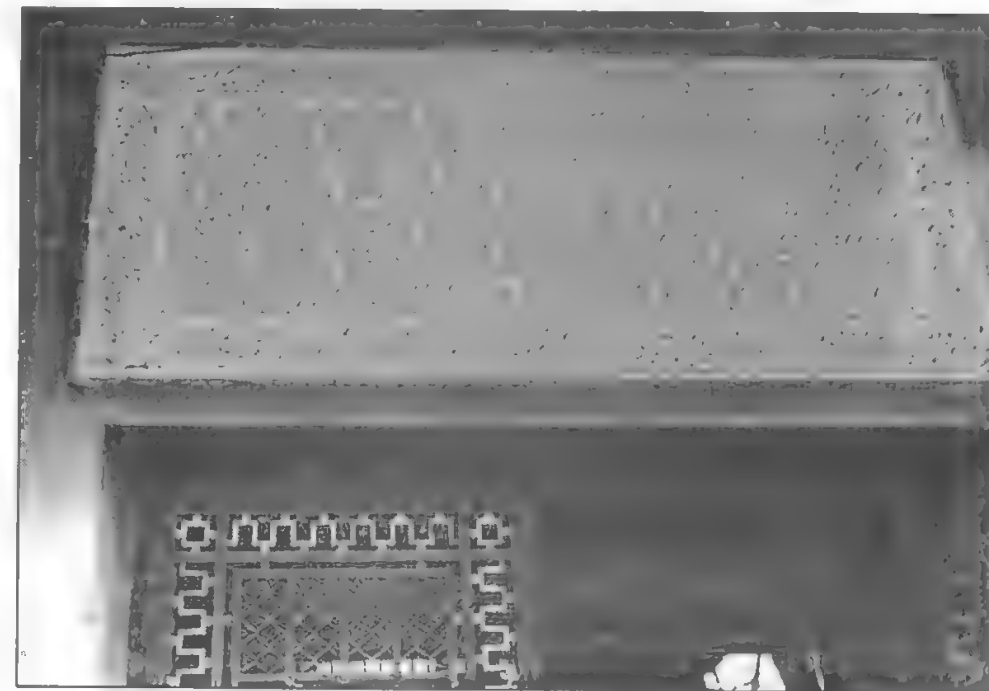
PISANIA DE LA PARACLISUL PATRIARHIEI

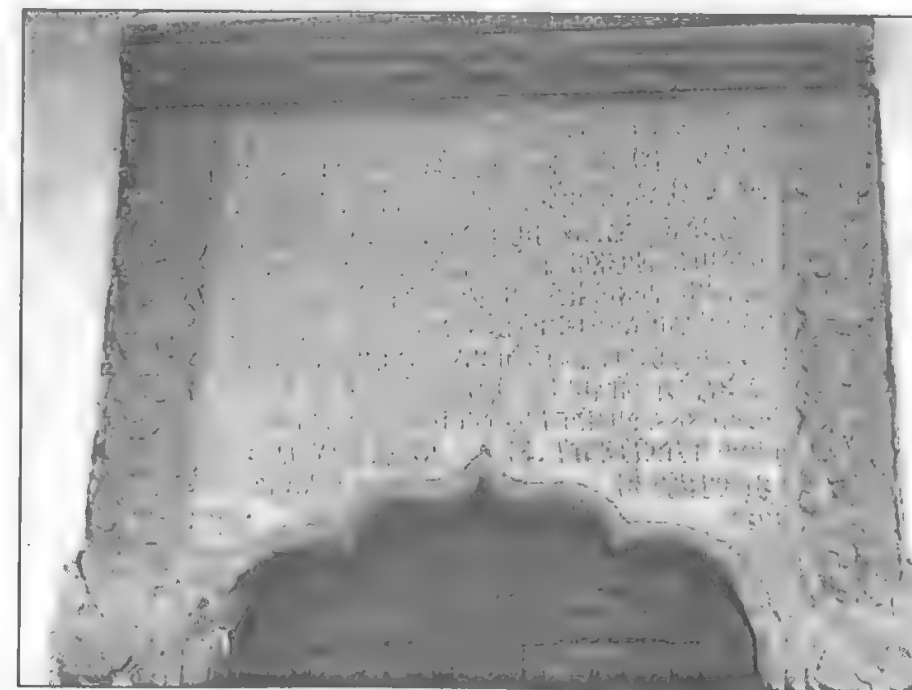
O PISANIE DE LA SFÂNȚA PATRIARHIE

PISANIA CLOPOTNIȚEI SFINTEI PATRIARHII

PISANIA BISERICII SFÂNTUL ANDREI
AȘEZATĂ DEASUPRA UȘII DE LA INTRARE

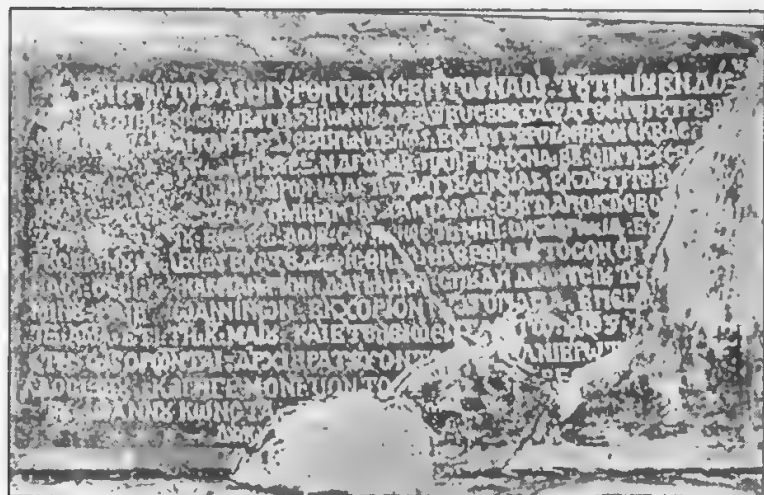

PISANIA BISERICII SFINȚII CONSTANTIN ȘI ELENA

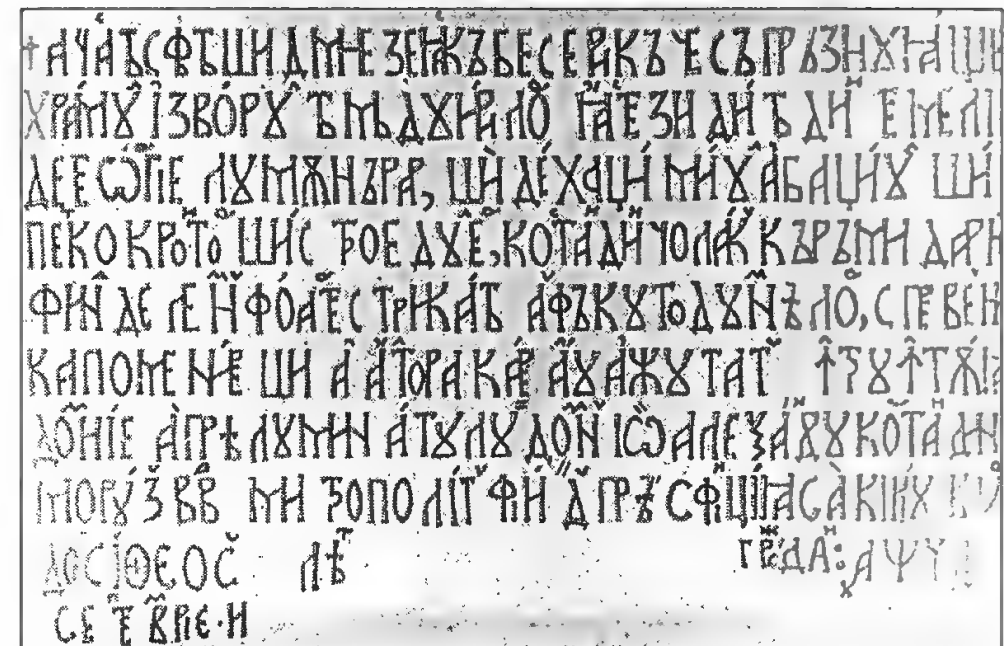
PISANIA BISERICII DE LA MĂNĂSTIREA MĂRCUȚA

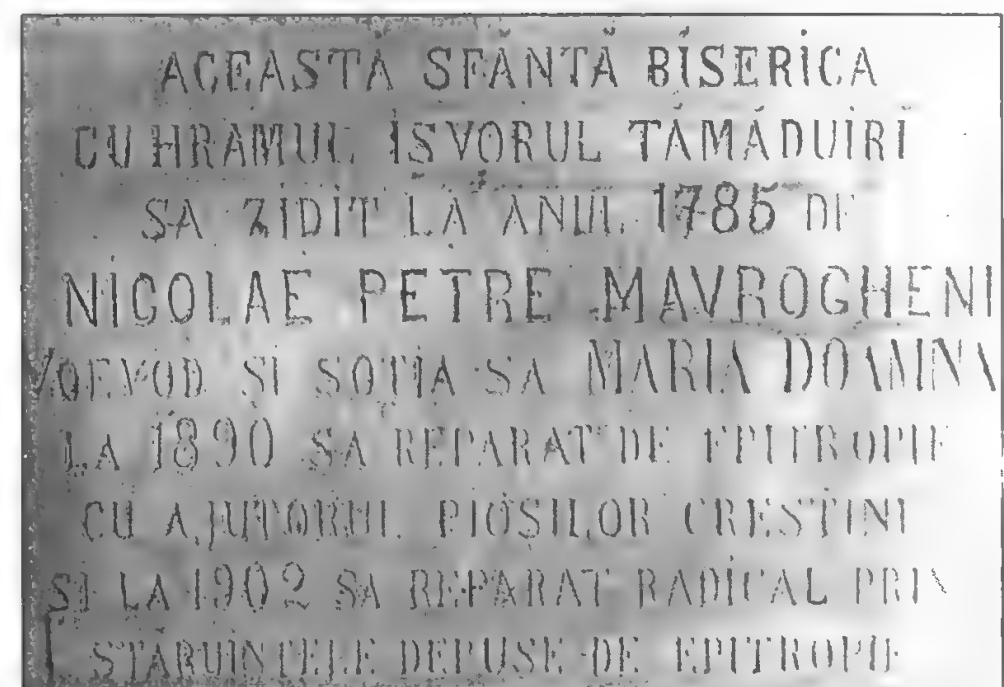
PISANIA BISERICII DE LA MĂNĂSTIREA PLUMBUIȚA

PISANIA BISERICII DE LA FOSTA MĂNĂSTIRE SFÂNTUL SAVA

PISANIA BISERICII IZVORUL TĂMĂDUIRII
(INSCRIPTIE DE LA BISERICA MAVROGHENI)

INSCRIPTIE DE LA BISERICA MAVROGHENI

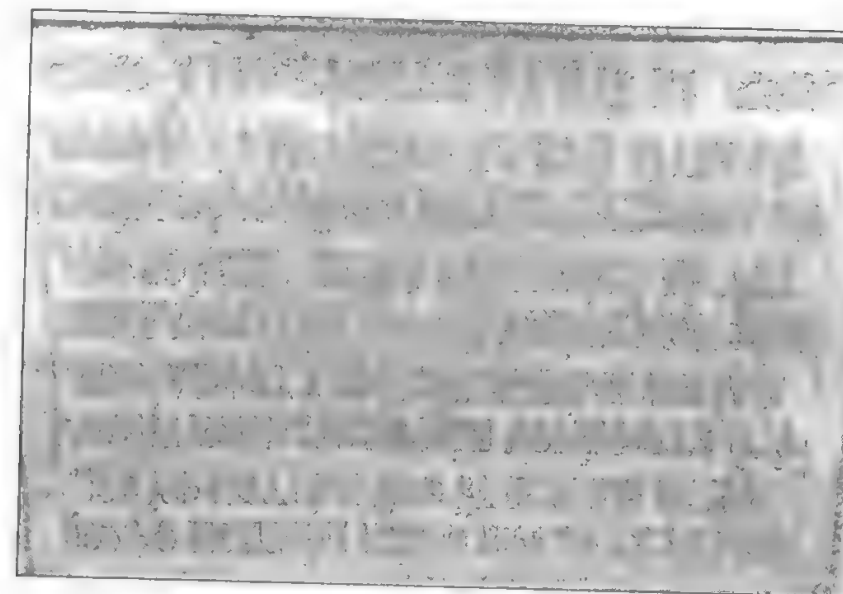
PISANIA BISERICII TÎRCĂ

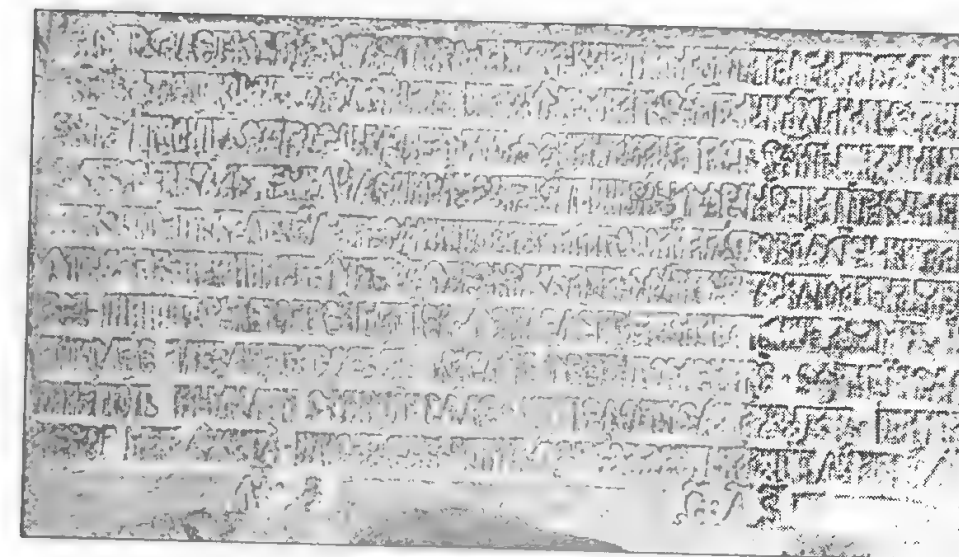
PISANIA BISERICII SLOBOZIA

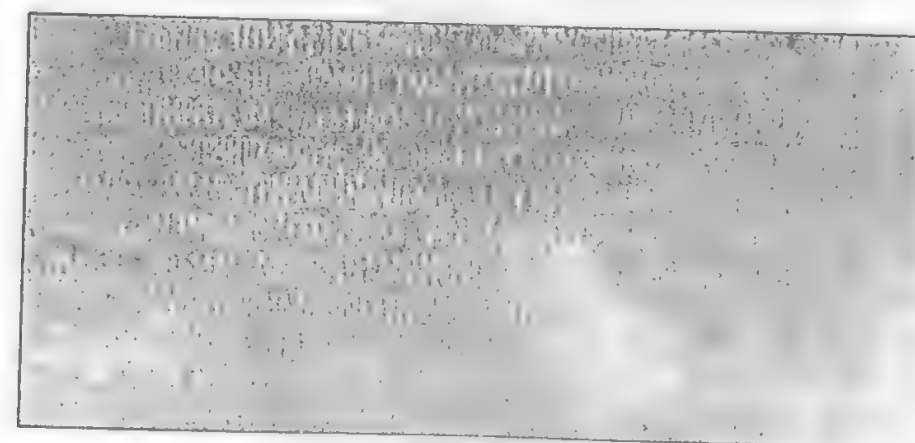
PISANIA VECHII BISERICI SCAUNE,
AȘEZATĂ DEASUPRA UȘII DE INTRARE

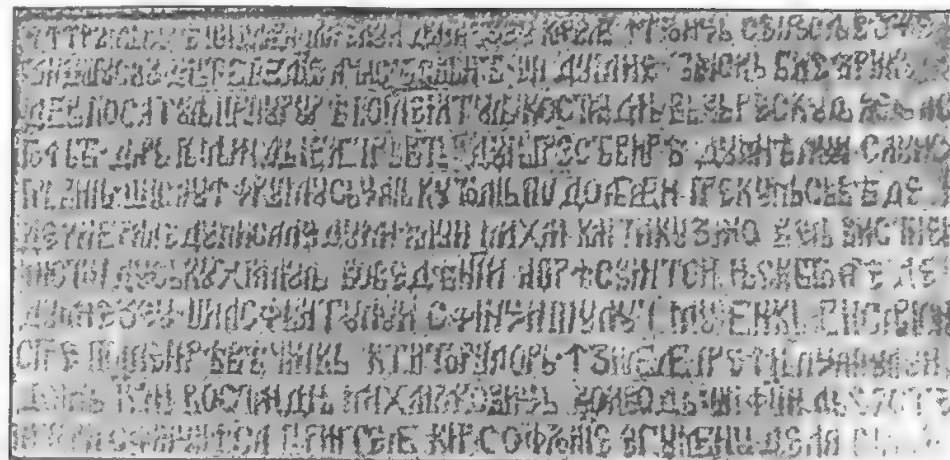
PISANIA BISERICII ANTIM

PISANIA BISERICII „CU SFINȚI” (SIBILE)

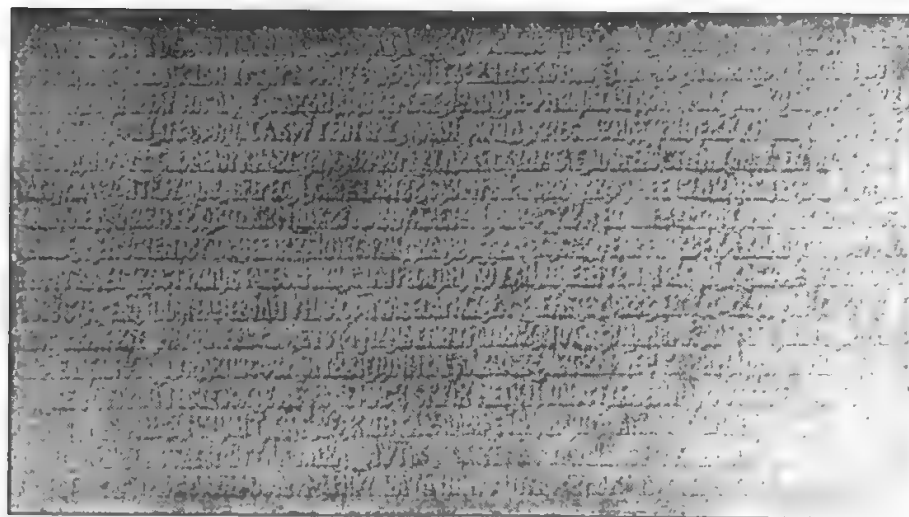
PISANIA BISERICI MANEA BRUTARU,
AȘEZATĂ DEASUPRA UȘII DE INTRARE

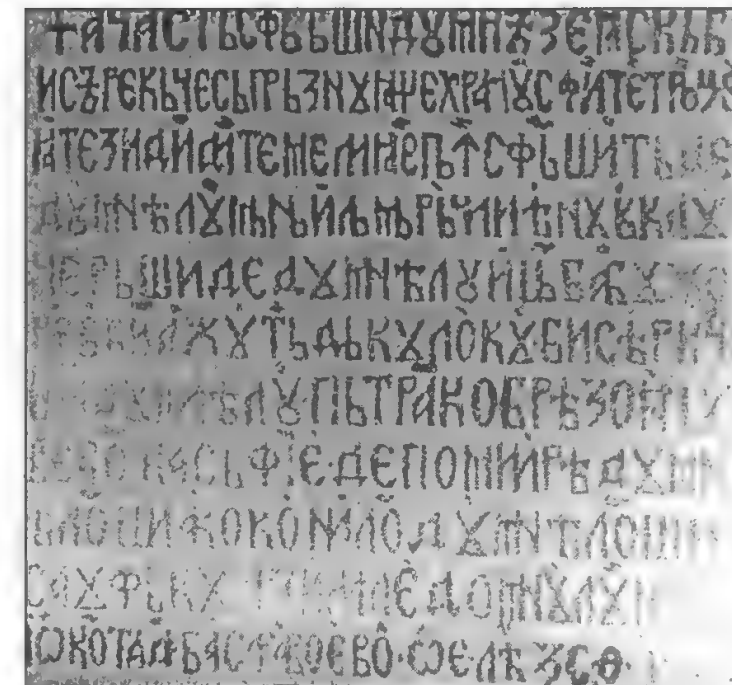
PISANIA BISERICII SCHITU MĂGUREANU

<p>ACEASTA BISERICA NUMITA POPA CHITU S-A ZIDIT IN ANUL 1813, PRIN OSTENEALA PROTOPOULUI GRIGORIE SI CU SPRIJINUL BRESLEI CISNARILOR, PE LOCUL UNEI BISERICI MAI VECHI INCONJURATA DE CIMITIR.</p> <p>HRAMUL BISERICII ESTE SF. GRIGORIE TEOLOGUL 25 IANUARIE, TRECEREA ANILOR SI INTIMPLAREA CUTRENURELOR CUM SI RIVNA SLAVICILOR SIEVLAY A.</p> <p>AU FACUT CA BISERICA SA FIE REINOVATA DIN NOU SI SA FIE ZIDITA CU ADAR.</p>	<p>IN ANII 1875-80 S-A ADOPTAT PERIT CU TABLA S-A ADAOS TURLA DIN FATA S-A ZUGRAVIT S-AU FACUT ICOANE DE ARGINT POLICANDRE DE BRONZ SI SFESNICE DE ALAMA PRIN OSTENEALA PREOTULUI ION NICULESCU.</p> <p>IN ANII 1932-37 S-A TENCUIT DIN NOU SI S-A PICTAT IN FRESCA S-A FACUT PARDOSEALA DE MOZAIC TIMPLA DE IRTON SI YITRALII PRIN CRISTIANI.</p> <p>ALEXANDRU NICOLAEANU S-AU JUTORUL SOTILOR LUMINO SI STELIANA NESTOR IN ANII 1975-80 S-A RESTAURAT.</p>	<p>COMPLET ELIMINANDU-SE IGRASIA PRIN SISTEN VENTILATOR S-A REINOVAT PICTURA DE A CELAS MESTER IOSIF KEBER S-AU ADAUGAT 91 SFINTI IN EXTERIOR, S-A ILUMINAT SI INPODOBIT SI S-A TENCUIT PENTRU A DOUA OARA LA 19 OCTOMBRIE 1980, PRIN OSTENEALA PREOTULUI VASILE DAIA, CARE A RIDICAT SI MONUMENT DE GRANIT PE LOCUL VECHEI BISERICI SI A CIMITIRULUI PARASIT.</p> <p>ACEASTA INSEMNARE S-A FACUT LA ANUL 1989.</p>
--	--	---

PISANIA BISERICII POPA CHITU

PISANIA BISERICII ICOANA (ICOANEI)

PISANIA BISERICII BREZOIANU
(BISERICA DEMOLATĂ)

PISANIA BISERICII SFÂNTUL ELEFTERIE VECHI

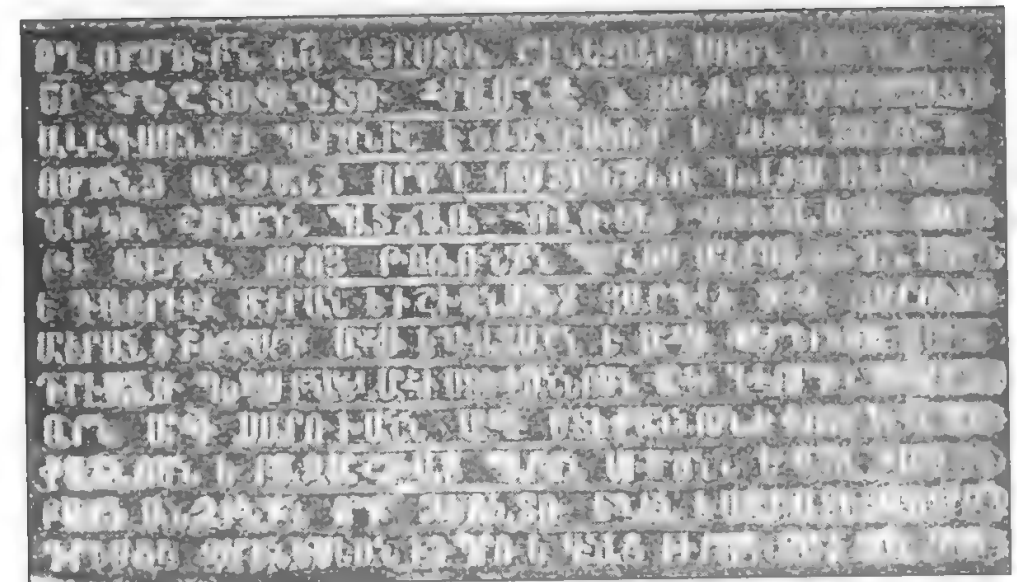

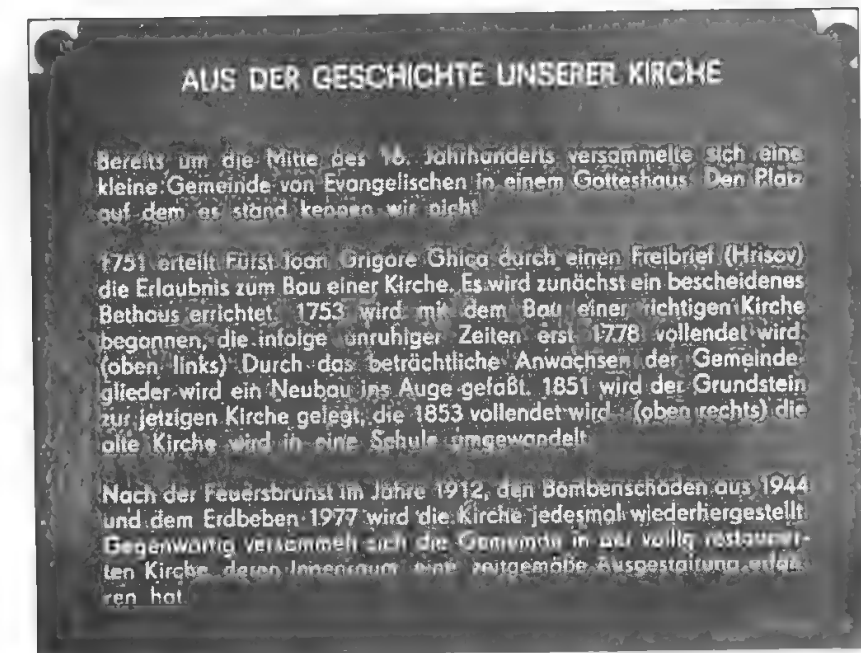
PISANIA BISERICII SFÂNTUL GHEORGHE NOU (SPARTĂ)

PISANIA BISERICII STAVROPOLEOS

PISANIA BISERICII ARMENEȘTI — BUCUREȘTI

PISANIA (ISTORICUL) BISERICII LUTERANE
(REFORMATE) — BUCUREȘTI

PISANIA BISERICII SFÂNTUL IOAN NOU
(ȘOS. PANTELIMON)

PISANIA BISERICII POPA SOARE

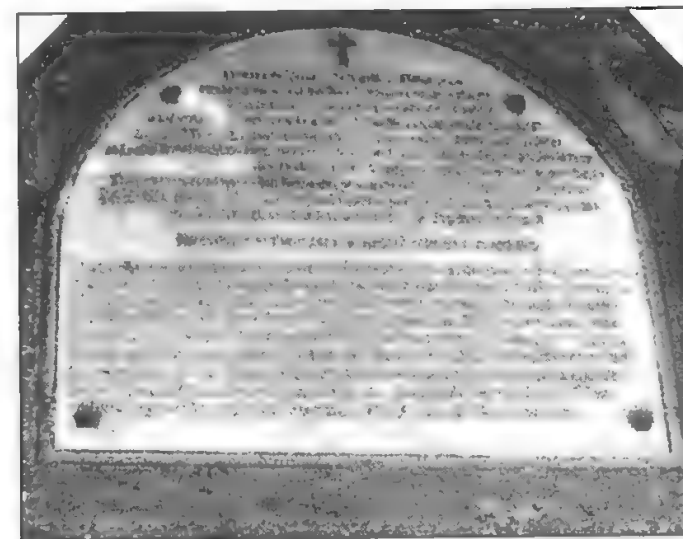
PISANIA VECHE A BISERICII POPA SOARE

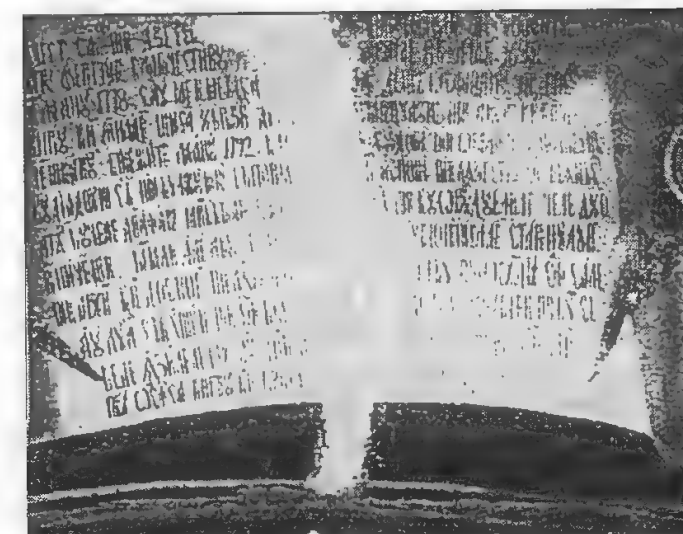
PISANIA BISERICII DE LA MOGOȘOAIA,
AȘEZATĂ DEASUPRA UȘII DE INTRARE

PISANIE CE PROVINE DE LA PARACLISUL MĂNĂSTIRII COMANA

PISANIA BISERICII SFÂNTUL ALEXANDRU

PISANIA BISERICII MĂNĂSTIRII CĂLDĂRUȘANI — 1817

PISANIA BISERICUȚEI COCIOAC (1825)
DE PE MALUL LACULUI CĂLDĂRUȘANI

MĂNĂSTIRI ȘI BISERICI DIN BUCUREȘTI ȘI JUDEȚUL ILFOV

M-rea Antim,

— de călugări, hram Tuturor Sfinților. Zidire 1713-1715.

M-rea Plumbuita,

— de călugări, hram Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul.
Zidire între 1559-1568.

M-rea Cernica,

— de călugări, hram Sf. Gheorghe, biserica mănăstirii hram
Sf. Nicolae. Mănăstirea zidire 1668, biserica 1815.

M-rea Căldărușani,

— de călugări, hram Sf. Dumitru, biserica din cimitir hram
Sfinții Voievozi și Tuturor Sfinților. Mănăstirea zidire 1638.

M-rea Pasărea, de maici,

— hram Sfânta Treime, la biserica mare (1843) și Adormirea Maicii
Domnului la biserica din cimitir (1634).
Mănăstirea prima așezare 1813.

M-rea Sf.Nicolae-Balamuci,

— de călugări, hram Sf.Nicolae. Zidire 1627.

M-rea Țigănești, de maici,

— hram Adormirea Maicii Domnului. Datează din sec.XVII.
Biserica actuală din 1812.

M-rea Sămurcărești (Ciorogârla),

— de maici. Biserica are trei altare: altarul din dreapta hram
Adormirea Maicii Domnului, cel din stânga Cuvioasa Paraschiva,
iar cel din mijloc Sfânta Treime: Mănăstirea zidire 1808.

M-rea Snagov,

— de călugări, hram Intrarea în biserică a Maicii Domnului.

Întemeiată m-rea în sec.XVI. Biserica actuală zidire între anii 1517-1521.

M-rea Plătărești,
— de călugări, hram Sfântul Mercurie. Întemeiată în 1646.

M-rea Sfântul Ilie – Pipera,
— hram Sf. Ilie. Zidire 1793.

M-rea Radu Vodă (Seminarul pedagogic)
— hram Sfânta Treime, zidire 1568-1585.

BISERICI

Biserica din Afumați — hram Sfânta Troiță, zidire 1696.

Biserica din Balotești — hram Sfântul Ierarh Nicolae, zidire 1763.

Biserica din Balotești-Petrești — hram Sfinții Îngeri, zidire 1820.

Biserica din Balotești-Preotești — hram Sfinții Apostoli, datează din 1802.

Biserica din Balotești Săftica — hram Sfânta Treime, zidire 1809.

Biserica din Băneasa — hram Sf. Nicolae și Sfinții Trei Ierarhi, sec. XVIII.

Biserica din Bălteni (com. Cocioc) — hram Sf. Nicolae, întemeiată sec. XVI.

Biserica din Bodești-Bălăceanca (cătunul Cățelu)
— hram Sf. Nicolae – 1830.

Biserica din Bodești-Bălăceanca (com. Bobești),
— hram Pogorârea Duhului Sfânt, fondată 1625.

Biserica din Bolintinul din Vale (com. Bolintin),
— hram ?, din lemn 1718, din zid 1832.

Biserica din Bolintinul din Vale (căt. Malul Spart)
— hram Adormirea Maicii Domnului, fondare 1841-1843.

Biserica din Budești — hram ?, zidire 1885-1857.

Biserica Butimanu — hram Sfinții Împărați, zidire 1834-1837.

Biserica din Cătun Lucianca — hram Cuvioasa Paraschiva, zidire 1852.

Biserica din comuna Căciulați (căt. Canela)
— hram Adormirea Maicii Domnului, zidire 1812.

Biserica din Dascălu-Creața (Vărăștii de jos) — hram Sfânta Troiță, zidire 1817.

Biserica din Dobreni-Câmpurelu (căt. Dobreni)
— hram Cinstitei și Slăvitei Uspensii Bogorodițe, zidire 1646.

Biserica din Fierbinți (căt. Fierbinții de jos) — hram Sfântul Nicolae, zidire 1854.

Biserica din Fierbinții de Sus — hram Adormirea Maicii Domnului, zidire 1842.

Biserica din Târgul Fierbinți — hram Sfântul Gheorghe, zidire 1858.

Biserica din Fierbinți (Stroești)
— hram Sfinții Voievozi, zidire ?, tâmpla și pictura sunt din 1890.

Biserica din Fundenii Doamnei — hram Sf. Eftimie, anul fondării 1699.

Biserica din Fundeni-Frunzănești (căt. Frunzănești)
— hram Sf. Andrei, zidire 1732.

Biserica Greci, — hram Sfânta Treime din satul Greci, zidire 1845.

Biserica Greci (Măsineni-Grădiștea)
— hram Sf. Ioan Botezătorul, datează din sec.XVI și complet refăcută 1859.

Biserica din Gurbănești-Codreni
— hram Schimbarea la față, a fost ridicată în sec.XVII.

Biserica din Hagiești-Măriuța (Boteni) — hram Sfinții Voievozi, 1820.

Biserica din Hagiești-Măriuța (Hagiești) — hram Sf. Nicolae, 1703.

Biserica din Herăști (Fierăști) — hram Sfinții Voievozi, fost Sfânta Troiță, 1644.

Biserica Sfântul Nicolae (Podaru) — hram Sf. Nicolae, zidire 1818.

Biserica Joița — hram Sf. Nicolae, zidire 1834.

Biserica Măgurele (Gherman) — hram ?, zidire 1797.

Biserica Maia — hram ?, zidire 1778.

Biserica Mănăstirea — hram Sf. Dumitru, zidire 1648.

Biserica din Mironești Coeni — hram Sf. Nicolae, zidire 1668.

Biserica din Mogoșoaia — hram Sf. Gheorghe, zidire 1688.

Biserica din Negoști — hram Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril, 1648.

Biserica din Popești-Dragomirești (căt. Dragomireștii din deal)
— hram Adormirea Maicii Domnului, zidire 1761.

Biserica din Popești-Vasilați (căt. Popești)
— hram Sf. Nicoale, ridicată între anii 1654-1660.

Biserica din Știubei-Orăști, filiala Frunzănești (căt. Pițigaia)
— hram Sfinții Constantin și Elena, zidire 1796.

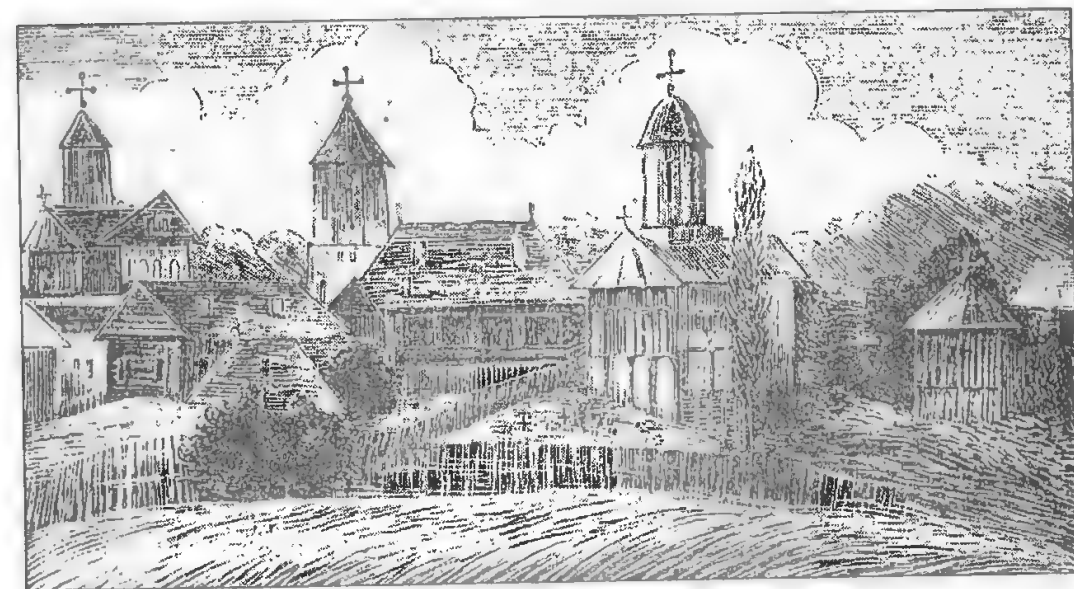
Biserica Tânganu, fostă mănăstire
— hram Adormirea Maicii Domnului, 1853.

Biserica din Turbați, pisania dispărută
— hram Nașterea Maicii Domnului, zidire 1664-1665? 1698?

MĂNĂSTIREA CERNICA — DE CĂLUGĂRI —

ANSAMBLUL MĂNĂSTIREI DE LA CERNICA

MĂNĂSTIREA CERNICA ÎN SECOLUL XVIII

Mănăstirea Cernica întemeiată 1668. Biserica mare Sf. Nicolae — zidire 1815.

Hram Sf. Gheorghe, așezată lângă lacul și pădurea Cernica, 15 km de București. Biserica Sf. Gheorghe zidire sec. XVIII, refăcută în 1831/32 și 1996. Se află în al doilea ostrov al lacului Cernica. Biserica Sf. Lazăr (din cimitir) zidire 1804. În 1935 Bis. Sf. Nicolae s-a legat de Bis. Sf. Gheorghe din ostrov printr-un pod făcut între cele două ostroave.

Întemeiată de Cernica Vornicul și soția Chiajna.

VECHEA STĂREȚIE A MĂNĂSTIRII CERNICA

CURTEA CHILIELOR DE LA MĂNĂSTIREA LUI CERNICA VORNICUL

BISERICA MĂNĂSTIRII CERNICA

MĂNĂSTIREA CERNICA

A luat ființă către sfârșitul secolului XVI și începutul secolului XVII. De la început a fost un așezământ pentru monahi, cu hramul Sfântului Gheorghe, întemeiat de Cernica Știrbei și soția sa Chiajna în 1668, Cernica mare vornic sub Mihai Viteazu și Radu Șerban. Biserica Sfântului Nicolae s-a ridicat în 1815, cu trei turle, pe locul alteia dispărută, care a existat până la sfârșitul secolului XVIII.

Starețul mănăstirii între 1815-1940 a fost Calinic, devenit arhiepiscop al Argeșului și după moarte fiind sfințit.

El a zidit Biserica Sfântul Gheorghe în al doilea ostrov în secolul XVIII. În cimitirul mănăstirii se mai află Biserica Sfântul Lazăr, ridicată în 1804 de arhimandritul Gheorghe. La 1786 erau peste 100 de călugări, iar în 1992 mai erau doar 55. În timpul Zaveriei, în ambele ostroave se aflau peste 300 de călugări.

Starețul Mănăstirii Cernica în 1834 a fost Dorotei Tudorache. În prezent, cele două ostroave de la Cernica sunt unite printr-un pod. Biserica Sfântul Gheorghe a fost refăcută între 1831-1832 și 1960. În ostrovul Sfântul Gheorghe a fost ridicat, la 1788, încă un schit cu hramul Sfântul Gheorghe, pe care l-a dăruit cutremurul din 1802, refăcut apoi de părintele Nicodim Grecianu. Dăruindu-se iar în 1831, s-a refăcut de către părintele Pimen, care este biserica actuală.

În 1935, biserica mare Sfântul Nicolae s-a legat de Biserica Sfântul Gheorghe din ostrov prin podul făcut între cele două ostroave.

Sprijiitorii Mănăstirii Cernica au fost destui: Radu Vodă Șerban, Radu Vodă Mihnea, Duca Vodă, Matei Băsarab, Constantin Șerban, Gheorghe Ghica Vodă, Antonie Vodă din Popești, Șerban Cantacuzino, Brâncoveanu și alții. De asemenea și o serie de mari boieri și mari fețe bisericești precum mitropoliții Daniil și Ștefan.

Mănăstirea Cernica, din cauza ciumei din 1738 și din alte cauze, a fost părăsită mai bine de 30 de ani „și se făcuse o pustietate foarte adâncă și a rămas sfântul lăcaș acesta cu totul pustiu și nelocuit de nimeni, mai bine de 30 de ani, că crescuse pădurea și hiarele se înmulțise, de nu mai putea nimeni să locuiască aicea, că satele se pustiiseră și nu se găsea nici un om de pe acea vreme, ca să spue ce a fost pe aici, după cum nici despre Vorniceasca nu se vorbește mai mult... Și au rămas locul acesta necunoscut de nimeni. Și se înmulțise hiarele sălbatice, șarpinii cei mari, porcii și alte asemenea dobitoace sălbatice. Că ce puteai să vezi în chiliuțele bieților călugări! Se încuibaseră broaștele cele țestoase, și în biserică unde săvârșeau ei sfintele rugăciuni, locuia șarpi și șopar-

le... Clopotul ce răsună în pădurile adânci, mai ales în puterea nopții, deștepta în călător o lume întreaga de gânduri, trezindu-l din amorțire”.

Mănăstirea are un muzeu bogat și o bibliotecă. În primul ostrov se află casa memorială Gala Galaction.

La mănăstire a funcționat și o școală de zugravi și copiști și un seminar monahal. O vreme au trăit la această mănăstire: Vasile Voiculescu, Ioan Lupaș, Gala Galaction ș.a.

În cimitir se odihnesc Ion Țuculescu, Ion Lupaș, Gala Galaction, Mitropolitul Nifon (+1875) într-un cavou de marmură, Alina Știrbei, Naum Râmnicănu, Banul Tudor Văcărescu ș.a.

Cimitirul are câteva monumente funerare deosebite.

În apropierea mănăstirii se află Lacul Cernica, Pădurea Cernica și un complex turistic. Mănăstirea Cernica a fost una din marile proprietate de locuri, prăvălii, case, pivnițe, grădini și mori din București și județ.

Arhitectul și scriitorul G.M. Cantacuzino invocă (1932) silueta mănăstirii întrezărită prima oară într-o dimineață de iarnă. „Deasupra unei văi de papură, care lasă să se zărească din când în când metalul unei ape înghețate, având câteva urme de păduri pe coastele joase, dar ferm desenate, ale unor movile, turlele mănăstirii apar prin ceață, dând acestei priveliști întregul ei înțeles. Drumul șerpuit al apei este croit cu lenevie prin șes... Trei biserici, două paraclise, turnuri și case, un cimitir, grădini, curți, o tipografie, sunt dispuse pe diferite planuri și la diverse niveluri. Mănăstirea care veghează asupra vieții pașnice a acestei văi este de dată destul de recentă.

Ea poate fi considerată ca una din ultimele expresii ale vieții monahale.

Ctitorul ei este Mitropolitul Calinic. Mănăstirea a fost terminată acum un secol. Atât chiliile cât și spațioasa biserică sunt o mărturie de ce era în sufletul românesc ortodoxismul pe vremea aceea... Proporțiile vaste ale bisericii sunt armonioase, și o mare sobrietate se poate observa în toate motivele arhitectonice.

Mănăstirea a fost până acum 50 de ani cea mai frumoasă și cea mai sintetică expresie românească unde cultura se dezvoltă în funcția credinței... Biserica veche poate fi clasată printre cele mai mari din țară. În timp, exteriorul bisericii a suferit multe modificări. Atât în biserica cea veche, cât și la cea nouă, turlele s-au prăbușit din cauza unor cutremure.

Chiliile împrejurul bisericii au dispărut aproape cu totul...

Spălăcită de ploi, vopsite într-o culoare cafenie cu turlele sale de tinichea, vechea biserică apare printre copacii desfrunziți ca ultimul monument al unui oraș distrus...”

N.B. 1821 „Zavera” eteriștilor lui Bimbașa Sava la venirea turcilor.

BISERICA CIMITIRULUI
SFÂNTUL LAZĂR
MĂNĂSTIREA CERNICA

BISERICA SFÂNTUL GHEORGHE
MĂNĂSTIREA CERNICA

BISERICA MĂNĂSTIRII SNAGOV

BISERICA MĂNĂSTIRII SNAGOV
— DE CĂLUGĂRI —

Ridicăta pe un ostrov al lacului Snagov (comuna Snagov).
Întemeiată în sec. XIV. Hram „Intrarea în biserică a Maicii Domnului”.
Întemeietor după tradiție Voevodul Vlad Țepeș, ce a domnit cu întreruperi între
anii 1448-1476. Biserica actuală a fost ridicată de Neagoe Basărab în 1517.
(Neagoe 1512-1521). Pictura 1559-1658. A fost restaurată, deoarece se afla
în paragină, în anul 1904, 1941, 1953 și 1966.
Printre primii ctitori ar fi Mircea cel Bătrân (1386-1418).

INSULA PLINĂ DE LEGENDE A SNAGOVULUI ȘI MĂNĂSTIREA

BISERICA DE LA SNAGOV VĂZUTĂ DINSPRE RĂSĂRIT

BISERICA MĂNĂSTIRII SNAGOV

MĂNĂSTIREA SNAGOV – DE CĂLUGĂRI

A fost întemeiată pe un ostrov al Lacului Snagov și i s-a dat hramul Intrarea în biserică a Maicii Domnului. Întemeierea s-a petrecut în secolul XIV.

Printre ctitori avem pe Mircea cel Bătrân (1386-1418), pe Vladislav al II-lea (1447-1448) și pe Vlad Țepeș, care a domnit cu întreruperi între 1448-1476.

După tradiție, ctitor a fost Vlad Țepeș pe care l-au îngropat în mănăstire după uciderea lui din 1476 în pădurea din apropierea Băltenilor, unde s-a luptat cât a putut cu asasinii.

Biserica actuală a fost ridicată de Neagoe Basarab în 1517 (Neagoe 1512-1521). Pictura s-a realizat prin grija voevodului Petru cel Tânăr (1559-1568) în frescă. Portretele lui Neagoe Basarab și Mircea Ciobanu cu familiile lor se află în naos și pronaos.

Prefaceri radicale s-au făcut bisericii în vremea lui Neagoe Basarab și Mircea Ciobanul (1545-1550; 1558-1559). După secularizare au fost dărâmate chiliile, biserica intrând în ruinare până în 1904, și apoi în 1941, 1953 și 1966.

A fost construită în cărămidă de la început, în plan treflat, cu un pridvor deschis sprijinit pe șase stâlpi înalți, uniți prin arcade, care pridvor după o vreme a fost închis zidindu-se golurile dintre stâlpi. Arhitectura bisericii de la Mănăstirea Snagov este în totalitate din cărămidă aparentă.

Turla este foarte înaltă, iar fațadele sunt decorate cu două serii de firi de suprapuse. Pronaosul are formă pătrată, fiind despărțit de naos printr-un zid.

Mănăstirea pe vremuri a fost bogată.

Printre cele multe a avut și o tipografie din vremea lui Matei Basarab în care a lucrat și Antim Iviranu, tipărindu-se cărți importante în slavonă, greacă și arabă. A avut și multe obiecte de artă și cărți vechi valoroase.

Într-o vreme mănăstirea care avea ziduri înalte și groase și un turn clopotniță, a fost utilizată ca închisoare, fiind în ea închiși oameni deosebiți, din care unii au fost asasinați și îngropați în mănăstire. În trapeza mănăstirii a fost asasinat prin spânzurătoare, decembrie 1662, învățatul postelnic Constantin Cantacuzino, cel cu reședința în palatul său din Filipești de Târg, din ordinul lui Gîrgore Ghica influențat de intrigile boierilor.

„Mormintele de la Snagov închid oasele marelui vornic Pârvu Craiovescu, ale marelui logofăt Ioan Monahul + 1514, ale Mitropolitului Serafim + cca 1590 și ale unor boieri uciși de Mircea Ciobanul și fiul său Alexandru al II-lea (1509-1510) nepotul lui Mihnea cel Rău (Turcitul). Inscriptiile de pe pietrele

funerare ne arată:

1. „A fost tăiat dumnealui Udrea de către Mircea Voievod în satul Oncești; a fost fiul lui Dragomir Postelnic și al jupâniței Marga; în anul 1562, luna noiembrie 14”.

2. „A fost tăiat dumnealui Barbu de către Alexandru Voievod în orașul București și a fost fiul lui Dragomir Postelnic și al mamei lui Monahia Eufrosina, luna septembrie în anul 7068 (1569)”.

3. „A fost tăiat dumnealui Cracea de către Alexandru Voievod în oraș la București și a fost fiul lui Dragomir Postelnic și al mamei lui, monahia (Eufrosina)” (Eufrosina este numele de călugărie al Margăi!)

4. „A fost tăiat dumnealui Radu Stolnicul de către Alexandru Voievod, și a fost fiul lui Dragomir Postelnic și al mamei lui monahia Eufrosina, în anul 7078 (1569), luna septembrie 4 zile”.

Pe piatra de mormânt a îndureratei mame a celor uciși scrie:

„A răposat roaba lui Dumnezeu monahia Eufrosina după moartea a patru fii care au fost tăiați: veșnica ei pomenire. Preaîntristată mamă până la moarte”.

PISANIA bisericii arată:

„În numele Tatălui și cu ajutorul Fiului și săvârșitul Sfântului Duh, Amin. Iată eu, robul stăpânului meu, Is.Hr., Io, Pete Voevod și Io, Mircea Voevod, văzurăm această sfântă și dumnezeiască biserică precum este... Din temelii zidită de Domnul răposatul Io, Basarab Voevod... (mitropolitului) Anania însă din îndemnare dumnezeiască dorirăm și binevoirăm de zugrăvirăm... spre veșnică pomenire pentru sufletul tatălui nostru, marele Mircea Voevod. Veșnica lui amintire. Anul 7072 (1563) luna lui septembrie în 14 Ivan Postelnic”.

MĂNĂSTIREA CĂLDĂRUȘANI

— DE CĂLUGĂRI —

BISERICA MĂNĂSTIRII CĂLDĂRUȘANI
(după restaurare)

Mănăstire de călugări — Jud. Ilfov, Com. Gruiu, cam la 35 km. de București.

Este așezată pe o peninsulă mică a lacului Căldărușani, în partea de Vest.

Peninsula pe vremuri a fost un ostrov al lacului.

Întemeiată de Matei Basarab (1632-1654).

MĂNĂSTIREA CĂLDĂRUȘANI

Mănăstire de călugări, așezată pe malul de vest al Lacului Căldărușani, pe o mică peninsulă care pe vremuri a fost un ostrov.

În jurul lacului, în trecut era o mare pădure cunoscută sub numele de Codrul Vlăsiei. La început a fost un schit de lemn pentru călugări, pe care voievodul Matei Basarab (1632-1654) l-a transformat în mănăstire – cetate, cu ziduri groase de apărare în contra năvălirilor tătarilor și turcilor, drpet mulțumire lui Dumnezeu, după lupta ce a dat-o la Teleajen, în anul 1638 împotriva lui Vasile Lupu Voievod. Tradiția ne spune că trecând Matei Basarab pe la schit, a fost primit cu borș de știr de călugări, cărora le-a făgăduit că va face acolo o mănăstire nouă cu chilii și ziduri înconjurătoare și așa a făcut la anul 1638.

Mănăstirea fiind restaurată de câteva ori, și-a pierdut oarecum forma originală.

Biserica mănăstirii a fost construită din zid și piatră de râu, odată cu mănăstirea, în 1638, în plan treflat, cu chilii pe 3 laturi. Din pictura cea veche a rămas foarte puțin și cele două tablouri din pronaos reprezentând pe Matei Basarab și doamna Elina, soția.

Pictura a fost restaurată de mai multe ori: în 1778, 1817, 1911 și ultima oară în 1915 de pictorul Belizarie.

Biserica a fost și ea renovată în 1915 de Mitropolitul Ghenadie. Are o arhitectură simplă, cu trei turle. Chenarul ușii de intrare este frumos sculptat, iar ușa de trecere spre pronaos are ancadrament de piatră sculptat. Mănăstirea a avut un însemnat rol cultural în secolul XVIII. În ea au activat mulți călugări cărturari printre care și Grigore, devenit Mitropolit al Țării Românești. În tipografia înființată la 1825 s-au făcut traduceri și copii după manuscrise vehi, iar în atelierele meșteșugărești au lucrat legători de cărți, postăvari, argintari, croitori.

Mănăstirea a avut și o școală de zugravi bisericești înființată în 1778. Muzeul mănăstirii, așezat lângă stăreție, are obiecte de artă bisericești, icoane vechi, documente și diferite daruri făcute de unii voievozi. În mănăstire este înmormântat Mitropolitul Ștefan mort de ciumă la 1738. În cîmpul (loc, cîmp împrejmuit cu gard) mănăstirii se află o cruce de piatră ridicată la 1835, pe timpul domniei lui Alexandru Ghica (Dimitrie) 1834-1842.

Deasupra chenarului ușii de intrare se află scrierea sculptată a PISANIEI care arată:

„Cu strălucirea Sfintei și începătoarei de viață și cei neîmpărțitei și deapururi cîntatei și închinătei Troițe și noi cu aceeași putere de lumină umbrin-

du-ne, luat-am aminte de cele grăite în dumnezeieștile Scripturi, că zice-că înfricoșat este a cădea în mîna lui Dumnezeu celui viu, care își ascunde în pămînt talantul bogăției lui; și iar grăiește Domnul: nu vă ascundeți voi vistieriile în pămînt unde viermii și putrejunile le putrezesc și furii le sapă, ci vă ascundeți-vistieriile în Cer, unde nici una dintre acestea nu le poate strica. Și iar mă întristez de ce grăiește Pavel, vasul cel ales care zice: că nimic n-am adus în lumea aceasta și cu averea a ne duce nu vom putea; și iarăși zice celor bogați și oprește să nu se înalțe cu mintea înțelepciunii, nici să se nădăjduiască spre bogăția cea pieritoare, ci spre Dumnezeu cel viu, Celui ce a dat nouă toate din destul întru îndulcire a lucra cele bune și să se îndulcească întru lucrurile cele bune și să-și ascundă evmenia și temele cele bune în veacul ce va să fie, iprocirea. Drept aceeași eu întru Hristos Domnul, bun creștin, singur țiitor, Io Matei Basarab Voievod și Domn a toată Țara Românească cu pohtă și cu gândul cel dumnezeiesc care este către sfintele biserici a le zidi și a le urzi și a le înfrumuseța cu cheltuiala din avuția ce s-a dat nouă de la Dumnezeu; întocmind acestea, vrut-am și aici în locul acesta care se chiamă Căldărușani a zidi casă Domnului – care loc singur Domnia Mea, cu gândul l-a găsit întru mărirea și întru lauda Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, celuia ce-i cură mir, ca să ne fie Domniei Mele și părinților mei întru vecie pomană, iar Împăratului celui de vecie, celui neputred, celui înțelept, celui nevăzut unul Dumnezeu, aceluia să fie cinstea și mărirea întru vecia de veac. Amin. Și a început a se zidi din luna iulie 10 și s-a săvârșit în luna lui octombrie 20, iar de la zidirea lumii leat 7147, iar de la Hristos 1638”.

Apoi urmează: „Iar acum restaurată în totul de către I.P.S. Mitropolit al Ungaro-Valahiei D.D. Ghenadie Petrescu, fost primat al României, anul 1915 mai 23”.

În „Istoria arhitecturii românești” din anul 1937, arhitectul Grigore Ionescu, autorul, scrie:

„Biserica Sfântul Dumitru de la Mănăstirea Căldărușani, ctitorie de seamă a lui Aga Matei, situată lângă București într-un loc foarte pitoresc, a fost nu demult restaurată într-un chip cum nu se putea mai puțin conform cu arhitectura vremii în care a fost clădită. Ca plan, această biserică de dimensiuni foarte mari (27,20 m lungime interioară, 8,40 m lărgime la naos și 10,40 m în pronaos) este mai degrabă o interpretare a planului bisericii Episcopale din Curtea de Argeș. Se leagă mai mult de bisericile derivate din tipul „Deal”, prin aceea că are o turlă pe naos și două mai mici pe pronaos, ridicate de partea zidului despărțitor al naosului de pronaos”.

MĂNĂSTIREA ȚIGĂNEȘTI

MĂNĂSTIREA ȚIGĂNEȘTI

— LA ÎNCEPUT DE CĂLUGĂRI APOI DE CĂLUGĂRIȚE PRIN 1800 —

Comuna Ciolpani, jud. Ilfov, Șos. București-Ploiești, la km 34.

Hram Adormirea Maicii Domnului.

Vechime sec. XVI (1752).

La început a fost de bârne. De zid din 1812.

MĂNĂSTIREA ȚIGĂNEȘTI

Este așezată pe malul Lacului Bălteni, la marginea pădurii Țigănești, într-o pajiște. Vechime secolul XVI. La început a fost de călugări. În jurul anului 1800, au fost transferate în mănăstire călugărițele de la Schitul Maicilor din București, iar călugării la Mănăstirea Căldărușani. Mănăstirea de maici Țigănești cu hramul Adormirea Maicii Domnului avea în 1992 un număr de 150 de maici, stareță fiind Heruvima Timar.

Biserica veche de bârne a fost dusă în satul Amara din județul Buzău și pe locul ei s-a făcut cea de zid în anul 1812 de Dositei, starețul Mănăstirii Căldărușani, devenit Arhimandrit, de banul Radu Golescu și de logofătul G. Florescu. Pictura murală a fost realizată în anul 1853 de egumenul Eftimie și refăcută în decursul vremii, rămânând doar în pridvor câteva fragmente din pictura originală. Noua pictură a fost realizată de pictorul Belizarie în 1929.

Biserica prezintă la exterior sub acoperiș, de jur împrejur, o serie de medalioane în mozaic, lucrate de Gh. Rădulescu, cu apostoli și profeți. În mănăstire sunt două ateliere ale Patriarhiei, unul pentru țesut stoffe și altul pentru broderia ce ornamează vestimentele preoțești. În 1864 a luat ființă la mănăstire o școală primară, în 1924 o școală de industrie casnică, iar în 1935 primul atelier de țesături.

Mănăstirea are o colecție de artă veche și de cărți vechi, adăpostite în vechea arhondărie construită în 1846. Ansamblul mănăstirii este format din biserica mare de o parte și de cealaltă parte de clădirile ce adăpostesc stăreția, vechea arhondărie, câteva chilii și bolnița care a fost făcută de logofătul Nicolae Bâscoveanu, după cinci ani de la construirea bisericii ce are plan treflat (cruce), două turle și un pridvor închis. În cimitirul mănăstirii mai este o biserică, tot în plan treflat, cu o singură turlă, făcută de logofătul bisericesc Bâscoveanu în 1817, cel care a făcut și bolnița. Biserița Cocioc.

În decursul timpului, mănăstirii i s-au adus îmbunătățiri, res.aurându-se casele și introducându-se lumină electrică, încălzire centrală, apă curentă, prin grija statului.

În turnul clopotniței este așezat un ceas cu două cadrane, în greutate de peste 300 kg, cumpărat din Germania în 1911.

Pisania Mănăstirii Țigănești ne arată:

„Acest sfânt și dumnezeiesc lăcaș, unde se cinstește și se prăznuiește hramul Adormirea Prea Sfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururi Fecioara Maria s-au ridicat și s-au înfrumusețat din temelie, precum se vede prin îndemânarea, osârdia și ajutorul prea blagoslovitului dumnealui vel Ban Radu Golescu și a prea cuvioșiei sale P. Arhimandritul Dositeiu și d-lui marele logofăt G. Florescu cu soția sa Anica, născută Șotna (?), ajutând la acest sfânt locaș mulți iubitori de Hristos pravoslavnici creștini; după proeres și dumnezeiască râvnă cu care s-au arătat aflându-se la această vreme cuvioasa stareță maica Marina. La anul 1812 Noiembrie 8”.

P.S. Numele mănăstirii vine de la boierul Matei Țigănescu, donatorul terenului pe care s-a construit sfântul lăcaș.

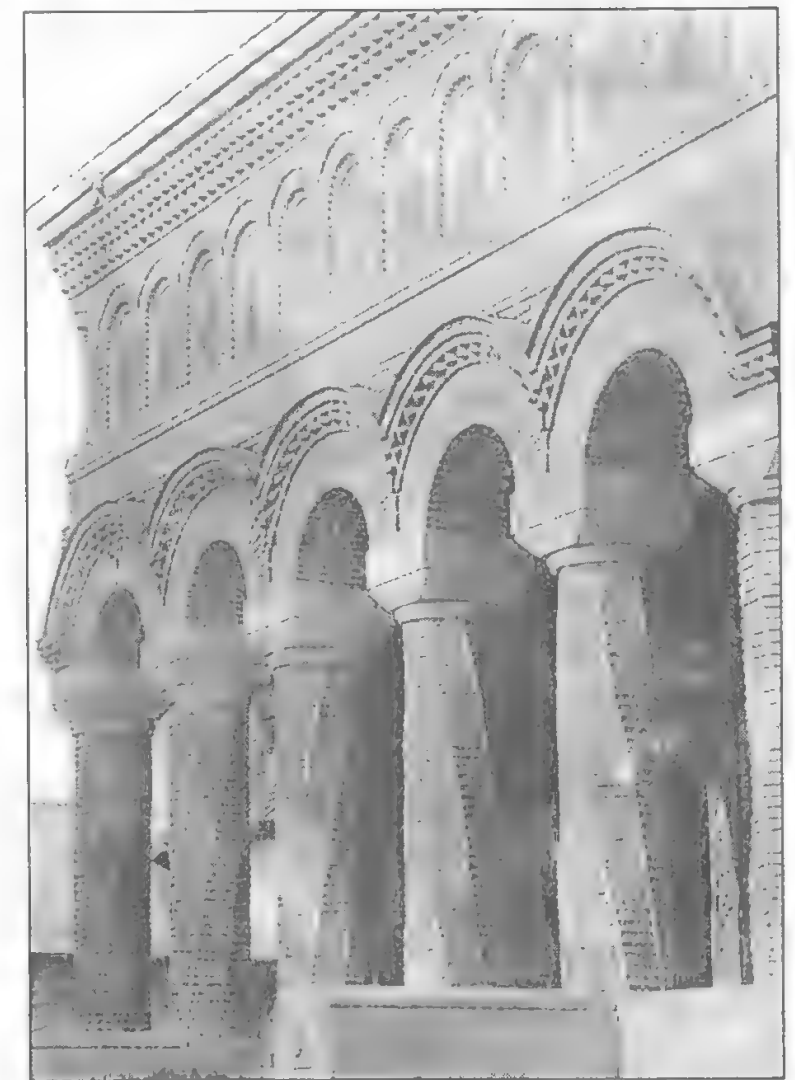
MĂNĂSTIREA CIOROGÂRLA- SAMURCĂȘEȘTI

MĂNĂSTIREA CIOROGÂRLA SAMURCĂȘEȘTI

Mănăstire de maici, Com. Ciorogârla — Șos. București Pitești, spre Bolintinul din Vale, la 15 km de București. Are trei altare și trei hramuri. Zidire 1808.

Prima reparație în 1867. Mari stricăciuni cutremur 1940. Este dărmată și reclădită între anii 1941-1943 pe vechea temelie.

Fondată de Vornicul Constantin Samurcăș.

Intrarea în lăcașul de cult al mănăstirii
Ciorogârla Samurcășești

MĂNĂSTIREA CIOROGÂRLA-SAMURCĂȘEȘTI

— Mănăstire de maici —

Este așezată pe malul râului Ciorogârla, într-o poiană a comunei Ciorogârla, în apropierea șoselei București-Ploiești, cam la 15 km distanță de Capitală. A fost fondată de vornicul Constantin Samurcaș și soția sa Zoe în anul 1808, iar în anul 1847, feciorul lor Alexandru a înzestrat-o cu 6 hectare de pământ împrejurul ei. În 1685 casa ctitorilor era ruinată. Biserica mănăstirii este impunătoare, cu 6 coloane în față, mari și rotunde, unite prin arcade. Are o singură turlă înaltă, cu două clopote care au fost luate de nemți în primul război mondial. Sub acoperiș, de jur împrejur, sunt pictați sfinți. Sfântul locaș este placat la exterior cu cărămidă aparentă. Prima reparație a suferit-o în anul 1869, iar pictura s-a terminat în 1870, pictor fiind Gh. Tattarescu.

În anul 1940, din cauza cutremurului, biserica a avut mari stricăciuni din care cauză a trebuit să fie dărâmată spre a se reclădi pe aceeași temelie între anii 1941-1944, cu aceeași formă și înfățișare ca prima. Cu această ocazie s-au restaurat chiliile, trapeza (sala de mese), atelierele și clopotnița. Biserica are trei altare: altarul din dreapta cu hramul Adormirea Maicii Domnului, cel din stânga cu hramul Cuvioasa Paraschiva, iar cel din mijloc cu hramul Sfânta Treime.

Biserica actuală a fost pictată de pictorul Gh. Popescu. În anul 1914 un incendiu a ars casele ctitoricești.

În muzeul mănăstirii se află o colecție valoroasă de artă religioasă și cărți vechi. Într-un atelier se lucrează rame pentru tablouri și icoane. Tot în muzeu este o cruce dată de Tudor Vladimirescu în 1821 cu inscripția următoare: „Această cruce s-au făcut de robul lui Dumnezeu logofăt Stan Jianu ot Craiova 1761”. În muzeu mai sunt două icoane de Gherghe Tattarescu, o candelă dată de familia Ghiculeștilor, o icoană de la Ierusalim ș.a.

În cimitirul mănăstirii se află mormintele ctitorilor, vornicul Constantin Samurcaș și soția sa Zoe, ziaristul Alexandru Beldiman, Frosa Sarandi, ce a făcut parte din trupa de teatru a lui Matei Millo, Sofia Heliade, fiica lui Heliade Rădulescu ce a fost o vreme stareță a mănăstirii, Lucreța Valter Mărăcineanu, mama căpitanului erou Valter Mărăcineanu, pe a cărei placă de mormânt scrie: „Aici este înmormântată Lucreța Mărăcineanu, de 80 de ani (cred că de 84 de ani), născută la 15 aprilie 1811, decedată la 21 iunie 1895”. După dorința ei s-a așezat alături monumentul fiului său pe care stă scris: „Ridicat acest monument în memoria căpitanului Niculae Valter Mărăcineanu după dorința mamei lui, mort în războiul cu turcii pentru independența țării la 30 august 1877. Rămășițele

sunt înmormântate pe câmpul din jurul Plevnei”.

Pe piatra de mormânt a lui Zoe Samurcaș scrie: „Aici se odihnește repauzată în fericire Zoe Samurcaș, născută în 1808, Octombrie 20, decedată 1867, Aprilie 17, sora lui Alexandru I. Samurcaș, decedat la 29 septembrie 1870”.

Legenda Mănăstirii Ciorogârla – Samurcășești cu trei altare este următoarea: „Cu câteva secole în urmă, un cioban ce era cu oile la păscut pe o pajiște, fiind obosit, s-a așezat puțin, a adormit și a visat că a apărut în mijlocul pajiștii o oaie mare, cu blana albă și trei coarne. Când s-a trezit, ciobanul s-a dus la preotul din sat, care, înțelegând că visul este un semn dumnezeiesc, l-a trimis pe cioban să-i povestească visul vornicului Constantin Samurcaș, proprietarul moșiei de lângă Ciorogârla.

Vornicul a înțeles și el, din cele spuse de cioban, că Sfânta Treime vrea să se facă o mănăstire în acea pajiște și în anul 1808 mănăstirea a fost gata, iar bisericii i s-au făcut trei altare, deoarece oaia a avut trei coarne. Biserica a primit hramul Sfânta Treime. Pe parcursul vremii, sfântul lăcaș a pățit destule nenorociri, după cum am arătat, nenorociri pe care credința le-a biruit”.

MĂNĂSTIREA PASĂREA — DE MAICI

MĂNĂSTIREA PASĂREA — VEDERE GENERALĂ

AUTORUL ÎN INTERIORUL MĂNĂSTIRII PASĂREA — 1986

MĂNĂSTIREA PASĂREA — DE MAICI

Com. Brănești, jud. Ilfov. Întemeiată în 1813 pe locul uneia de lemn.

Biserica mare (1843). Hram „Sfânta Treime”.

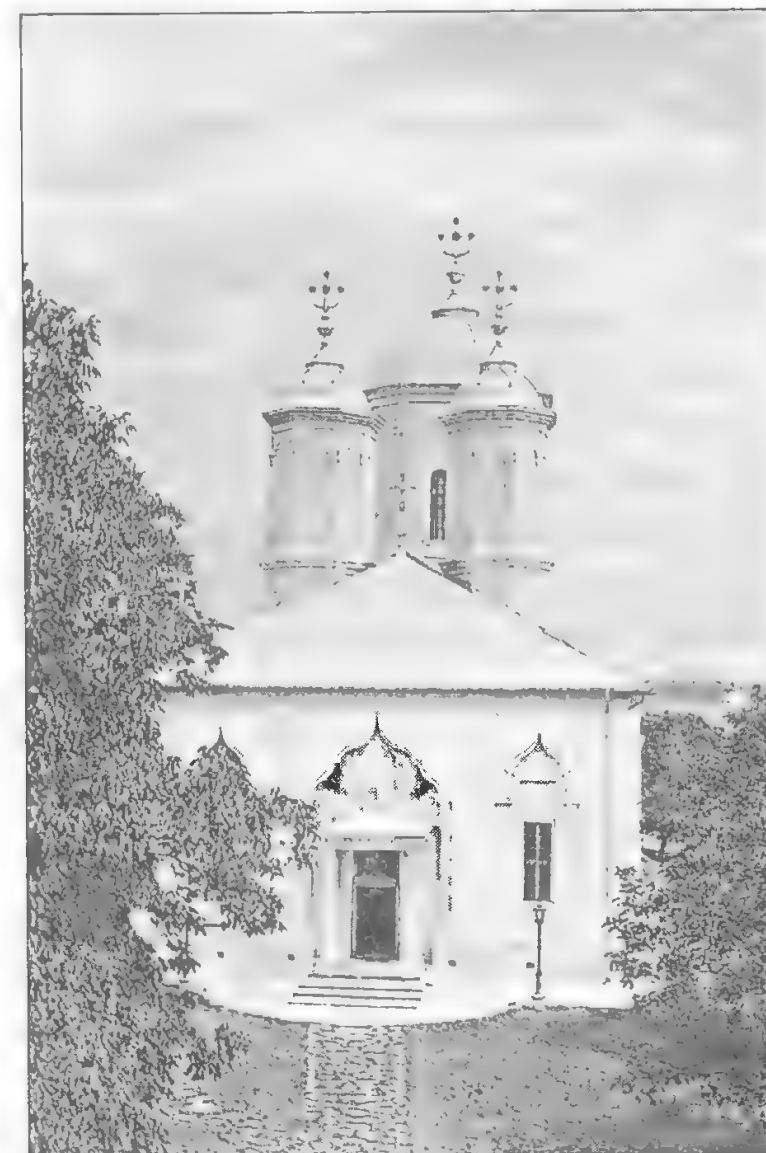
Biserica cimitirului (1834) hram „Adormirea Maicii Domnului”.

Biserica distrusă de cutremur în 11 Ian. 1846. Mănăstirea refăcută în 1847.

Biserica de azi restaurată în 1950-1960.

MĂNĂSTIREA
PASĂREA —
CLOPOTNIȚA

MĂNĂSTIREA
PASĂREA —
BISERICA

MĂNĂSTIREA PASĂREA – DE MAICI

Comuna Brănești, județul Ilfov.

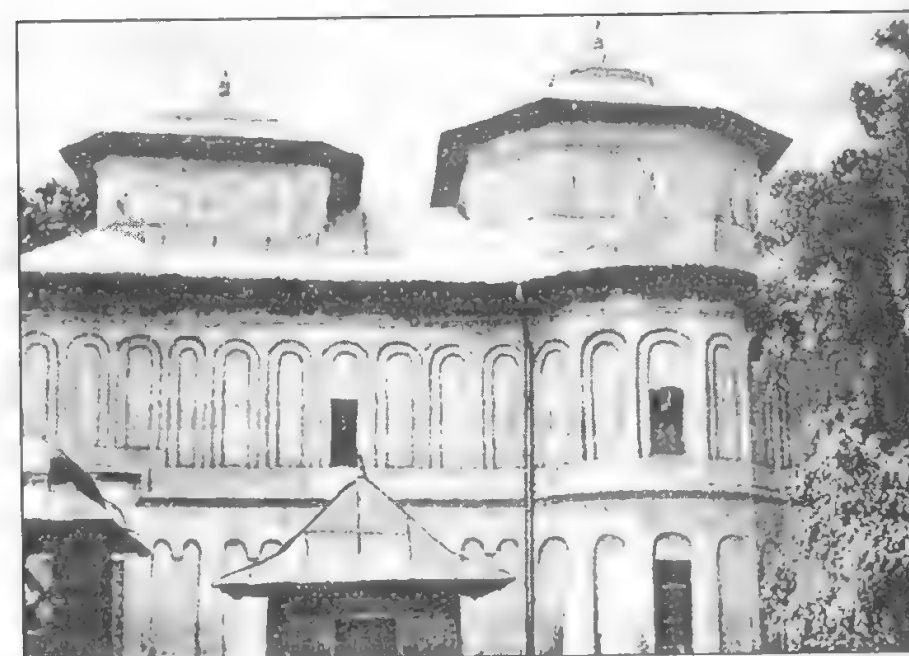
Hram la biserica mare (1843) Sfânta Treime, iar la biserica cimitirului (1834), hram Adormirea Maicii Domnului.

Este situată pe marginea lacului cu același nume. Clădirile sunt în linie, pe trei rânduri, plus casele monahale. Așezământul a fost edificat în anul 1813 pe locul unei biserici de lemn, de Timotei, Arhimandritul Mănăstirii Cernica. În 1847 mănăstirea este refăcută din temelie de Calinic de la Cernica. În 1864, în sfântul lăcaș ea ființă un spital și o școală primară. Între anii 1950-1960, biserica pe care o vedem în prezent a fost restaurată, iar între anii 1973-1975 a suferit diverse reparații. Trapeza mănăstirii s-a construit în 1827, fiind utilizată apoi ca școală și cantină și după un timp a devenit muzeu, adăpostind printre altele o colecție de artă veche bisericească și cărți, printre care o Evanghelie tipărită în vremea lui Grigore Dimitrie Ghica la anul 1880.

Catapeteasma (tâmpla) de lemn este sculptată și împodobită cu picturi în ulei. Pe vremuri, mănăstirea a fost bogată, primind multe danii: moșii, proprietăți, odoare bisericești, bani. În 1831, maica Meletina i-a dăruit un clopot. La mănăstire a trăit către sfârșitul vieții sculptorul Gheorghe Anghel (1904-1966).

PISANIA mănăstirii: „Cu ajutorul preaputernicului Dumnezeu, Cel în Treime slăvit, s-au clădit din temelie acest svânt schit de călugărițe, numit Pasărea, în anul 1813, de cuvioșia sa, părintele Timoftei, Arhimandritul Cernicăi, în numele prea sfintei de viață făcătoare Treime, iar la anul 1846, ianuarie 11, zdrobindu-se biserica de cutremurul ce s-a întâmplat, în anul 1838 s-au dăruit aceia și s-au ridicat aceasta din temelie prin cuvioșia sa, părintele Calinic, Arhimandritul Cernicăi, cu ajutor de la bine credincioșii creștini și prin osârdia cuvioasei Dionisia, stareța acestui schit, iar îngrijitor fiind la tot lucrul cuviosul Iachint, ieromonahul din Cernica, în zilele binecredinciosului Domn George Dimitrie Bibescu v.v., arhiepiscop fiind P.S.S.D.D. Neofit Mitropolitul. 1847, Noiembrie 2”.

BISERICA MĂNĂSTIRII PLĂTĂREȘTI — DE CĂLUGĂRI —

BISERICA MĂNĂSTIRII PLĂTĂREȘTI

Se află în jud. Ilfov lângă lacul Tătaru.

Hram Sfântul Mercurie.

Zidire 1646.

În 1935 mănăstirea era închisoare.

MĂNĂSTIREA PLĂTĂREȘTI – ILFOV

Mănăstirea a fost întemeiată de Matei Basarab în anul 1646 cu hramul Sfântului Mercurie. Este așezată lângă Lacul Tătaru, unde voievodul Vasile Lupu venise cu ajutor tătăresc în contra lui Matei Basarab, dar a fost bătut. Lângă un stejar mare ce se afla lângă lac, Matei Basarab, după luptă, s-a odihnit și s-a ospătat. Biserica mănăstirii pe vremuri avea exteriorul din cărămidă aparentă.

După un timp a fost tencuită, iar pictura pereților spoită cu var, în 1821. A avut două clopote, unul vechi de la Matei Basarab și altul mai mare din vremea lui Alexandru Cuza.

Amândouă au fost luate de nemți în primul război mondial.

„Biserica are un pronaos îngust acoperit cu două calote, iar în față un pridvor închis al cărui perete dinspre apus e format din trei arcade sprijinite pe doi stâlpi centrali. Cele două registre ale fațadelor sunt decorate cu firide oarbe.

Turlele sunt joase și ies din acoperiș peste calotele naosului și pronaosului.

Se pare că au fost adăugate mai târziu, spre jumătatea secolului al XVIII-lea. Fețele lor sunt decorate cu panouri dreptunghiulare legate între ele prin arcuri în acoladă”.

Tâmpla este din lemn, împodobită frumos cu multe icoane. În anul 1935 mănăstirea a fost utilizată ca închisoare.

Pisania are scrierea săpată în piatră și arată: „Cu bună vrerea lui Dumnezeu ridicat-au această sfântă și dumnezeiască mănăstire den temelie prea luminatul Domn Ion Mateiu Basarab voevod și Doamna Elina, întru lauda Sfântului slăvit și mare Mucenic Mercurie, întru odihna dreptilor nesfârșită.

Ispravnic au fost pan Albu Cluceru. După moartea lui fost-au tatăl lui pan, Mitrea Pitariu; igumen Vasilie egumen; meseța Aprilie 3, leat 7154 (1646). Pisal Popa Gheorghe”.

În pronaos se află o piatră de mormânt cu inscripția ștearsă.

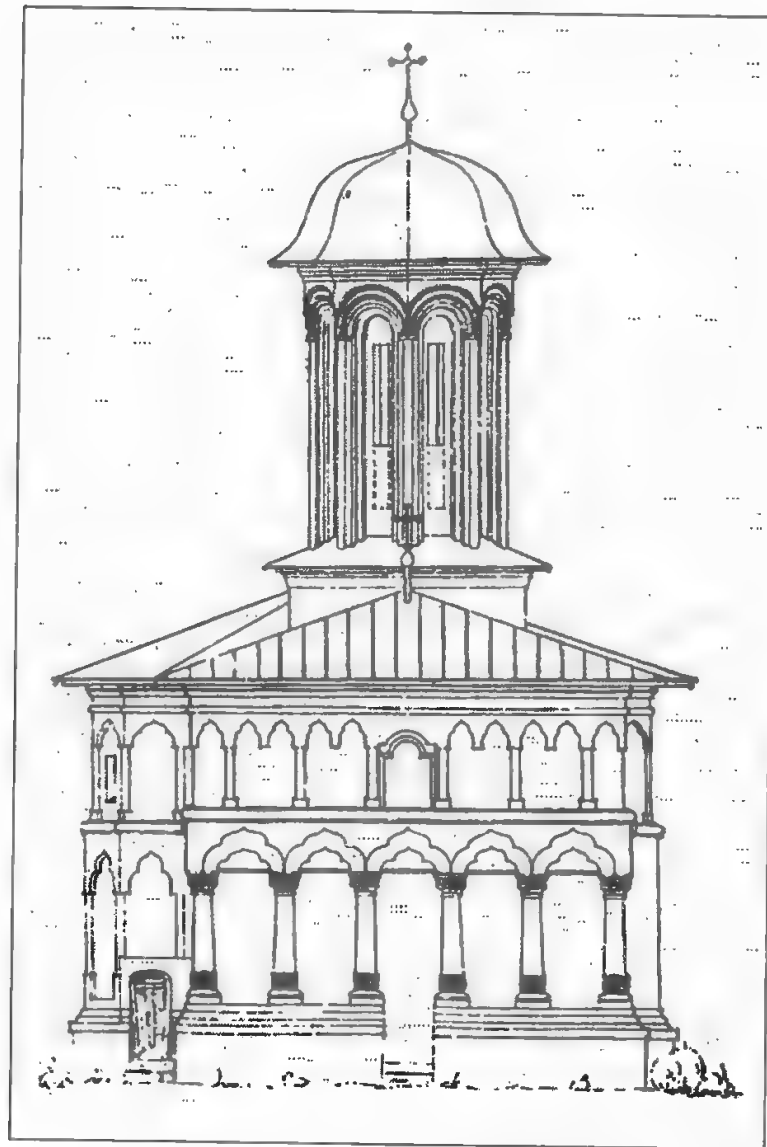
În lucrarea „Pictura murală în epoca lui Matei Basarab” de Cornelia Pillat, scrie de biserica Mănăstirii Plătărești: „Textul românesc al Pisaniei săpate în piatră a mănăstirii indică ridicarea lăcașului de către Matei Basarab și Elina Doamna, în anul 1646, pentru lauda Sfântului mare Mucenic Militar Mercurie, ca să fie pomană în veci de veac la repausul sufletelor întru odihna dreptilor nesfârșită. Ispravnic au fost pan Albu Cluceru.

După moartea lui fost-au tatăl lui, pan Mitrea Pitaru, igumen Vasile... Indiferent dacă monumentul a fost ridicat, după cum transmite legenda, pentru

comemorarea ostașilor morți în lupta din octombrie-noiembrie 1632, rămâne cert că așezarea lăcașului la sud de București se integra nu numai unui program cultural, dar și unui plan strategic. În primii ani de domnie, pentru a nu-i supăra pe turci, Matei Basarab nu a părăsit Bucureștii, schimbându-și însă ulterior reședința la Târgoviște. Orașul București, devenit mare centru meșteșugăresc, era din punctul de vedere al turcilor o cetate de scaun mai ușor de supravegheat. Pentru a fortifica această zonă de câmpie deschisă, atât de des cotropită, la sud de turci, iar la nord-est de tătari și de oștile lui Vasile Lupu, Matei Basarab a adăugat alte întărituri vechilor lăcașuri și curți boierești... Ridicarea Mănăstirii Plătărești în locuri cu vechi așezări, meleaguri unde în primele decenii ale veacului al XVI-lea stăpânise moșii și se luptase cu turcii voievodul Radu de la Afumați, se înscrie deci unei tradiții politice. Fondarea Plătăreștilor nu poate fi cu precizie datată. N. Stoicescu a atras atenția că în hrisovul din 27 noiembrie 1640, ultima mănăstire citată din seria celor despre care se afirmă că au fost făcute „de iznoavă de în temei” de voievod, a fost Plătăreștii. Lăcașul fusese deci înființat înainte de 1646, data Pisaniei... Aceasta ne face să presupunem că Matei Basarab a pus să se restaureze biserica ridicată la sfârșitul sec. al XVI-lea sau începutul sec. al XVII-lea și căreia i s-au tencuit și vărui apoi fațadele, a fost înconjurată cu ziduri și chilii și a fost întărită cu un turn clopotniță la intrarea în incintă. Tabloul ctitoricesc din pronaos reprezintă rudele voievodului care mai erau încă în viață la începutul veacului al XVII-lea. În naos, pe perețele despărțitor de pronaos, ar fi urmat să fie reprezentați voievodul, Doamna Elina și poate unii din ctitorii inițiali, dar în afară de pronaos, biserica a rămas nezugrăvită. Biserica, lungă de 19,70 m. și lată de 10,20 m. în dreptul absidelor laterale, are pronaosul dreptunghiular. Pronaosul a fost pictat abia în anul 1649. În cea mai mare parte, pictura este în stare bună.

MĂNĂSTIREA SFÂNTUL NICOLAE-BALAMUCI

— DE CĂLUGĂRI —

MĂNĂSTIREA SFÂNTUL NICOLAE-BALAMUCI

Hram Sfântul Nicolae.
Zidire 1627. Reparată 1750. Reconstructă 1752.
Reparații între 1860-1977.

Comuna Grădiștea, satul Sitaru, jud. Ilfov,
cam la 50 km, nord de București

MĂNĂSTIREA SFÂNTUL NICOLAU-BALAMUCI

— de călugări —

Ctitori au fost papa Greceanu vel logofăt al lui Mihai Viteazul și soția sa Elena, în 1627. Din vechea ctitorie a rămas numai biserica făcută din zid, cu turlele refăcute. În anul 1752 s-a realizat pictura de câțiva preoți brașoveni. În anii 1989-1990 pictura a fost restaurată. Călugării de la această mănăstire fac slujbele religioase numai între orele 12 noaptea și 3 dimineața. Ei nu se hrănesc cu carne.

PISANIA ne arată: „Această sfântă și dumnezeiască mănăstire fiind zidită din temelie mai dinainte vreme de răposatul Papa vel logofăt și închinată la Paterias de la Rumele unde este închinată și Mănăstirea Sărindarul și Mislea; după ce a trecut multă vreme învechindu-se și dărăpănându-se acum cu mila și ajutorul lui Dumnezeu s-au ridicat de isnoavă din temelie și s-au înfrumusețat duple cum se vede întru slava și lauda lui Dumnezeu și întru cinstea și prăznuirea Sfântului Ierarh Nicolae, de Sfinția sa părintele chir Antim egumenul sfintei Mănăstiri Sărindarul și de dumnealui jupan Gheroghe spre vecinica pomenirea lor. În zilele prea luminatului Domnului nostru Io Grigorie Ghica Voevod, fiind mitropolit a toată Ungro-Valahia chir Neofit, August 12, leat 1752”.

Papa vel logofăt a murit la 1632 și a fost înmormântat în mănăstire.

Pe o piatră de mormânt din interiorul bisericii scrie: „Această piatră mormântală este a lui jupan Fota Spătarul, fiul Papei Dvornicul. Și a răposat în zilele binecinstitorului Io Matei Voevod, luna Martie 11, anul 1748 (1640)”.

Sub această piatră se găsesc și oasele vornicului Papa ca și ale soției sale Elina.

SFINȚII ROMÂNI CANONIZAȚI LA 20 IUNIE 1992

Sfântul Cuvios (<i>Ioan de la Prislop</i>)	13 septembrie
Sfântul Ierarh Martir (<i>Antim Ivireanul</i>)	27 septembrie
Sfinții Preoți Mărturisitori (<i>Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel</i>)	21 octombrie
Sfântul Cuvios (<i>Antonie de la Iezeru-Vâlcea</i>)	23 noiembrie
Sfântul Cuvios (<i>Daniil Sihastru</i>)	18 decembrie
Sfântul Cuvios (<i>Gherman din Dobrogea</i>)	29 februarie
Sfântul Ierarh (<i>Iosif Mărturisitorul din Maramureș</i>)	24 aprilie
Sfântul Ierarh (<i>Ghelasie de la Râmeț</i>)	30 iunie
Sfântul Ierarh (<i>Leontie de la Rădăuți</i>)	1 iulie
Dreptcredinciosul Voievod (<i>Ștefan cel Mare și Sfânt</i>)	2 iulie
Sfântul Cuvios (<i>Ioan Iacob Hozevitul</i>)	5 august
Sfânta Cuvioasă (<i>Teodora de la Sihla</i>)	7 august
Sfinții Martiri (<i>Constantin Vodă Brâncoveanul cu cei patru fii: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și Sfetnicul Ianache</i>)	16 august

Sfinții transilvăneni, Mitropoliții Ilie Iorest și Sava Brancovici din sec. XVII, canonizați la 21 octombrie 1955 în Catedrala Reîntregirii din Alba Iulia, clădită în 1922.

ȘTEFAN

MATEIAS

RADU

CONSTANTIN

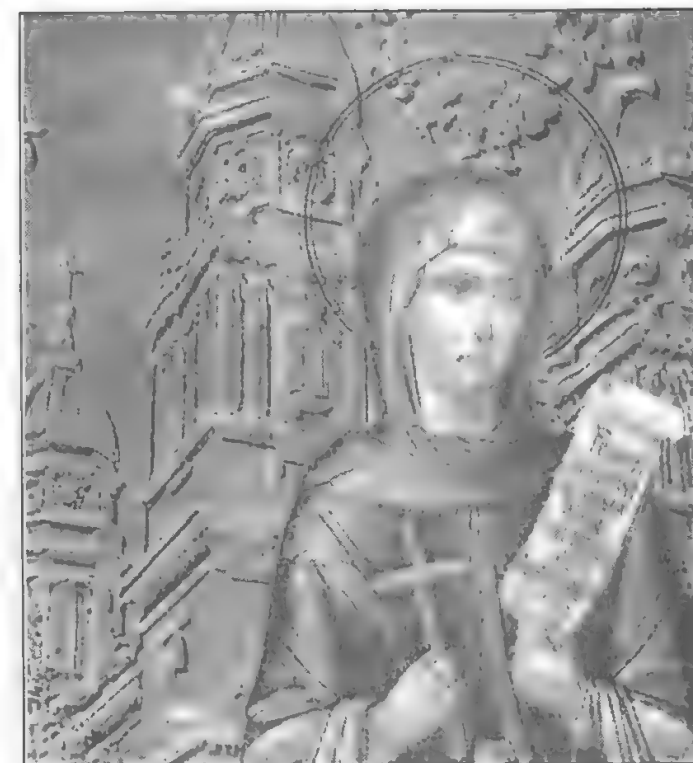
Închinarea magilor

„Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii lumina
conștiinței; că întru dînsa cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au
învățat să se închine Ție, Soarelui Dreptății, și să Te cunoască pe Tine,
Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție”.

(Troparul Nașterii Domnului)

SFÂNTA PARASCHEVA

SFÂNTA CUVIOASĂ PARASCHEVA CEA NOUĂ

Se sărbătorește hramul la 14 Octombrie. S-a născut în satul Epivat din Tracia, nu departe de Constantinopol, în 1054. Părinții au crescut-o în dragostea lui Dumnezeu, în deprinderea rugăciunilor, a postului și a milosteniei. La vârsta de 23 de ani, cu toate că era de o rară frumusețe, după ce a împărțit tot săracilor și marea avere moștenită de la părinți, se retrage la o mănăstire de fecioare de lângă Constantinopol, ducând o viață aspră. Venind la ea îngerul Domnului, i-a spus să se întoarcă la locul nașterii. De acolo a pornit la Constantinopol, unde a trecut pe la toate marile biserici, dând laudă lui Dumnezeu, apoi a plecat într-o mănăstire din pustiul Iordanului, rugându-se încontinuu fiind stăpânită de o mare dragoste pentru Domnul nostru Isus Hristos. Și așa a ajuns la vârsta de 25 de ani, când s-a întors în patria ei, la Epivat, unde a mai petrecut în rugăciuni încă doi ani și și-a dat obștescul sfârșit. Trupul i s-a înmormântat lângă biserică, Dumnezeu proslăvindu-i moaștele cu facerea de minuni. Sfintele moaște au fost luate de împăratul Asan al românilor și bulgarilor, care le-a așezat la Târnovo,

Apoi la Belgrad și apoi la Constantinopol, în biserica patriarhiei.

De acolo, voievodul român Vasile Lupu, plătind 300 de pungi cu galbeni sultanului Murat al IV-lea, le-a adus în Moldova și le-a așezat într-o raclă la biserica Sfinții Trei Ierarhi din Iași. Astăzi moaștele Sfintei Parascheva se află la biserica Sfintei Mitropolii din Iași.

MAI AVEM ÎN CALENDAR :

MUCENIȚA PARASCHEVA +140 d.Hr. — 26 iulie.

SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL

SFÂNTUL IOAN ÎNAINTEMEGĂTORUL ȘI BOTEZĂTORUL

— 23 Septembrie —

În vremea când Irod era rege al Iudeilor, a intrat în altar, la preotul Zaharia care atunci tocmai slujea, Arhanghelul Gavriil și i-a vorbit astfel : „Nu te teme Zaharia, că s-a auzit rugăciunea ta și femeia ta, cea bătrână și stearpă, va naște un fiu și-l vei numi IOAN și mulți se vor bucura de naștera lui.

Și îngerul a mai spus: „Va fi mare înaintea Domnului, nu că va întrece pe Ieremia, ci că acesta, adică Ioan, se va umple mult mai mult de Duhul Sfânt, încă din pântecele maicii sale. Ieremia numai a proorocit despre Mesia, iar Ioan este rânduit să-și pună mâna pe Mesia și să-L boteze și așa va întrece pe toți cu mărirea slujirii sale. Și nu numai cu cuvântul va propovădui, ci și cu degetul său va arăta popoarelor pe Mielușelul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele lumii. Iată pentru care pricină Ioan va fi mai mare decât toți ce se nasc din femei. Drept aceea, el este plinirea tuturor proorociilor”

Și așa a luat început în lume vestea cea bună a zămislirii Sfântului Ioan Botezătorul, glasul înaintemergător al mântuirii noastre.

● ● ●

MAI AVEM ÎN CALENDAR ÎNCĂ 22 SFINȚI IOAN

SF. IOAN GURĂ DE AUR — 16 SEPTEMBRIE
 SF. IOAN COLOV — 9 NOIEMBRIE
 SF. IOAN CEL SĂRAC — 15 IANUARIE
 SF. IOAN CUVIOSUL DIN EPIR — 18 APRILIE
 SF. IOAN CUVIOSUL DIN M-REA SF. SAVA — 20 MARTIE
 SF. IOAN CUVIOSUL DIN PALESTINA — 19 APRILIE
 SF. IOAN DAMASCHIN — 8 SEPTEMBRIE
 SF. IOAN DE LA SUCEAVA — 2 IUNIE
 SF. IOAN FIUL FERICITEI CLEOPATRA — 19 OCTOMBRIE
 SF. IOAN FIUL PREACUVIOSULUI XENOFONT — 26 IANUARIE
 SF. IOAN GRĂDINARUL — 8 NOIEMBRIE
 SF. IOAN PUSTNICUL PATRIARHUL CONSTANTINOPOLULUI — 3 SEPT.
 SF. IOAN PUSTNICUL, PREACUVIOSUL DIN EMESA — 21 IULIE
 SF. IOAN SCĂRARUL PREACUVIOSUL — 30 MARTIE
 SF. IOAN DIN CEI ȘAPTE TINERI DIN EFES — 4 AUGUST
 SF. IOAN MUCENIC DIN MESOPOTAMIA — 31 IANUARIE
 SF. IOAN SIHASTRUL, CUVIOSUL — 19 IUNIE
 SF. IOAN TĂCUTUL, PREACUVIOSUL — 3 DECEMBRIE
 SF. IOAN TEOLOGUL — 26 SEPTEMBRIE
 SF. IOAN VALAHUL, SFÂNTUL — 12 MAI
 SF. IOAN VARSANUFIE, PREACUVIOSUL — 20 FEBRUARIE

SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL

Pentru credința și predicile sale, i s-a tăiat capul din pofta Salomeei la îndemnul mamei sale Irodiada, soția lui Irod — 29 august.

SFÂNTUL VASILE

SFÂNTUL VASILE CEL MARE

Arhiepiscopul Cezareei Capadochiei. A trăit între anii 330-379 d.H. în vremea Sfântului și marelui împărat Constantin și până în zilele împăratului Valens, cel căzut în rătăcirea lui Arie.

S-a născut în Cezareea Capadochiei din părinți credincioși și înstăriți, Emilia și Vasile, tatăl său fiind luminat dascăl în cetate. Sfântul Vasile a învățat și s-a adăpat la toate școlile din Cezareea, din Bizanț, ajungând și la Atena unde l-a întâlnit pe Sfântul Grigorie de Nazians.

A fost înălțat în scaunul de Arhiepiscop al Cezareei în anul 370 d.H., în vremuri grele pentru biserică. Ducând o luptă aprigă și continuă pentru luminarea creștinilor. Apărând dogma Sfintei Treimi și-a atras mânia împăratului, suferind multe prigoniri.

El a fost cel dintâi monah care a întemeiat pe lângă biserică, azile și spitale în ajutorul celor săraci și neputincioși. A făcut și minuni.

Sfântul Vasile s-a mutat către Domnul la vârsta de 50 de ani, în ziua de 1 Ianuarie.

MAI AVEM ÎN CALENDAR :

VASILE MĂRTURISITORUL — 28 Februarie

VASILE MUCENICUL DIN ANCIRA — 22 MARTIE

VASILE MĂRTURISITORUL, EPISCOPUL PARIEI — 12 APRILIE

VASILE MUCENICUL EPISCOPUL AMASIEI — 26 APRILIE

VASILE MUCENICUL — 3 MARTIE

VASILE MUCENICUL — 26 MAI

SFÂNTUL ȘTEFAN

SFÂNTUL ȘTEFAN

SFÂNTUL ȘI ÎNTÂIUL MUCENIC ȘI ARHIDIACON ȘTEFAN

Sfântul a vestit și mărturisit tuturor pe Domnul nostru Isus Hristos și a zis: „Bărbați frați, pentru ce s-au înmulțit răutățile voastre și este tulburat tot Ierusalimul ? Fericit este omul acela care crede și nu se îndoiește de Isus Hristos, că El este Cel ce a plecat cerurile și s-a pogorât pentru păcatele noastre.

Care s-a născut din Fecioara cea sfântă și curată, aleasă, mai înainte de întemeierea lumii. Acesta neputințele noastre le-a luat și bolile noastre le-a purtat. Că pe cei orbi i-a făcut să vadă, pe cei leproși i-a curățit, dracii i-a gonit și pe toți ne-a mântuit”. Auzind acestea, fariseii și saducheii s-au certat cu dânsul, hulindu-l pe Domnul. Și au adus martori mincinoși care au spus : „Noi l-am auzit pe acesta grăind cuvinte de hulă împotriva Templului și a Legii și că Isus Nazarineanul va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise”. Și pe când îl învinuiau, cei din sobor au văzut fața tânărului Ștefan strălucind, ca o față de înger.

Umplându-se de râvnă, Ștefan a adus împotriva lor cuvinte de mustrare pentru împotrivirea și hulirea Domnului Sfânt.

Atunci necredincioșii s-au aruncat asupra lui, l-au scos din cetate și l-au ucis aruncând cu pietre în el, care a spus atunci:

„Doamne nu le socoti lor păcatul acesta“.

Și aceasta spunând, a adormit întru Domnul.

Să știm că “Sângele Mucenicilor este totdeauna o sămânță care aduce roade”, „iar sângele lor lucrează biruințele Domnului”.

MAI AVEM ÎN CALENDAR:

ȘTEFAN CEL NOU MĂRTURISITORUL — 28 NOIEMBRIE

ȘTEFAN CUVIOSUL — 26 MARTIE

ȘTEFAN SAVAITUL PREACUVIOSUL — 28 OCTOMBRIE

ȘTEFANIDA MUCENIȚA — 11 NOIEMBRIE

SFÂNTUL NICOLAE

SFÂNTUL NICOLAE
Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, Făcătorul de minuni (+ 340)

— 6 Decembrie —

A trăit pe vremea tiranilor împărați Dioclețian și Maximilian (248 – 305) și a dus o viață de pustinc cinstind creștinătatea și propovăduind cu îndrăznelă dreapta credință, pentru care a fost prins de mai marii cetății Lichiei care l-au întemnițat și l-au supus la mari și multe cazne. Credinciosul Constantin devenind împărat al romanilor i-a eliberat pe cei din temnițe.

Nicolae prin credința lui a primit darul facerii de minuni și multe minuni a făcut.

Ajungând la adânci bătrâneți s-a mutat către Domnul.

Din 9 mai 1087 moaștele Sfântului Nicolae se află la Bari în sudul Italiei, luate din Mira spre a nu cădea în mâinile musulmanilor.

MAI AVEM ÎN CALENDAR:

CUVIOSUL MONAHUL NICOLAE — 24 DECEMBRIE

SFÂNTUL GHEORGHE OMORÂND DRAGONUL

SLĂVITUL MARE MUCENIC GHEORGHE

23 aprilie
(+303)

A trăit pe vremea împăratului păgân Dioclețian.

S-a născut în Capadochia din părinți creștini.

Murindu-i tata s-a mutat cu mama sa în Palestina unde aveau avere mare. Fiind viteaz și frumos la chip, tânărul a îmbrățișat slujba armelor ajungând conducător al oastei în garda împăratului. La anul 303 împăratul îndemnat de ginerele său Galeriu a început prigoana în contra creștinilor. Atunci Gheorghe s-a înfățișat împăratului și întregii curți mărturisind că este creștin și că înțelege să slujească în oaste ca ucenic al lui Hristos. Împăratul s-a infuriat și a poruncit să fie supus la chinuri și apoi să fie azvârlit în temniță. A fost lovit cu sulita, bătut la tălpi, așezate lespezi grele de piatră pe piept, chinuit la roată, îngropat în var, i s-a dat încălțăminte cu cuie, i s-a otrăvit băutura, l-a bătut cu vâna de bou, dar Gheorghe a rămas neclintit în credința lui și toate caznele parcă nici nu ar fi fost.

Împăratul a încercat în cele din urmă să-l înduplece cu onoruri, dar sfântul a ales să rămână pentru totdeauna cu Hristos.

Păgânul împărat a poruncit atunci să i se taie capul cu sabia. Și a fost tăiat în ziua de 23 aprilie.

Poporul nostru arată o mare dragoste pentru acest sfânt.

Mănăstirea Zografu din Muntele Athos are chipul Sfântului Gheorghe stând călare și doborând balaurul pe steagul trimis de Ștefan cel Mare Domnul Moldovei.

MAI AVEM ÎN CALENDAR:

PREACUVIOSUL GHEORGHE HOSEVITUL — 8 IANUARIE

GHEORGHE MĂRTURISITORUL — 7 APRILIE

SFÂNTUL DIMITRIE

SLĂVITUL MARELE MUCENIC DIMITRIE

26 octombrie
(+ 303)

A trăit în vremea împăraților Dioclețian și Maximilian Galeriu (284-311) și era fiul voievodului cetății Tesalonicului.

Părinții lui erau creștini. A fost botezat în taină de frica cumplitelor prigoane împotriva creștinilor.

Din cele spuse de părinți, Dimitrie a cunoscut adevărul sfintei credințe întru Hristos, milostenia către cei sărmani și facerea binelui către toți. Crescând, Dimitrie urca treptele puterii. Murindu-i părinții a moștenit multă avere. Împăratul Maximilian auzind de moartea voievodului Tesalonicului, la numit pe Dimitrie voievod în locul tatălui său decedat. Maximilian aflând că Dimitrie este creștin și predică credința lui, s-a înfuriat tare, l-a chemat la el și l-a întrebat dacă cele aflate sunt adevărate.

Dimitrie a răspuns că sunt adevărate, că este creștin, defăimând creștinismul idolatru. Atunci împăratul a poruncit să fie băgat în temniță. După o vreme a poruncit să fie străpuns cu sulile și astfel și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

La moaștele sfântului s-au făcut multe minuni și tămăduiri.

Tot atunci, din porunca împăratului s-a tăiat și capul tânărului creștin Nestor (Sfântul Nestor).

MAI AVEM ÎN CALENDAR:

PREACUVIOSUL DIMIRIE CEL NOU — 27 OCTOMBRIE
SFANTUL DIMITRIE MITROPOLITUL ROSTOVULUI

SFÂNTUL PANTELIMON

SFÂNTUL, SLĂVITUL, MARELE MUCENIC ȘI TĂMĂDUITOR PANTELIMON

(+303)

27 iulie

A trăit pe vremea împăratului Maximilian Galeriu. Era din cetatea Nicomidiei, din tată închinător la idoli și din mamă care credea în Hristos. La naștere i s-a dat numele de Pandoleon care înseamnă „Cel în toate puternic, ca un leu”. Mama sa Evula, creștină, la povățuit creștinește. Murindu-i mama, tatăl său idolatru i-a spulberat frumoasele învățături creștine. La vârsta cuvenită a fost trimis la școlile vremii unde a învățat filosofia, iar mai apoi s-a făcut ucenic la un doctor de la care a prins meșteșugul tămăduirii bolilor. Cunoscând pe bătrânul Ermolae, acesta i-a luminat sufletul și mintea învățându-l credința în Hristos și îndemânarea duhovnicească a tămăduirii în Domnul. A înviat un copil mușcat de viperă, pentru care a fost numit de bătrânul Ermolae, Pantelimon, adică „cel cu totul milostiv” primind totodată și darul facerii de minuni, ca doctor fără de plată. La făcut pe un orb să vadă. Orbul fiind întrebat de Împărat cine l-a tămăduit, acesta a răspuns Pantelimon, doctorul în numele lui Hristos. Împăratul a poruncit să i se taie capul și să fie adus la el și Pantelimon pe cae l-a întrebat ce vrăjitorie a făcut de la vindecat pe orb. Pantelimon a răspuns că vindecarea s-a făcut în numele lui Hristos, ceea ce l-a înfuriat pe Împărat. Ca urmare a fost bătut, ars cu făclii, aruncat într-un cazan cu plumb topit în clocot de unde a ieșit nevătămat. A fost apoi aruncat în mare, a fost dat la fiare, legat de o roată cu colți de fier care s-a rostogolit cu el cu tot, dar a rămas neatins. La toate amenințările împăratului nu s-a lepădat de Hristos și atunci i s-a tăiat capul.

Astfel a pornit la ceruri Sfântul Mare Mucenic Pantelimon.

SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA

SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA, ÎNCORONAȚI, ÎNTOCMAI CA APOSTOLII

CONSTANTIN (+337)

ELENA (+327)

Constantin a fost fiul lui Constantin Clor și al cinstitei Elena, pe vremea crudului Împărat Dioclețian care conducea împărăția, partea de răsărit, cu ginerele său Galeriu, având capitală Nicomidia, iar partea de apus avea ca împărat pe Maximilian Hercule însoțit de fiul său Maxențiu ce avea ca ajutor pe Constantin Clor, tatăl Sfântului Constantin, soțul Sfintei Elena, având capitala la Roma. Constantin a eliberat cetățenii Romei de tirania anticreștinului Maxențiu, dând în anul 313, ca împărat, o hotărâre prin care a oprit prigoana împotriva creștinilor. Mai târziu, fericitul Constantin și-a mutat capitala în Bizanț unde a zidit din nou cetatea, căreia i-a dat numele Constantinopol. (Orașul lui Constantin).

Sfântul Constantin a fost ajutat de evlavia, credința și înțelepciunea mamei sale Elena. După un timp aceasta a fost trimisă la Ierusalim, la locurile sfinte din Evanghelie. Acolo descoperind locul Golgotei, al Sfântului Mormânt și lemnul Sfintei Cruci, împărăteasa a zidit biserica Sfântului Mormânt, biserica din Betleem, pe cea din Nazaret și alte sfinte lăcașuri.

Constantin și maica sa Elena multe au săvârșit ce au fost de folos credinței lui Hristos.

Și a murit Sfântul Constantin după ce s-a botezat, la anul 337, cu zece ani în urma mamei sale, Sfânta Elena.

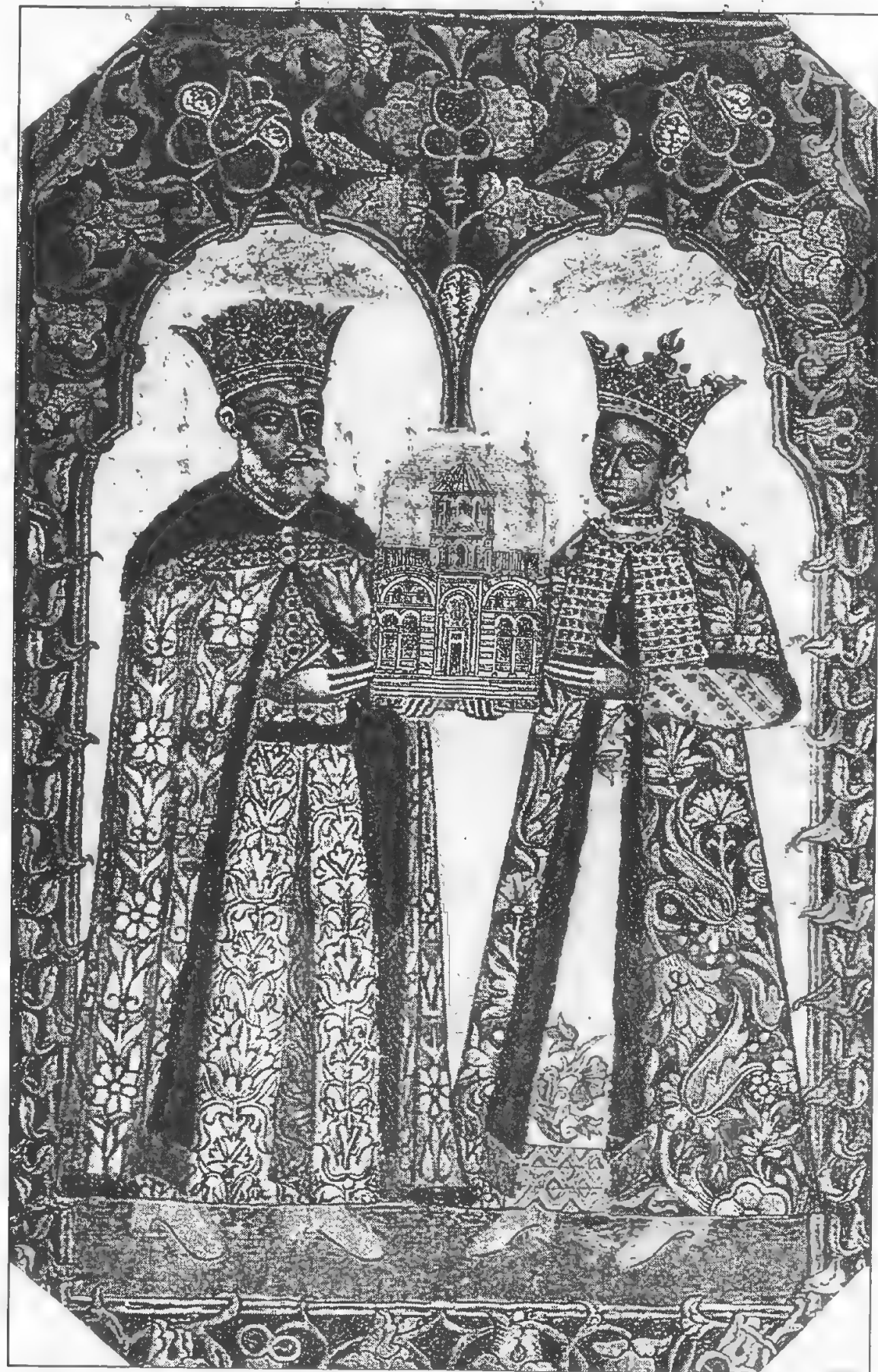
Și Domnul i-a așezat în preajma Lui.

MAI AVEM ÎN CALENDAR:

SFÂNTUL CONSTANTIN ȘI CEI ȘAPTE TINERI DIN EFES — 4 AUGUST

19 POEZII
CU
CARACTER RELIGIOS
UNELE
ÎN
ACROSTIH

REALIZATE DE
COSTIN DACUS
FLORESCU

RUGĂCIUNEA DE DIMINEAȚĂ

*Doamne,
Soarele a răsărit,
Zorii zilei s-au ivit,
Cerul tot s-a luminat,
Natura s-a-nviorat,
Viața s-a redeșteptat.
Pentru-aceste bucurii
Ce ni le dai zi de zi,
(Atâtea minunății!)
Noi oamenii-ți mulțumim,
Te iubim și proslăvim,
Dar să ne ierți te rugăm
Dacă uneori uităm
Că fără de mila Ta
Nimica n-ar exista.*

*Pentru câte mai greșim,
Doamne Sfinte ne căim
Și îți cerem îndurare,
Ocrotire și iertare.*

Realizat 31 mai 1998

Acrostih

RUGĂCIUNEA DE SEARĂ

*Doamne Sfinte, tată bun,
Te rog în genunchi acum,
Fă așa s-adorm ușor
Și pe-aripi de vis să zbor
Spre locul ce-l port în gând,
S-aud îngerii cântând,
Să văd sfinții-n rugăciune
Și a Raiului minune,
Unde zboară printre flori
Fluturii plini de culori,
Iară păsărelele
Seamănă cu stelele.*

*Doamne, când voi adormi,
Lângă mine Tu să fii,
Somnul lin să-mi liniștească
Frământarea sufletească
Și oboseala trupească.*

*Atunci când mă voi trezi
Și visul se va sfârși,
Să mă simt ca nou născut,
Plin de viață, refăcut,
Cu putere și credință
În întreaga mea ființă.*

*Asta este ruga mea,
Doamne, nu mă uita.*

Realizat 28 mai 1998

Acrostih

FRĂMÂNTARE

*Fug gândurile speriate,
Răstorn icoane afumate,
Am îndoieli în ce-am crezut,
M-afund încet în sterpul lut.
Încerc cu mintea să sparg cerul,
Neînțelesul și misterul.
Tot încercând, bîta ființă,
Am obosit în neputință.
Rămas în gol mi-am revenit,
EL... pentru noi s-a răstignit!*

Acrostih

CLOPOTELE

*Cad picături de-aramă,
Liniștea se destramă,
Oameni pioși se-adună,
Păduri, câmpii, răsună,
O sfințită chemare,
Trezește-n fiecare
Emoția divină,
Licărul de lumină,
Evlavia creștină.*

Acrostih

SUFLETUL

*Singuratic rătăcește sufletul meu,
Un fulg purtat de vântul îndoielilor,
Flămând de adevăr îl caută mereu,
Luminează, Doamne, calea căutărilor.
Emoționat de lumina divină,
Tresare sufletul rătăcitor și trist,
Ușurat de recile neguri se-nchină,
Laudă și Slavă dând prea bunului Crist.*

Acrostih

ASCETUL

*Am curățit trupul cu greu,
Să pot vedea fața Părintelui meu.
Cu postul și ruga fac scară de fier,
Eu, treaptă cu treaptă, mă sui către cer.
Trăirea-n credință păcatul înfrânge,
Umbritele gânduri, pojarul din sânge,
Lumină se face în ochiul ce plânge.*

Acrostih

CREDINȚA

*Cu noi este Domnul sfânt,
Ruga, mila, toleranța,
Evangelicul cuvânt,
Dragostea, Crezul, Speranța!
Idealurile sfinte
Ne alină suferința,
Ție, Luminat Părinte,
Aducem prinos...!*

Acrostih

RUGĂCIUNE

*Răsărit de soare, cântece și flori,
Umple-mi, Doamne, viața cu divini fiori,
Gânduri înțelepte luminează-mi firea,
Ale Tale haruri să-mi dea fericirea.
Cerul și pământul să mă ocrotească,
Idealuri sfinte mă călăuzească.
Ultimele clipe să le trec senin,
Nu mă lăsa, Doamne, tristului suspin.
Eu te rog smerit și-n genunchi mă-nchin.*

Acrostih

AȘA SĂ FIE

*Ard candelile și lumânări,
Șoptesc o rugă și mă-nchin,
Alină, Doamne-ndurerări...
Spune un glas ceresc, AMIN!*

*Arde-n cădelniță tămâia,
Fumul sfințit se-nalță lin,
Isuse, redă-mi bucuria...
Eu aștept mila Ta, AMIN!*

Acrostih

DE PROFUNDIS

*Din adâncul sufletului, Părinte Ceresc,
Eu ridic spre Tine un gând omenesc,*

*Privirea de-asemeni o-nalț spre lumină,
Rugând să ierți, Doamne, pe-acel ce se închină.
Oftarea din suflet îmi stinge și frânge.
Fărâma de viață din stropul de sânge.
Unica speranță a celui ce sunt,
Neascultător al cuvântului sfânt,
Doar Tu ești, părinte, atotcreator,
Inimii mele binefăcător.
Smerit mă închin, cerând ajutor.*

Acrostih

MAICA DOMNULUI

*Maică Preacurată și pururea Fecioară,
 A cerului Mireasă, Crăiasă între îngeri,
 Iluminată, Sfântă, la cei sărmani coboară,
 Cu mâna Ta mângâie atâtea răni și înfrângeri.
 Ascultă-ne durerea, alină suferința,
 Din mila Ta revarsă în lume bucurie,
 O! Maică preacurată-ntărește-ne credința,
MARIE - Născătoare de Dumnezeu - Marie!
 Noi, oamenii, din suflet, ne închinăm toți, Ție,
 Un imn de venerare îți vom cânta mereu,
 La cei îndurerați coboară-Te Marie,
 Uple tristețea noastră cu flori din veșnicie,
ISUS, ISUS, ți-e Fiul și nouă Dumnezeu!*

● ● ●

MAICA DOMNULUI CU PRUNCUL — SF. MUNTE ATHOS (SEC. XIX)

● ● ●

Acrostih

ISUS

*Iubitorule de oameni iartă lor nimiria,
Sacrificiul pe Golgota nu l-au înțeles sărmanii,
Umilit, coboară sfinte, părăsește veșnicia,
Să te vândă din nou IUDA în grădina Ghetsimani.*

● ● ●

Acrostih

*3. Până când vor birui cei răi, Doamne,
pană când vor birui cei răi?...*

*4. Ei țin cuvântări puternice,
vorbesc cu trufie și toți
cei ce fac răul se fălesc*

Psalmul 94

ISUS, ISUS, VINO LA NOI

*Iată! Diavolii au cuprins omenirea,
Suflul iadului pârjolește pământul,
Umbrele morții își întind stăpânirea,
Sodoma, Gomora, își spun iar cuvântul.*

*Iată! Credința e călcată-n picioare,
Spulberate idealuri^{le} sfinte,
Urigisită, familia plânge și moare,
Se zbate mulțimea ieșită din minte.*

*Vorbele goale-s poleite cu aur,
Iubirea frățească devenit-a ură,
Netrebnicii calcă al iubirii tezaur,
Onorați sunt acei ce ucid și fură.*

*Lacrimile lumii sunt lacrimi de sânge
Amorțite suflete zac în noroi,*

*Neajutorați, păcatul ne înfrânge,
O! Doamne Isuse, vino la noi,
Isuse! Doamne, fii printre noi!*

Poezie realizată în 1948, în închisoarea de la Aiud.

● ● ●

Acrostih

ISUS CHRISTOS

*Iubitorule de oameni iartă lor nimicnicia,
Sacrificiul pe Golgota nu l-au înțeles sărmanii,
Umilit, coboară Doamne, părăsește veșnicia,
Să te vândă din nou Iuda în grădina Ghetsimani.*

*Crucea grea de lemn te-așteaptă, în spinare s-o duci, Sfinte,
Hămesitele noroade vor o nouă ispășire,
Răstignindu-Te pe Tine, cel mai bun și mai cuminte,
Iubitorule de oameni iartă a lumii rătăcire.
Sfârșică-Te din nou, pentru pofta lor nebună,
Te-or lovi din nou călăii, pe Tine cel răstignit,
O coroană îți vor pune, cu lungi spini, tristă cunună,
Sufletul ți-l vei da iară, șoptind — Totul s-a sfârșit!*

Acrostih

HRISTOS A ÎNVIAT

*Heruvimii cântă-n ceruri „HRISTOS A ÎNVIAT”,
 Răsună peste lume un glas, ADEVĂRAT!
 „Isus, Isus, cu moartea pre moarte călcând”...
 Străbate lin cântarea în suflete și în gând.
 Tresare-ntreg pământul, se-aprind sfinte lumini,
 Osana! Osana! se-aude, îngenunchind te-nchini.
 Strălucitor și blând, în albele-i veșminte,
 Alături se așează de Marele-i Părinte.
 Îngeri-n stol duc vestea-învierii minunate
 Noroadelor creștine și binecuvântate.
 Vrajmașii, Antichriștii, l-a-ncununat cu spini,
 Iubirea Lui și jertfa-i ne-a botezat creștini.
 Altarele sfințite și cerul înstelat
 Tremurătoare cântă HRISTOS A ÎNVIAT!*

● ● ●

Acrostih

ANTITEZĂ

*A fi și om și fiară nu-i de la Dumnezeu,
 Nu poți sluji și Raiul și Iadul împreună,
 Tu nu te poți scălda și-n bine și în rău,
 Iar cinstea și-adevărul nu stau lângă minciună.
 Trădarea e trădare, virtutea e virtute,
 Eretic dacă ești nu poți fi și creștin,
 Zadarnic cauți pacea pe căile pierdute,
 Apasă greu păcatul în sufletul hain.*

● ● ●

Acrostih

NIHIL SINE DEO

*Nimic fără Dumnezeu,
I-ascultați cuvântul sfânt,
Harul fuge din ateu,
Inima lui e pământ.
Liniștit e-acel ce crede,
Suferința nu-i ia graiul,
Inspirat, el simte, vede,
Nemurirea, cerul, raiul.
Ești bolnav, singur și trist,
Disperarea să nu-ți vină,
Este lângă tine Crist,
Ocrotirea Lui divină.*

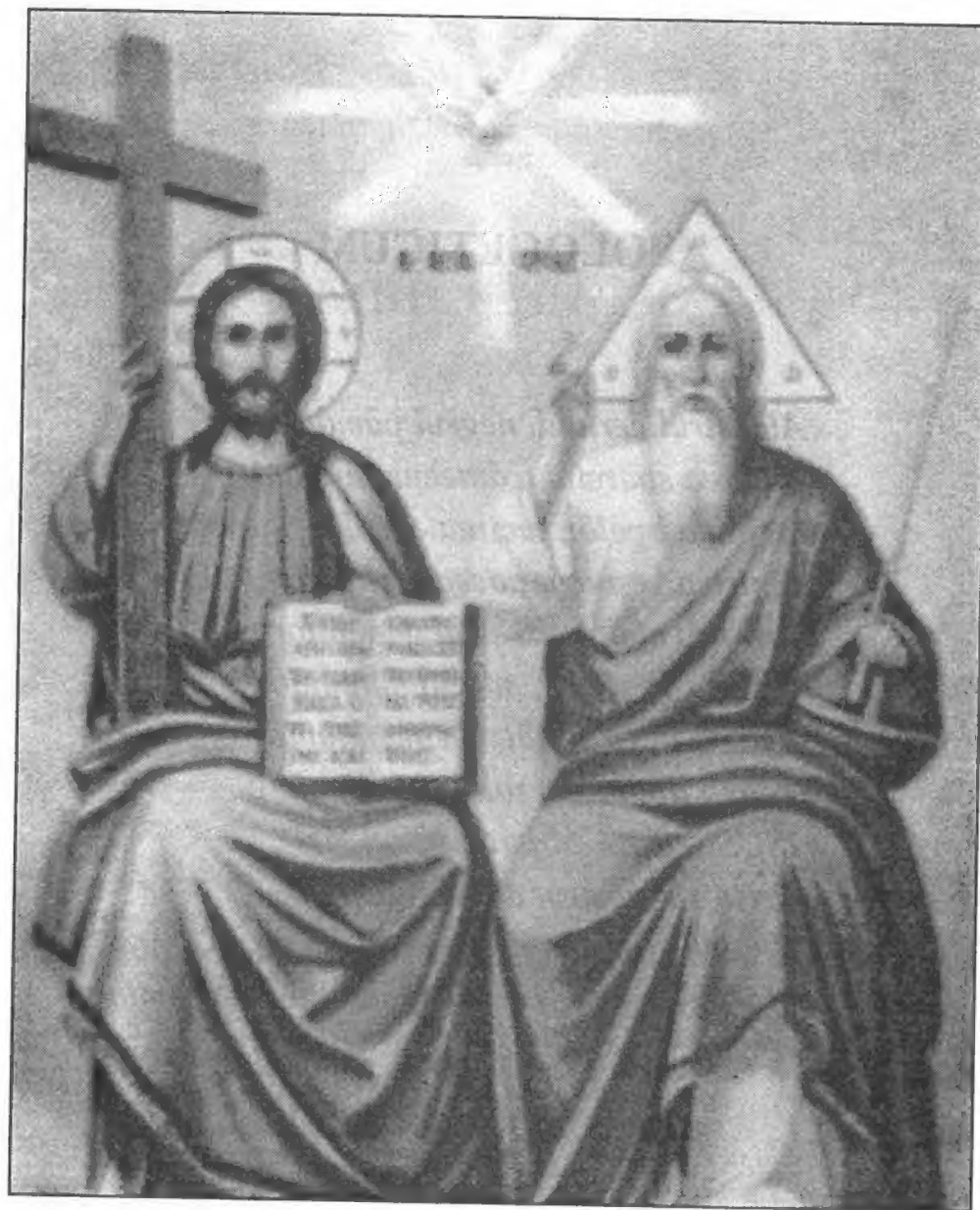

Acrostih

APOLOGETICUM

*Albastrul cerului, negrul pământului,
Puterea soarelui, cântecul vântului,
Oglinda apelor, lucirea astrilor,
Liniștea veșnică, pacea sihaștrilor,
Ordinea sferelor, vastul genunilor,
Geneza formelor, miezul minunilor,
Ești doar Tu, Tatăl, Treime Sfântă,
Tâlcul din toate, raiul ce-ncântă.
ISUS! e Fiul, al pătimirilor,
Cristosul nostru, al mântuirilor.
Un duh sfințit învâluie tot ce-i creștin,
Mărire Tatălui, Fiului, Sfântului Duh, Amin!*

SFÂNTA TREIME
TATĂL, FIUL, SFÂNTUL DUH
— SFÂNTA TROIȚĂ —

Acrostih

MEMENTO MORI

*Mâine n-ai să mai fi prin lumile terestre,
Eliberat și singur goni-vei pe căile celeste,
Mânat fără de voie spre Câmpii Elizee...
Etern vei plânge steaua pierdută-n galaxie.
N nicicând n-ai să mai simți ai vieții calzi fiori
Tu, ce vei rătăci prin cețuri și prin nori.
Oceanele din cosmos, imense, cenușii,
Minusculul tău suflet pe veci vor înghiți.
Oprește și ascultă, sărmane muritor,
Rod viermii trupul rece, lăsat în paza lor,
Idealurile toate se nasc, trăiesc și mor.*

CUPRINSUL

Versuri de Nichifor Crainic	4
Tabel general cu bisericile Bucureștiului	5
Cititorilor... ..	10
Spre atenția cititorilor	12
Biserici din documente sau planuri	12
Biserici dispărute	12
Biserici deplasate	14
Biserici dărmate	15
Biserici ctitorite (zidite de femei) în București	17
Biserici înconjurate de blocuri	17
Biserici cu troițe	18
Biserici cu cruci de piatră în apropiere	18
Biserici cu cișmele în curte	18
Biserici cu cimitire	19
Biserici cu morminte deosebite în interior sau în curte	19
Biserici cu sfinte moaște	19
Biserici cu statui în apropiere	20
Biserici terminate după anul 1945	21
Tabel cu bisericile cuprinse în acest volum	22

BISERICILE BUCUREȘTIULUI .....

Biserica Sfântul Spiridon-Vechi	38
Biserica Doamnei	39
Biserica Sapienței	43
Biserica Mântuleasa	46
Biserica Sfinții Apostoli	50
Biserica Apostol	56
Biserica Parcul Domeniilor (Mănăstirea Cașin)	58
Biserica Parcul Călărași	61
Biserica Floreasca-Dorobanți	65
Biserica Sf. Ștefan-Călărași	68
Biserica Sf. Ștefan-Cuibul cu barză	71
Biserica Sf. Dumitru-Postă	74
Biserica Sf. Dumitru-Colentina	81
Biserica Sf. Ioan Nou	84

Biserica Sf. Ioan Moși	88
Biserica Negustori	90
Biserica Sf. Nicolae Centru	92
Biserica Sf. Nicolae Șelari	94
Biserica Popa Soare	99
Biserica Sf. Nicolae Buzești	102
Biserica Sf. Nicolae Broșteni	104
Biserica Sf. Nicolae Tabacu (Popa Cozma)	107
Biserica Sf. Nicolae Vlădica	110
Biserica Sf. Nicolae Creangă	112
Biserica Sf. Nicolae, din comuna Pantelimon	116
Biserica Sf. Nicolae Băneasa	121
Biserica Sf. Vasile Victoria (Dușumea)	123
Biserica Sf. Vasile Polonă	126
Biserica Sf. Vasile Cotroceni	128
Biserica Pitar Moșu (Popa Ivan)	132
Biserica Bărăția	136
Biserica Romano-Catolică	139
Biserica Fundenii Doamnei	141
Biserica Izvorul Nou (Dintre Vii)	145
Biserica Balta Albă	147
Biserica Slobozia	151
Biserica Sf. Maria	155
Biserica Sf. Sofia	157
Biserica Sf. Ecaterina	159
Biserica Buna Vestire- Giulești	161
Biserica Înălțarea Domnului	164
Biserica Doamna Oltea	166
Biserica Sf. Calinic	168
Biserica Sf. Andrei	170
Biserica Mihai Bravu	172
Biserica Alexe	176
Biserica Andronache	178
Biserica Ceauș Radu	180
Biserica Târcă	182
Biserica Costeasca	185
Biserica Oțetari	188
Biserica Herăstrău	190
Biserica Sf. Treime Tei	193
Biserica Sf. Treime Ghencea	195

Biserica Culte-Finanțe	197
Biserica Rodica Moșoiu	200
Biserica Malaxa	203
Biserica Sf. Arhangheli Mihail și Gavril	205
Biserica Ortodoxă Română	207
Biserica Adormirea Maicii Domnului	208
Biserica Sf. Proroc Daniil	209
Biserica din lemn, parohia Sf. Vineri	210
Biserica din lemn-Titan	212
Biserica Sf. Vineri-Pajura	214
Biserica Schimbarea la față	216
Biserica Sfântul Ioan	218
Biserica Ortodoxă Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril	219
Biserica Eroilor Martiri ai Revoluției din 1989	220
Tabel cu Mitropolii Ungrovlahiei și Patriarhii României	221

BISERICI DE ALTE RITURI .....

222

PISANIILE UNOR BISERICI DIN BUCUREȘTI .....

235

MĂNĂSTIRI DIN BUCUREȘTI ȘI JUDEȚUL ILFOV ...

267

— Mănăstirea Cernica	271
— Mănăstirea Snagov	276
— Mănăstirea Căldărușani	281
— Mănăstirea Țigănești	284
— Mănăstirea Ciorogârla-Samurcășești	287
— Mănăstirea Pasărea	290
— Mănăstirea Plătărești	293
— Biserica mănăstirii Sf. Nicolae Balamuci	296

SFINȚII ROMÂNI CANONIZAȚI LA 20.06.1992 .....

299

SFINȚI ALE CĂROR NUME SUNT PURTATE DE CEI MAI MULȚI ROMÂNI .....

302

(cu o scurtă biografie)

Sfânta Parascheva	303
Sfântul Ioan Botezătorul	305
Sfântul Vasile cel Mare	309
Sfântul Ștefan	311
Sfântul Nicolae	314
Sfântul Gheorghe	316
Sfântul Dumitru	318
Sfântul Pantelimon	320
Sfinții Împărați Constantin și Elena (portretele lor)	322

19 POEZII CU CARACTER RELIGIOS, UNELE ÎN ACROSTIH .....

325

...